

251

7251

Moralium Magistri Petri Burri Carminū Libri nouem
cum argumentis & vocabulorum minus vulgariū com-
pendiosa explanatione:

Venundantur Parrhisus sub Pelicano: In vico sancti
Iacobi, Et sub Leuculis ante collegiū Italarum.

Q sda hbra ad mon ap di nra senora dila m de
Redempcion de captibz de luzena año 1569 m unca augu

*Jheronimus
Dealonso Regis*

Iodocus Badius Ascensius Magistro petro iuuenili viro q̄ lic
teratissimo et cum primis probo Salutem.

Erlegi relegiq; cū admiratiōe: sūma et incredibili casta
p tñ voluptate Petre mi suauissime / q̄ mercuriali quadā
vafritate magistro Petro Burro his dieb⁹ sublegisti p̄
clarorū carminum volumina. Quæ propterea admirat⁹ sū tātope-
re q̄ nesciebā quid in eis primū aut potissimū admirarer: sentētia-
rū ne grauissimarū & sanctissimarū pōdera: an stili poematisq; va-
rietas / an rerū verborūq; decorū. an callidas iuncturas. an lepidū
vocularū cōtextū: an carminis subinde fluorē & cōcētū. Deniq; an
fexcēta alia ornāmēta: ita vt omīs gratias: charītes. lepores ac di-
cendi veneres huc cumulatissime cōgestas merito dixeris. cū tñ aut
turgidū aut inflatū aut lasciuū cōspicēt nihil. Quocirca si, quātilia
ni hic noster scripsisset tpe: nō utiq; dixisset At lyricorū horati⁹ fe-
re solus legi dign⁹. Nā et hic, qui legat̄ etiā a sanctis monialib⁹ di-
gnissim⁹ est Si quidē cū (qđ ille nō ē) tot⁹ fit cast⁹: totusq; christian⁹
& xp̄ianā religionē suauiter redolens: nō min⁹ tñ q̄ ille insurgit alī
quando & plen⁹ ē iucūditatis et gratiē & variis figuris & verbis
fœlicissime audax. Ideoq; demiratus sū q̄ post tot annorū curricu-
la hic primus prodierit horatio aut par aut e proximo emul⁹ V olu-
ptatē vero ex eo cepi maximā: q; gallus: q; belgicus. q; neruius ac
tornateñ. est: vñ prope diē fore speram⁹: vt nostratia ingenia ha-
cten⁹ nescio qua foecordia sopita sese erigāt et ad cōsimilia studia
spe cōsimilis eruditōis & gl̄iē icūbāt. Quāobrē & laudo & p̄bo tu-
um hoc sc̄m̄ & piū furtū quo tātas diuitias malis archis abītrusas
in lucē edēdas curasti. Nā qđ ad octauū scripsit plinius iunior: id
ad hūc nostrū studiosissim⁹ quisq; merito dixerit. hominē te durū
ac p̄ne crudelē qui tā ifignes libros tā diu teneas. Et certe proxie
ad iuidiā videat̄ accedere si hec posteris dūtaxat destinans nobis
aut inuideat aut occulat. Verū qđ pie mones vt cōmētariolis nr̄is
ea donē: neq; recipiendū neq; refugiendū plane visū est. Nō recipi-
endū quidē q̄ quæ prima est eloquentiē virtus: summa sit ī eis per-
spicuitas et tenacius hæreant charioraq; sint quæ labore & indu-
stria pariunt. Non autē plane refugiendum: q; piū duxerim littera-
rum ip̄eritis viam ad eas facere. Ideoq; singulis carminibus argu-
mēta p̄pofui & q̄ nō vulgaria crediderim vocabula paucis expla-
nauī. Quā opellā tuo auspicio tuoq; ductu cœptā: ī genuitatis ac
honestatis procerib⁹ studiosorūq; principibus dom⁹ vindocinen-
sis vti iussisti dicamus. Hec sūma est. Vale Ex officina nostra apđ
parrhisios. xv. calēdis aprilis anni calculo romano. M. D. III.

Dedicatio & cōmendatio operis.

Ad moratissimos adolescētes Carolum: Franciscū &
Ludouicū de borbonio: domusq; vindocinē. certissi-
mos pceres ac clarissimis natalib⁹ p̄ditos: Petri iuue-
nilis in moralia carmina Petri burri poetę & oratoris
celeberrimi: cōmendatitia atq; nūcupatiua p̄fatio.

e Cce reclusa patēt tandē improba scrinia vobis

Stemmata regali clara propago nitens.

Scrinia quis lepidi moralia carmina burri

Hactenus opposita delituere sera.

Si probitas curę: si cordi est pagina sacra:

Scripta q; multiplici lege thalia iuuat:

Cantica pegaseis haurite scatentia riuis:

Quę sectanda docent: & fugienda vetant.

Hęc vbi legeritis (viciorū mole subacta)

Virtutis dextrum corripietis iter.

Inde salutarī p̄cordia rore madescunt:

Ac bonitatis amor protenus inde fluet.

Illustrabit item teneras sapientia mentes:

Vestra q; pierius proluet ora liquor.

Ergo agite o iuuenes terni: pulcherrima proles:

Aurea quos ornant lilia: quosq; leo:

Voluite castalio manātes fonte camœnas.

Voluite percelebris dogmata culta petri.

Quo monitore probos mores referatis auorū:

Vosq; suos laudent secla futura duces.

Id siquidē egregię placeat super omnia matri:

Si vos conspiciat moribus ingenuos.

P̄claros etenim virtus decet: hosq; decorat

Optima principiis parta minerua bonis.

AA. ii.

Matrī vide
licet Illu-
strissimę
dñę Marię
de luxemb-
bourgo

Hac sequenti tabula quā ab authore cōpositā inter opera eius inuenim⁹: cognoscit quas & cui⁹ authoris varietates imitat⁹ est.

Cū mihi iā. xxviii.	varietas. boetii.	iii. Car. v. li. Quenā discors. &c.
Dū morbos aīe	vii. vari. hora.	in. i. li. Car. Laudabunt alii clarā. &c.
Dū tenet mentē	x. boetii.	iii. li. iii. Car. Cū polo phœbus. &c.
Est quod loqui.	xiii. boetii.	vi. car. ii. li. Quicūq; solā &c.
Eloquiū grauis	xv. boetii	i. car. iii. li. Qui ferere ingenium. &c.
Mirat⁹ ohstupefco	xvi. boe.	iii. car. iii. li. Quāuis fluētē diues &c.
Est q p nūeros	xx. boetii	viii. car. iii. li. Heu q miserōs. &c.
Fama pñices.	xxvii. boetii.	v. car. iii. li. Si quis arcturi sidera &c.
Ira rancores.	xiii. boe.	v. car. ii. li. Nouimus quātas. &c.
Nunc vbi pfallētū	xxii. boe.	i. car. iii. li. Sūt etenī pēnē volu. &c.
Non esse iubar	v. boeti.	v. car. i. li. Ostelliferi conditor. &c.
Optarim iuuenes	xvii. boe.	iiii. car. iii. li. Quāuis se tyrio supb⁹.
Heu quis euaga.	xxiii. boe.	ii. car. iii. li. Quos vides, sedere. &c.
Quid laudis modū.	vi. boeti.	vi. car. i. li. Cū phœbus radiis. &c.
Quisquis es acri.	vii. boeti	vii. car. i. li. Nubibus atris. &c.
Rumorū. si du.	xviii. boe.	v. car. iii. li. Omē hominū genus. &c.
Si te blāda tenet	v. hora.	i. li. car. Quis multa gracilis &c.
Restat nūc metā	xxix. & vlt. bo.	v. ca. v. li. Quam variis terras. &c.
Scire profuerit	xxv. boe.	iii. car. iii. li. Vela naricii ducis. &c.
Sūt qui luminibus.	iii. boeti.	i. li. iii. car. Tunc me discussa &c.
Si ieiunia laudibus.	iiii. boeti.	iiii. car. i. li. Quisquis composito &c.
Scelus inuidiē	xii. var. boeti.	iiii. car. ii. li. Felix nimiū &c.
Tu quem segnicies.	ix. boeti.	ii. car. li. Si quantas rapidis &c.
Tu q diuitias.	xxii. boeti.	iii. li. x. car. Huc omnes pariter. &c.
Veteri noueq; legi.	xix. boe.	vii. car. iii. li. Habet hoc voluptas &c.
Vos qui militiē	xxvi. boe.	iiii. car. iii. li. Quid tātos iuuat &c.

Quinta varietas carminum boetii et. xxviii. q̄ cōstāt eodē metro anapestico paululū differunt q; quinta habet plures anapestos altera rariores. Sed vt facerem eas magis differentes in car. meis quintam varietatem scripsi ex puris anapestis et. xxviii. amiscui dactylū & spōdeū anapestis. &c.

Tabula

Alphabetica.

Rerum & verborum index.

	Bdomen	fo. xcviij.	Belides & Belorophon	lix.
	Acidia taxaf.	fol. x. p to.	Bellū duplex.	xxxvi. p totū.
a	Aconitū.	lii.	Bilis	vi.
Aeacus		lix. & xciii.	Bubo	cxlix.
Aes		fol. vii.	Bustum	cv.
Agaso		xv.	Calua	cyl.
Agyleus		lxxi.	Charitatis laus.	xxxvii. per to.
Aiax	..	cliv.	Charites gratiæ	cix.
Alcinous		xix.	Carnis illecebrę	xxvi. p totum.
Ambages		xxxvii.	Carnis tentatio. xlvi. & xlviij. p totū	
Ambitio		xlviij.	Caroli octauū meminit. clxvii. p totū	
Amici abfētis obiurgatio.		lxxiiij.	Charon canonicus	clxv.
Amici defiderium		lxxiiij. p to.	Charybdis	xxvi.
Amphion		cix.	Caulerii meminit	clvi.
Angeli		folio. v.	Cęleftū & Cęstus	.. v.
Aonides		lxxiiij.	Celeno	cxlix.
Apium		lxxxii.	Cęsonia	xxiii.
Apologi incipiunt		cxxi.	Cęsar	cxxxiiij.
Arachne		clv.	Cybeles & Ceres	cix.
Aranea & araneus	..	x.	Cicada. xxx . Cicutā.	xxvi.
Argus		clvi.	Cicero	cxxxiiij.
Ariolus et aruspex		xxi.	Cypris	xviii. & cix.
Ascra		lvi.	Conclauē	xcvii.
Astrea		folio. lii.	Contemptus terrenorum	cxxxiiij.
Astrologi et mathematici taxantur.			Contęptus lętitię mūdane. cxxxix.	
filio. xxi. per totum.			Conuiuę & conuiuiā defcribūt. viii.	
Athene		clv.	epigrāmatibus clxx. & deinceps.	
Atropos		xxix.	Cordis humani inftabilitas taxatur	
Auari taxantur. folio. iii. per totum			folio. xvii. per rotum.	
Aulea		xcviiij.	Crassus ditiffimus	xxx.
Aura popularis		cxl.	Culina	xliij.
Auspex		xxi.	Cupido	vxlvi. & cix.
Babilonii		xx.	Delius	cix.
Bacchus		xxx.	Delubra	xcvii.
Balfamū		folio. v.	Demon	xxv.
Baa tro.		xliij.	Democles	xxx.
Baratrum		xi.	Deucalion	xciiij.
			Diales	xcvii.

AA. liij.

Tabula

Alphabetica.

Diana	cix.	Gnotifeauton	xxvi.
Dionysius siracusanus	xxx.	Gratiae	xxxv. & clx
Dis pluto	lii.	Gratię post cōiuiū i fine opis.	
Diuini taxantur	fol. xxiiii. p to.	Gratitudo laudatur.	fol. lxxvi. p to.
Didona	cxlix.	Gulosi taxantur	fol. xliii. p to.
Druędy	xcvii.	Harpyę	xliiii.
Dulichius	lviii.	Hercules	lii.
Ecclesiastici vindictę appetitores taxantur	fol. xli. p totū	Hermus	cxlix.
Ecclesiarū insolentię.	fol. xliii. p to.	Homínis fragilitas	cxl.
Effigies virtutis & scelerū. lii. p totū		Iacobi epistolę habentur	clxx.
Eloquentiam iungendam esse sapien- tię docet.	fol. xl. p totum	Iecur	v.
Emergo	liii.	Iesus	xlviii
Ensis siculus	fol. xxx.	Illecebřę carnistaxantur	xix.
Euterpe	lii.	Incestus	v. p totum.
Exhortatio ad virtutē	xxx.	Incantatores	xxiiii. per totum.
Ad sapientiam	lxxxviii.	Inertia	cxxx.
Ad nouissima considerāda.	cv.	Ingratitudo	lxxv. p totū.
Facies virtutis vide effigies.		Inuectio in varios status.	xvii. p to.
Facies saluatoris	cxviii. p totū.	Initabilitas hominis.	xvii. p totum.
Fama	lxx.	Inuidi	xii. per totum
Fera	cxlix.	Iocus	cix.
Ferula	xciii.	Iracundi	viii. per totum.
Fiducia	xv.	Iubileua venia	lxxxvi. p totum.
Filix	xciii.	Iuppiter	ii. & lii.
Flaccus	cix.	Iuuenum ad virtutem & sapientiam exhortatio.	xxx. vide exhortatio.
Flagra	xciii.	Iugulans	xviii.
Floralia	xxx.	Labor & ociū	cxxx. per totum.
Fortuna	ii.	Latria	ii.
Frons	xix.	Lauerna	xxv.
Fulcrum	xix.	Laurea	xciii
Furnus	v.	Leges nature carnis & spiritus descri- buntur	xlv. p totum.
Gaguini strenę	lxxii. & lxxiii.	Lybia	lii.
Genius	folio. ii. & xiii.	Lyeus	lviii
Genialis	fo. vi.	Ligurio	xxx.
Genuinus	vii.	Littus	cix.
Genera viuētium tria	liii.	Lito	lvii.
Gentes	xcvii.	Loci terrarum	cxxx.
Gnidus	xlvii.	Loripes	cxl.

Tabula

Alphabetica

Lucretia	cxviii	Pan	cviii.
Luculentum	xii.	Palladis inuentum	clv.
Mammona	ii.	Palpo	lii.
Manes	xxxv.	Parasitus	xliii.
Mancipium	xcvii.	Parra	lix.
Maro	cix.	Parce fatales	xxix.
Mars	xvii.	Phagus	xviii.
Matrona	v.	Phalaris	xxx.
Mathematici taxantur. fo. xxi. p to.		Pegasus	cix.
Marcus cicero	cxviii.	Penelope	lix.
Medusa	xciii.	Pentheus	clx.
Medicinarum laus	cxliii.	Pernix	lxx.
Memphis	xviii.	Perfida	lxxv.
Mendici	xliii.	Perillus	xxx.
Mephites	ibidē.	Perennis	xlvii.
Meonius	cix.	Pieris	xcviii.
Mercurius	ibidem.	Pigri taxantur	x. per totū.
Midas	cxviii.	Picturę inanes	lxxvii. p totum.
Miles. lii.	Milo	Pii pontificis laus	cv. p totum.
Mimas gigas	lviii.	Phillis	lix.
Minerua	xxxv. & xlvi. & xciii.	Phœmonœ	xxiii.
Minerue laus	clv.	Pluto	lii.
Naso	cix.	Polemon	xix.
Nebulo	xxx. Nepos. ibidem.	Polyphemus	cix.
Nymphę	cix.	Ponthus	lii.
Nobilitas & ignobilitas. cxl. p totū.		Porphirion	lviii.
Nobilitas duplex	xcliii.	Precordia	xxvi.
Nomina in vni	xcvii.	Precum cleri efficacia	cxviii.
Nouissima consideranda	cv.	Principum flagitia.	cxvii. p totum.
Obiurgatio silentii	lix.	Proauus	xliii.
Obiurgatio absentię amici.	lxxliii.	Proci	v.
Obrysum	v.	Promoethus	xxlii.
Obstipus	xix.	Procella	xcvii.
Ociū & labor	cxviii. per totum	Pronitas ad mala.	xxv. per totum.
Odi verbum	liii.	Proserpina	lii.
Orcus	xxx.	Prudētes seculi notāt. cxvii. p to.	
Origo sacerdotum	xcviii.	Ptisis	xii.
Orpheus	cviii.	Querela vniuersitatis parrhisiensis	
Pacis saluatio	cvii. per totum.	super clade suorum alumnorum	
Pacis rumor	lxx. per totū.	solto, cxvi. per totum.	

AA. liii

Tabula

Alphabetica

Rhadamanthus	lix.	Taurus ficulus	xxx.
Religiosi ipudici taxat̄.	xlviij. p to.	Tede	vi.
Rhoetus	lviii.	Thespias & thespie	lvii. & cix.
Rome laus & salutatio.	cvii. p. totū.	Therme	xxix.
Roftra	xcviii.	Tentatio carnis.	xlvi. & xlvii. p totū
Sacre scripture laudatō.	lxxvii. & f.	Testudo	cix.
	lxxxiii. p totū.	Thiaras & thiara	xcvii.
Sacrum	liii.	Tyrannus	xlviij.
Sacerdotū origo & dignitas.	xcviii.	Titonus	lxxii.
Sales .v.	Salii	Torius	xliii.
	xcvii	Tripodes	xix.
Sanna.	xv.	Tritonia	cix.
Sardanapalus.	xix & cxxxliii.	Tubal	ibidē
Sapientiā laudat.	xxx. & xl. p totum	Tubera	xxvi
Satyra	v.	Turdus	xxx.
Scabies & Scurra	xliii.	Vacuna	clv.
Scelerū facies.	liii Scylla	Varietas carminū	AA. ii.
	xcvii.	Venefici taxantur	xliii. p totū.
Scortū	xxix.	Venus	v.
Scopulus	xcvii.	Verna	xcvii.
Scolastica institutio	xciii. p to.	Veronice mentio	xcviii. p totū.
Semeleius	lviii.	Veruca	xxvi.
Seruire deo	xcvii.	Via in celum	fo. i. per totum
Sirenes	xxi. & xliiii.	Vibix	xciiij.
Sic patricula	clv.	Vindictæ appetitores	xli. p totū.
Silētiū obiurgatio	lix.	Vipera	xlii.
Socrates	xxx.	Virtus	lxxii.
Solertia	cxxx.	Virtutis facies	liii. p totum.
Status variū taxantur	xvii. p. to.	Vite genera tria	liii. p totum.
Stemmata	xliii.	Vniuersitatis parisiēn.	querela. fol.
Stolidus	xv.		cxvi. per totum
Strabo	clv.	Volutabrum	cxxx.
Streng dantur.	lxxii. & cliii. p. to.	Zephyrus	xliii.
Styx	xii. xxxv. & lxx	Zetus	cix.
Superbia nobiliū taxatur.	xv. p. to.		
Superstitiosi taxantur.	xxiii. p totū.		
Supplicatio ad papā piū.	lxxi. p to.		
Taberna	xxx.		
Tagus	lxxi.		
Tapeta	xcviii.		

¶ Finistabule.

Iodoci Badii Ascēsi in subsequētia opera p̄notamēta.

a V̄stor p̄ntis opis : nequē
 lateat: est mgr̄ petr⁹ Burr⁹
 Canonic⁹ ābian⁹ v̄r̄l̄itte
 rarū & virtutis vt ānorū plen⁹ Cui fe.
 re. dñs gaguin⁹ cōpendiū suū de gal
 licana historia bis nūcupauit. Titul⁹
 in fronte patuit. Qualitas carminum
 varia: pro rerum et stili varietate. Nu
 mer⁹ librorū cum musis quadrat sūt
 enī nouē: quorū quattuor primi sunt
 o darū seu carminū: tot āt ap̄d hora
 tiū sunt libri. sed horum singuli quī
 decim cōtinēt odas Quītus autē decē
 carmina hexametra. Sext⁹ totidē apo
 logos. Septimus et octau⁹ denas ele
 gias. Non⁹ & vltim⁹. xv. epigrāmata
 Quorum omniū hi sunt tituli.

Primi libri. xv. odæ.

i. De facili ad cēlū via	folio. i.
ii. In auaros	iii.
iii. In luxuriosos	vii.
iiii. In irancūdōs	viii.
v. In accidiosos	x.
vi. In inuidos	xii.
vii. In gulosos	xiii.
viii. In supbos nobiles	xv.
ix. In oēs status	xvii.
x. De instabilitate cordis	xviii.
xi. Quid scire & opari cōducat eodē.	xviii.
xii. Cōtra carnales illecebras salutarē cōtinēt exhortationē	xix.
xiii. Contra mathematicos	xxi.
xiiii. Cōtra supstitiosos veneficos di uinos & incātatores	xxiii.
xv. Prōptitudine ad mala & tarditate ad bona faciēda	xxvi.

Secūdi libri. xv. odæ.

i. De morbis animę curādis. f. xxvii	
ii. Ad iuuenes vt virtutē sectentur & sapientiam	folio. xxx.
iii. Deduplici ruina diuitum.	xxxv.
iiii. Deduplici bello	xxxvi.
v. De cōmēdatiōe charitatis.	xxxvii
vi. Eloquentiam et sapientiam iungi oportere.	xl.
vii. In appetitores vindictę p̄cipue ecclesiasticos	folio. xli.
viii. De rumorib⁹ fugiendis fo.	xlii.
ix. De insolentiis q̄ i templis fieri cō sueuerūt abiiciēdis	xliiii.
x. De legib⁹ naturę carnis & sp̄s.	xlv.
xi. De tentatione carnis.	lxvi.
xii. De eadem	lxvii.
xiii. In religiosos impudicos.	lxviii.
xiiii. De sacerdotib⁹	xlix.
xv. De varia virtutis et scelerum effi gie	folio. lii.

Tertii libri. xv. odæ.

i. De triplici genere viuētū	lxiiii.
ii. Exhortatio ad p̄nitētiā die sep tuagesimę	lviii.
iii. Amica filēti obiurgatio	lx.
iiii. De pace ad ioānē hastę	lxii.
v. De colloqo musaz fr̄ pace.	lxiiii.
vi. Carmen vranie de pace	eodē
vii. Carmen calliopes de eadē.	lxx.
viii. Carmen polymnie de eadē. eodē	
ix. Carmen nelpomenes &c.	lxvi.
x. Carmē clius de eadē. folio eodem.	
xii. Carmen erath⁹ de eadē	lxvii.
xii. Carmē terpsicōres de eadē. eodē.	
xiii. Carmē euterpes	fo. lxviii.
xv. Carmē thalię de eadē. fo. eodem.	

Librorū omniū Titulī & folia.

Quarti libri. xv. odes.

- i. Ad papā piū supplicatio. fo. lxxi.
- ii. Ad ro. gaguinū p strenis. f. seqnti
- iii. Ad eūdē pro eiūdē. fol. lxxiii.
- iiii. Absentis amici obiurgatio. lxxiii.
- v. Absentis amici desiderū. fo. lxxiiii
- vi. De ingratitude. folio. lxxv.
- vii. De gratitudine folio. lxxvi.
- viii. Oblectandū eē ī sc̄is lris. lxxvii.
- ix. Ad petrū Iuuenilē r̄nsio. lxxxii.
- x. Saphicū pro strenis lxxxiiii.
- xi. Sise ad iacobū colinū lxxxiiii.
- xii. De & cōiuiis saphicum qd̄ p̄pt
materie cōformitatē pōit. fol. clxx.
- xiii. De venia iubileā. folio. lxxxvi.
- xiiii. Exhortatio ad sapiām. lxxxviii
- xv. De petro laurētio iuuenilī. xci.

Quinti libri hexametra decē.

- i. De necessitate scholasticę iſtitutōis
& mltiplici scholasticę igeō. xciii.
- ii. De origie dignitate & officio facer
dotū Carmē libelli iſtar. folio. xcvi.
- iii. Exhortatō ad nouiſſia cōfide. cy.
- iiii. In laudē pij pontificis. cyi.
- v. Salutatio & laudatio romę. cyii.
- vi. Salutatio & laudatio pacis. ibidē
- vii. Cōmēdatio muſices. cix.
- viii. Medicinæ licētiādī car. cviii.
- ix. Vniuerſitatis priſi. q̄rimoia. cxvi
- x. Ad ſacram faciē chriſti. fol. cxviii

Sexti libri apologi decem.

- i. De capra et fue folio cxx.
- ii. De talpa & bufone cxxi.
- iii. De passere & mure cxxii.
- iiii. De gallo gallinis & coruo. cxxiii
- v. De vulpe & pictore cxxiiii.
- vi. De rusti. & vr̄bãofrōdatore. cxxv

- vii. De asello ceruū ſimulāte. cxxvii
- viii. De turre ſublīmī & tuguriis eod̄
- ix. De pice et creta cxxviii.
- x. De penna et ſcriptore cxxix.

Septimi libri decem elegię.

- i. De labore et ocio folio. cxxx.
- ii. In p̄ncipes flagitioſos cxxxii.
- ii. De cōtēptu terrenorum cxxxiiii.
- iiii. In ſapientes hui⁹ ſęculi. cxxxv.
- v. De efficacia p̄cū cleri cxxxviii.
- vi. Aīos poti⁹ q̄ liguas ornādas eod̄
- vii. Decōtēptu mūdāę letitię. cxxxix
- viii. De nobilitate & igno. libell⁹. cxl
- ix. In laudē Sixti pōtificis fol. cl.
- x. Exhortatio iuuenū vt cito ad ſtu
dia redeant viſis parētibus clii.

Octaui libri decem elegię.

- i. Ad gaguinū p strenis fol. cliii.
- ii. Ad minernā clv.
- iii. Ad ioānē caulerium clvi.
- iiii. Ad ioānē iuuenilem fol. clviii.
- v. Ad petrum iuuenilem clx.
- vi. Ad iacobū collinū ſtrene clxi.
- vii. In eos q̄ carnē ſpm p̄ferāt clxii.
- viii. Ad mag. ioānē charon clxv.
- ix. Ad alphōſū neapolitanū clxvi.
- x. Caroli octaui epicediū clxvii.

Noni ac vltimi libri. xv. epī.

- i. De dedicatōe ſacelli ī palatio. clxviii
  - ii. De patiētia & cōſtantia. fol. eodem
  - iii. Ad Ro. gaguinū r̄nsio eodem.
  - iiii. In venerē & cupidinē clxix.
  - v. & vi. Sup̄ ep̄lam iacobi eodem.
- Reliqua de cōiuiis & gratis iſeq̄nter

Pro explanatiōe aut̄ ponem⁹ argu
mēta cū vocabuloꝝ rariorū expōne.

Sequentis operis Explanatio.

Prime odes primi libri argumētum & carminis genus
ac vocabulorum explanatio.

v Eteri &c. Radicitus septē capitalia (vt aiūt) vitia pecto-
rib⁹ humanis euulsurus author / hac prima ode vt me-
dicas patiantur manus animos p̄parat docens q̄ sit
facilis et cōpendiosa in æternā vitam via: quippe in quā quicq; cō-
scendit gradib⁹: quorum primo disquiris quibus obediendū: do-
cetq; decem diuinis p̄ceptis: illic Sonet os &c. Secūdo quæ sint
petenda: vt pote septem a saluatore nostro in oratione dñica posi-
ta: illic. Canat et petenda septē. Tertio quæ & quot credēdā vt sym-
bolo apostolico cōtenta: illic. Meminisse nos oportet. Quarto qd
odio habēdū: quia omne scelus: illic. Fugias vt venenū. Et quin-
to quid amandū: quia bonū honestū quod deū et omnē cōplectit
virtutem. illic Nos honestas capiat. Vbi subsequenter per tris vir-
tutes theologicas fidem spem et charitatem facillimū docet ad vi-
tam compendiū. Occasione cuius inuehit i peccatores qui postha-
bita tam facili ad salutem via: multiplices peccandi calles ingredi-
untur ad perniciē: qui fere difficiliore sunt. Nam vt horati⁹ (cui⁹
in multis studios⁹ est imitator) in epistolarū primo inquit Vt iugu-
lent homines surgūt de nocte latrones Vt teipsū serues nō exper-
gisceris. Sed longior fio q̄ arguementi narrandi patit ratio: verum
tota ode artificii et sanctæ eruditionis plena est: vsque adeo vt pau-
cioribus vix possem. Tantū admonuero puerū quæ ad ornatū fa-
ciant hic fere obseruata: vt illa de locandis orationis partibus lex
qua obliquus sit in principio: suppositū in medio et verbum i fi-
ne: et illa venustatis. vt. q̄. si. & similes particula quæ faciles itel-
lectu sūt: poti⁹ debere subaudiri q̄ exprimi. Et illa adiectiuū venu-
ste substantiuo p̄poni. Et illa temporis et naturæ in situ habendā
rationem vt vet⁹ priusq̄ nouus ponatur. Et illa qua studeo potius
dandi q̄ accusandi casui iūgitur. protinus in prima clausula seruā-
tur. Nam ordo est. decet vt ordo sacratu studeat veteri et nouæ le-
gi. Prouectiorē vero admonuero sētētias fere ex diuino codice de-
promptas. Nam quid aliud monet in principio: q̄ quod paul⁹. ii.
Timo. ii. Nemo militans deo implicet se negociis secularibus? Et
quid aliud illic. Et enim placere nemo. q̄ illud eiusdem Heb. ii. Si-
ne fide impossibile est placere deo: sed vt in p̄fatione dixi hec in-
terpretibus indaganda relinquo. Ode est monocolos. i. vnimem-
bris constans vniformi carminis genere. Nam carmen est dimetrū

iambicum catalecticū: dimetrū. i. duplicis mēsurę ponendo binos
 pedes propter celeritatem iambi pro vna mēsurā: iambicū ab iam-
 bo p̄dominante. Nam primus pes anapestus: secundus et tertius iā-
 bus: quartus et vltimus imperfectus est quia vnam dūtātaxat syllabā
 habet: ideoq; catalecticū. i. non terminatū dixim⁹. Nam si pirrhici
 um primo loco posueris erit trochaicū habēs secūdo et tertio locis
 trocheū et quarto spondeū eritq; acatalecticū. Suasi hic est trissyl-
 labum. sicut apud Statiū in thebaide vbi dicit Immo agite & posi-
 tis quas nox inopina suasit. Sic et suetę apud horatium in sermo-
 nib⁹ Quū mihi nō tm̄ furesq; fereq; suetę. Possit legi recepti aut pu-
 tauī. Vocabula rariora sunt hec. Danaī dicti sūt gręci a danao eorū
 rege. nec solī quib⁹ dana⁹ imperauit sed et alii. Vnde enei. i. O da-
 naum fortissime gentis Titide. et eiusdē. ii. Accipe nūc danaū in si-
 dias. Oēs spes danaum &c. Gręci autē fabulas fere excogitauerē.
 Vnde persius de thiestęcena loquēs. mensamq; relinque mycenis
 Cū capite et pedibus. Quinetiam historias sepe fabulis corrupeūt
 vnde Iuuenalis Et quicqd gręcia mendax audet in historia. Puel-
 las. i. musas. Iuuenalis. Narrate puellę Pierides profit mihivos di-
 xisse puellas. Heliconis iuga. partes montis sub vertice eius iuga
 pluratiue dicuntur. Helicon autem mons est boetię musis a thraci-
 bus consecratus. Vnde maro in. vii. Pandite nūc heliconā deę cā-
 tusq; mouete. Et quia fabulas scripturi musas inuocant ideo Persi-
 us. Grande locuturi nebulas helicone legūto. Delphicum numen
 .i. apollinem musarum principem. Vnde maro de musarum inuen-
 tis. In medio residens completitur oīa phœbus. Delphi autē po-
 puli & oppidum in pnafo sunt vbi clarissima apollinis oracula et
 excellentissimum ac celebratissimum vetustate tēplum. Deus secū-
 dum nonnullos a gręco theos. quod a theoro. i. inspicio dicit̄. Ie-
 sus interpretatur saluator. estq; trissyllabum cuius secunda et tertia
 longa. Vnde hic synalœpha est. Christus dicitur vinctus. Aestimā-
 da. i. si sic dicā app̄cianda ab es eris et time. quod precium dicitur
 Fidei micante facie. Quia scriptū est. Iugum meum suaue & onus
 meū leue. sum⁹ enim sub lege gratię: quę legales cerimonias abstu-
 lit & circūcisionem corporis in circūcisionē mentis atq; baptismū
 cōmutauit. fascis aut dicitur pondus. Maro in buc. Ego hoc te fa-
 sce leuabo: et ne fascis onerī et grauamini sit: congrue adiecit mi-
 cante. i. vt hic interpretor rutilante. Nil arduū magis. quia spes cę-
 los penetrat. Numerosa. i. magni numeri. virtuti enī sepe bina op-
 ponuntur vicia. Facibus. i. ignib⁹ a fax facis. Cætera nota sunt.

Danaī.

Puellę.

Helicon
Luga

Delphi

Deus.

Iesus
Christus

Magistri petri Burri apud ambianos Canonici viriq; di-
fertissimi Carminū primū libri Ode prima de facili & com-
pendiosa ad vitā eternā via. Est aut̄ monocolos habēs car-
minis genus dimetrū iambicū catalecticū.

v	Eteri noueq; legi	Igitur vocande iesu
	Studeat sacrat̄ ordo	Dato robur eloquendi
	Decet hos ego bibendos	Peragenda fructuosq;
	Latices mihi suasi.	Pietatis instituta.
	Quis enim p̄ire veris	☞ Sonet os canentis et mēs
	Ferat ipsa fabulosa;	Tua dena iussa christe
	Magis & legat nociuum	Facienda cum cauendis
	Sibi: q̄ salubre munus;	Manuum sed assit actus.
	Retro fabulas relinquam	☞ Canat & petenda septem
	Danais. dabo politis	Pater inquiring frequenter
	Operam per enibusq;	Docuisse quod probaris.
	Superi dei tabellis.	☞ Meminisse nos oportet
	Opus haud mihi puellas	Duodena confitenda.
	Heliconis incolentes	Et enim placere nemo
	Iuga: delphicū ve numen	Nisi per fidem valebit
	Querulo vocare plectro.	Fugiat ut venenum
	Deus hic rogandus ipse	Scelus omne: nos honestas
	Homo factus: vt doceret.	Capiat: feratq; semper
	Dator oris: & creator	Rutilam facem tenentes.
	Modulamini canori.	Facilis ne cursus istinc

Ad habenda regna cœli	Variū genus necandi.
Precio ęstimanda nullo:	Tepidi lacus cruoris
Facilis profecto valde	Violata templa passim
Breuis hęc via est ad astra	Simulationis artes
Gradibus peracta quinq̃.	Chaos infidelitatis:
Brevior sequens videtur.	Vbi fœderum ligamen:
Leuius nihil volenti	Stabilisq̃ nodus heret:
Fidei micante fasce.	Vbi vincla sponsionis:
Nihil arduum magis spe.	Vbi forma pacis vlla:
Meliusq̃ charitate	Tenor vllus actionum:
Tribus his decorus ipsa	Vbi vultus equitatis
Penetrare celsa possis.	Et imago iuris: eheu
Graue sed putant iniqui	Moror hęc nimis superq̃
Onus: his vacare paucis	Nimis: & piget morari:
Numerosa diligentes	Mala dum voluto mœstus
Potius mala heu subire.	Grauiora: que patrantur.
Pudet o pudet furoris	Redeo ad viā salutis.
Nimieq̃ cęcitatis	Ea stat quieta: plena
Hominum. loquar ne cūctis	Iubilationis: irę
Manifesta: transeamus.	Domitrix: amoris altrix:
Quis enim quis arma nescit	Nihil expauēs tyrānos.
Furias dolos rapinas	Nihil impetentis ausum
Stupra conflagrationes	Deus ambulat per ipsam

Socius :leuatq; fessos	Ad amœna rura pacis.
Gerit & fouet benignus.	Vitiosa vos deorsum
Petite hanc viam fideles	Via pertrahet cremandos
Gradibus citis.tenete	Facibus per omne sæclum.
Rapidi.nec.ad sinistram	Monui quod est satis.iam
Animũ pedesq; ferte.	Sapite hæc & ite fausti.
Rapiemini per illam	

Secundę odes argumentum. &c.

NON esse iubar. Postq̃ i prima ode aios nostros beniuolos dociles & attentos reddidit: beniuolos quidẽ q̃ viã salutis polliceſ. dociles vero q̃ cõpendio: & attentos q̃a id decere profiteſ: certũq; est quẽlibet decere ad salutis cõpẽdiõſã viã attẽtũ esse In hac scđã ode incipiens euellere capitalia vitia: primo taxat auaros docetq; maxime cecos eẽ. Ceterũ licet ordinis ratio nulla exigenda videatur: tamen quia author noster tam anxie doct̃ & accuratus est: videtur non sine rationibus etiã multis auaros primo taxare. Quarũ prima fit q̃ auaricię vitiũ est perniciosissimũ quia plurimos inuoluit Nam sicut bonum quãto communius tanto melius ac diuinius: sic malũ quo cõmunius eo peius: plurimos aut̃ auaricię studere docet Maro ęnei. vi. vbi in iferno detentos recitans dicit. Aut qui diuitiis foli incubuere repertis: Nec partem posuere suis: q̃ maxia turba est. vnde satyrici docet plurimos ad auariciã instituere liberos. Secunda quia difficillime euellitur. vnde dici solet. In nobis vicia decreſcunt oia solã preter auariciã quę vires quęrit ab annis. Tertia quia maxime a deo alienat. vnde paulus Colo. iij. Auariciã iqt̃ quę est simulacrorũ seruitus. vnde & saluator. Vbi est thesaur̃ tuũ illic est & cor tuũ. Quarta quia maxime stultos facit. vñ flacc̃ secũdo sermonũ. Dãda est hellebori multo ps maxia auaris. Nescio an anticyrã ratio illis destinet oẽm. i. nescio inquit an foli egeant helleboro qđ in anticyra insula nascit̃ ad purgãdã stulticiã: hoc est an foli auari sint dicendi stulti. Nã oẽ peccatũ nascitur ex auaricia. i. mala

concupiscentia boni cōmutabilis relicto icōmutabili. Quia quia
difficillime remittit p̄cipue si iniquā admittat possessionē q̄a nō
dimittit peccatū nisi restituat ablatū. Sexta quia maxime inutiles
facit. Nā auarus nulli cōmodū facit. Non sibi. Quia vt dicit hora-
tius. Querit & inuentis miser abstinet & timet vti. Et ideo dicit se-
neca. Tā deest auaro qd̄ habet q̄ qd̄ non habet. Nec aliis quia mo-
re canū potius ī terrā defodiat q̄ alteri cōciet. Propter has ergo et
his similes rationes merito primo auaros taxat: quia vt dicit Salu-
stius: Auaricia pecunie studiū habet quā nullus sapiens vnq̄ con-
cupiuit. Multa in hac ode ex sanctis litteris deprōpta sūt vt illud.
Stultum ne feras. i. dicas hūc qui singula &c. ex angustino qui do-
cet nos omnia velle habere bona p̄ter nos & vitā nostram. Ex quo
etiā & bernardo habemus aurū eē lutū fuluū. sed finē facio. Iouis
ignis est fulmen de quo videbis in vocabulo iuppiter. Gen^o car-
minis ex titulo habem^o: legē ex perotti grāmatica. Est eī p̄idaricū
ab inuentore p̄indaro lyricorum principe dictū: dimetrū a nume-
ru pedū: qui quattuor sūt inter quos quia anapestus dominaf ana-
pefticum dicit. & vt perottus sentit acatalecticū: quia perfectum &
absolutum: verūtamen quia catalecticū καταλεκτικου gr̄ece
dicit terminatū & finitū & α priuatiua est particula: credā vbi ter-
minatū est non acatalecticū sed catalecticum dicendū: sequar tamē
vulgatam opinionē catalecticū pro īperfecto vsurpando Propri^o
ergo pes anapestus est sed recipit vbiq; spondeū & dactylum. et
quia vltia cois syllaba sēper erit: pro spondeo recipit in finē tro-
cheū & p̄ dactylo amphimacrū vt illic. segetem atq; vuas fore vult
optimas. verū q̄tū ad vocabula. Iuppiter dī iuuās p̄. phisice acci-
pīf p̄ aere vn̄ in ci^o ptāte dicūtur fulmina & hymbres. vnde hic io-
uis igni. i. fulmine. Qui singula sua &c. Augustini est sn̄a. Deplo-
ratu flet amaro. Iuuenalis. Ploratur lachrymis amissa pecunia ve-
ris. Vicio seruit: q̄a qui facit peccatum seru^o est peccati authore pe-
tro. Māmona pro diuitijs in euāgelio ponit. Genius est de^o natu-
rē quē veteres natali suo celebrabāt voluptatibus idulgendero: vn̄
qui alimenta naturē suę subtrahunt geniū suum defraudare dicun-
tur vt ī phormione Terentius Suū defraudās geniū. Latria est cul-
tus liber deo debitus. De saphira & anania habet Aclū. v. de diui-
te epulone Lucē. xvi. De iude proditoris auaricia Math. xxvi. &c
Fortuna secūdū epicureos qd̄ & salusti^o semel asserit in oī re dñaf.
putatq; diuitijs p̄esse q̄ sine opa nostra sepe adueniūt sepeq; abs-
cedunt. Tinea vermis pānos iterrodens. loc^o not^o ex euāgelio.

Iuppiter

Māmona

Genius

Latria

Fortuna

Ode secunda Monocolos. Metrū pidaricū dimetrū ana
pesticū acatalecticū. In auaros.

On esse iubar mentis Auaro

Qui tot cumulat mox fugitura

Ventis citius. iouis aut igni.

Qui sua negligit exera curans

Que fors repetet velit aut nolit

Immo qui se spernit vt amens

Et cupit omnia bona preter se

Qui seruat opes steriles (heu) suam

In perniciem fraude coactas

Qui se perdere celerat sponte

Precio vili: sepe & nullo

Qui pro magnis paruula rebus

Dare formidat munera terre

Qui peregrinus licet aduenaq;

Censum hic auget mox abiturus

Qui tenet es dnm natat in pelago

Aut it fures inter honustus

Qui struit edes quas cito linquat

Nec celo sibi parat hospitium

Qui virtutem sine diuitiis

Fassidit inops vsq; futurus

¶ Non esse inquā lumen Auaro
 Reputans mecum credere cogor.
 Stultum ne feras hunc: qui singula
 Sua vult sint bona se autem pessimum!
 Mulier proba fit querit precibus.
 Segetem atq; vvas fore vult optimas.
 Aurum: vestes: cunctaq; propria.
 O dementia nil curare se
 Animāq; suam nō preciablem:
 Sed amare magis res nocituras:
 Res fallaces: repetendaq;
 Si fors perit rapiente lupo
 Vnica balans: dolū si merum
 Defluxit humi: si fur affes
 Aliquot rapuit: vilem q; togam:
 Deploratu fletur amaro
 Quasi progenies: quasi vel coniunx
 Sua mortua sit funere acerbo.
 Mens ecce ruit. nec auarus flet:
 Nec pre se fert signa doloris.
 Nigra fit foedaq; lucris turpibus
 Vfuris quoq; nec auarus flet.
 Vitio seruit subdita māmonē
 Ditioni: fit ciuis auerna

(Dictu flebile) nec auarus flet.
Stolidum ne putes cupidum: ardentem
Varios inter tot opum cumulos?
Is parcus sibi plus iusto etiam
Epulis proprium fraudat geniū:
Ut acerius non extenuetur.
Sed crescat cito diuitiarum.
Deliramen Sed sceleratius.
Quasi numen amat veneraturq;
Aurum cupidus. proh fugiendum.
Et iure nefas idolatrādi.
Quid turpius: aut vecordius est
Et dare latriam summo debitam
Luteę sordī & fecibus imis?
Repetisse sat est has dementias.
Reliquas rursū voluere nolim.
Aperi tandem cupide argenti
Oculos pectoris. Aperi tandem
Intellectum rationemq;
Et summa vigil perlustrato
Bona constantia permanfura
Spectanda magis: magis optanda
Cumulandaq; nunc tempore messis,
Noctū saphirę dira cupido

Ananię quoq;. Nocuit diuiti
 Epuloni. non minus & iude.
 Sed nequicq̃ numerare velim
 Que fecerit hec pestifera lues
 Nocumenta: eris seruatoribus.
 Quot auaritię cecidere malo
 Reges populi mœnia & arę.
 Monumenta quidẽ sunt plenissima
 Tu qui metuis tibi pauperiem
 Vir auare. velim flectas aures.
 Si consilio credere nostro
 Vis: cito fies opulentissimus.
 Sitiẽti da pocula. da quod
 Vacui foueat stomachi vires.
 Fer opem clausis carcere tetro.
 Aegrotis ades adiutrice
 Lingua: simul & larga dextra.
 Tege nudum. nec claudas aduenę
 Sedem. sepeli luce carentes.
 His certe artibus euades (scio)
 Fortuna ipsa diuite ditior.
 Nec opes minuet tineę morsus.
 Non erugo. non latrunculi.
 Non ignis edax. vetus ac euum.

Tamen ipse hortor: restituantur
Male parta prius. quid enim profit
Dare non sua pauperibus miseris?
Quandoquidem sunt quibus hæc dentur
Damnum passis: Ergo age cupidus
Quisquis es & vis fieri diues
Gazas cumula non præciandas
Illic ubi sis regnaturus
Sine fine quidem. Res tua geritur.
Archæ nūmis capiare caue.
Pectus lacerant: similes veprium
Nitidæ deforis atq; placentes.
Saturare animos spondent copîa.
Pariuntq; famem maiorem & sitim.
Paupertas tibi placeat sobria
Mundaq; placeat commiseratio.
Imitare latum virgine dominum
Parcentem: humilem: se & sua dantem.
Decet addictum te militiæ
Crucis: & christi portare iugum
Paupertatis: & esse benigno
Animo: facili: miserantiq;
Satis ammonitus iam tibi vigila.
Nec blanditiis crede pecuniæ.

Tertiam oden in luxuriosos scribit: primo siquid iuuenali credimus vitio foedatos: dicit enim satyra. vj. Viderunt primos argētea secula moechos. vnde & iohānes primo loco cōcupiscentiam carnis taxat dicēs. j. Ioh. ij. Omne quod est in mūdo: cōcupiscentia carnis est: & cōcupiscentia oculoꝝ et supbia vitę Verūtñ prudēter & doctē inscripsit in laudē castitatis. Nā si semp inuita scriberet: satyricū potius q̄ lyricū contexeret opus: Lyricū em̄ est odas. i. cantica: aut hymnos. i. laudes describere: verū dum castitas laudatur vituperatur incōtinentia et ecōtrario. Metrū est glionicū ab inuentore/et dactylicū a pede p̄dominante: constat em̄ spondeo & dactylis duobus sic tamen vt tertius possit eē amphimacrus. Aut constat spondeo. choriābo et pyrrhichio. Aut spondeo. trocheo. iambo. et pyrrhichio. Vnde scanditur prio mō sic. Quid lau. dis modu. ler tibi. Secūdo sic. Quid lau. dis modu. ler. tibi. Tertio sic. Quid lau. dis mo. duler. tibi. Primus aut mo-

Obryzum

Cestus

Incestus

Furuus.

Iecur.

Cupido

Venus

Matrona

Angeli.

Celestum.

Balsamū

Proci

Saatyꝝ

Obryzum dicitur quia facillimus est propter pedes notos. Obrizū autē est quod in coctione nō diminuit. Zona castitatis dicitur cestus: inde incest⁹ & verbum incesto. Dicitur etiam cestus a cędendo: armatura man⁹ pugilis. Furuus obscurus & teter. Horat. car. ij. Q̄ pene furū regna pserpineę &c. Accingas. Iuxta illud. Sint lūbivī p̄cincti. Algidū. i. frigidū ab incētiuo veneris: q̄a cogit amare iecur. Cupido deus amoris filius veneris: p̄ amorib⁹ capit: et venus p̄ venustate aut re veneria. i. coitu. Matronis hoc loco p̄ viduis dixit/cū fecū- dum gellium matrona sit q̄ vt mater fiat matrimonio iūcta ē. Quā te &c. i. qualē. vt enei. j. O quā te memorē virgo. Angeli dicūt latine nūcij: et apostoli missi. Celestū pro celestū sic maro. Celestum vis magna iubet. & Ouidi. Vltima celestū terras aetrea reliqt. Myrtha et balsamus. Sanctis litteris quasi sacratis vt repperit vitif nō ignorans a peritioribus p̄ succo hoc balsamū dici. Fragrātia. i. odorificētia. verbifator. i. p̄dicator. nā aureolā virgo: doctor. mar tyꝝq; merē. Proci sunt qui coniuges expetunt: qđ q̄a honeste facere videntē sepe ipudenter faciūt. vñ penelope. Turba ruūt in me luxuriosa proci. Eos deuitare debet vidua. Nā quę in delitijs ē vi uens mortua est. j. Timo. v. Demissę faciē. i. faciē demissā hñtes qđ p̄bitatis & pudoris in muliere indicū est. Aenei. j. Tū breuiter dido vultum demissa profatur. Satyra carmen est maledicum vitia petulanter carpens: in quę quoniam p̄ter spem inuectus est

est se in satyrā dicit incidisse. Tēdarum. i. facularū coniugaliū quę Tēde.
 nubētibus noctu p̄ferebantur. vñ pro nuptiis accipiūt. enei. iiii.
 Si nō p̄tesum thalami tydeq; fuisset. Feces sodomitrias. i. nephā
 da & contra naturam sodomitarum crimina. Bene autem licentiam
 in malam accipit partem. Et q̄q̄ bene indicatiuo iūgit. Sua promi
 tas. i. ppria & naturalis inclinatio. Et fidiū. i. chorda; plectri: mo Bilis.
 dis. i. modulis. Bilis vitree. i. cholere splendide. i. stomachatio:
 nis. Est aut̄ imitatio horatij & persij. Hos q̄ linea. i. in albis ambu
 lantes sacerdotes. Velatasq; i. vestales aut sanctimoniales: instar
 id est in statu & morē licet valla id neget. Turturis qa ea auis ad Turtur
 secūdas nuptias nō transit nec amissa cōiuge viridi ramo insidit.
 Judith de qua iudith. viii. Genialis torus vbi gignendis liberis Genialis
 opera datur. Dati. i. concessi a deo & natura. Lorum haud dabo. i.
 non laxabo habenas. Sales: faceti & sale conditi sermones contra Sales.
 dicunt̄ insulsi. Modeste autem et diserte admodū in fine loquitur
 vt per te lector optime animaduersum velim.

Ode tertia. Monocolos. Metrum gliconium.

In laudem Castitatis Contra luxuriosos.

Q uid laudis moduler tibi	Os frenet pudor int̄mus.
O mundissima castitas	Linguam virginitas regat.
Alba candidior niue	Vt mundus placeat canor
Obryzo preciosior	Fibris e nitidis fluens.
Auro:zona deo placens	Te donū superum artub⁹
Lumbos stringere prouida!	Immissum teneris scio:
Quidnā furuus ego & miser	Quod nō possum⁹ asseq
Immunda pice foedior:	Ni sit de superis datum.
Quidnā iquā moduler tibi!	Tu das frena cupidini
Accingas rogo lubricos	Vincens membra salacia.
Renes. sit iecur algidum.	Restinguis veneris faces:
	Innatamq; libidinem.

Astas virgineis thoris.	Carnis fecibus ac luto.
Et fulcris vidualibus.	Tu nos consimiles poli
Nec spernis thalamos tñ:	Castis spiritibus facis
Nubentumq; cubilia.	Candore atq; fragrantia:
Sed centesima p̄mia	Et duramine perpeti.
Confers virginibus tuis.	Tu fers virgineę o pudor
Matronis tria dena bis	Preclarum aureolę decus
Prebes: das medium pari	Quod fert verbifator docēs
Spondę suppositis iugo.	Et vulgans sacra mystica:
Quā te o virginitas canā:	Quod fert & fidei pugil
Qua sanctis nihil angelis	Nil seque timidus necis.
Delectabilius reor:	Quid fulgēs datus annulus
Nil ipsi quoq; principi	A sacrate aliud notet:
Celestumq; cohortibus:	Q; christo fore virginem
Tu virtus solidissima:	Sponsam perpetuo datā:
Votūq; & meditatio:	Q; fausti o niuei greges
Vis immobilis: atq; vas	Estis: ter simul & quater.
Integrū rosa: lactea:	Quāvr̄a est benedicta fors.
Nullius scia pollui	O q̄ ingēs decor ac honos.
Spumose veneris lue.	Fœlices viduę quoq;
Mirrha & balsam⁹ optime	Quę molles fugiūt procos:
Dici crederis: haud sinens	Luxum: verbaq; noxia
Computrescere viscera	Demissę faciem solo.
	Sunt & fausta iugalía:

Si perstat moderatio	Nutus accipio truum
Et secura fidelitas	Os me claudere postulant
Votum fallere nescia	Credo audire veremini
Quid laudare velim satis	Vestrorum scelera hostiu
Laudatas: & ab arduis?	Immanēq; licentiam
Iam nunc ad satyram ruo	Forsan vos habet & metus?
Nec me propositi piget	Ne probro afficiamini
Succensum grauib ⁹ malis	Tam longo toleramine
Sed cur sollicita manu	Quod vultis faciam licet
Me tangis vidualitas?	Quāq; vos nihil arguo:
Cur et casta iugatio	Sed t̄pe ac lacerū hoc pec ⁹
Me pulsas tacito pede?	Quod ducit sua pronitas
Cur o virginitas humum	Hec in flagitia omnia.
Supplex aspicias & rigas?	In vos absit vt alloquar
Vultis preteream iacens	Quas sanctis scio laudibus
Detestabile dedecus	Cultos: & fidium modis.
Et vestre probra publica	In scedas ego beluas
Fame: que modo proloqui	(Humanos equidē nego
Se quis gestio rictibus?	Qui vestrum violāt iubar
Vultis preteream dolos	Et nomen maculis nigrāt)
Tedarū: & venerem vagā	In mōstra iquā ego spurcīda
Incestasq; libidines?	Vī neruosq; tetēderā &
Raptus supraq; perfida	Bilis spicula vitree
Et feces sodomiticas?	Quis non egro aīo ferat

Hos qui linea deferant	Vni pacta sedilia.
Velatasq; puellulas	Quot feruent homicidiis
Sacratosq; deoviros	Ad prolem thalami dati
Inseruire libidini?	At parere modo libet
Sed que nunc vidualiter	Vobis vaticulo mihi,
Degit sobria mcestaq;	Haud lorum satyrem dabo,
Instar turturis abdita	Aut alas salibus meis.
Et primum reuerens virum?	Conclufi maneant velim
Quæ iudith vidua optimã	Nunc mecum sine murmure
Sectatur vidua e procul?	Vos si quando iubebitis:
Proh quæ rara fides thoris	Et vires dabitis nouas:
Seruatur genialibus.	Ad laudes reuehar lyris
Quot mirantur adulteros	Cantandas potioribus.

Quartæ odes Argumentum.

Quarta ode in iracundos scribitur vt ad pacificam loganimitatem nos inuitet. Nã vt flaccus in epistolis dicit. Ira furor breuis est animu rege &c. I deoq; graphice vtitur breui carmine quia bipedali. constat enim dactylo & spondeo. sed quia dactylo ideo singuli pedes metrũ id est mensuram complent & dimetrũ dicitur. pauca ferentur. i. dicuntur. pecten instrumentum tangendi plectri. munia. i. officia ac munera. aprino more id est vt aper. i. sus siluester qui ferox est. Dẽs genuinus. i. occultissimus subgenis latens per quẽ latẽs inuidia & corrosio significatur. Perius & genuinũ fregit i illis. Comestant. i. horrent & surgunt. Maro ene. iii. Steteruntq; comẽ. Crede re discẽs. quia vt ait aristo. oportet discẽtẽ credere. Pertulit iquã bona & apta digressio. Nil enĩ tã iram refrenat quã patientiẽ christiana memoratio. Cernua. i. prona Cedet amaror id est amaritudo seu amaricities aut amaritas. sic maro in geor. sensu torquebit amaror. Aere. i. claufura forti. Nã quã nos ferrea greci sepe greca dicunt quẽs

Genuinus

Aes

nō absumit rubigine. vnde flaccus primo car. Illi robur & es triplex circa peccat⁹ erat &c. Mendas. i. maculas & vitia : dicitur etiam hoc mendum. Inficiaris. i. inficias eas hoc est neges. & ponit secūda persona pro quauis quā frequenter & venuste apud idoneos fit. Vnde flagramē idest incendiū: Famine molli. quia responsio molliis frangit iram. Tristia queuis. i. que libet hoc est tristissima queque. Credito dauid Psal. xxxvi.

Cōtra Iracūdos. Ode quarta Monocolos Metrū adonium. seu dimetrum dactylicum catalecticum.

Quisquis es acri
Percitus ira

Quem furor vrget

Sepius amens

Huc ades & me

Sedulus audi.

Pauca ferentur

Pro breuitate

Pectinis arcti

Que tibi profint

Ad pietatis.

Munia sancta.

Da mihi primum

Qui furis vltro:

Quid tibi prestat

Vtilis aut quid

Deliciarum

Is tuus ardor

Iraq; preceps:

Quippe decori

Nil habet ire

Siue furoris

Impetus atrox.

Torquet ocellos

Lumine toruo.

Vis furibunda

Bilis amare:

Hec quoq; frontem

Sepe volutans

Sulcat vt agrum

Dicere possis.

Fulminat auras

Fulguris instar

Lingua sonora.

Fit quasi torrens

Culmine lapsus.

Magistri Petri Burri

Vox furioso	Atq; voluptas
Pectore manans,	Insita membrís
Frendet aprino	Cor tenebescit.
More laceffens	Mens caret omni
Dens genuinus	Dote bonorum
Labraq; spumant.	Vnde tumultus
Quid moror: ignis	Densa; probra;
Flammeus ora	Vnde odia: vnde
Torrída pingit	Plurima strages;
Atq; comestant	Vnde sacrorum
Vertice summo	Tanta ruina;
Et tremor ægros	Vnde flagramen
Occupat artus,	Tam graue magnis
Inficieris	Vrbibus extat
Iure quidem tu	Excidiumq;:
Hunc hominem esse	Nil habet ergo
Nil rationis	Commoditatis
Anteferentē.	Ira petendę.
Nescio quidnam	Immo nefandos
Vtile speret	Parturit ausus,
Pronus ad iras,	Vltio forsan
His minuuntur	Te iuuat: eheu
Tempora vitę	Quã struis in te
Deperit & res	Vindicis iram

Iudiciumq;	Plurima passus
Nox subeundum,	Te patienter
Ledere dum vis	Ferre molesta.
Impius hostem:	Vis ne magistro
Te mage ledis	Vera docenti
Tu tibi sequus,	Crederere discens!
Disce alienum	Pertulit inquam
Fel domitare	Vix numeranda
Famine molli	Mitior agno.
Atq; benigno,	Qui dominantum
Mitigat ignes	Est dominator
Sermo facetus,	Imperiosus.
Disce tacere:	Nil tolerabis
Et domuisti	Fronte serena
Voce furentem.	Improbitalis
Hunc quoq; placas:	Seditiose!
Si famuleris	Nil furiarum
Et bona prestes,	Anxietatis
At proprie si	Atq; malorum
Te domitorem	Seruus inopsq;
Vis fore bilis:	Hec animosus
Ad crucifixum	Concipe tecum,
Pergere cura,	Ac imitare
Ille docebit.	Militis instar

Arma ferentem
 Præua regem
 Prouidus es tu
 Mente reuolue
 Omnia passim
 Nec sine causa
 De superiorum
 Cardine labi.
 Nam sator ille
 Corda reuifens
 (Cui tua subdas
 Cernua sanctis
 Colla statutis
 Semper oportet)
 Non sine dono
 Frugis opime
 Et probra mittit
 Damnaq; terris.
 Si patiere
 Vertice pronò
 Dura putatu
 Iussa medentis:
 Cedet amaror
 Protinus omnis

In medicinam
 Vimq; salubrè.
 Sed cape rursum
 Quod tibi dedo.
 Dum furor ingens
 Aestuat intus:
 Et cupit oris
 Claustra patere:
 Claude labella
 Vectibus arctis.
 Obiuce dentes
 Aere seratos.
 Comprime fauces
 Molleq; guttur.
 Ille tepebit
 Ignifer estus:
 Dum sibi cernet
 Lingua furenti
 Verba deesse.
 Tu quoq; sollers
 Corde voluta
 Vtile q; sit
 Hic tribulari.
 Q; magis obsint

Dulcia amarís.
 Q̄ potius nunc
 Anxia ferre.
 Q̄ cruciari
 Post sua fata.
 Deniq̄ mendas
 Ad proprias fer
 Lumina mentis.
 Sic tolerare
 Non tua dísces
 Crímína clemens.

Sicq̄ subibís
 Trístia queq̄is
 Pondera fassus
 Te meruisse
 Vel grauiora.
 Hec satis a me
 Dícta videntur.
 Credito dauid
 Sepe iubenti.
 Desine ab ira
 Linque furorem.

Quintę odes argumentum.

TV quem segnicies &c. Quinta ode iusta rōne & suo or-
 die in segnes. defides. pigros. tardos. acidiosos. focor-
 des ac ofcítates scribit. Est aut̄ dicolos. i. bimembris: &
 ita distrophos. i. hñs cōuersionē ad primū genus carmís a sc̄do.
 Est enī duplex. nā primū carmen est asclepiadeū ab iuētore deno-
 minatū: cōstās spōdeo. duobꝫ choriābis & pyrrhichio sic. Tu quē
 segnicies. languida iā tenet. vel spōdeo dactylo cū cēsura: hoc est
 syllaba abūdāte. & deide duobus dactylis: sic tñ vt vltia possit eē
 lōga hoc mō. Tu quē. segnici. es. languida. iā tenet. Si addaē autē
 peultimę aut antepenultimę syllaba breuis fieret pētametru sic.
 Tu quem segnicies languida iāq̄ tenet: aut iā retinet: aut iā tenuit
 &c. habet tñ in priō loco semp spōdeū cū pētametru etiā et quidē
 venustius ac frequētius dactylū habeat: huiꝫ generis est priā ode
 apud Horatiū. Secundum ab inuēntore pherecratiū dicitur con-
 stans spondeo dactylo spondeo aut eius loco trocheo. Multa sūt
 hic diferte dicta sed lectōꝝ diligentie relinquo. preter vocabula q̄
 hec sunt. Te formica. Vade ad formicā o piger &c. Prouerb. vj.
 Quod idem dicitur ab Horatio sermone primo. Aranea proprie Aranea
 tela est araneus vermiculus sed confundunt. Apis dicitur et apes Araneus

Veternum Quidius. Nō apīs idē tulit &c. Veternū vocat morbū defidię veteribus frequētem. Maro. Nec torpere graui passus sua regna veter no: Inertia idest sine arte vita. Syre idest defidia nos in perniciem trahens illecebra sua vt syrenes. hora. Vitanda est improba syren defidia. Cras quoq; Persius Cras hoc fiet idem. Tolle igitur moras. Lucaus. Tolle moras: nocuit semper differre paratis. Si pec care potest. quod fieri non potest quia secundum diuum Augustinum. Sola charitate nemo abutitur.

Ode quinta dícolos dístrophos Metrum asclepiadeū
& ferecratium in acidiosos seu pigros.

AV quem segnicies languída iam tenet
Et spurca ocía voluunt:

Huc paulisper adí. strata iacet vía
Quam feruens terit axis.

Te formica vocat prona laboribus
Rem doctura salubem.

Desudans & apīs vult subeas celer:
Vt discas operari.

Istud quinetiam poscit aranea
Sollers rethia texens.

Quid cessas pigritans ac tepídus nimis?
Cur torpes suis instar:

Et cœno maculas omniá sordido?
Heu deses miserande

Nescis quot gemitus parturiat sopor
Strictis fune veterni?

Nescis quæ noceat mollis inertia
Terris improba syrenæ
Nescis quanta homini hec auferat! Et quibus
Euinctum trahat vncis!
Illam desere mox pestiferam luemet
Fecem desidiosam,
Harum te moneo discipulum fore:
Prudentesque imitari:
Quas exercet opus: curaque diligens:
Et spes: & metus acer.
Si differs hodie: cras quoque differes.
Nec simplex erit illud
Promissum mihi cras, nempe statim fluet:
Nasceturque aliud cras.
Post hoc rursus aliud, tolle igitur moras,
Et succede vocatus.
Hic discas etenim quæ labor utilis
Exercentibus heret,
Quæ grata est superis iusta operatio
Quam frugem: quot honores:
Creber sudor agit: quætaque gaudia,
Ut custodia vitæ:
Ut fordis fuga: ut & meta doloribus
Et morbis medicamen:

Vtq; est lima secans falxq; superfluos

Truncatura tumores.

Disces præterea plurima: si voles

Palmam audire laboris.

Iam nunc ammonitus (quod satis est) subi.

Contemplare magistras.

Audi: cerne: tace: concipe sedulo

Doctrinas meditati.

Si peccare potest optima charitas:

Me peccasse fatebor:

Qui cum præco daret missus ob id modo:

Me gessi monitorem.

Sed me vestra salus compulit o pigri

Iussum excedere munus.

Affectum potius q̄ modulos velim

Vestrum pendere quemq̄.

Sextę odes argumentum.

S Celus inuidię. Hac sexta ode inuidios taxat et inuidiam proſcribit deſcribens graphice ad imitationem ovidij inuidię domũ: cuius verba inuenies in vocabulo inuidia. Carmen eſt anapeſticũ a pede p̄dominante: dimetrũ ſed pro quarto pede non habet niſi ſyllabam quam ſi nō haberet dicereſ. brachicatelecticũ: nũc aut̄ vulgo etiam peroto aſſertore cathelecticũ dicitur. Prim⁹ verſus habet tres anapeſtos et ſyllabã: vt patet mentienti. Quomodo ſola inuidia excruciet ſe oñdimus in ſyluis moralibus: & in opusculis virgilianis illic Liuor tabificũ malis venenũ. Ad vocabula. Baratrũ vocat voraginẽ inferni: In vallibus eſt locus illi. h̄itatonẽ inuidię deſcribit vt Ouidi⁹ Meta. ij. ppe finẽ

Baratrũ.

Vipereus cruor. i. venenosus. vipera serpentis species pessima di-
 cta q̄ vī pariat: q̄a foetus maturi nō eduntur: sed dētibus aluū ma-
 ternam difsecant & matrē necāt: quē in cōcipiēdo masculum inter-
 fecit: quia per os concipit imisso capite illius / quod pro libidine
 vbi cōcipit abrodit: Genuin⁹ dēs (vt dixi) occult⁹: Amaror. i. ama-
 ricies seu amaritudo aut amaritas. Maro. Ora. Tristitia tentantum
 sensu torquet amaror. Lutulētum. i. obscenū plenum luti: con-
 tra dicitur luculētum lucis plenū. Nafō. i. ovidius vt dixi Meta. ii
 Stygias vndas. i. infernales. Est enim styx palus infernalis a tristi-
 tia dicta. Fluor. i. fluens liquor. Neq̄ enim simul esse &c. Iuxta il-
 lud. ii. Corin. vi. Quē cōuētio lucis ad tenebras!

Vipera

Luculētū.

Styx

Ode sexta. Monocolos Carmen dimetrū anapesticum
 cathalecticum. Contra inuidos.

¶ Caelus inuidiē gra- ue q̄ fit	Sola inuidia excruciat. se Et quos laq̄is tenet arctis.
Nocuūq̄ hoī: q̄ odiosum	In vallibus est locus illi
Superis: q̄ dulce baratro.	Qui sole caret rutilante
Satis oēs nosse putarim.	Squalet dom ⁹ atra venēis.
Quis amicitiiis inimicus	Et frigus habet. vacat igni
Magis ac liuor fugiēdus!	Thalam ⁹ nebulasq̄ refūdit
Quē pestis seuit vnq̄	Gib ⁹ āgues: poculaq̄ assūt
Plus hac nocitura caducis.	Sua: vipereus cruor algēs.
Bona flens aliena fugāsq̄:	Macra pallet frōsq̄ geneq̄:
Mala cernēs risibus āplis!	Et quod tegit cute corpus.
O triste nefas: quod obest	Obliqua videt: pigra tota.
Ipsis patrātib ⁹ illud. (mox	Genuinus liuet in ore.
Reliquū oē iuuat faciētes.	Viret intus fellis amaror.

Nec virus abest lutulentū. Odiorū aconita remiscet.
 Vix hæc fera dormit i ātro. Venisq; propinat apertis.
 Tristis semper: nisi spectet Quid plura: cor inficit ipm
 Incendia furta ruinas. Fædo piceoq; fluore
 Gemitus variosq; dolores. Hæc belua tam macilenta.
 Hic te sum o naso secutus, Amor ergo pius foris exul
 Frustra cupiam inficiari. Manet: & dilectio feruēs:
 Secessum huic ipse dedisti Concordia: paxq; decusq;
 Talē inuidiæ: sed apud nos. Quin oē recessit honestū
 Malim stygias habitaret Neq; enī simul eē tenebrę
 Vndas: nunq̄ reditura. Cū luce queunt radiosā.
 Nā (ph superi) stat vbicq; Nīmīs hoc facin⁹ patefecī.
 Regnatq; modo iperiosa. Apud optē tartara clausū
 Tenet atria: tēplaq; rusq; Potius sit: ne queat illinc
 Et mcenia: siue recessus. Ad nos remeare per auras.
 Moror hic certe: manifesta Fugite hāc pestē: fugite a
 Perstringere lentior. audi Mortalia pectoravir⁹. (trū
 Nunc audi sensibus imis Fugite inquā mōstrū adeo
 Quod deterius fateare. In semet: tabificūq;. (trux
 Animos hoīm hæc sibi legit Non hospitib⁹ miserescēs
 Habitacula: nō sine nubis Propis. fugite: & fugiet vos
 Caligine: tabeq; multa Fastidit enim fugientes
 Iacet hī: vigila: meditaturt. Se liuor. amatq; sequaces.

Septime odes argumētum.

I ieiunia &c. Septima non min⁹ docte taxat gulofos ac gur
 f le pceres vt epulones. comedones. Māducones lurcōes: vē
 tres: parasitos :gnatones .hiftriones .de quibus flaccus primo fer
 monū sic. Ambubaiaꝝ collegia pharmacopolē Mēdici:mimē ba
 latrones: hoc genus oē mōstū ac follicitū est cātoris morte tigel
 li &c. Carmē est phaleuciū ab inuentore cōstans spōdeo dactylo &
 tribus trocheis aut duobus & iterū spondeo quia vltima syllaba
 cōmunis est. Vocabula lucis egentia sunt hęc. Balatro homo vo
 rax. quia Seruilius balatro homo voracissim⁹ quasi a baratro di
 ctus. Scurra risum captans non habita ratione honoris proprii.
 Mendici qui feminus habere dicunt stipē petentes. Parasitus cau
 sa ventris obsequens in omnibus. Hiftrio ioco & facetiis placere
 captans quē ioculatorē dicūt Genii .i. nature vt prius dixi per me
 tonymia. Culina vulgo dicitur coquina. Celebs in celibatu .i. ex
 tra coniugiū viuēs. Heremita. potius eremita scribendum habetq;
 apud grēcos secundā lōgam eremus: sed author hymnū diuī Ioā
 nis sequitur. Gnatones .i. parasiti: gnatonis Terentiani similes
 Gnatones gen⁹ sce. appositio est Hęc .f. sobrietas: nescit scabiē q̄
 nascitur ex crapulo & idigestione domināte succo & sanguie no
 ctiuo. Ptyfin alii dicunt exulcerationē pulmonis ex humorū con
 cursu Alii spuitionē a πτυω .i. spuō. Mephites .i. graues odores
 corrupto anhelitu. Angorē .i. cōstrictionē & cōtractionē mēbroꝝ
 ab angēdo. Crepitus .f. alui. Grauesq; morbos subaudi alios. nā
 & p̄dicti morbi sunt. Hęc corpus vegetum. sic hora. secundo ser
 monū Accipe nūc victus tenuis q̄ quātaq; secū afferat &c. Scele
 rū mōstra vnde in p̄fatione quadragesimali. Qui corporali ieiū
 nio vitia cōprimis. Quę in biblia sunt vt nota reinquo vt de ni
 niuitis ionē .iii. de helia .iii. regū .xix. de mose Exodi .xxiiii. De
 Io. baptista math. iiii. De christo math. iiii. Legitur autem hic mo
 ses sicut apud Iuuenalē quīs & moyses legatur. Ergo quisq;. Or
 do est ergo domemus artus. quisq; suos .i. proprios:

Balatro
 Scurra
 Mēdici
 Parasitus

Genius

Culina

Scabies
 Ptyfis
 Mephites

O de septima. Monocolos metrum phaleuciū In cō
 mendationem ieiuniorum contra gulofos.

f Ieiunia laudibus canoris

Extollam: merito probanda certē

Insurgent propere balatro: scurra:
 Mendicij: parasitus: hystriones:
 Qui me protinus arguent auarum
 Atq; hostem geni: petentis escas:
 Et conuiuia lauta predicabunt
 Illorum: quibus est sacrum: culina.
 Et solers coquus augur et aruspex:
 Et venter deus ac beatitudo.
 Huc celebs heremita multus affit.
 Assit multa manus deo vouentum.
 Gnatonescq; abigat genus scelestum.
 Huc aduertite sobriis fauentes:
 Quos non ambitiosa mensa ducit:
 Nec foeda ingluuiēs nociua carni:
 Vos audire breuem velim cameenam
 Expertos bonae parcatatis almę.
 Optem et prosit edacibus gulosis
 Hoc cantare: licet minus sonorum.
 Sed nolint tenuare corpus olim
 Assuetum dapibus voluptuosis:
 Quę neruos habiles ad illecebras
 Voluūt: sobrietatis haud scientes
 Et vim et comoda magnitudinemq;
 Hec nescit scabiem: ptisim: mephites:

Angorem: crepitus: grauesq; morbos:

Quotquot crapula fuscitare nouit,

Hec corpus vegetum: iubarq; mentis

Et sensus agiles facit: tenetq;

Quid furuas acies fugat: quid arcet

Molles delicias: malumq; blandum:

Quid sternit scelerum nefanda monstra:

Virtus vnde datur: vel vnde merces

Accrescit: nisi parcitate sancta:

Hec mentem trahit e fimo tenaci:

Et sursum leuat ad refectionem:

Et potus: superos inebriantes.

O mensę saturantis amplitudo:

Vbertasq; manens: petenda certe

Totis nisibus: ac amanda semper.

Multum is profuerit cibus latexq;

Dulcore eximio ac odore suaui

Impinguas animas: replensq; vota.

Aspiremus ad hanc cibationem.

Maturemus ad hec fluenta quisq;

Dum corpus tenuatur: atq; paret

Templorum monitis et instituto.

Q; certi meriti et placentis: hec sit

Carnis sancta fames: coactioq;

Ieiunans niniuita: sensit omnis.
 Helyas quoq; prodidit sacerdos:
 Moses legifer: atq; preco diue
 Proles elizabeth. Sed imo christus
 Et morum sator: abstinentięq;
 Hac lege edocuit domanda membra:
 In sese patiens quod edocebat:
 Ut quas perdidimus gula rapace
 Aeternas epulas: fame lucremur.
 Ergo quisq; suos domemus artus.
 Frustratur dapibus vorax libido.
 Arescat: temulentus ante venter.
 Mens intus foueatur. ebrietur.
 Pinguescat. voret. euomatq; passim.
 Hoc laudı tribuetur ac honori:
 Quod sese saturarit ex opimis.

Octauę odes argumentum.

Ctaua ode supbos ad modestiã iuitat: recensens fere oia q̃
 o nos modestos & sũmissos ac vt dicũt humiles faciant. Et
 qa id cõtra principes & heroas p̃cipue facit: bene vtiñ hexametro
 heroico: & tetrametro dactylico: hoc est quaternos pedes cõtinẽte
 q̃ oēs possunt eẽ dactyli: sed vltim⁹ debet eẽ dactylus aut amphi-
 macrus: q̃ in fine a dactylo nõ dissonat: nã illic breuis syllaba tm̃
 sonoratis fere habet quãtũ longa: vnde in quolibet versu Vltia
 cõis syllaba semp erit. Toruũ dicĩt quasi itortũ & taurina frõte &
 ita immitia & crudelia torua vocam⁹. Proauı sũt auos: patres. hic
 vero p̃ maiorib⁹ accipiũt. Stẽmata sũt coronę & lineę generatio
 nũ ex ordine positarum: quib⁹ generositas & magna profapia si-
 gnificabãt. Nã in cęra effingebãt imagines oĩm maiorũ suorum q̃

Toruus
 Proauus
 Stẽmata

aliquē magistratū gesserāt & ita in funere cuiuslibet aderat tora p-
 genes: q̄ res ad famā maiorū celebrādā & ad minores ad virtutē in
 citādos excogitata est: sed ad pōpā obseruata. Vñ Iuue. Stēmata
 quid faciūt &c. Obstipus dicit̄ obliqu⁹ & inclinat⁹ Hora. Stes ca
 pite obstipo multū similit̄ metuētī Perfius Obstipo capite. Colu-
 mella de suib⁹. Febricitātū hęc signa sūt cū obstipe fues (trāfuer-
 fa capita ferāt. Siculo de carcere ex antro vulcani. qui faber iouis
 & fulminis artifex. Bene aut̄ de carcere: iuxta illud enei. j. Illa se ia
 ctet ī aula Aeolus: & clauso vētoꝝ carcere regnet. Agafo est actor
 & curator asinoꝝ & interdū etiā alioꝝ: accipiturq; p̄ vilissimo vñ
 Perfius. nō tressis agafo. Stolidus dicit̄ ad sensū pecuinū accedēs
 Sāna subsannatio & irrisio. Fiducia pprie in bonam accipit̄ par-
 tem: sed accipit̄ hic vt enei. j. Tanta ne vos generis tenuit fiducia
 vestri Genius. i. natura per metonymiam qua noīa deoꝝ p̄ reb⁹ q
 bus p̄sunt ponimus. Sequit̄ in excelsos Hora. ii. car. Rectius viues
 licini neq; altū semp vrgendo &c. Corus. i. vētus qui & caurus di-
 cit̄ Stare diu. Luca. in primo. Sūmisq; negatū Stare diu Idem in
 eodē O faciles dare sūma deos: eadēq; tueri Difficiles.

Obstipus

Vulcanus

Agafo

Stolidus

Sāna
Fiducia

Ode octaua Dicolos distrophos. Metrum heroicū
 hexametrum & tetrametrum dactylicū acathalecticū
 In superbos nobiles.

Vnt qui luminibus spectantes omnia toruis

Plebe satos humili fastidiant:

Seq; putent alio q̄ nostro sanguine cretos:

Lactantes proauorum stēmata.

Nec satis est illos veneremur numinis instar

Obstipo capite & flexo genu:

Verum; etiam cupiunt se ingenti carmine tolli:

Cum nihil egregium confecerint.

Si loquimur (quod nec diuas offenderet aures)

Forte aliquid: regerunt cōiūcia,

Erupisse putes siculo de carcere ventos:

Seu potius vulcania fulmina.

Sepe etiam inocuos (vt asellū vilis agaso)

Percutiunt colapho seu stipite.

Ceruices aliis: aliis sua brachia torquent.

Vitam aliis tollunt per vulnera.

O stolidum genus & dignum super omnia fannis:

O ventis plenissima pectora.

Dicite (scire velim) cur tanta superbia: cur vos

Tanta tenet mentis fiducia!

Est ne magis limus quo fingimini preciosus

Hoc nostro: quo fingimur infimi!

Aluus ne est que vos gestauit mundior aluo

Que nos exprompsit lachrymabiles!

Nonne idem nobis animorum conditor ille

Qui et vobis: deus et pater optimus!

Exortos inter nullum discrimen habetur:

Dum primam spectamus originem.

Si dedit vbertim genius sua munera vobis

Vires: atq; cibis stomachum parem.

Si fors delicias: cultum: census: et honores:

Auferet hec eadem celer exitus.

Quin genetis famam que vos & tollit & inflat:

Tempus debet post funera:

At bona sunt animi. Sed ab alto gurgite manant,
Nec defunt etiam pauperculis.

Eya agite o proceres vanum deponite fastum,

Nec vestri similes contemnite.

In mentem veniat turgentes quot periere :

Frustra conati nimis ardua.

Quot periere suis omnem palmam tribuentes

Viribus: et grandi prudentię.

Quot periere auidi mensuram vltra dominatus:

Et meritum preter moderaminis.

Quot periere inquam qui probro habuere pusillos:

Et pressere suis heu calcibus.

Seqvit in excelsos tonitrus cum fulgure montes:

Preteriens humile atq; iacens solo.

Que se se flectunt non frangit vimina corus:

Sed stantes pinos rapit obruens.

Vtar ne exemplis in re cunctis manifesta

Priscorum: probat obuia veritas.

Nisus quisq; suos perpendite. iusta superbis

Precepites fossas parat vltio.

Nitimini gradibus: sed formidate ruinam:

Cum ventum est ad summa cacumina.

Stare diu vix cuiq; datum: tam lubrica sors est:

Tam vergens supremi culminis.

Nonę odes argumentum.

Nūc vbi &c. Nona ode p̄imos mortaliū stat⁹ ad p̄fectiorē vitam cohortat. idq; bono ordine. Nā postq̄ singula vitia detestat⁹ ē: cōgruit in vniuersa dicere. Carmis gen⁹ ex titulo patet recipit prior versus vbiq; dactylū: vt ille. Nūc vbi munificētia p̄cipū. Admittit aut locis oib⁹ sp̄odeū p̄terq̄ quarto. Posterior oib⁹ locis iābū ad mittit & locis ip̄arib⁹. i. secūdo & tertio sp̄odeū. Vocabula ī p̄ambulis patēt: artificiiū vero qđ vbiq; mixtū p̄tis. Mars deus belli ponit p̄ bello. Cinget lūbos. Iuxta illđ Sint lūbi v̄i p̄cincti & lucernę ardētes ī manib⁹ v̄ris. Et cuiq; res dāt &c. Doctrina Ioannis Baptistę Lucę. iii. Nil fucatū. i. fuco hoc est adulterino colore tectū: Forū. f. iudiciale & litigiosū. Mauors idē qui & mars.

Mars

O de nona. dicolos distrophos tetrametrum dactylicum: acathalecticū & dimetrū iambicū acathalecticum. In oēs status breuis inuectio cū exhortatiōe salutari.

n Vnc vbi psallentum deuotio

Cum puritate candida:

Nunc vbi munificentia principum

Ingensq; liberalitas:

Nunc vbi militię probitas: vbi

Nunc ius amorq; patrię:

Nunc vbi mercantum quondam mera

Fidelitas: sed nunc vbi est

Agricolarum simplicitas prior

Integritasq; pectoris:

Discurram breuibus per singulos:

Et non adulator quidem.

Multa sacerdotes cura impedit

Miuusq; honesta pro pudor.

Iam didicere duces et ceteri

(Dicane!) rapto viuere.

Insidiis cessit martis labor.

Venduntur arces hostibus.

Fallere nunc laudí est mercantibus:

Et pacta non persoluere.

O quales decimas offert deo

Plenus dolis frugum sator.

Optem quisq; suos domet impetus.

Iustiq; nomen induat.

Et iure & merito sibi commodus.

Deo studens: et proximis.

Cingat lumbos arę inseruiens.

Iubarq; dextris preferat.

Tutentur reges sibi subditos

Et cuiq; reddant quod suum est.

Sit stipe contentus miles sua

Nectens honestum commodis.

Nil fucatum habeant commercia.

Prestit fides spondentibus.

Messor sit simplex & vinitor.

Forumq; neuter nouerit.

Hec si quisq; volet factis dare:

Mauors abibit impius.

Terras pax et iusticia incolent

Euum reflantes aureum.

Decime odes argumentum.

Heu qs &c. Pulchro reuera ordine post euulsa vitia radicē extirpare tētat: ea autē ē hūani cordis instabilitas & icōstātia: quā vt originē oīs mali primo loco taxat horati⁹ sic sermonū op⁹ auspicans. Qui fit meccenas vt nemo quā sibi fortē seu rō dederit seu fors obiecerit: illa cōtētus viuat: laudet diuersa sequentes &c. Prior versus a pede p̄domināte trochaicus dictus oībus locis trocheū recipit & locis paribus etiā spōdeū. Posterior q̄ ab auctore pherecratius dicitur spōdeo aut anapesto & dactylo & spondeo rursus cōstat. Vocabula sunt aperta sed nō minus propria. Nā fūma eloquētię laus est aperte & non abiecte tamen dicere. Glisco cresco sed hic concupisco. Italos. i. italicos. Plasma. i. figmentum.

Ode. x. Dicolos distrophos dimetrū trochaicū ac at ha
talecticū & ferecratiū. De instabilitate cordis humani.

h Eu quis euagatōes	Nunc freto placet volare
Incertosq; volatus	Aut considerare celo.
Cordis: heu quis optionum	Quin stygem ratus videre
Fluctus enumerabit?	Iam deuoluo ad ima.
Ista nunc: nūc illa glisco:	Nil reconditum vaganti
Et neutra assequor. esse	Animo: cuncta reuisit.
Par volo vel huic vel illi	Immo (quod noli) creat res
Sub momenta volutus	Miras. & cito delet.
Diuagor per cogitatum	Aut creaturas reformat.
Pernix instabilisq;	Est mirabile dictu
Italos nunc lustro colles:	Q; breui mora vagetur
Nunc germanica rura.	Extra se fugiendo

Nra mens. quib⁹ flagellis   Atq; i se locet vno:
 Agitetur per opaca: Vt deum semper capeffat
 Vt suam capacitatem   Illi vt seruiat vltro:
 Vanis impleat auris.   Factitet que sunt agēda:
 Séper vt magis famefcac.   Que vitanda recuset.
 Vt desideret escas   Laudet admirans supmū
 Flatibus turgens sono ris   Numen. donaq; penset
 Possim dicere nunq̄   Que volēs dedit caducis
 Eloquutione quauis   Quo se diligeremus.
 Quantis quotq; labascit   Laudet inq̄ vt conditorem
 Cogitatum procellis   Extollat: veneretur:
 Cor nunq̄ requiescens.   Et cor et mens: atq; noster
 Sed rogē hoc listat redē   Animus: plasma beandū.

ptor.

Vndecimę odes argumentum.

Scire pferit &c.. Argumētū & gen⁹ carmīs ex titulo patet. docet
 ei qd scire aut nosse deceat: qd deū & se: vt augustin⁹ monet. Et qd
 scia iflat: & fides sine opib⁹ mortua ē: pcepta diuina cū charitate nos
 adimplere monet. Versus ē gliconico sillis hñs p spōdeo trocheū &
 deide binos dactylos. Plato & archimedes phi summi. Athlatica
 dogmata. i. astrologica i qb⁹ athlas excelluit. Accitū penul. breui
 ab accio deducit. nā ab accio pducit. Cōcides miser ēt scda breui
 a cado. Locos ēt de terrenis recte dicit Virg. enei. i. Deuenero locos
 &c. inertia. ignauia sine arte & industria. Phagus a phagein. i. cōe-
 dēdo dcā arbor glādifera. vt i buco. Tityre tu patulę recubās sub
 tegmine phagi. Iuglās. i. iouis glās nux dicit. Erro erronis qui er-
 rat. Paulū. i. apostolū: q vt i actib⁹ patet varia obiuit loca. Legim⁹
 & priscos. qd & hieronym⁹ asserit i plogo sup bibliā. Mēphim. i.
 egiptū cui⁹ mēphis p̄cipua ps. Aufonios. i. italicos. Nilus fluuius i
 egipti. Cypris. i. venus cyprigena: & cypri regina. Volutabrum i
 quo fues sese volutāt. Socraticos. i. philosophiā moralē cui⁹ au-
 ctor ē socrates sequētes. Vterq; Ioānes. Bap. & euāgelista. Petulcā
 i. petulātē & lasciuia. Extorres. i. exules: extra terrā suam euntes.

Phagus

Iuglans

Mēphis

Cypris

Extorris

Ode.xi.Monocolos:metrū gliconiū recipiēs troche-
um in prima sede.Quid scire & operari conducit.

¶ Cire profuerit parū	Iussa q̄ hic sua compleas
(Dixerī meli⁹ nihil)	Charitatis habēs faces
Seu quod eximius plato	Cuius auxiliō vnico
Seu quod archiedes docet	Q̄ fidem teneas habes.
Aut athlantica dogmata:	Qui dedit sapere hoc tibi
Ni ipsa noueris intime	Celitumq; scientiam.
Cur creatus:et vnde sis.	Quo datore locaberis
Quo fluas:quid oporteat	Euolans super ardua.
Te modo hic facere accitū.	Premiūq; polo tuis
Quis deus tuus auctor est:	Congruū meritis feres:
Cui te & oīa debeas.	Aut (quod absit) ad ifera
Quis redemit ab inferis	Concides miser ob scelus.
Antea genus hoc tuum.	Ergo quisquis es effice
Nosse nec satis hec tamen	Gratum opus superis.neq;
Te putauerim:opus nisi	Te scientia plurima
Gratitudinis aduolet.	Ocio sterili premat:
Ni deum super omnia	Vel tumore suo efferat
Et colas & ames vigil:	Sortis imemorem tuę.

Duodecimę odes argumentum.

Si te blanda &c. Carnales illecebras atq; molliciē exēplo hiero-
nymi: diui Ioa. baptistę : ceterorūq; eremicolę quorū magna in
egypto man⁹ olim vigit vt ex libro quas vitaspatrū dicūt con-
stat cohibere atq; euitare monet: Quia vt diu⁹ paul⁹ capite ad Ga-
la. vi. inqt. Quę seminauerit hō hec & metet. Quoniam q̄ seminat
in carne sua: de carne & metet corruptionē; qui autē seminat i spi-

ritu: de spiritu metet vitam eternā. dicit autē se cōmemorasse sanctos non scdm ordinē meritorū: sed vt quisq; prim⁹ in buccā venerit. i. se dicēdū obtulerit. Miro autē artificio prosequitur eremi ac vitę solitarię cōmoda. Ode est qualis illa horatiana O nauis referēt &c. cōstat prioribus duobus versibus asclepiadeis de quib⁹ diximus ode qnta. tertio pherecratio cōstante spondeo dactylo spō deo. & quarto gliconico spondeo & duobus dactylis constāte. vñ qa tria cōtinet mēbra & carmīs genera tricolos dicif. & qa in quarto fit ad primū reuersio tetrastraphos. Vocabula sunt. Tripodes Tripodes; sunt sedes in tēplo apollinis e quibus vaticinabā olīm: credā hic Bacchus luxū tripodū pro ambitione dici. Bromii. i. bacchi hoc est vini sa Fulcrum por. Nemus. i. eremus. Fulcrū dicif sustamētū lecti aut tabulę. Stimulos carneos in prosa dicam carnales hic quoq; legi posset corporis. Metet carnea scdm apostolū Gal. vi. Gymnasiū exercitiū aut eius locū quasi dicat scholas. Spretis legerit. i. elegerit. Regē f. herodē. Cēlebs sine cōiuge & ita merito castus licet sint cēlibes incōtinētes. Te polemon. Horatius sermo. ii. Quęro faciasne qđ Polemon olīm Mutatus polemon: ponas isignia morbi. &c. Vbi Acro. Polemon iquit atheniē. p̄ditę luxurię fuit; qui ad scholas xenocratis phi. ebrius venisse phibetur. ac floribus redimitus cū ab auditoribus pturbaref prohibuit magister: & luxurię crimina accusare cōcepit intātū vt luxuria relicta polemon p̄cipuus auditor extiterit: atq; ita in amorē philosophicę disciplinę venit vt post magistrū ipse docuerit. Doctrina Ioānis baptistę: qui reprehēdebat herodē dicēs nō licet tibi habere vxorem fratris tui. Alcinoos. id Alcinoos est molles & luxoriosos. hora. Episto. ii. lib. i. Sponsi penelopes nebulones: alcinoiq; In cute curanda plus equo operata iuuētus. fuit is phęacū rex iustissimus a quo vlyxes lauto hospitio susceptus est. Sardana palus Sardana palus est. Sardana palus autē assyrioz rex luxuria & mollitie perditissimus de quo vide Iustinū lib. i. Et Iuuenalē in satyra omnib⁹ in terris. Iyra quę ab horatio imbellis dicitur. Vt constat fatio. sententia pauli ad gala. vi.

Ode xii. tricolos tetrastraphos. metrum asclepiadeum ferecratium: et gliconium. Salutaris exhortatio contra carnales illecebras.

I te blanda tenet cura libidinīs!

Si luxus tripodum: si bromii sapor:

Plumosumq; cubile.

Intra hieronymi scholas.

Perscrutare heremus quas habeat graues

Erūnas. quibus est facta periculis.

Quis fessis tremor affit

Que formido iacentibus.

Nocturnos lemures tu tibi fingito.

Qualis sit strepitus: q̄taq; murmura:

Dum exercent violentam

Inter se rabiem ferē.

Hinc disces stimulos vincere carneos

Confectus macie membra salacia.

Pro fulcro quoq; disces

Terram sternere frondibus.

Disces dura pati per tolerantiam:

Dum gignent odium delitię sui.

Dum spes te releuabit:

Ostendens tibi p̄mia.

Proh in carne metet carnea seminans.

Vt constat satio: messis erit sequens.

Exemplar sationis

Pręsit hieronymus tibi.

Quin baptistę etiam gymnasium cole:

Ad quod par fuerat mittere te prius

Si in buccam prior ille

Venisset. fateor quidem
Laudatum ante alios ore dei virum.
Hoc possis nemoris pendere comoda:
Quod mox paruulus: illud
Spretis legerit omnibus.
Quodq; acer rediit: nec superabilis:
Nil regem metuens carpere adulterum,
Vis tu sobrius esse:
Aut celebs: speculum hic habes.
Vis & tu aut humilis: vel patiens fore:
Vel constans: speculo hoc lucidius nihil.
Sed ne te morer: hunc tu
Prepones tibi suadeo:
Cui se hieronymus supposuit duci:
Cui cultrix nemorum egiptie concio:
Per quem nota salutis
Primum semita creditur.
Si vox xenocratis sobria castaq;
Lasciuum edomuit te polemon cito:
Quid doctrina iohannis:
Nun vincet fidei pecus:
Herodem haud potuit frangere lubricum,
O fortes veneris blanditias. magis
Carni paruit ille.

Quæ sancti monitis viri.
 Proh quot nunc socios impie rex habet.
 Quot nunc alcinoos gallia subleuat.
 Est qui sardanapalo
 Viuat sardanapalior.
 Sed mordes lyra: mordes nimis ac super.
 Non nostrum est satyrã texere. laudibus
 Heroum magis inſtes:
 Aut ſi non: taceas velim.
 Permittes repetam verba duo: placet.
 Vt conſtat ſtatio: meſſis erit ſequens.
 Si tu in carne ſeres. hic:
 Et de carne metes quoq;.

Argumentũ odes decimętertije.

c St qui p nũeros &c. Doctę admodũ et ex: theologoꝝ iſtitu-
 to iuehiſ in eos quos auguſtinus mathematicos vocat: in
 augures. auſpices. haruſpices. aſtologos ſidez quoad fata et for-
 tunam obſeruatores. in genethliacos in omniũ et fortiũ & ſiliũ
 profellores inuehitur: quorũ inſaniam diuus auguſtinus ex gemi-
 noꝝ aut alioꝝ vno penitus horoſcopo vnaq; vt aiũt cęli facie na-
 toꝝ diuerſa vita et vario vite exitu cõuincit. quoſq; argutiſſimis
 & firmis admodũ argumentis picus mirandula exhibilat. Argu-
 menti principũ ſumptũ videtur ex horatio primo carminũ vbi
 inquit. Tu ne queſieris (ſcire nephas) quẽ mihi quem tibi Finẽ diſ
 dederint leucothoe: nec babilonios tẽtaris numeros. i. calculatio-
 nes aſtologoꝝ. Nã Cice. li. j. de dinatõe ſcribit q; i ſyria calde
 cognitione aſtroꝝ ſolertiaq; ingenioꝝ antecellũt Babilon aut vt ſo-
 linus ſcribit quondã caldeoꝝ caput extitit. Pli. vero li. vii. natura
 liſ hystorię dicit q; epigenes apud babilonios ſeptingentorum

Babilonij

viginti annorum obseruationes siderum coëtilibus laterculis inscriptas docebat. Innitit aut author ipse prio autoritatib⁹ et hinc cor⁹ vt flacci. accij. pacuuij poetarum: deinde doctore ecclesie potissimū augustinū. Prioris versus mensura patet ode quinta. posterioris ode nona. Recipit em oibus locis iambum vt ille. Genus procax & impiū. Nam pirrhichius in fine equipollet iambo: admittit locis imparibus spondeū vt ille. Ventura terris desuper &c.

Sirenes tres fuisse dicuntur in mari siculo pubetenus supne virgines q̄ cantu et plectro nautas auscultantes in exitiū trahebāt. has autem vlyxes cōtemnendo ad exitium impulit. Quid pensi. i. pro uisi et examinati quasi penso. O vanitatum vanitas. sic nobis ecc^ls: sed augustinū vanitatum legitur. Auspex: aues inspiciens Aruspex exta et fibras ad aram inspiciens et ex illis vaticinās. vñ et ariolus diuinator. Augur ex auuū garritu prognosticans. Promæthus astrologie solertissim⁹ vñ vultures eius iecur depasci dicuntur. q̄ curis & sollicitudinib⁹ astrorū idagadorū absumebatur. Centimanus dictus est briareus seu Aegeon gigas. Tiphoeus etiā gigas quē pater. i. iuppiter vt reliquos prostrauit. Vrania vna mularū a celo dicta. Fides. s. xp̄iana: quē docet sapientem dominari astris: quē si inclināt nō tamē cogunt quēq̄.

Sirenes.

Auspex
Aruspex
Ariolus.
Augur
Promætheus.

Ode. xiii. Dicolos distrophos Metrū asclepiadeū & dimetrū iambicū acatalecticū. Contra mathematicos.

Est qui per numeros fert babilonios

Ventura terris desuper:

Promittitq; viris gaudia vel metus:

Genus procax & impiū.

Hoc sacre reprobant non modo pagine

Sed & sophie dogmata.

Quin & sepe tonat lingua poetica

Mentes futuri nescias.

Tu ne quesieris scire nefas (ait

Flaccus) futura negligens.

Nil credo auguribus vox fuit acciū
 Iurgantis illorum sitim.
 Aures (subdit enim) carminibus replent
 Nostras: vt impleant domos
 Auro quisq; suas. haud nego (si deus
 Dabit) futurum præcini.
 At nostro ingenio atq; arte negauerim.
 Illud suum seruat sibi
 Nec falli potis aut fallere conditor:
 Impertiens quibus velit.
 Hoc donante canor mira propheticus
 Sanxit: sibi linus quoq;
 Multi præterea non sine numine
 Patrandæ dixerunt prius.
 Hinc & pacuius fatidicos refert
 Non impares ioui fore,
 Sed sunt quos leuitas flectit ad inuia,
 Et cecitas mentis trahit
 Secum præcipites. Ostolidum genus
 Nimis superq; credulum.
 Dum sub vasta trahunt vos freta beluæ
 Non dispares sirenibus:
 Quid pensi capitis? Si mala præferunt
 Falso: diu torquemini

Frustra. Sin aderunt: iam miserabiles
 Doletis ante tempora,
 Quae si leta ferant: atque ita fors erit:
 Spes vos grauabit anxia,
 Et libata minus letitiae dabunt,
 Quid si nihil fors afferet
 Laeti: ridiculum dixero gaudium
 Pudore pressum languido.
 O desiderium: stultaque cautio,
 O vanitatum vanitas.
 Quot vos corda hominum sortilega manu
 Ambagibusque stringitis,
 Quot mentes laqueis funeque subdolo
 lactatis in vestrum chaos.
 Quas si veridicis credere lex pia
 Vult: contumaces respuunt.
 Et mox sponte sua vana loquentibus
 Aurem arrigunt percredulam.
 Quid seruilis hoc crediderim iugum?
 Quid vanitate hac stultius
 Res captant profugas ad libitum auspicias.
 Semperque degunt penduli.
 Quin promissifrago (quod stupeas) fauent.
 Maiusculamque dant fidem,

Miratus cato (dum vidit aruspicem) est
 Quæ abstineret risibus:
 Signans ridiculos tam fore credulos
 Quæ illius imprudentiam.
 Miratus cícero & prodígium nouum
 Quæ hisce coniectóribus
 Famam veridíci præbeat vnica
 (Sì forte lapsa est) veritas:
 Cum ipsos veriloquos vnica falsitas
 Mendaciumq; denigret:
 Ac fame maculam coniciat suæ
 Quam nullus emundet liquor.
 Augustinus apex relligionifer
 Erroris istius caput
 Dissoluens aperit lucidius face.
 Hoc immemor stultum pecus
 Haud certe numerat falsa latentia
 Sed quæ suis votis placent
 Et patrata iuuant: hæc meminit vigil
 Tanq̃ deorum oracula.
 Sed scrutari hominũ sollicitudines
 Curasq; vanas desino:
 Quæ fecere suos ariolos: magos:
 Aruspices & augures

Chaldeosq; & eos quos vocat ebria
Mathesis: & quos cęca fors,
Turpe his principiu fraud dedit, & lucri
Odos: honorisq; ambitus:
Non artis studium: aut cura scientię
Aut spes salutis proximi,
Vos nunc astrologos cōmoneam: fore
In iudicando sobrios,
Immo hortor potius guttura claudere:
Ne iure vos notemini
Errori faciles pandere semitas:
Arbitriumq; ledere,
Illum sepe animo offerite promcthea
(Si nucleum non spernitis
Qui crusta tegitur desuper arida:
Et pelle pulchra deforis)
Vt passus fuerit caucaseas aues
Ob ætheris raptum iubar,
Sed cur centimanum cur ve tiphoea,
Et ceteros strauit pater
Supremus: nisi q; tam temerarii
Inuaderent cœlum arduum:
Hoc sentire putem carmen horatii
Sat cognitum doctis viris,

Coelum ipsum petimus stultitia. nihil
 Apertius dici queat.
 Rimari fatuū ne est superas plagas:
 Nec scire quod iuxta est pedes:
 Linquamus superis queq; futura sunt:
 Dum volumur presentibus.
 Vrania rogem te mihi parcere:
 Si quod fides vult eloquar.
 Si quod religio. veraq; charitas
 Bonarum altrix artium.
 Pendent arbitrio munia libero:
 Actusq; nostri. haud a polis.
 Quorum & nemo satis quas deus indidit
 Cognoscit influentias.

Argumentum in. xiiii. oden.

Cū mihi &c. Hac ode vt ex titulo patet argutissime iuehit i supstiti
 ofos diuinos & icātatores fascinatores & magicos reliquos Cōpo
 sitio at carnis nota ē q̄a sūt quattuor posteriores pedes hexametri
 heroici. vocabula sūt hec. Aconitū pri^o descriptū est. Coru^o nota
 auis cui^o auguriū prisca supstitio accuratius obseruauit. Cēsonia
 meretrix famosa q̄ Caligulā cesarē vt i ei^o vita oñdit tràquill^o amo
 rū laq̄is irretiuu. dicit ei de ea sic. Cēsoniā quīs luxurię & lasciuie
 perditę ita ardēter & constāter amaui caligula; vt sepe chlamyde:
 peltaq; & galea ornatā & iuxta ad equitatem militibus ostenderit.
 Locusta autē venefica insignis apud Iuuenalē: saty. i. Instituitq;
 rudes melior locusta pp̄iquas. Eriçto ab lite dicta pro furia accipi
 potest. Medea notissima venefica colchorū regis filia Phœmonoe
 phœbi filia q̄ prima secundū paufaniā heroicū carmē cecinit. Ca
 nidia venefica p̄ horatiū famata Zoroastes Tages. Theogenes &
 petofiris astrologi ac mathema. ifignes. qd mēbranas. Proscribit
 & detestat charactēz & signoꝝ obseruatores A septis. i. caup̄ xp̄iā
 gregis. Deliro. q̄a senio cōfecto alioq; sup̄ modestiā id de se dicat.

Cēsonia

Phœmo
 noe.

Ode. xiiii. Monocolos. Tetrametrū dactylicū catalecticū
 Siue quod idē est Tetrapodia vltia versus heroici. Cōtra
 superstitionos veneficos diuinos & incātatores.

c Vm mihi iam spectata propinquet

Meta diu quęsita laborum:

(Sī labor est cantasse camœnas

Et digitis neruos tetigisse)

Haud reticere superstitiones

Innumeras: aconitaq; dira:

Seu veneris potus violentos:

Aut herbas & carmina possim.

Quippe verendam religionem

Atq; fidem sine more laceffunt

Ac temerant. heu perfida proles

Cœlitibus: nec credula veris.

En si forte immurmurat auster

Nubilus: ortam proditionem

Affirmant: aut seditiones

Conflatas regumq; ducumq;

Si quando pruriuerit auris:

Aut digitus quid nescio flauę

Monstrarit macule: noua dicunt

Nuncia mox subitura penates.

Dum stridet dum sibilat ignis

Flamma circum stipite adesto:

Portendunt magnos fore ventos
 Et terrę & pelago minitantes.
 Coruus vbi a summo crepuisse
 Est auditus culmine tecti
 Illic cuiusq̃ residendum
 Funus præfagire notatur
 Quid ridenda & friuola texo:
 Mille alia extant codice multo
 Cui nomen muliebria condunt
 Arma: colus: teretes quoq̃ fusi.
 Sed grauiora his toxica passim
 Cernuntur magnis metuenda
 Regibus: & quos infula vestit.
 Quid facis ambitiosa libido
 Atq̃ fames auri haud satianda.
 Quid facis inuidię scelus atrox:
 Ac odium: furor: ira:q̃ præceps:
 Plurima nunc cęsonia viuít.
 Viuít plurima vbiq̃ locusta.
 Plurima nunc quoq̃ viuít ericío.
 Nec medearum agmina desunt.
 Phœmonoes floret schola. multis
 Canidiis locus omnis abundat.
 Sunt qui vulnera aperta repente:

Sive hominum hec sint quadrupedum ve
Carminibus (mirabile dictu)
Concludant, sistantq; cruorem.
Nunc ubi lex: ubi iura seuera:
Dormitis ne et stertitis: an vos
Tantus non monet iste tumultus:
Surgite tandem surgite, & istec
A sacris prohibete cateruis
Agmina: letiferaq; cohortes.
Ecce zoroastesq; tagelq;
Et theogenes: & petosiris
Occurrunt vltro mihi finem
Spectanti, spondentq; futura
Dicere, nolim hec nosse, fugate,
Hos (precor) atq; arcete fideles.
Ecce alii quoq; somnia nostra
Se promittunt exposituros.
Hos arcete etiam pia turba
Vt pestes virusq; nefandum,
Quid membranas signaq; dicam
Summis dependentia ab armis:
Quid vario conscripta colore
Nomina diua: crucisq; figuras:
Vos are templiq; ministri

e

A septís hanc tollíte sordem
 Tabíficam.tetrumq; venenum.
 Pastorum est purgare bídentes.
 Et vera curare medela.
 Sed monuí doctas nímis aures.
 Delíro míhí parcíte doctí.

Argumentum in .xv. oden.

m Irat^oobstupefco &c.Mirari se dicit quò natura hūana tā sit
 deprauata vt pnior lōge sit ad vítia q̄ ad virtutē. iuxta illū
 flacci ī prío epístolax Vt iugulēt hoies surgūt de nocte la-
 trones: Vt teipfū serues nō expgíseris. Cohortat āt martios. i. bel-
 licos víros vt quos labores p dānatōe fumūt p saluatōe deiceps su-
 māt Carmē iābicū trimetrū senariū singulis locis iābū recipit sed
 locis íparib⁹ ēt spōdeū: & licet horatí⁹ í arte vetet hic secūdo loco
 est íterdū tribrach⁹ vt O sí religiōis :íterdū pyrrhíchí⁹ vt illic Me-
 dícus adíf &c.Martios víros. i. bellatores aut bellicos . Marticolæ
 martē colētes vt mílites & duces. Demō dī callid⁹ & vafer ac subtí-
 lis accípiturq; p spū fraudulēto: est aut gręcū vocabulū. Lauerna
 vt Nonius docet: ē cui fures supplicāt: atq; ita furū dea. vñ horatí⁹
 Labra mouet metuēs audírí pulchra lauerna: Da míhí fallere: da fá-
 ctū iustūq; viderí. Noctē peccatis & fraudib⁹ obiice nubē. Tartarei
 belli. i. ífernalis. a tartaro pfū díssímō & obscuríssímō íferoxē loco.

Demon
 Lauerna

Ode.xv.Dícolos dístrophos Cuius carmen est trime-
 trū iābicum acathalectícum: & pentametrum &c.
 De próptítudíne ad mala:& tardítate ab bona faciēda.

m Iratus obstupefco martios víros
 Tam promptís animís tanta subíre mala.
 Fames: sítis: frígus: calor: tonítruíq;
 Et grando: et nímí: mella videntur eís.

Noctis vigilias: pondus armorum graue:
Clangores: strepitus: triste parum reputant:
Bellum voluptates habet quas (nescio)
Et mors & strages purpureusq; cruor.
O si petendis traderent virtutibus
Tam faciles animos: pronaq; membra malis.
O si religionis iugum portabile:
Et sanctę fidei militiam caperent:
Quod premium: quam gloriam palmę dator
Redderet infracto pectore militibus.
Sed pro pudor tepescit animus ad bonum:
Et minimū inuito grande putatur onus.
Nil asperum hirsutumq; vult mollis caro.
Nec setosa cupit tegmina rara cutis.
Ieiunio nihil graue magis: et prece.
Nilq; molestius est carmine peruigili.
Si pro salute sit adeunda semita:
Si peregrinandum: corpora deficiunt.
Medicus aditur, dissuadet quod leues
Et graciles neruos ledere possit opus.
Huic creditur, quiescit instar languidi
Ipse piger sanus corpore: non animo.
Nam si vocet martis furor perhorridus:
Surgitur et prede spes trahit atq; sitis.

Nec vulnerum necis ve dimouetur metus:
 Quo minus in bellum precipitatus eat.
 Quod si periculo sit ereptus graui:
 Siue fuga aut precio:rursus ad arma ruit.
 O ceca mens hominum bonique nescia
 Quae spolia & praedas dona beata putat.
 Quam fama pascit:atque inanis gloria
 Finitura statim:cum tuba deserit.
 Quae dum fauor plaususque non impar nothis
 Arridet nimum se penes esse nequit.
 Cuius fatear hos tanta passos martyres:
 Cuius et expectent premia marticole:
 Dicam neque demonis quidem cui militant.
 Cui neruos omnes dant simul atque animos.
 Nam qualiter christi pugil dici queat:
 Qui nihil ob christum sustinet & patitur:
 Illis mora est non parua templo sistere:
 Dum rem diuinam candida turma facit.
 Noctes tamen diesque totos sepe agunt
 Armati:donec furua lauerna vocet:
 Aut donec hostes venerint capti dolis.
 Seu gladiis donec res peragenda palam.
 Incendiorum quid moram & nefas loquar:
 Quid furto & stupris tempora pacta suis:

Hęc haftenus iam definite vos milites
 Definite o tandem demonis arma sequi.
 Dux charitas sit preliatrix optima.
 Ductrice hac nunq̄ vincitur vlla cohors.
 Hęc pacem habet concordiamq; principes
 Militię virtus plurima subsequitur.
 Has vos caduci si sequimini duces!
 Palma erit & merces vestra supremus amor
 Sin charitatis spernitis sancta agmina:
 Tartarei belli vos reget vsq; furor.

Argumentum in primā secundi libri oden

d Vm morbos aīę &c. Hac prima ode graphice & facte quip
 pe ex saluatoris nri cōsilio monet potius morbos aī q̄ cor-
 poris purgādos. atq; ita p̄ varia morborū genera discurrens
 ratiōes subinde firmissimas annectit Tetrapodia ē quattuor pedū
 cōpositio: vñ ab heroico carmine hoc solū differt q̄ secūdo versu
 duo priores pedes dempti sūt. Tubera sūt hic magnę iflaturę sicut
 apđ horatiū priō sermonū. Qui ne tuberib⁹ ppriis offēdat amicū
 postulat ignoscat verrucis illi⁹: equū ē peccatis vñā poscētē redde
 re rursus. Mephites dixim⁹ eē graues & tetros odores vt corrupti
 angelit⁹. Charybdīs muliervoracissima ī piculū marinū ī mari sicu
 lo versa: hic p̄ voragine accipit. Fragili cicuta. i. tenui carnis stilo
 ē at cicuta herba frigida & fistulosa vñ p̄ fistula accipit a marone ī
 buco. Hac te nos fragili donabim⁹ añ cicuta. Præcordia sūt tenues
 pellucule cor cingētes in qbus dicūf hoīm affectōes. Particulę nū
 q̄ morētis videlicet aīę. De alcīnoo & Sardanapalo meminim⁹ pri⁹
 Veruce sūt tumores duri sed miores tuberib⁹: vt inuit flaccus ī car
 mine iā citato. Genialis error. i. naturalis. Auernas adiectiue dixit
 Neui sūt macule minutę q̄ interdū ad speciē faciūt: qa reliqua ps
 solet eē cādida & videri cādidiōr Mithrydates rex pōti antidotū qđ
 mithrydaticū vocāt inuenit. ρρωτι. i. nosce σε. i. te avtop. i. ipm
 Quodvnum erat ex tribus aureis chilonis dictis pro oraculo habi
 tis. Sumptum autem huc est ex satyra Iuuenalis Atticus eximia
 &c. vbi dicitur E celo descendit gnoti seauton.

Tubera

Charybdīs

Cicuta
Præcordia

Veruce

Gnoti se
auton.

Ode. i. Dicolos distrophos: metrum heroicum. Et tetrapodiavltima heroici. De variis morbis aie curadis

d Vm morbos anime: du sordida vulnera metis:

Dum strumas: gibbosq; reuoluo:

Horresco meditans .nec enim tam perniciofa

Tubera corpus habet saniemq;

Nec tam ferali siccantur viscera febre

Tamq; olidas dant ora mephites.

Tetrius haud quicq; peccantibus. omnia vincit

Monstra nefas: scelerumq; charybdis.

O si spectares animos ventose superbe

Quos geris: atq; tumentia corda:

Horreres te ipsum .cuperesq; intercute limpha

Extendi potius bouis instar.

Tu ne capax morum : quartanis febribus vri

Iam satius ducas iecur omne:

Q; patier cordis feruores ambitiosi:

Cuius nulla sitim domet vnda:

Sunt qui cenoso timeant immergier antro.

Nec veneris metuunt lue tingi:

Cum non os tantum sit foedatura cloaca:

Quantum animos lutulenta voluptas.

Iracundus homo prurit ne extendere votum:

Vexatur ne et scalpitur intus:

Dum probra: dum rixas: dum iurgia bellaq; secum

Dum mortes meditatur acerbis:

Nulla caro tantam scabiem de sanguine crudo

Assumitq; forasq; remittit.

Quę contracta manus magis est animo cupientis

Quidlibet & metuentis auarū

Pręstiterit mancos fieri marcentibus vlnis:

Q; fieri mentes retinaces.

Deformes nequeo rugas maciemq; tacere

Ingluuiemq; animiq; veternum.

Sed frustra coner fragili deflere cicuta.

Quotquot habent pręcordia labe:

Quandoquidem imensum nemus ab radicibus altis

Pullulat: atraq; efficit vmbas.

Tu mecum saltem capitales discere possis

Morborum fecesq; notasq;

Quid morbos dixi: mors sunt (mirabile dictu)

Particulę nunq; morientis:

Et nisi de celo medicamina grata ferantur:

Nunq; vita prior reualefcit:

Inunc veste nitens, curandis artubus insta.

Vltro popinarumingere pulpas.

Alcinoi luxus imitare & sardanapali.

Atq; animarum negligē curam.

O q̄to melius letatum rebus amoenis
 Interior mulcedo teneret
 Quanto inquam melius cariturus sospite neruo:
 Spectares ad funera cordis.
 Nonne imortales animas mortalibus ipsis
 Visceribus par est magis esse
 Incolumes? nōne & q̄to grauiora timentur
 Dāna: diuq; magisq; cauendum est?
 Quę iactura homini: si moles tabe putrescit
 Et vireat mens intemerata?
 Parua quidem. Quid. si viuiscunt omnia præter
 Immissum per corpora flatum?
 Hoc nullis vnq̄ nostris reparabile damnum
 Viribus: hæc dispēdia summa
 Sola dei pietas crebris inflexa precatis
 Dum vult restituit reparatq;
 Ante obitum carnis. nam post miseratio cessat:
 Frustraq; expectatur in eum.
 Nulla reformidet lepre fastidia pellis:
 Dum teneat penetralia virtus.
 Ipsa caro tandem verucas exuet omnis:
 Quosq; dedit natura tumores.
 Sed neq; quod nimium genialis sustulit error
 Partibus: hæc patietur abesse.

Tum rediuius homo qui lucis vixit amator
 Preclaro spectabitur ore.

Qui tenebras coluit tenebris obductus inersq:
 Ad tenebras mittetur auernas.

Quid tum deliciae dulces: quid pompa iuuabit
 Terga sequens? quid purpura lata?

An genus hic aliquos an stemmata longa beabunt?
 An vel opes sine moribus almis?

Proh superi quatas mortalia corda latebras
 Intus habent. qua nocte grauatur

Spiritus interior diuinae lucis imago:
 Dum se se non aspicit intra.

Dum nescit luteis membris affixus & herens
 Herentes sibi noscere neuos.

Ecce caput feruor modicus si concitet: aut si
 Tussis agat pulsamine fauces:

Surdula siue auris solito plus tinniat: itur
 Itur ad auxilium medicantis.

At si nequitiae (ne te morer) omne venenum
 Vno mens acceperit haustu:

Securus velut antidoto fretus mitridatis:
 Vix queras morituro medelam.

Quid magis insulsum quam fictile vas preciarum:
 Ipsumque impreciabile munus

Magistri Petri Burri

Interius clausum rapidis effundere ventis?

Sed satis est modo.

Quisquis es: Atq; vale: tacitus sed volue recedes

Q; potior virtute decora

Gratia sit gratum faciens. Tum cautior ito.

Hacq; dari tibi corde precator:

Nam dare quis possit nosti: quibus atq; ministris.

Ito. atq; vni euoluito pectus.

Hoc pacto citius vitium curabitur omne:

Tuq; valens renitensq; redibis.

Argumentum in secundam oden.

Vm tenet &c. Diferte admodu cohortat hac ode iuuētutē vt

d ad honesta studia a teneris vnguiculis icumbat: qa vt dicit
 flaccus i epistola Quo semel e ibuta recēs seruabit odorē Testa diu.
 vñ & Perfi?i priā etate fingēdos aīos nōs monet his verbis sat. ii.
 Vdū & molle lutū es iā iā pperādus & acri fingēdus sine fine rota.
 Docet p̄terea ifelices exitus vitē eorū q virtuti nō studuerūt i flore
 iuuētē. tāgit p̄terea multas hīstorias q̄ i his vocabulis expositē sūt
 Carminis quoq; ratio & lex ex superiorib⁹ & ex titulo patet. Iuuenta
 i. iuuenilis etas. Atropos vna ex pcis q̄ deē dicūtur fatales: vitas
 hominum dispēsantes. quarū nomia sunt. clotho. lachesis & atropos.
 Properāte fato. i. morte p̄definita. Tēpus: externū minuēs vi
 gorē. i. vt ēt scripsit corporis. In p̄ceps. i. p̄cipitiū: Erebi. i. caligīs
 ifernalis. Effrenis sine freno. Effrons q̄ & infrunis. sine frōte. i. si
 ne pudore q̄ in frōte nosciī nisi sit simulata vnde Iuue. Frōtis nul
 la fides: qs ei nō vicus abūdat Tristib⁹ obscenis? Taberna ex tabu
 lis reꝝ vēdendaz locus: sed hic p caupona aut popina seu ganea
 vt vulgo accipit. Therme sunt loca calefactoria quas stufas calid
 as & ficas vocāt. Aleꝝ vetitē. i. ludi aleaz a canōe phibiti. Scor
 tū. Prostituta q̄ vt scortes. i. pelles fubigif. Dau⁹ nequā feru⁹ apd
 comicū & cessator apud horatiū. Gnato parasitus & assentator ac
 adulator i euncho Terentiū. Taurus & ensis ficulum notus est cū

Parce
 Atropos

Frons

Turberna
 Therme

Scortum
 Dauus

ex aliis tum ex illo p̄fano faty. ii. Anne magis ficuli gemuerunt
 era iuuēci Et magis auratis p̄dēs laquearib⁹ ensis Purpureas sub
 ter ceruices terruit! Cū enī phalaris agrigētinoꝝ tyrān⁹ imaniter
 ſequit perillus atheniēſis optimus artifex vt illi placeret enēū tau
 rum conſtrauit vt inclūſus reus & igni tortus non humanā ſed bo
 uinam vocem emitteret! ne forte tyrānus humana voce ad miſera
 tionem fleatur. Quam rem cum intellexiſſet tyrānus iuſſit artifi
 cē op̄is ſui piculū facere atq; ita primus in eo tauro expirauit. de q̄
 re ſic Ouidi⁹. Vt munus munere penſes: Da p̄cor ingenio munera
 digna meo. Dixerat. & phalaris: p̄cne mirande rep̄tor. Ip̄e tuū
 p̄ſens imbue: dixit: opus. P̄t̄erea democles familiaris aſſenta
 tor dionyſii tyrāni ficuli cum illum beatum p̄dicaret in tanto ſplē
 dore ac fortunę ſtrepitu: iuſſus eſt a tyrāno in conſili apparatu ſe
 dere dependente in ceruicem eius enſe de ſeta equina: inuitatuſq;
 ad epulas cum negaret in ea anxietate poſſe lætari: talis eſt inquit
 tyrānus v̄ta mea: qui cum multis ſim odio & timori: multos time
 am neceſſe eſt. Cicada inſecti ſpecies eſtatem cantu abſumit & h̄e
 me fame pit. Ille qui naſum &c. Eam rem t̄git auctor operis quod
 de diſciplina ſcholarium inſcribitur. Vnde ſunt plebei verficuli.
 Lucretii caſum p̄ horre: nō ſine natū incaſtigatum ſi non vis per
 dere naſum. Nam cum filius lucretii ad ſuſpendium addiſtus pe
 teret patrem nouiſſime deoſculari: illegq; ſlens annueret: mordicus
 illi naſum abſtulit dicens: ſi me caſtigaviſſes & te & me ſeruaviſſes. Bu
 xum id eſt turbinem e buxo: quem pueri ſcutica in gyrum agitāt.
 Nepos luxuria perditus vt nepos ab auo indulgenter educatus eē
 ſolet. Nebulo: obſcurus & ſœdus vt nebula. Polemon prius deſcri
 ptus eſt. Turdus auis delicatiſſima Martialis Inter aues turdus: ſi
 quis me iudice certet: Inter quadrupedes gloria prima lepus. Li
 gurio id eſt dulcia voraciter ſorbeo. Romulidę: romani viſo cato
 ne cenſorio cum floralia. id eſt feſta a flora meretrice ex turpi q̄ſtu
 inſtituta agerent pudore affecti ſunt cum laſciua eſſent & obſcena
 Ea autem non a meretrice ſed a flora dea florū ſeu bona dea poſtea
 denominata voluit ſenatus: verum a meretrice inſtituta aut ex he
 reditate meretricis docuit licentia laſciue loquendi & proſtitutas
 populo flagitante denudandi ſuperiectis dūtaxat paucis floribus
 Minerua. i. ciuitas athenienſis ab athena q̄ & minerua dic̄ deno
 minata: fleuit ſocratē cicuta ſublātū vt valeri⁹ maximus aliq; mul
 ti recenſent. Formicę prius meminim⁹. vñ eſt illud puer. vi. Vade
 ad formicā o piger. Crœſus rex vltim⁹ lydoꝝ filius aliattis q̄ quū

Taurus ſi
 culus
 Phalaris
 Perillus

Enſis ſicu
 lus.
 Democles
 Dionyſius
 Syracuſa
 nus.
 Cicada
 Lucretii
 Filius

Nepos
 Nebulo
 Turdus
 Ligurio
 Floralia

Minerua
 Socrates
 Crœſus

Ortus

dā foeliciffim⁹ habitus : vſq; adeo vt cū ſolonē athenieſē tyrānos fugientē hoſpitiſſo ſuſcepiffet ab illo interrogaret an ſe beatiorem quēq; vidiffet: veꝛ: ille ſapienter reſpondit q; merito dicatur beat⁹ ante obitum nemo Verum poſtea factus eſt miſerabiliſſimus. Nā a Cyro rege captus & in pirā miſſus priuſq; incenderetur memor verbi ſolōis exclamat ſolon ſolon. Cui⁹ cū Cyrus cauſam itellexiffet homini fragilitatis humanæ factus memor pepercit . Rota. f. fortunę. Orcus. i. inferus. vſ a gręco orkos oꝑkoꝛ quod iuramentū eſt vel ab vrgendo latine dictus quaſi vrgus. Cōcio hic eſt coetus & eccleſia. alibi oꝛo ad populum aut locus ipſe.

Ode. ii. Dicolos diſtrophos. Metrum ſaphicū . Et glīconium. Exhortatio ad iuuenes vt virtutem ſectentur & ſapientiam.

d Vm tenet mentem ſcleratus error:

Et recti latet orbita:

Floſculus marcet viridīs iuuentę:

Nec fructus parit annuos.

Vtq; nudantur foliis caducę

Fagi: non aliter ſuis

Viribus cuncti ſpoliantur artus:

Dum letum parat atropos.

Concidit robur⁹ quaſi flos agelli

Qui nunc ſtat modo deperit.

Concidunt candor: ſpecies: venuſtas:

Auditus ſimul & ſapor.

Quin hebet mentis properante fato

Virtus: & ſtudiū faces.

Tempus externum minuens vigorem

Internum minuūt quoq;.

Nescit heu nescit iuuenilis etas

Quis vite manet exitus.

Nec suas sentit fugitare vires

Imprudens velut ebria.

Hinc voluptati datur & decorum

Obscenis caput inquinat.

Dum moratur laudis amor fugacis:

Et forme fragilis decor:

Dum mero latam nimis implet aluum:

Caligatq; animu gula:

Hunc venus leni religat cathena.

In precepsq; erebi trahit:

Nec placent artes: neq; lex: nec ipsa

Virtutum sacra munia.

Quippe abest frugi rationis vsus:

Quando is precipitat furor .

Sed velim frustra memorare quali

Aut quanto ruat impetu

Cecus: effrenis: violentus: effrons:

Loris haud retinentibus.

Templa vix spectat. refugit disertos:

Lenonum docilis comes.

Is sui oblitus meminit taberne:

Thermarum: & vetite aleę.

Scorta sectatur: simileſq; dauí
 Gnatonifq; cibat choros:
 Obuios noctu temulentus arcet:
 Effringitq; fores minax.
 Aſt ubi irrepſit properans ſenectus:
 Et morbos dedit anxios:
 Pœnitet ſero meminiffe tempus
 Doctrinę vacuum ſacrę.
 Cum ſenex optat iuuenile robur:
 Utq; ingens redeat vigor.
 Aut ut expertes rationis annos
 Duxiffet melior via.
 Sic graues curę miſerum coercent.
 Corroditq; animum dolor:
 Nil ſibi ut virtutis ineſſe nouit
 Stultuſq; & ſcelere obrutus.
 Nulla tam rerum grauis eſt egeſtas:
 Aut iactura nocentior:
 Q̄ iuuentutis meminiffe florem
 Fœdatum grauib; malis.
 Q̄q; honeſtatis docilem iuuentam
 Non guſtaſſe fauos prius:
 Taurus haud tantum ſiculis moleſtus.
 Aut enſis capití imminens.

En bonum quod dat veteri voluptas
Quam primi rapiunt dies.
Ridet hunc omnis merito popellus
Et monstrat digito senem:
Qui gulę tempus dedit ocioq;
Nunc vilis miser: inscius.
Cui quidem par effigies lapisq; est
Ostentans hominem foris:
Cum nihil sensus: cerebri: nec artis
Humanum foueat caput.
Tum fames tum dira sitis molestat
Cui lux crassa fuit prior.
Q; graue est: lapso melioris qui
Cursu: deterius pati.
Q; senescentem meminisse durum
Quod męstus nequit assequi.
Post voluptatem subeunt dolores.
Post plausum lachrimę fluunt.
Heu quot et quotos premit orbe toto
Diuersum exitii genus.
Desidis multum similes cicadę
Quę victum sibi non parat.
Carcer hunc vincitum retinet cathenis.
Isti lex caput amputat.

Hunc pira emissis cruciat fauillis,
 Aut funes cruce pendulum,
 Nosse vis cur tot pereant ruinis
 Infausti iuuenes modo?
 Hi parentum consilium negarunt
 Extinctis animi ignibus,
 Cumq; doctrine renuere frenis
 Aetatem dare paruulam:
 Nil voluptatem didicere preter
 His cure iocus:ocia,
 Fornices,quid plura feram? pudori:
 Fas:rectum:pietas fuit.
 Ast ubi & censum patrimoniumq;
 Consumpsit gula prodiga:
 Ad nefas ventum est.petiit cruenta
 Mercantum iugulos manus.
 Ausus hic vasis spoliare templa,
 Hic vrbes precio dare,
 Quid loquar?laxis vt eunt habenis
 Formidant miseri nihil,
 Proditur reges,populatur agros,
 Sed mors est sceleri status,
 Nanq; peruersos inopina tandem
 (Nec mirum)rapit vltio,

Quę necis causa? indomita heu iuuentus
 Virtutis iuga non ferens:
 Alligans sese vicio frequenti:
 Nexus soluere nescia:
 Haud regens annos moderatione
 Accliuēs veneri & gulę.
 Hinc origo fonsq; futuri boni:
 Hinc talis venit exitus.
 Ille qui nasum secuit parenti
 Concesso prius osculo:
 Heu pater (dixit) laqueum parasti
 Qui vitam mihi demeret.
 Si viam nato scelerum petenti
 Venisses pater obuius:
 Atq; duxisses validis flagellis:
 (Ut buxum pueri solent)
 Esca non esset geniti cadauer
 In sublime volucribus.
 Hunc nepos finem nebuloq; sumens
 Terrorem incutiāt tibi.
 Edoma primum iuuenile corpus:
 Dulcesq; illecebras caue.
 Molliter duci mage q̄ suetum
 Imbecilla volet caro.

Summoue luxum polemona sectans
 Assumpto citius iugo.
 Et fauos dulces puer efficacis
 Gustato sapientię.
 Nunc gulam frenis cohibere cura.
 Ne culpís aditum paret.
 Ius:merum.& turdos iuuenis ligurit
 Cui restant sitis & fames.
 Pasce fomentis animum beatís:
 Neu degens pereat male.
 Nulla te flectat iuuenem libido
 Qua mentis fugiat nitor.
 Si dabit prauos animo iuuenta
 Mores: vix senium auferet.
 Ergo virtutes monitus subíto:
 Flecti dum potes & licet.
 Ne senex luctu grauiore plores
 Exacti sceleris memor.
 Disce honestatem teneris ab annis
 Doctrinę solidę studens.
 Proprios virtus studiumq; semper
 Cultores regit & beat.
 Vltro formidant su beuntq; turbę
 Experti imperium viri.

Nonne viso romulidas'catone
Floralis puduit sacri?
Hunc nihil terret necis algor imo
Quam multi metuunt cupit.
Namq; vergenti moribundus quo
Sortis calcat opes volens.
Legis hic morumq; tenax fatelles
Haud vulgi rabiem timet.
Non opes fomenta mali: sed illum
Oblectat patientia.
Fert opem gratam monitor libellus.
Et curas adimit graues.
Adde post vitam q; eum beatus
Expectat superum chorus.
Ille quem fleuit sapiens' minerua
Ciuem depositum sibi:
Sumpsit oblatam intrepidus cicutam
Nil durum reputans mori.
Faustus est qui se iuuenem flagellat
Capturus cito dulcia.
Frontis extinxit studiosus ille
Distorquens animum iubar.
Ille thesauros pepulit nocentes:
Vt doctum incoleret nemo.

Ocium vita speciose fili
 Formicę gracilis memor.
 Hęc procellarum metuens & euri
 Ingentes cumulos struit.
 Dumq; nimboſi rediere ſoles:
 Aut tellus niue candida eſt:
 Ipfâ conſtructis opulenta granis
 Securo lare ſe fouet.
 Hortor hanc ſollers imiteris. hortor
 Virtutum cumules bona:
 Dum tibi mens ingeniumq; feruet.
 Atq; qui calor eſtuat.
 Haud malos ſecteris & insolentes:
 Sed virus quaſi reſpuas.
 Pertrahit ſecum comitem ſodalis
 Diuertitq; bonum malus.
 Te bonis credas ſapientibuſq;
 Doctrinis datus optimis.
 Quid loquaris preuideas: quibuſve.
 Vox emiſſa manet foris.
 Comprimas linguam: reticere prodeſt.
 Doctum pauca loqui decet.
 Deniq; elatum bona te caduce
 Sortis: ne faciant velim,

Croesus in mentem veniat frequenter

Verfatus facili rota.

Sepius voluas animo fideli

Post fatum quis erit locus.

His enim qui delicias capeffunt:

Quos fallax & amor trahit:

Orcus ingentes aperit cauernas,

Et sedem parat infimam.

Sit frequens vite specimen regende

Sanctorum tibi concio:

Vt sacrum callem tibi consecuto

Sit merces deus vltima.

Argumentum in tertia oden.

Tu qui diuitias &c. Monet diuites ne confidant in diuitiis, suis neque illis cor apponant: alioqui duplicem expectent ruinam: alteram in hoc mundo: nam rarissimi sunt iuuentibus quibus fortuna perpetuo fuerit bona: alteram in altero saeculo: quia ut sancti doctores attestant manifestissimum reprobationis indicium est: hic nulla aduersitate concuti & perpetua prosperitate foueri. Nam cum raro quisquam sit tam malus ut nihil faciat boni & tamen nullum bonum maneat irremuneratum diuinae iusticie probatam consuetudinem ut qui eterno destinantur supplicio temporalibus oblectentur gaudiis. Contra quia nemo sine crimine uiuit: Nec malum ullum manebit impunitum iusta miseratione dei iustorum qui septies cadunt & resurgunt in die hic abluunt aduersitatibus scelera. unde apostolus hebr. xii. Quae enim diligit dominus castigat: flagellat: autem omnem filium quem recipit. quem locum tractans augustinus docet non esse filium qui expers sit flagelli. Verum quia nonnulli tam mali sunt ut vix quicumque faciant boni ideo duplici plectuntur flagello: nam & hic puniunt: & (quia non emendantur) in futuro: & ita habent hic sepius poenae quaedam quasi praegustamina: sicut contra bono dei. Centuplum accipies & vitam aeternam possidebis. Bene ergo dicit duplicem imminere diuitibus spem in diuitiis ponentibus ruinam temporalibus magis eligenda hoc est minus fugienda. Gratiae quae graece charites dicuntur: tres sunt Gratiae

Manes.
Styx

aglaia. i. splendor. euphrosyne. i. lætitia. & thalia. i. germinatrix. quæ thallein germinare significat. Pinguntur autem sic ut primam duarum reliquarum itueantur: quia pro acceptis gemas referre gratias & agros feraces imitari debemus. Manes sunt inferi non dies manare putatur. Styx palus infernalis tristitiam notans unde stygius. a. u.

Ode. iii. Dicolos distrophos Metrū Phaleutiū & saphicum. De duplici ruina diuitum.

AV qui diuitias opesque mundi
Congeris: qui celsa tenes honorum:

Cui vultu genius fauet benigno:

Nec trium defunt bona gratiarum:

Quo felicior es cinis superbe:

In caput tanto propius minantem

Vicinamque tibi time ruinam.

Nam diu perstare nequit sub astris

Fortune supero leuatus axe.

Quid probe in cunctis manifesta seclis?

Quid chartas relegem vetustiores?

Offerunt sese monumenta mille

In promptu. potes & sat intueri

Que tuis subsunt oculis patrata

His nostris (miseris quidem) diebus

Haud notandis candidiore creta,

At si forte subit nimis secunda

Sors: nec auertit faciem decoram:

Formidanda tibi ruina peior

Altera est: qua tu rapiaris istinc
 Ad manes: stygio cremandus igni.
 Ne morer dicam (mihî crede) paucis
 Quod sensere patres viriq; docti.
 Viuere exortem tribulationum
 Hic & continuo tot inter ampla
 Quempiam: signum est reprobationis.
 Torqueri grauius: dolore pungi
 Plebis electę indiciũ putatur.
 Si maclare uoles suem: quieto
 Nonne curabis refouere pastu:
 Seruandis labor & iugum parantur
 Bobus. haud (ęgris licet) ipse parcas.
 Hęc tecum meditare quisquis istic
 Faustus: inter delicias foueris.
 Et metire animo uigil tacensq;
 Quę ruinarum magis eligenda.

Argumentũ in quartã oden.

Vos q militię. ppoit duplicẽ militiã spiritalẽ & corporalẽ monetq;
 poti⁹ spiritali cõtra inuisibiles hostes qui multo pernicio siores sũt
 ifudadũ nobis eẽ. Carmẽ phaleuciũ dixim⁹ pri⁹ cõstari spõdeo da-
 ctulo & tribus trocheis aut duobus & spondeo: pẽtametrũ notius
 est q̄ ut iterũ describas. Argumẽtũ eẽ cõforme sententię diui pauli.
 Ephe. vi. Induite uos armaturã dei ut possitis stare aduers⁹ ifidias
 diaboli: qm̄ nõ e nobis colluctatio aduersus carnẽ et sanguinẽ sed
 aduersus p̄cipes & potestates: aduersus mũdi rectores tenebrarũ
 harũ: cõtra spiritalia neqcię in celestibus &c. Proximior & itimior
 a suplatiuis p̄positiuis seu absolutis acceptis nascũt. Dis pluto e
 .i. diues. Vñ est uersiculus. Dis fixũ pluto dis diues mobile dico.

Ode. iiii. Dicolos distrophos. Metrū Phaleutiū & pētha
metrū elegiacum. De duplici bello.

v Os qui militię putatis ingens
Pręclarumq; decus: dicite (si libeat)

Cur bellum geritis foris cruentum:
Cum sint bella domi pernicioſa magis:
Hostis proximus edomandus ante
A vobis fuerat: quicq; moleſtior eſt.
Mox externa acies petenda: ſi me
Sat mauors docuit ſpicula ferre ſua.
Nam quid iuuerit hinc remota longe
Agmina ſectari: dum prope pugna vocat:
Eſt dementia non ſequi minantem
Vibrantęq; in ſe (ſi queat) uſq; necem.
Sed quis proximior nocentiorq;
Hostis: q̄ qui animū conficit aſſiduus:
Hunc vos negligitis tamen manipli
Maxima qui vobis palma futurus erat.
Illos nitimini donare ferro:
Vnde ignominiam ſępius accipitis.
Vnde & funus habetis abſq; pompa.
Deſcenſumq; grauem ditis ad hoſpitium.
Quid ſtrauiſſe quidem ducenta caſtra
Profuerit: ſi vos ſtrauerit impietas:

Si nūmosa fames: opumq; languens
 Nec sananda fitis: cœca vel ambitio:
 Si vos horrida traxerit reuinctos
 Iracundia: si liuor amans odii:
 Sed peste s alias & ipsa monstra
 Enumerare animi longa foret series.
 Tandem credite milites cruenti:
 Credite vos proceres: regnaq; & imperia.
 Expugnate prius propinqua vobis
 Arma viri fortes viribus herculeis.
 Hinc palmam scio vos beatiorē
 Accepturos: q̄ strage vel excidiis.
 Discant se eximii domare primum.
 Et sua iusticię flectere colla iugo.
 Passim cedere cuncta mox videbunt:
 Et parere sui nutibus imperii.

Argumētū in quintā oden.

Est qđ loqui &c. Charitatem hac ode laudat eaq; duplicē inuit
 increatā q̄ deus est & creatā q̄ regina & cōsumatrix oim ē virtutum
 nec vlli sine gratia dei etiā gratū faciēte cōcessa qa in re nō separā-
 tur abinuicē. de qua diuus paul⁹ plurimas vbic; & p̄cipue. i. Cori.
 xiii. Et diuus iohānes in ep̄a sua de vtraq; colligit laudes. Prior
 versus trimeter iābicus et cōsummatuſ ē recipiens sex locis iābum
 et ip̄aribus spōdeū. vt alibi diximus. Posterior etiā iābicus sed di-
 meter. recipiens quattuor iābos et locis paribus spōdeū: sed i vtro
 q; vltimus potest esse p̄chius qa vltima cōmunis syllaba sēp erit
 Ambages sūt dubii fermōes q nos ābigere faciūt aut qui nos āb i
 gūt. i. circūagūt vir. i. geor. Non hic te carmie ficto: Siue p̄ ābages
 aut lōga exorſa tenebo. Nerui p̄ virib⁹ sepe capiūt. Letū. i. mors.

g. i.

quía delet vitã. Hec. f. charitas si deest &c. ex. cori. xiii. sumptum.
 Maior triũ: quía verba euãgelii. tanq̃ sacrata. duxit non mutanda
 cũ latinitatis sit: maxima triũ aut maior ceteris duab⁹: maluit euã-
 geliũ sequi. Ponet ignẽ. Luc. xi. Ignẽ veni mittere in terrã. Toga
 a tegendo dicta vestis romanorũ in pace & domi ferenda. vnde p
 pace accipi solet. Ostrũ dñ purpure species quẽ in tyro vbi diba-
 pha. i. bis tinãta fit optima putat.

Ode. v. Dicolos distrophos hñs carminis genus trime-
 trum iambicũ acathalecticũ Et dimetrũ iambicũ etiã aca-
 thalecticũ. Ad cõmendationẽ charitatis.

e St quod loqui palã velim: missis procul
 Ineptiarum ambagibus.

Nec rhetorum curem locos versatiles.

Nec purpuratos flosculos.

Dicenda charitas quidem lux omnium:

Canoribus purissimis.

Huc veritas ades patens & lucida

Velata nullo tegmine.

Nosti hanc profecto. nam latere te potest

Nihil: licet reconditum.

Tu charitate cernis in deo: deum

Fuisse semper & fore.

Spectas creatam vel dari mortalibus

Nutu creantis prouidi.

Est ergo charitas deus. quid laudis huic

Addi queat per infimos?

Virtutis huius haud loquor potentiam

Neruosq; & amplitudinem:

Quę traxit ad nos cęlitus fatum deo:
 Ut virgine satus degeret.
 Ut ferret hic tot probra: tot cruciamina:
 Letumq; tandem pro suis.
 Nec munerum largitiones labor hic
 Abs charitate maxima
 Fluxisse largitoris ęterni dei:
 Sua: seq; dantis omnibus.
 Nouere cuncti qui redemptos se ferunt
 Beneficia dei grandia,
 Quid grandia loquor: imo q; grandissima
 Nec peruia meditantibus.
 Creata quoq; res charitas: tam nobilis
 Est: vt facultatem premat:
 Non dico hominis: imo angelor; quos habet
 Cęlestis illa curia,
 Dic veritas q; comodum saltem fit hec
 Munus: iuuanq; & fertile:
 Et q; decorum: profluens in pectora
 De fonte cęlſi numinis.
 Dic q; necesse est hanc fideles querere,
 Tenereq; manu ac vinculis.
 Hęc ſi deest viuentibus: nihil ſumus,
 Quis quidem prophetia:

Misteriaq; noscantur abditissima
 Secretioris pagine.
 Quâuis scientia affit omnis: & fides
 Quę transferat montis iuga.
 Quę si loqui nobis datum linguis erit
 Hominum angelorumq; a deo:
 Erimus sonans es:tinniens aut cimbalum:
 Nisi muntus hoc habebimus.
 Quid si dederimus in cibos degentium
 Nostras opes & prædia?
 Quid si necem subierimus quasi martyres?
 Nil proderit sine hoc quoq;.

Sed quale opus virtutis hæc non impleat
 Regina virtutum omnium?
 Si quid nocens infertur: hac disces pati
 Agno tenello mitior.
 Si quod bonū operari cupis: benignus hac
 Fies tuos in proximos.
 Non emulaberis: si charitas adest.
 Nec perperam quicq; geres.
 Non tumebis: non ambies sublimia
 Neq; tua geres improbus.
 Hac turbidi euades furoris inscius:
 Et cogitatus perfidi.

Sed nec placebit nequicia cuiq̃: neq̃
Iniquitas: nec vlla fraus.
Letaberis non veritati dissonans,
Infirma proximi feres.
Credes per hanc quecuncq̃ lata desuper,
Sperabis & eadem per hanc.
Alit (quod graue: ingens: arduūq̃ dixeris)
Haud charitas vnq̃ excidit.
Nam fata post duratione perpeti
Cum possidente permanet
Adauctior: rutilantiorq̃ sydere:
Fuscanda nullis nubibus.
Hinc dicitur maior (nec in merito) trium:
Comites stabilitate edomans.
Nam spe fideq̃ quidnam opus cernētibus
Tenentibusq̃ prēmium?
Hic terminantur & prophetia, et loqui
Varie. sapereq̃ humanitus,
At feruor ille & pectoris flagrantia
Maiore sursum erit face.
Hec Paule prece Charitatis impiger
Epistolis profatus es.
Quid ego quid inquam nunc velim ap̃lius addere
Istis eius conatibus?

Hortabor ex in orbis huius incolas

Ad charitatis munia:

Iungam preces & pauculas:metam tenens

Quam iutus exegi orbite

Si dixerō vnum veritati congruens

Quod pectore egredi cupit.

Hinc nosse potes amoris excellentiam

Dilectionisq; intime:

Quæ gratias gratis datas supereminet

Omnes. trahitq; ad gloriam.

Nam charitas vbi est: ibi est & gratia

Quæ præstat acceptum deo.

Sine gratia aut possidere ambas licet

Et spem fidemq; & ceteras.

Hac nos decet prius deum: inde proximum

Tenacius complectier.

Est tertia huius: vis stupenda plurimum:

Tuos vt inimicos ames:

Oresq; pro te persequentibus: deum

Et pronus & collachrimans.

O si hæc teneret nostra virtus pectora

Et principum q̄maxime:

Quãtis careremus quot & belli malis

Quibus premuntur omnia.

Venit deus tamen vt vbiq; poneret
 Ignem suum hunc per aridam,
 Posuitq;. Cur non vrit animos tam rapax
 Fouensq; flamma spiritus?
 Vis afferam rationis aliquid? afferas
 Velim. volenti igni vrere
 Obstitit humor & tepor peccantium:
 Hyems q; torpentissima.
 Igitur precandū est vt malis obstantibus
 Nos liberet flammę dator.
 Sicca ignifer deus humidı quicquid later.
 Arce tepores languidos:
 Fac liquefcatur dura glacię pectoris,
 Aufer niuem istinc algidam:
 Vt mox tuas flāmas carpere precordia
 Possint (quod optant) funditus.
 Da charitate vestiamur ignea:
 Dum ad nuptias vocaueris.
 Hęc nuptialis illa creditur toga
 Qua tunc oportet indui:
 Si non volumus exire cogi turpiter
 Tradiq; seuis tartaris.
 Eya capaces nos fac huius tegminis
 Vincentis omne ostrum tyri.

Et quicquid hermus aut tagus fuluū & nitens
Fluente spargit gurgite.

In sextā oden argumentum.

Eloquium &c. Pulchre docet eloquentiā nō prodesse sine sapi-
entia itaq; sapientiā illi cōiūgendā monet secutus ni fallor cicero-
nē qui i præfatiōe rhetoricorū veterū statim in principio sic ait Se-
pe & multum hoc mecū cogitauī: boni ne an mali plus attulerit ho-
minibus et ciuitatibus copia dicendi: ac sūmę eloquentię studiū.
Nā cū nostrę reipublicę detrimēta considero: & maximarū ciuita-
tum veteres aīo calamitates colligo: nō minimā video per disertis-
simos hoīes inuectā esse partē icōmodorum. Cum aut res a nostra
memoria propter vetustatē remotas ex litterarum monumentis re-
petere instituo: multas vrbes constitutas: plurima bella restincta:
firmissimas societates: sanctissimas amicitias: intelligo tum animi
ratione: tum etiā facili⁹/eloquentia comparatas. Ac me quidem
dū cogitātem ratio ipsa in hanc potissimū sententiā duxit: vt exi-
stimē sapientiam sine eloquentia parum prodesse ciuitatibus: elo-
quentiā vero sine sapientia nimīū obesse: plerunq; prodesse nunq̄
&c. Carmen constat tribus dactylis & pirrhichio aut ei⁹ loco iābo.

Ode. vi. Monocolos & est Trimetrū dactilicū quod pir-
richio claudit Eloquetiā & sapiētiā iungi oportere docēs

Eloquium grauis est hominibus
Sarcina: non nocitura leuiter

Atq; parum: sapientia nisi

Iuncta sit & bonitas. mala quidem

Plurima lingua parit celerior:

Ipsa licet satis artis habeat:

Nec sibi defuerit facilitas:

Copiaq; ingenii: & memoria:

Quandoquidem sapientia deest
 Ac bonitas: moderamina duo
 Semper habenda loqui docilibus.
 Malim habeas geminas tibi: q̄ in os
 Quod fluat & refluat sine modo
 Temperieq; sua: cito loqui.
 Sis bonus & sapiens moneo te
 Præcipue. reliqua inde studeas
 Addere. magniloquus facile eris
 Et bonus hacratione: pariter
 Et celebrabere. Sed memineris
 Hoc aliud quoq; q; sapida gens
 Corde suo fouet os. fatua: cor
 Nutrit in ore volans prope labra.

In septimã oden argumentum.

Ira rancores. Septima ode proscribit vitiũ ex defectu charita-
 tis in iracundis regnãs qua vindictã appetim⁹. Cũ scriptũ sit. Mihi
 vindictã et ego retribuã. Et cõsiliis christi Ora pro persequentib⁹
 vos &c. Carnẽ notũ ẽ. Rancor a gallis accipit pro latete & longa
 iuidia ac odio. Simultas ẽ quasi factio & i malũ cõspiratio.

Ode. vii. Monocolos Metrum saphicũ In appetitores
 vindictę p̄cipue ecclesiasticos.

i Ra: rancores: odium: simultas

Rixa: vindictę: probra: lis: tumultus:

A sacro cetu penitus recedant.

Linquat offensas chorus hic inultas,
 Et truces discat tolerare vultus.
 Nec pias mentes furiosa ledant.
 Conticescat vir, reputetq; stultas
 Iurgii voces: quasi iam sepultus.
 Nam cor & fibras: et inane foedant.
 Est dei solum cumulare multas.
 Ad relaxandum tamen ipse multus
 Cernitur. pax sit modo. bella cedant.
 Detur hec cunctis vtinam facultas
 Corda vincendi. sterileq; cultus.
 Se triumphanti cito cuncta se dant.
 Quisquis irarum stimulis resultat:
 Quis futurus sis mediteris vltus.
 Turgidos vtres monumenta sedant.

Auctor de se.

Has senex quo trepidante multas
 Nenias lusit: modulis adultus.
 Qui sonos ridet similes rependant.

In octauam oden argumentum.

Rumorū &c. Hac ode monet nos fugere rumores neue scimus
 nouarū rerū & nondū ad amissim p̄spectarū autores Ea enim res
 vitio datur quia animorum leuitatē arguit. Monet ergo graues si-
 mus in dicendo & audiendo. hoc est nec garruli nec creduli nīmiū
 nec delatoribus sed bonis pastoribus præbeamus aures. Carmen
 est trimetrū aut poti⁹ hexametrū (qa in dactylicis figuli pedes me-
 trū pficiunt) dactylicū hypercatalecticū & pherecratiū. hexametrū

a numero pedū. dactylicū a p̄ dominante) pede hypercatalecticum
 i. supra q̄ terminatum quia quarto pedis superadditur syllaba qua
 remota fieret hexametrum heroicū vt si dicat pronouitatumq; noui
 tumq; aut leuiumq; cupido &c. Zephyrus ventus ab occidente tē- Zephyr⁹.
 pore veris flans latine fauonius dictus Iulius cæsar in commenta
 riis leuitatem gallis vitio dat. Tyrannis tyrannidos est tyrannica Trānis
 incubatio et regni vsurpatio. Ambitio magistratus aut honorum Ambitio
 petitio quæ ambiciendo fiebat. Bellona belli dea at prius patuit.

Ode. viii. Monocolos. Trimetrū dactylicū hypercata
 lecticū. Et ferecratiū. De rumoribus fugiendis.

r Vmorum si ducat amor nouitatūq; cupido

Quos ducit leuitas: & quos incōstantia mētis:

Non valde admiror. nec enī possunt stare fluenta

Quę leuiusculus exercet zephyrus. Sed stupeā ipse:

Si claros probitate viros: integrosq; mouebit

Rumor garrulitate sua. Si vel fortia ventus

Robora diuullet modicus. Sed iam prohi pudor ecce

Vix quisq; est. quē nō moueat flatu rumor inani:

Rara adeo est probitas: si solū doctos imitamur

Moralesq; viros. At si vulgi deforis astans

Iudiciū sequimur: multos hoc errore notatos

Integros efferre licet: claros: ingenuosq;.

Ast ego cum veteri cœtu vis quod sentio dicam?

Nemo probus nemo integer est quē de sede mouere

Rumoris cita flabra queant. canne iure palustris

Par est: qui huc illuc rapitur. pridē iulius ipsum

Hoc viciū gallis tribuit: sectari leuitatem,

Atq; studere nouis rebus. Nunc mēdacía gignit
 Garrulitas (quod turpe magis) nāq; hec nūcia voti est
 Quod mēs stulta cupit. nec q̄ sunt patrata recēset.
 Rumores facit. ira furens vindictęq; libido.
 Rumores facit impietas miscens dira nefandis.
 Rumores facit ad nutus assentatio fallax.
 Si vis expediam breuius nec te demorer: audi.
 Rumores facit affectus: veri publicus hostis.
 Si vere ergo p̄bus: si tu gestis doctus haberi:
 Percōtare nihil. fuge quos passim occurrere spectas
 Vaniloquos. fuge gnatones. fuge fallacia labra.
 Claude susurrati patulas aures. claude bilingui.
 Nec patere infestis mēsas: tua vel tecta patere
 Delatoribus. arceto hinc longe seditiosos
 Fraudis amatores noctę: virtutē simulātes
 Herculeā: pactę fidei subvelamine tectam.
 Q; si quādo nequis turbas cuitare dicaces:
 Tunc simulare licet: donec tu te euaseris illinc:
 Teq; receperis in tutū post vulgata recessum.
 Mox veluti nihil audieris: curato reticere
 Auditū. vel quicqd id est leuibus dedere ventis.
 Sed fatis amonui. O vtinā cedat seua tyrānis.
 Cedat & ambitio. cedat procul ardor cumulandi
 Census. ex his quippe oritur fraus: vis: factio: murmur:

Insidię: lites: odium latitans: & furor ardens.
Hinc desiderium martis bellonęq; cruentę.
Hęc inquã o vtinam cedant post hac nō reditura:
Vt grex ipse pius viuat sub munimine pacis
Atq; sororis iusticię: Rumorum superator.
Et pastorem quisq; suum vereatur p̄euntem
Monstrantęq; vias rectas ad cœlestia septa.

In nonā oden argumentum.

Quisq; lauacro. Monet insolentias & enormitates quę in tem-
 plis fieri solent abiiciēdas auctoritate xp̄i dicētis Scriptū est do-
 mus mea dom⁹ orōnis vocabit̄. In qua re quā bis fecit sūma acrimo-
 nia et decēti excādescētia vsus ē ita vt maiore vsus legat̄ nuf-
 q̄. vt vere dictū probetur illud propheticū: Zelus domus tuę co-
 medit me: Ideoq; author n̄ hic apto vtitur metro iambico videli-
 cet monometro et dimetro. Iābus eī pes citus ē iratis aptissim⁹ vñ
 horati⁹ in arte Archilochū pprio rabies armauit iābo. Solēt enim
 irati breuē et ip̄fectum habere sermonē dū minant̄ aut obiurgāt
 vt ænei. i. Quos ego: sed motos p̄stat cōponere fluctus. Et in eu-
 nucho. Ego ne illā q̄ illum &c. Prior itaq; versus constat duob⁹ iā-
 bis aut spondeo et iābo cū syllaba quia hypercatalēctic⁹ ē. Posterior
 qui dimeter brachichatalectic⁹ cōstare potest trib⁹ iābis: sed locis
 paribus spondeū recipit q̄ brachichatalectic⁹ dicitur quia pes ite-
 ger deest: ad dimetrū enī quattuor opus est pedibus cū hic dumtaxat
 tres sint. Zephyrus ventus ab occidente tpe veris flans latine
 fauonius dictus Iulius cæsar ī cōmētariis leuitatē gallis vitio dat
 Tyrānis tyrannidos est tyrannica incubatio et regni v̄surpatio.
 Ambitio magistratus aut honorum petitio quæ ambiendo fiebat
 Bellona belli dea.

Zephyr⁹.
 Tyrānis.
 Ambitio

Ode. ix. Dicolos distrophos Monometrum iambicum
 hypercathalecticū Et dimetrū iābicū brachicathalecticū
De insolentiis quę in templis fiunt abiiciendis.

Q uisquis lauachro	(Aut verius) quot
Téplí renatus es	Istic sepulchra sunt?
Iurgantis audi	Non erubescís
(Monentis at magís)	Speçtare virgínium
Correptionem:	Vultus decoros
Si quíd patí potes	Et fronte lubrica
Tuę saluti	Votoq; fædo
Omnino cõmodum.	Pactę libidínis?
Dic quisquis es: dic	Non erubescís
Dum templa vísitas	Vultus adulteros
Non erubescís	Iactare passim:
Aras deí sacras	Gestuq; subdolo
Contaminare	Libidínosas
Rumoribus malis?	Molíríer faces?
Et strage díra	Mercantías quíd:
Cadentium hostíum:	Quíd insolentías:
Et sanguine atro	Rísus: tumultum: &
Aedem profundere?	Gressus vagos loquar?
Non erubescís	Lítes quíd edam
Et hos & alteros	Et iurgía & probra?
Hic persequí tot	Credas forum non
Detractionibus	Templū esse coelítū:
Quot supputantur	Quam cernís edem
In eðe imágenes	Sacro editam loco.

Proh dedecus. proh
 Suetum nimis diu
 Nefas: fugandum
 Legalibus minis:
 Si non timetur
 Censura mystica.
 Constat domū istam
 Orationis: et
 Placationis:
 Domū esse publicam.
 Ad quam fideles
 Venire conuenit:
 Deum vt precentur
 Flectantq; lachrymis.
 Inde effugauit
 Vendentium choros
 Ementiumq;
 Christus: magistra vis
 Et fortitudo
 Pulsanda nemini:
 Pressura quicquid
 In orbe conditum est.
 An negligis vim
 Tantę potentię

Minantis vsq;
 Tibi miserrimo!
 I quo voles. I:
 Latere non queas:
 Seu tu deorsum
 Tendes ad inferos:
 Sursum ve scandes
 Cœli cacumina:
 Seu te recondet
 Harena syrtium.
 Penetrat vltor
 Et solitudines
 Montisq; molem
 Densissimam licet.
 Presens vbiq; est
 Et cernit omnia.
 Sed ne morer te:
 Qui fonte lotus es
 Primo: indigesq;
 Altero piamine:
 Caue caue tu
 (Si cultor es dei
 Atq; hunc vereris)
 Piam & sacrā hanc domū

Opplere vanis

Datamq; pronus

Tetrisq; plaufibus.

Fac pœnitentiã.

Caue caue inquã

Tonantem adora.

Loco hoc facerrimo

Et cœlites cole.

Loqui aut prophana.

Precare supplex.

Aut cuiq; noxia;

Perfolue gratias.

Vis nosse tandem

Et sola posce

Agenda: dicam ego.

Quę sint salubria.

Audi ministros.

Hęc vult dicatus

Serua silentium. aut

Deo locus sacer.

Commiffa defle.

Age hęc. & ingens

Et confitere ea.

Tibi lucrum feres.

In decimã oden argumentum.

Sirenes.

Estimo &c. Graphice & theologicè tractat illud qđ augustin⁹ docet animã et rationẽ dominã esse corpus et sensualitatẽ ancillã: neq; decere qđ ancilla domine imperet: Nã vt dicit ap⁹ Ro. viii. Si fecundum carnẽ vixeritis moriemini &c. Prior versus constare potest duobus trocheis & syllaba abundate aut trocheo et spõdeo cū syllaba. Posterior aut tribus trocheis vt ille: feceritq; pridẽ. aut duobus vt ille: Desup ni detur. aut vno & reliquis spondeis vt ille Legibus nature. &c. quia vltima est cõmunis. Sirenes vt prius dixi tres fuerunt Achiloi fluuij & calliopes muse filia quarũ nomia sunt parthenope vñ prius neapolis dicta: leucosia & ligia: q̄ modamine plectri & vocis ad se tractos & irretitos nautas submergebant. vñ a sirein .i. a cõnectẽdo dictę sunt. has vlyxes cõtẽmẽdo ad necẽ impulit: Sunt qui meretrices putant fuisse. plini⁹ sirenes volucres maris tyrrheni putauit. Harpyiæ autẽ volucres sunt rapaces & imundę habentes os virgineũ de quibus tertio ęnei. laeta fit mentio. Earũ autem maxima quæ se etiam furiarũ maximam censet dicta est celeno. vude i dicto tertio ęnei. Quas dira celeno harpyiæq; colũt aliæ. Et paulo p⁹ ex personã celen⁹. Quæ phœbo pater omnĩpotens: mihi phœbus a pollo p̄dixit: vobis furiarũ

Harpyiæ

ego maxia pado. Scholę a σχολαζω scholazo. i. vacado dicte Scholę
füt vbi studio lraę aut alii vacaf. Athleta dicitur propugil.

Ode .x. Dicolos distrophos habens carmē monome-
trum trochaicum, hypercatalecticū & dimetrū trochai-
cū brachicathalecticū. De legib⁹ nature: carnis & spūs.

e	Stimo infantes	Nullius cum sint
	Legibus nature	Tunc capaces mentis
Huc rapi atq; illuc		Notionisq;
More beluarum:		Desuper ni detur
Donec ipsa vis		Gratię quicq;
Qua sapit vallatus		Pectus illustrantis.
Carne spiritus		Ipsē quī possit
Incipit paulisper		Feceritq; pridem
Lumine interno		Conditor deus:
Temporisq; tractu		Non negem. sed paucis
Quod bonū & rectū est		Hoc lego factum
Nosse: quodq; iniustum.		Ante carnem assumptam.
Inde peccandi		Nunc quidem & scio
Panditur fenestra.		Si fides est scire
Fit placens opus		Gratiam fundi
Displicensve primum.		Expiatis sacra
Nam quid antea		Lotione vnde:
Aut mereri possint		Fluminis beati.
Demereri ve:		Limites ipse
Non satis cognosco:		Vimq; naturalem

h.i

Magístri	Petri	Burri
Metior tantum:	Carneę molí	
Non deí thesauros.	Gratam inherentemq;)	
Nempe dat cui vult	Protinus velint	
Dumq; vult vbertim.	Insequi & tenere.	
Nec decet quẽq;	Nulla siren huic	
Largiendi causas	Comparanda regnat	
Querere.ocludi híc	Quantacunq; sit:	
Os oportet immo et	Sed.necvlla harpyia.	
Cogítatum omnem:	Non celeno ípsa.)	
Ní velís errare.	Semper heret.semper	
Vnde abíueram	Instat armata.	
Denuo reuertor.	Nec quiescít vnq;.	
Mox vbi ínceptant	Lex voluptatis	
Et nefas nosse et fas	Spiritus in legem	
Hoc ne dignius	Certat heu certat	
Sit fuga:illud captu:	Pertinací telo.	
Tunc opus certe hís.	Quodq; plus flendum.	
Dulcor & suadela:	Sepe sternitur lex,	
Vt víam carpant	Mentís.illa autem	
Optímam salutis.	Vincit & triumphat.	
Hinc minę & flagra	O grauem pugnam.	
Offerantur: par est:	O duellum triste.	
Ne voluptatem	Sternit híc heram	
(Sensualem dico	Sub pedes ancilla.	

Imperatricem	Moribus librisq;
Fune serua ducit,	Nam voluptatem
Fumus extinguit	Frangit ars & virtus.
Igneum vigorem,	Frangit & labor.
Celicam gemam:	Parcitas: et cura.
Terreæ fex molis.	Credite o pubes
Sed moror multum	Clara, credite inquam
Et nimis fortasse,	Multa suadenti.
Dulce sit vobis	Nec pati velitis
O scholarum athlete	Me senem frustra
Suaue sub iugum	Tanta deprompsisse.
Ire preceptorum,	Hoc negocium
Militare iam	Vestrum: et hec res vra est.
Discite & pugnare	Comodum exinde
Sub magistrantum	Ac decus feretis:
Legibusq; et armis.	Gloriosamq;
Nunc studete acres	Post labores palmam!

In vndecimam argumentum.

Graues &c. Sicut superiore cermine docuit carnem reluctari aduersus spiritum ita hac ode docet varias carnis tentigines aut tetatiodes. Carnem est monocolon sed cōfectū ex vario genere qa prior ps habet alchaicū ab alcheo iuētore dictū: monometrū: qv nā mēsuram duoz; pedū cōtinēs. Iābicū qa ambo iābi fere sūt: & hypcatalecticū: qa supra terminū monometri ē syllaba. Posterior vero ps habet dimetrū dactylicū quia duob⁹ dactylis claudis. Cypris dicitur venus cyprigena ad cyprū genita: nam patronymica etiam a patria deducuntur. Palestra exercitatio reluctando a παλιρ palin id est iterum & παω. p̄o id est ferio & percutio. Inde palea frita luctator fortis. Venus dicta a veniendo: q̄ p̄eam omnia.

h. ii

Cupido
Minerua

veniāt & nascant̄. accipit̄ aut̄ nūc pro coitu: nūc p̄ venustate. nūc
pro fydere. nūc p̄ dea. Cupido masculini generis veneris fili⁹ de⁹
amor̄. Fœminini est idem quod cupiditas Minerua dea sapientiē
pro sapientia naturali sepe accipitur.

Ode .xi. monocolos Metrum alchaicum constans
monometro iambico hypercalectico siue p̄thimemeri
iambica: & dimetro dactylico acathalectico. .i. duob⁹ da
ctylis. De tentatione carnis.

g Raues querelas heu mihi conscius:
Furentis instar nunc perago miser.

Cypris molestat me grauius senem.
Et igne ceco pectora decoquit.
Acuta sequi tela cupidinis
Medullitus cordis latebras petunt.
Resisto cumq; his: militię timens:
Palestre inertem me referens suę
Ligat cathenis iam tremulum venus
Venena miscens haud mihi congrua.
Miser quid optem consule doctior.
Opem labanti da precor anxio.
Nihil mouet diuã dolor hic meus.
Gementis audit nec miseri preces
Adeffe cura. Te fugiet cypris
Simul, cupido, nam tibi p̄sidentis,
Minerua binos vincere te dabit.

Pudoris o si permaneat decus:
 Fereris author: palmaq; nobilis
 Tuasq; laudes nostra canet lyra.
 A des rogatus. mox aderit vigor.
 Salusq; vincam te duce prelians.

In duodecimam argumentum.

Me petit. Argumentum est idem quod in superiore: carmen diuer-
 sum. constat. n. tribus trocheis & syllaba. Diua p̄potens gnidi est ve-
 nus de qua horatius primo carminū. O venus regina gnidi paphi
 q;. Est autem gnidus oppidum in caria geminos habens portus & **Gnidus**
 veneris eodem illustrissimam. Imitatio est illius eiusdem libri Sic te **Ceres**
 diua potens cypri &c. Ceres quę dea frugum accipitur hic pro se-
 gete aut frugibus per metonymiam: & apollo pro sole. Cupido p̄
 amoribus veneris. venus gnata id est filia iouis vnde primo ene.
 Nos tua progenies celi quibus annuis arcem. Cum sua propagi.
 ne. moraliter id sentit quod papa pius in carmine cuius prin cipin
 Ah venus ad nutum trahis omnia numina celi.

Ode duodecima. monocolos habens carminis genus.
 Dimetrum trochaicum catalecticum De tentatione
 carnis vt superior.

m	E petit leonibus	Aestibus peruritur.
	Horridis nocentior	Hinc cupido' spiculis
	Haud miserta iam senis	Squit igne atrocius
	Diua prepotens gnidi,	Transgens arundine
	Ignis cuius aret os:	Corpus atq; spiritum,
	Pectus: atq; viscera:	Adueni celer pugil
	Vt cum apollinis ceres	Spem daturus auxio.

Magistri Petri Burri

Arcum habeto telasq:	Dum videbit eminus:
Huc vt acer irruas.	Contremiscet horridum.
Haud erit salus iners:	Spiculi nec immemor
Si feres opem mihi.	Quod lacertus in facem
Viribus potens: truces	Torfit haud iners tuus.
Hostium minas premes	Nunc furit: sed acrius.
Te venus (licet iouis	Vltonis appetens.
Nata sit: polu tenens	Fer citus pro cor manum
Cum sua propagine)	Ne repellar obrutus.

In decimãtertiam argumentum.

Quis ferat &c. Dãnat icõtinentiã & lubricitatẽ religiosorũ & vestaliũ ex voto ad castitatẽ seruadã astricorũ. ode ã tetracolos i. quatuor mēbroꝝ quorũ primũ ã tetrametrũ trochaicũ brachicalecticũ . tetrametrũ dico . i. quatuor mēsurarũ q̄ si cõpletẽ sint binos habeãt pedes. trochaicũ a trocheo q̄ i singulis locis poni põt sed in ipsis paribus spõdeus recipit. & brachicatalecticũ: quia vn⁹ deest pes: sũt enĩ tm̄ septẽ. Secũdũ est tetrametrũ trochaicũ catalecticũ quia vna deest syllaba. Tertiuũ acatalecticũ quia nulla deest verũ vocabulavĩ dẽtur cõfundi vt alibi dixi. Quartũ ã hypcatalecticũ q̄a supeest syllaba post octo pedes. Est autẽ ode grauissima habẽs numeris correthagore patent & prius recitabunt i vocabulo virtus. Perenne dicitur p totũ añũ durã. vt pennis amnis qui etiã estate fluit: Perennis frutex q̄ etiã hyemẽ pdurat: accipiturq; pro perpetuo: nec recipit aspirationẽ cum a per et annus deducatur.

Perennis

Ode: xiiii. Tetracolos Tetraastrophos continens quatuor genera tetrametrorum trochaicorũ. videlicet Brachicatalectica: Catalectica: Acatalectica & hypercatalectica.

In religiosos & religiosas impudicas.

q Vis ferat silentiosus impudica tela
Aut cupidinis?qs aut mris faces:arma:& dolos?

Nil pudet sacras puellas: nil pudet sacros ministros
Hisce telis transfodi nunc: ignibusq; concremarier.
En venus iam iam imperat. iam castitas domatur.
Calceos pudor subit. libido sursum tollitur
Regule & voti affluunt obliuia indies. & vsq;
Turpitudocrescit in maius. nec obstitit dei timor.
Qta cecitas: stupor qualis moratur egrum
Sauciumq; pectus. ipsa vulnera & dolor iuuant.
Obruui iuuat. iuuat ruina. delectatq; vinci.
O voluptas quo trahis misela corda. quo trahis mentes
Inscias. o sensus: o caro: nimis superq;
Creditis quidem voluptati: dolosa est. allicit
Dulcis in fronte. ast amara retro scorpium instar vrget.
Et venena fundit in suos amatores. necatq; eos.
Imodo. fidem voluptati dato. hec est merces
Gaudium voluptuosi: tetra mors & sordida
Spiritus (& quod magis pauendum adhuc) mors seipiterna
Morte finitura nunquam: scilicet nec quotquot extimes.
Ipsa virtus dura primum est: & laboriosa:
Calle querenda aspero: recessibusq; saxeis
Ast vbi illam nactus es: te perficit beatq; donis
Intimis: haud conferendis corporum cuiuscunq; luxui:

Stant ratę oblectationes mentis: & decorę.
 Cęterę autem defluunt: linquūtq; turpitudinem
 Expiandam haud cum voles. ille perēne p̄m̄ium dant:
 Hęc algidissimos lacus: incendiūq; semper efflagrans
 Cogitate hęc o deī sponſę: recogitate hęc
 O viri. deo dicatī. vestrā pendet hīc salus
 Vestra cōdēnatio hīc. Cauete promissum negare
 Munus. inſtat perſolutionis hora (creditor vocat)

Argumentum in. xiiii. oden.

Heu quibus. Carminis huius intentio est reducere sacerdotes ad sanctiorem & castiorem vitam: vt sint tales intus & in cute: quales foris in vestitu ecclesiastico apparent. Progreditur autem ad varia eorūdem vitia: ad auaritiā. superbiam. defidiā. gulam. libidinē iram. periuriā. rixas. lites iurgia luxum in edibus & in lectis molliciem cęteraq; detestanda: precaturq; iesum christum saluatore nostrum vt quos sanguine suo p̄ciosissimo redemit: lumine gratię ad meliorem vitam reducat: p̄sertim cum eis solis sit corporis dñici consecrandi potestas. Transit deinde ad virtutes theologicas iter quas charitati palmarium dat: eiusdem laudes prosequens Redit deinde ad institutum p̄cās rursus christum vt sacerdotes nomine suo (Nam q̄ sacra dent dicti sunt) dignos efficiat imaculosq; cōseruet: & ne se negociis secularibus implicent sed virtutibus ornēt concedat. Carmē saphicū quod in tribus versibus est constat trocheo. spondeo. dactylo & rursus trocheo spondeo. Adoniam qđ in quarto: dactylo & spondeo sed vltima cōmunis est. De origie vero dignitate & officio sacerdotum est egregium carmen heroicū libro quinto. Dulcis iesu. bene iesu trisyllabum & secunda longa ponitur nam ita a gręcis profertur apud quos secunda syllaba habet h. i. e aut i longum & tertia o vs̄ diphthongum vnde ter peccauit qui dixit dat iesus ym quarto. huc ades. i. auxilio nobis adsis pro aduenias. Septa. i. ouilia. & accipiēdo continentia pro cōtētis oues intelliges: & oues per allegoriam pro christifidelibus.

Ode. xiiii. dīcolos tetraſtrophos metrum saphicum & adoniam. De sacerdotibus.

Iesus

h Eu quibus cincti laqueis tenemur,

Quanta caligo caput omne velat.

Quo pedes limo remorantur: et qua

Sorde profundi.

Pulchra libertas populo videtur

Communisfrantum modulantiumq;

Sed latent illum religata corda

Mille cathenis.

De foris bissus superatur arte:

Fragrat: & canet (referens gemisco)

Cum sit introrsum niger: atq; foedus

Incola carnis.

Extimum spectant homines amictum:

Cum deus solus speculetur intra.

Vestium candor placet his: at illi

Lux animorum.

Ambiunt multi cum mulata templa:

Nec student cuiq; sua iura solui,

Nomen: & censum retinent, nec æqua

Fit mora sacris.

Non deest qui gestiat æstimari

Cæteris maior: proavos retractans

Nobiles, Est qui sitibundus vsq;

Congerat aurum.

Languído torpent alii veterno
Impotes cantu penetrare cœlum.

Quos tamen linguę leuitate possis
Vincere nunq̃.

Quis gulam nescit nimiosq; luxus?

Heu pudet scędę miseręq; sortis.

Carnis amplexus etenim profari
Me vetat horror.

Transeo lusus vetitos iocosq;

Et sales: periurıa fraudulenta.

Transeo lites: & amara fusę
Iurgıa bilis.

Quid canes tandem: volucres: equosve

Persequar verbis? quid & ampla tecta?

Quid thoros molles: & operta lato
Murice fulcra?

Huc ades quæso miserator ingens:

Quem deum constans hominęq; testor:

Per tui riuos proprii cruoris

Dulcis iesu.

Hoc flagellorum numerosa turba:

Hoc tuus sanguis: tua crux perorat.

Ne sinas tanto precio redempta

Septa perire.

Huc ades scelix. properare cura.

Est opus nobis ope promptiore

Quos decet saluas pecudes beato

Ducere gressu.

Adiuua primum tibi consecratos

Ac tuę matri numeros canentes.

Rumpe iam funes. tenebras fugato

Sordida terge.

Fac cor vt nostrum bene conteratur:

Vberes fundant lachrymas ocelli:

Dum preces: dum sacra tibi feremus

Testibus aris.

Audiant coeli gemitus frequentes.

Audiant tusum resonare pectus:

Dum tuas palmas memoramus: atq;

Digna trophea.

Tu sacerdotum sacer institutor

Conficis temet tibi victimandum

Panis ac vini specie latefcens

Numen homoq;

Verba dum texunt pecoris magistris:

Pane (res o mira nimis) caro fit.

Et mero sanguis: quibus ipsa viuunt

Agmina tota.

Magistri Petri Burri

Non satis mirer pietatis equor

Effluens: non munia charitatis:

Qua deus prodís ad homūciones:

Agnus ad hyrcos.

Iam semel tu prodieras amíctus

Carne: captiuos nece liberando.

Nunc cibus prodís specie sub ípsa

Panís alendo.

Nec minus víní species habet te:

Dum tuos potu satías redemptos.

Que fatís dígne lira charitatem

Vel tuba laudet!

Est fides certe faciēda magni

Spesq;. sed bínas superat sorores

Charitas: quam ní teneamus: alget

Cætera virtus.

Ambítu non flat. neq; turgēt íra.

Gaudet ín verís. nihil emulatur.

Non agit: prauē. mala nec volutat:

Nec sua querít.

Charitas nullís morítura seclís

Perdítos odít. fugítat dolosos.

Sustinet: credit. referā quíd vltra!

Omnia sperat.

Charitas cęlos aperit renatis.

Charitas inquā deus est. quid ista

Laude vel maius melius ve dici

Carmine possit?

Nemo si tollat satis hunc: an illam

Cogitem verbis cumulare posse?

Cesset hic laudum canor. hęreantq;

Vltima primis.

Fac precor semper miserans amator

Vt suo digni titulo ministri

Et sibi sumant gregibusq; donent

Fercula vitę.

Labra custodi. preme cogitatus

Noxios. monstra pedibus lucernam.

Nil manus tangant oculi ve spectent

Quo maculentur.

Ore nil vnq; fluat indecorum.

Consonet verbo pia mens & actus.

Abfit vt sternat pecori ruınam

Duxq; parensq;.

Coge de templo procul institores.

Nil emat vendatq; sacrum sacrator.

Multiplex curet domino talentum.

Reddere seruus.

Magistri Petri Burri

Quos deos dici finis angelosq;

Nulla telluris capiat voluptas.

Spiritu tecum super astra sumus:

Dum caro viuít.

Terreeq; molis nihil hic amemus.

Vana spernamus. fugiamus ima,

Comprimat cunctos tuus ardor ignes

Optime iesu.

Conflet intra nos tua fax amorem

Quo tibi flagret: tibi seruiat mens.

Et pius ad te meritis itura

Semper anhelet.

Fac (quod extremum quoq; flagito) fac

Pareant sanctis ducibus bidentes:

Vt duces olim pecudesq; coelo

Christe repascas.

Quid liram multis agitare coner?

Tu vigil custos: auidus salutis:

Et cor & mentem modulo tacente

Cernis & audis.

Ecce quod per te deus & sacerdos

Nos sacerdotes fieri precamur.

Dulcis o iesu miserator ingens

Auxiliare,

Argumentū in. xv. oden.

Optarim iuuenes &c. Innuit virtutis formosissimā esse specie
 cōtraq; vitioꝝ ob scœnissimā: monetq; iuuenes sepe virtutē itueā
 tur vt eā ament & sequātur: ac vitia vt aspernēf. Quā rē sic tractat
 satyra secunda Persius Magne pater diuū sēuos punire tyrannos
 haud alia ratione velis: quū dira libido mouerit ingeniū feruētī tī
 cta veneno Virtutē vt videāt intabescantq; relicta. Quē imagina
 tio videt̄ primum a platone ꝑexcogitata vnde Cicero officiorum
 primo. Formā: quidē ipsa Marce fili & tanq̄ faciē honesti vides: q̄
 si oculis cerneret̄: mirabiles amores (vt ait plato) citaret sapientiæ
 Bene ergo per contrariū vult vitium eē teterrimū et turpissimū mō
 strum. Prior horum versuū constat spondeo dactylo & tribus tro
 cheis: posterior duobus dactylis & totidē trocheis. verū vltima cō
 munis ē Quot gignit lybię. Hec lybia aut hec lybie pars aphricę ē **Lybia**
 serpentibus venenosis propter ariditatem loci referta. Pont⁹ autē **Pontus**
 insula aconito et id genus venenatis herbis insignis. Vnde ī buc.
 maro. Has herbas atq; hec pōto mihi lecta venena Ipse dedit mœ
 ris: nascuntur plurima ponto. Mensura autem ponti a Bosphoro
 ad meotidos lacum protenditur vt scribit. plinius libro. vi. Soli
 nus autem scribit ī ponticis oris aconem portum esse qui prouenit
 tu malorum graminum vsque adeo celebris est vt noxias hærbas **Aconitū**
 aconita illinc nominemus. Seruius tamen dat aliam eius vocabu
 li rationem deducens ipsum a cotibus inter quas nascitur Thessa
 lia prætereā quę et hēmonia dicitur venenis insignis est vt Hora
 tius attestatur frequentissime. Hercule⁹ labor: id est ipse hercules **Hercules**
 cuius duodecim aut plures recensentur labores clarissimi. fuit autē
 domitor monstrorum ob quæ delenda totum fere orbem peragra
 uit. Sustulit autem hydram. leonem. bouem. aprum. aues. cacum.
 anteum &c. interpretatur autem gloria iunonis: quia per eius odia
 gloriosus effectus est. Illa scilicet virtus. hec scilicet scelus. Proser **Proserpia**
 pina inferorum regina cereris filia a plutone rapta: qui et iuppiter **Iuppiter**
 infernus et tartareus dicitur. Vñ hic per Iouem tartareum pluto
 est intelligendus. Ideo autem iuppiter etiam infer⁹ dicitur: qā po
 testates trium illorum quos sūmos deos fabulata est cæca gentili
 tas credebantur cōmunes significatę in ioue per fulmen trifulcum
 In neptuno per tridentem. id est fuscina trī dentium & in pluto
 ne per cerberum canem tricipitem. Pluto autem græce: id est dis la
 tine dicitur: a diuitiis: vel quia solum post mortem habentur verę **Pluto**
 diuitiæ: aut quia in terris delitescunt plurimæ. **Dis**

i.iii.

Ode.xv. Dicolos distrophos Metrū phaleuciū et laoge
dicum. De varia virtutis & sceleris effigie.

o Ptarim iuuenes videre posse

Corporeis oculis honestam

Virtutem specie decentiore:

Vestibus egregiis micantem:

Ornatam rutilantibus lapillis

Et caput atq; comas decoras.

Illis ipse quidem decor venustus

Oris: & effigies verenda:

Et gestus grauis: & leuata sursum

Lumina ad astricolas: fauillam

Candentem parerent latentis ignis

Pectoribus iuuenilis qui,

Mox flammam vomeret caminus ardens

Intimus: in dominam supremam:

Gaudentem quotiens videt se amari

Et venerari animo volente:

Et factis subeuntibus libenter:

Eius in obsequium parentis.

Optarim ipse aliud nec indecenter

Vt scelerum facies iuuentus

Spectaret. lutulentaq; intus exta

Funditus illita tot venenis

Quot gignit libie: quot ipse pontus:
Tota quot hemonie vireta,
Nullum turpe magis magisque spurcum
Et rabie & sanie cruenta:
Sed nec letiferum magis: per orbem
Herculeus labor enecavit
Monstrum. Quis cupit hoc tenere virus
Perniciemque animi? quis inquam
Cognoscensque vidensque vult ruinam
Interitumque suum? Ergo tandem
Hortor vos iuvenes: habere saltem
Ante animum geminas figuras
Virtutis scelerisque: differentes
Effigie simul & colore.
Quin dispar meritum: sequaxque fruges
Ab similibus: repetatur intus:
Cernaturque acie nitente mentis
Quod latet has capitis lucernas.
Hoc furvas superat nigrore gentes.
Illa niue albior est recente.
Hec ad sidera ducit: hoc deorsum.
Illa deo superisque grata.
Hoc proserpina diligitque amatque
Plus ioue tartareo marito.

Ad summū eligit ac amate amantem

Quę vocat: & cupit esse vestra

Virtutem. fugite ac vitate blandum

Flagitium. mihi credite omnes.

Hinc pendet requies salusq; certa.

Eligite hanc & amate semper.

Virtus nobilitat suos amantes

Donat & eximius triumphis.

Prime tertij libri odes argumētū.

St mihi tecū &c. Hac ode tria hominum genera pponit
 e quorū mediū tenuere beati. Nā primi in ifimacōditiōne
 constituti veterno fopiti & defidiā atq; ignauie dediti
 nec sibi nec aliis vtilis sūt: vt seru⁹ ille nequā qui talētū qđ vnum
 acceperat in terrā sine fœnore defodit. Secūdi nimis elati & ābitio
 si p phas et nephas grassant. Inter quos studiosi et boni ac mode
 sti mediū sunt. Nā virt⁹ est mediū vitiorū vtrinq; reductū. Alloq̄
 aut equitē auratū Carolū de gaucourt: quē cōpat mecenati q a mo
 destia q; in ordine suo pmāsit ab oib⁹ laudat⁹ ē vñ Propertij⁹ libro
 iii. Mœcenas eques hetrusco de sanguie regū Intra fortunā qui cu
 pis eē tuā, q a cū in senatoriū ordinē potuisset p augustū cēsare cui
 charissim⁹ fuit facile sublimari: maluit in ordine suo equestri pma
 nere: vñ horati⁹ in primo sermone vbi icōstatiā mortaliū damnat
 eū quasi iudicē cōstituēs alloquit⁹ dicens Qui fit mecenas &c. Et
 in primo carmine vbi varias mortaliū affectiones pcurrit eū affat̄
 sic Mœcenas atauis. Bene ergo hic equitē auratū et forte sua con
 tentū de triplici hominū genere locutur⁹ nūcupat: ode est ex titulo
 Miles dicitur quasi millesim⁹ quisq; .i. quilibet e mille merēs
 ac stipendia faciens: et tapinosus est vbi pro equitē aurato ponit.
 verū hic docte more idoneorū tapinosim leuat epitheto dicens ge
 nerose miles. Euterpe musas: vna quę tibias iuenisse dicitur vnde
 flacus in primo car. Si neq; tibias Euterpe cohibet. Morum docte
 Euterpe. i. ethica hoc ē philosophia moralis. Palpopalponis acu
 lator hic qui palpēdo blanditur. Apud persium passiuē accipitur
 pro eo cui blanditur. et qui se molliter palpitare patitur. Parasitus

Miles

Euterpe.
 Palpo

prius patuit. Emergere est mersum prius extra aquas extolli: cōtra
 tum imergere. Aliquādo pro sublimari ex humili fortuna insubli
 mē. Iuuenalis. Haud facile emergunt quorū virtutibus obstat Res
 angusta domi. Sacrum dicitur aliquādo execrabile. vt aenei. iiii. Emergo
 Quid nō mortalia pectora cogis auri sacra fames. Patrię ac propi
 quis vnde Cicero officiorum primo. Non nobis solum nati su
 mus: ortusq; nostri partem patria: partem amici vendicant. Sper
 nit et odit. bene odit ab odi priore longa posuit. Nam odio perfe
 ctum verbum in vsu non est. Nitorem extimū: externum ab extra Sacrum
 enim fit extimus et extremus. Calce. i. pedē modesto. Reperit etiā
 pro parte pedis femininū. Maro ferrata calce fatigat Aureę medio
 critati. sic ab horatio dicitur Reiecta prima breui hīc ponitur sicut
 reijcio in illo virgiliano Tityre pascentes a flumine reijce capellas
 vbi secundum priscianum proceleumaticus est. Claudier comica
 peragoge. i. adiectio syllabę ad finem.

CAd carolum de gaucourt militem egregiū De triplici
 genere viuentiū. Ode. i. tertii libri quę est dīcolos tetra
 strophos habens metrū saphicū & adoniam.

St mihi tecum generose miles

Quod velim tactis resonare plectris.

e Audies vitę genus esse triplex:

Si patiare.

Huc ades scelix: numerosq; presta

Dulcis euterpe. Sine vel iocando

Res graues promi. rogat ipsa morum

Docta magistra.

Infimam sortem nequeo probare:

Quę graui pectus retinet veterno.

Nec probem summam: nimio q; effert

Corda volatu.

Magistri Petri Burri

Rebus hæc sacris scelus anteponit:

Sí modo & fama et gradus augeatur.

Hæc studet nūmis, vigilatq; rixa

Querere fundos.

Hæc dolis innititur et rapinæ.

Hæc struit ædes, struit hæc venena.

Quid moror? Sors ambítiosa miscet

Fasq; nefasq;.

Altera: obscuros facit atq; turpes

Iure quos possis pecudes fateri.

Quippe qui caris patriæq; nulla

Munia soluant.

Hic vacat mendis piger obsoletus.

Liúor aut illum coquit aut libído.

Aut cutem (si forte quid est) opimis

Pinguibus opplet:

Sí nihil: rimatur (vti catellus)

Quas fores intret locupletiores.

Et quibus primum vafer & facetus

Rhetia tendat.

Palpo sic factus parasitus ille

Diuitum mensis satiatus exit.

Et vagas ridet laqueasse mentes

Aucupis instar.

O genus vitę miserum. quid illic

Est honesti: iusticię quid illic?

Est. ne prudentis solidiq; vultus

Fallere quemq;

Sed grauis tandem premit hunc egestas

Squalidum: et fœda pice viliores,

Qui nec emerget: licet ipse casus

Adiuuet vltro.

Sic manet densis tenebris opertus:

Haud suę famę bene consulendo,

Dum subit fatum: rapit atq; delet

Nomen & vimbram.

Sorte sublimes cathedras secutos

Tristis a tergo sequitur ruina.

Sorte nummatus cito nudat ære

Lubricus axis.

Quid vetustatum monumenta voluam?

Quid vel annales: tragicum ve murmur?

Hos nimis stratos: nimis hos volaces

Hoc docet æuum.

Cernis hinc arbuta focis cremari,

Et teri plantis humiles miricas:

Quippe quę nullis hominum virescunt

Vsibus aptę.

Magistri Petri burri

Hinc vides altas strepitante vento

Labier pinus. tabulata spectas

Obrui. cernis rutilare celfas

Fulmine rupes.

Ergo anhelantem ambitiosus ardor

Si capit: si sacra fames habendi:

Cœcum iter demens rapies. volestq;

Scandere semper.

Sed cades: dum sistere te putabis:

Rumor effectus: populiq; sermo.

Sic leuat fortuna suos: & alta

Deicit arce.

O cor infulsim: stolidumq; pectus.

Imodo. & cunctos superare certa.

Cras tuum forsan caput hoc: cruenta

Morte premetur.

Sin viro dignum nihil exequeris:

Iure te segnem fateantur. atq;

Vtilem nulli. digitoq; prodent

Vsq; misellum.

Ecce qui prodesse negat. timetq;

Semper ignauus. quid enim remissos

Profuit nasci: patrie ac propinquis

Vivere par est.

Iam fat extremas cecinisse visus
Semitas: tandem mediam retexo.
Limes hic paucis modo tritus, illas

Turba frequentat.

Callis est nobis melior petendus:
Qui nec obscenam trahat ad quietem:
Nec laboranti rapiat tumultus:

Vnde cadatur.

Se viam talem via veritatis
Atq; virtutum (salebrofa q̄q̄:
Cardus: dumis: vepribusq; freta)

Mentibus offert.

Ocū labem fugit ipsa virtus
Ad bonum spectans: operosa semper.
Sed nihil rerum nihil hec honoris

Optat & ambit.

Sat sibi virtus opulenta: regum
Copias: aurum: lapides: tabellas:
Tecta: rus: vrbes: phaleras: equosq;

Spernit & odit.

Autumat vulgus speculans nitorem
Extimum: solos fore ditiores
Quos videt rerum cumulis adauctos,

Sed nimis errat.

Nobiles ídem putat atq; claros

Quos patres olúm genuere clari.

Aut quibus res est:populí ve subsunt.

Errat & ídem.

Non opes fluxe:variíq; census

Diuitem quenq̄ efficiunt.quíd ergo?

Sola virtus:qua nihil est profecto

Ditíus vsq̄.

An putas fasces dare claritatem?

Infulas: aut scepra:fatebor audens.

Splendídos vere facit atq; dígnos

Vnica virtus.

Audies si me monítorem:amicum:

Ac tuę semper cupidum salutís:

Orbitam vadens mediám tenebís

Calce modesto.

Littus aspectat pelagusq; nauta.

Et cauet: ne dum nímiás procellas

Diffugít:tristem subeat vadofí

Littoris oram.

Plurimum dices habet hæc laborís.

Sat scío.natus quoq; es ad ferendum

Cogíta q̄ máxima vel replebit

Horrea messis.

Aureꝝ: nullus mediocritati

Inuidet, nullus notat hanc pudendis,

Nanqꝫ nec summo: minimove cultu

Lędit ocellos,

Semper est victrix animosa virtus,

Semper & laudabilis et beata,

Qua duce euectus superabis ipsum

Culmen olympi,

O beatam terqꝫ quaterqꝫ sortem

Quę nec algescit nimium reiecta:

Nec supra nimbos volitans ad alta

Semper anhelat,

Planta quę ramis placet atqꝫ fructu

Culta perficit vīgili colono,

Nec solet flabris: rapida ve tangi

Fulguris ira,

Sed quid hoc maius meliusqꝫ speres?

Proximum tandem superis sedere,

Perfrui vita metuente nullo

Claudier quo?

Hęc satis, parcas generose miles

Huic tuo vati: cupio, rogoqꝫ

Vt lirę munus placeat, pusilla

Mitto pusillus,

k.i.

Te virum noram satis & disertum
 Ac videntem quãq; viam. Sed ecce
 Charitas vicit. voluitq; tecum
 Hęc modularer.

Secundę odes argumentum.

Am plestra linquo &c. Quia vt author ē primo carminum
 i flaccus lirici ē describere & decātare ibelli lira amores & lu-
 sus ac plia virginū: hoc ē res iucūdas & parę pudicas: ideo
 dicit se linquere musica arma & cū sacri ieiunii principio nouā in-
 coare vitā: quocirca & alios inuitat ad pœnitentiā implorans ab
 episcopo suo si quando lasciuiuscule luserit veniam. Primū carmē
 & secūdū alchaicū ab alcheo inuentore dictū constat spōdeo iābo
 & syllaba & deinde duob⁹ dactylis aut amphibracho quia vltima
 pōt esse longa. Tertium recipit quattuor iambo cum syllaba: sed
 locis paribus spondeum admittit Quartum duobus dactylis & to-
 tidem trocheis constat. Addit apicē quo significat hanc oden scri-
 ptam sub ludouico francorum rege eius nominis vndecimo: nam
 qui mō regnat & diu vti p̄camur foeliciter regnabit duodecimus ē.

Thespias
 Thespig
 Ascra

Thespiades dictę sunt musę sicut heliconides. libethrides. pe-
 gasides castalides. Anonides. pierides &c. a locis in quibus aut na-
 tę aut versatę aut p̄cipue cultę memorantur. Est autem thespia seu
 vt nunc dicūt (inquit strabo lib. ix.) thespia oppidum heliconi p̄-
 ximum: in quibus est ascra iuxta heliconem patria hęsiodi. Phœ-
 bus apollo princeps vatum: quia vt maro inquit in medio. residēs
 complectitur omnia phœbus. & ideo poetę sunt apollinei sacerdo-
 tes: sicut & medici abs quo lauro donantur sicut a baccho hedera:
 vnde addit te lyę. i. bacche qui lyęus dict⁹ a lyo. i. soluo. quia pe-
 ctora curis soluit vnde & liber dictus Litandus. i. placādus. Nam
 litare est sacrificare cum placatione Ideoq; multj libant qui non li-
 tant Plautus in penulo Si hercule istuc vnq̄ factum est: tū me iup-
 piter faciat vt semper sacrificē: neq; vnq̄ litē. Persius. Hęc cedo vt
 admoueam templis & farre litabo. Et post sed nullo ture litabis. i.
 impetrabis a placato deo &c. Camœnę interdum sunt musę quasi
 canentes amœnę vt hic Dominus vocat mathe. xx. cap. in'princi-
 pio. Quid statis hic ociosi.

Lyęus
 Lyto

Camœne

Ode.ii. Tricolos tetraſtrophos metrū alchaicum: di-
metrum iambicū: hypercatalecticū. Et laogedicum. Ex-
hortatio breuiſcula ad pñiam priā die ſeptuageſimę.

i Am pleetra linquo: carmina: fabulas:

Linquo tenaces theſpiadum choros.

Te phębe linquo. Te lyee:

Deniq; ludicra cuncta linquo.

Si quid iocando forte licentiꝯ

Offendit aures docte parens tuas:

Oramus indulgentiorem

Te fore: pro ratione rerum.

Crassis diebus letitię fatiſ

Extat tributum: ſed nimis, heu nimis.

Ad pœnitendum nunc mouemur.

Iam lachrymis deus eſt litandus.

Ergo gementes ad numeros ferar

Si quid ſonandum tempora poſtulent.

Sed te moror, cedant cancenę

En dominus vocat: vt colamus.

Cur ocioſi ſtatis adhuc ait?

Curramus ergo, ſtare nefas pigros.

Nil ipſe conductor labori

Nil operę retinebit æquum

Vndenꝯ illo nomine conſtitit

Rex ludouicus iam ſenio grauiſ

k.ii.

Dum te canebam pronus ipse
 Seruulus o venerande pastor.

In tertiam oden argumentum.

Vis se qua &c. Amicū viz anxie doctū amice obiurgat hac

q̄ ode ppter diuturnū silētū: hoc ē ppterea q̄ diu nihil scri-
 pserit: cū tñ inter se norint & iucūdiffima vitę consuetudine deu-
 cti sint. Vñ eū aut faciē medusę passum .i. saxēū effectū aut lethea
 flumina gustasse .i. obliuione sopitū iocūde autumat q̄ aut nolue-
 rit aut neglexerit scribere. Reicit deinde culpā in coniugē aut ami-
 cā illius qua oblectatus amici obliuiscitur. Vex̄ quia id de amico
 sentire nephas videtur incusat lyrā q̄ licētius pgressa sit: atq; dū
 illa se purgat iucūda oritur disceptatio: & cur id de amico senserit
 amica ratio. Est autem tota ode artificii plena: & furoris veteribus
 concessi non expers. itaq; vt sicut liuius in contōnibus pro loquē-
 tiū qualitate stilū mutauit sic hic n̄ pro eorum ad quos scribit va-
 rio captu nūc altiore nunc remissiore vtitur stilo. quod doctę aures
 legendo facile percipient nobis autē admonuisse satis. quod si qñ
 hęc recitare dabitur prolixius docebimus. Priora duo carmia eius
 dem sunt metri sunt enim asclepiadea de quibus ode quinta primi
 libri diximus q̄ consistit spondeo dactylo pentimeneri .i. syllaba
 post duos pedes abundante & deinde duobus dactylis. Posteriora
 duo sunt diuersi nam tertium est phecrationum constans spōdeo. da-
 ctulo. spondeo. Quartum glyconicum constans spondeo & duo-
 bus dactylis. Multę fabulę tanguntur quas fere cū vocabulis ip̄is
 enarrabimus. Dulichium patria est vlyxi qui inde dulichius di-

Dulichius

ctus: is autem obturauit aures sociorum cęra ne audēnt cantus sy-
 renum & se alligari fecit ad malum. .i. arborem nauis: iussitq; licet i-
 nueret se velle dissolui ne se dissoluant donec transierint: itaq; con-
 temnendo deduxit sirenas ad mortem licet suauissime canerēt. qua-
 rum carminum principium vt traduxit Cicero est O decus argoli-

Semeleius

cum quā puppim flectis vlyxe &c. Semeleia festa. .i. bacchana-
 lia a semele matre bacchi. Caput egyptidis. .i. caput medusę in egede.
 .i. scuto palladis: quod quicūq; inspexerant in faxum vertebantur
 Latus palladium. .i. ipsa pallas seu minerva latus suum muniuerat

Rhoetus

Rhoetus. Porphirion. Mimas gigantes sūt qui in bello gigāteo

Porphiriō

ceciderunt auctore flacco tertio carminum vnde hic locus sumpt⁹

Mimas

Sed quid typhoeus & validus mimas: Aut quid miaci porphiriō

statu: Quid rhoetus euulfisq; truncis Enceladus iaculator audax:
 contra sonantem palladis egida possent ruentes. q. d. nihil qa vi-
 res contra sapientiam que per egida palladis intelligitur inualide
 fūt, Satrix mulier ferens. Ditis plutonis. Lixa miniter proprie ad
 aquā ferendā destinatus. Lethe fluius infernalis obliuionem idu
 cens: inde letheus a. um. Bauchis hic p famula ponitur sicut apud
 pfiū pro muliere ozyma ac holera vendente. Promoethus fili⁹ ia-
 peti cum iuppiter mortalibus ignem abstulisset suffuratus est ignē
 celestem ferula: quod plinius interpretatur quia ignem ferula asser
 uare docuit. Idē prim⁹ plastes dicit hoīem ex luto formasse. Ad eū
 q; apud hesiodū dicit missa padora cū pyxide in qua omne genus
 morboꝝ erat. vt tāgiſ apud horatiū primo carminū in ode cui⁹ pri
 cipium. Sic te diua potens cypri. quod fingitur quia post varias p
 ignem decoctiones subsecuti sunt morbi. Minos Aeacus & Rha-
 danāthus filii iouis qui equus pdicatur feuerissimi apud cretenses
 olim iudices nūc idem apud inferos faciūt. vnde quarto carminū
 apud horatiū. Et de te splendida minos fecerit arbitria. Iuuenalis
 satyra. i. Quas torqāt vmbas Aeacus Virg. i. vi. Gnos⁹ hęc rha
 damanthus habet durissima regna. Castigatq; auditq; dolos: subi-
 gitq; fateri Quę quis apud supos furto letat⁹ iani Distulit in serā
 comissa piacula mortē &c. vñ dicūt nōnulli hoꝝ officia distincta. vt
 minois sit iudicare. Rhadamāthi inq; rere & Aeaci punire: sed con-
 fundūtur. Proles iapeti. i. promoethus. Cruciamine nataz dan-
 nai. i. belidū q; neptes belī & filię danai apud inferos dānatę sunt
 hac pœna vt vasa sine fundis aqua iplere cogātur: quod quia fieri
 nō pōt eterno labore vexātur ob hāc culpā. q; oēs pter vnā hyper-
 mestrā patruales. i. patruī filios & spōs suos pria nocte occidēt
 iussu danai p̄is q; ex oraculo itellegerat se a genero suo occidendū
 nota est fabula. Aut si mauis historia. Quid agis lyra. qa criminā
 do. i. execrando plus equo ingressa est reprehēdit lyrā dicēs q; sit
 pdiga criminis. i. criminationis: quia accusat silētū ei⁹ qui dedit⁹
 est artibus pieriis. i. musicis: a pierio antro ī quo musę genitę sūt.
 Bellorophōtes aut vt auctor dicit bellorophon glauci regis ephy-
 rē filius a p̄to regno priuat⁹: & ab eurybate lycioꝝ rege ad glori-
 am sublimatus. cum musis versari credit⁹ est chimeram domuisse.
 Penelope vxor vlyxis ad maritū scribit primā apud ouidium epi-
 stolam: apud quē in heroidib⁹ phillīs demophonti scribit. Thais
 in signis meretrix apud terētū hic p quauis meretrice ponit. Est

Promethe-
usMinos
Aeacus
Rhadamā-
thus

Belides

Bello ro-
phon
Penelope
Phillis
Thais

Parra

aũt e teretio sũpta hęc cõparatio. Leena. i. fœinella leõis. Cypris vt dixi ven⁹ est. Parra auis iportuna apud horatiũ dicetẽ dicat ipios parre recinẽtis omen. Cythereã. i. venerem. Donaberis coniugi. f. veneris hoc est vulcano per quem ignis intelligitur.

Ode tertia. Tricolos: tetraastrophos. Metrum asclepiadeum: ferecratiũ: & gliconiũ. Ad amicum Io. douche ment obiurgatio propter diuturnũ silentiũ.

q Vid seua retices surdior aspide

Quem tot sollicitis expeto vocibus:

An nunc obstruis aures

Cera dulichie ratis:

Syren non ego sum cuius amœnitas

Naucleros tentet perdere fraudibus.

Sum quem sepe vocasti

Mentis dimidium tuę.

Sum cui nullus erat fœdere iunctior

Seu delubra sacro more reuiserem:

Siue arces studiosus

Celestis sapientię.

Si quando placuit linquere serias:

Nunc campi virides nunc placidum nemus:

Nunc fontes tenuere:

Certantes paribus modis.

Nos plerũq; sacri tecta palatii

Excepere duos: non sine risibus:

Ingentes simulantem!

Clamosi strepitum fori.

Quid narrare iocos: quid semeleia

Profit festa loqui: te neq; fabule

Compellunt: neq; ludi

Oblitum veteris status.

Te spectasse reor iam caput egidis

Quo se p alladium munierat latus:

Cum fortes cecidere

Rhoetus: porphirion: mimas.

Nequicq; salebris spargere gestio

Sopitum, nihil hec te asperitas mouet.

Non artus modo: verum

Mentem corrumpit sopor.

Queatrix proprio credidit ortulo

Eiectis violis grana papauerum:

Conditas quibus (eheu)

Nunc vrat stomachus dapes!

Que vel lixa potens ditis ab edibus

Lethei cyathum fluminis attulit:

Quo sparfit tua bauchis

Nunc quodcunq; bibis merum!

Hec furtum liceat grande promethei

Astu preterit, quid paret arbiter

Mínos: quid radamantus

Pœnæ flagitio parís:

Ignē flāmigeris curribus abstulit

Proles iapeti: viueret vt lutum:

Hec mortí similem: vndis

Fecit tartareis virum.

O dignam mulierem cruciamine

Natarum danaí: quæ vetat impudens

Te antiqui meminisse

Auctor ad
lyram.

Confortis. Quid agis líra:

Quo tendis nímiúm prodíga crímínis:

Forfan pyeríus deditus artibus:

Qualem duxerat olím:

Vitam bellorophon trahit.

Confingis nímiúm vile silentií

Portentum. Sine sperem melioribus

Hunc lucris inhiantem

Amplexus auídum mínus.

Rãfio lyre.

Nífessa graciles tangere chordulas

Aspernere manu: cur ea finxerim

Voluam. Sí vagor vltra

Auctor.

Nutum lora trahas: age.

Iam pulso dígitis. funde per aera

Quos spondes modulos. Sed caueas tibi,

Non impune laceffes
Callentem mel & allia.

Curas ingeminat verus amor graues
Absentum metuens damna sodalium.

Crebro desipit augur

In rebus dubiis timor.

Ad leuum citius vergitur inscia
Mens fati: variis acta tumultibus.

Nescis quanta marito

Scrispsit penelope gemens?

Nescis cur virides nunc foueat comas

Phillis: forsitan & te grauioribus

Tentum credit habenis.

Aut iusto mage turgidum.

Sic natum genitrix mox ubi non videt:

Aut captum laqueo thaidis autumat:

Aut hunc lege notatis

Perdentem sua lusibus.

Quid mirum? catulis leena timet suis:

Si quando hanc teneat preda moratior.

Fingit sepe volucris

Predari sua pignora.

Quod si nulla premunt hunc fuga cypridis:

Quid se prepediat continuo feret:

Lyra

Ll.

Ne vrant pectora curę
 Horrentis graue dedecus.
 Pulsabunt fidium (nec mora) neruulos:
 Vt questus abigant: vanaq; iurgia:
 Testate memorantem
 Consortis: dociles manus.
 Quo gestis fugito. te nihil immorer
 At si parra canens venerit obuiam:
 Aut serpens truculentus
 Si credas monitis: Redi:
 Aut mutesce palam: ne iruas
 Quod succincta geris. nam rigidus canor
 Si ledet cytheream
 Heu donabere coniugi.

Actor

In quartam oden argumentum.

Dum creabat &c. Ode hæc in laudem scribitur pacis qua vniuersum cõstare recte p̄dicat: vñ & mūdi. i. ornatui illi nomē iditū : oia enim inter se quadrāt & quodā fœdore cõfētiūt: quo nihil pulchri⁹ ideoq; cū singula opa vidisset deus adiectū ē & erāt bona: at vbi dicitur est vidit deus cūcta q̄ fecerat adiectum est & erant valde bona Merito ergo laudāda pax & cõcordia: quia vt salusti⁹ dicit Cõcordia res paruę crescūt discordia vel maxie dilabūt. Ideoq; dicit saluator noster q; oē regnū in se diuisū desolabit q; & p̄cipu⁹ amator pacis ē habit⁹. Nā recēs nato cū in vniuerso mūdo sūma pax esset apparuit chorus angelorū cantātiū gloria in excelsis deo & in terra pax hoib⁹ bonę volūtatis. Cõuerfanti inter hoies maximo pax placuit p̄cipiēti discipulis vt i quacūq; domū intrauerint primum dicerēt pax huic domui & p̄dicāti beati pacifici &c. Moriturus au-

tem pacem inter herodem & pilatum in terris & moriens inter deū
patrem in cælis nobiscū effecit: relinquens suis pro testamento pa-
cem ac dicens. Pacem meam do vobis pacem meam relinquo vo-
bis. Hanc ergo ad dominū Ioannem haste Abbatem diui martini
apud ambianos hac ode cōmendat q̄ tetracolos est continens quat-
tuor trimetroꝝ trochaicorum genera: quorum primum est Brachi-
calecticum deficiens a trimetro vno pede nā sex deberet habere &
quinq; tm̄ habet qui omnes trochei esse possunt sed locis paribus
spondeum accipiunt Secundū est catalecticum iuxta vulgatiorem
definitionem constans sex trocheis minus vna syllaba sed recipi-
ens spondeos vt superius. Tertium vt dicūt achatalecticū ꝑcipue
sex dictos pedes continens. Quartum vero hypercatalecticū. i. su-
perabūdās. vltra dictos sex pedes in syllaba: vt patet in scāsiōne
quę facilis est: quia tm̄ duę syllabę pro pede vbiq; accipient. In
chaos. i. confusam rerū cōgeriē & pristinam materiā. Focosq; &c.
Hic iuxta galloꝝ vernaculā linguā focos pro ignib⁹ posuit cū ꝑ-
prie focus nō sit ignis sed locus vbi ignis fouetur a fouēdo dict⁹
Ioannes has tene plorationes. alludit ad nomen abbatis cui Ioan-
ni haste cognomentum est.

Trimetroꝝ trochaicorum quattuor species
brachicathalectica: catalectica acathalectica
& hypercathalectica sicut in iābicis.

Ode.iiii. Tetracolos tetraastrophos de pace Ad abba-
tem sancti martini ambian. Io. haste.

Vm creabat res deus supremus:

Tradidit paci ligaret omnia:

Necteretq; concreata rebus ipsis.

Inde pax est vinculum fauoris inditi.

Nexuit pax vna cunctos firma

Lege coelos. nexuit liquoribus

Torridos ignes. solis imis inane.

Carnibus pax colligauit vltro spiritus.

Forte si lex definet compacta:
Quis putas erit tumultus inuicem?
Pulchritudo nulla permanebit astris:
Dum suam rumpent fidem ligata sidera.
In chaos videbis arua:lymphas:
Aerem:focosq; rursus aduehi.
Nullius formę patebit vultus vsq;
Frigori voluetur estus.humor aridis.
Maior at deformitas profecto
Est caducis:furuus heu quos inficit
Tabes mauors feculenta.quos fatigat
Seq̄ior bellona.quosq; monstra conuehunt.
Quis ferociam referre possit
Gentium? quis arma:natus in patrem
Frater in fratrem furit.nec vllus arcti
Sanguinis mouet fauor.nec aura patrię.
Prohdolor fitis patrandi crescit
Indies atrociora crimina.
Aedium p̄dationes optimarum
Ruris efflagrationes atq; mcenium
Sed citus pacem reposcat omnis
Qui pias tenet vias fidelium
Regis ornat gloriam:pax:& tribunal.
Pax quies cleri,sacris amica sedibus.

Nobiles corusca pax decorat.
 Grata pax est mercibus densis via.
 Quid colonis pace dulcius putemus?
 O bonum salubre desuper datum solo.
 Vniuersa pax leuat:tuetur.
 Nutrit:ampliat:fouet:corroborat.
 Diligit pacem superna turba nostram
 Quam velit suę parem vigere mutuo.
 O nimis foelix genus viroꝝum:
 Fœdus hoc si vel maneret:ordine
 Quo polis, si vel modo teneret ipsum:
 Quem tenent rerum priora seminaria.
 Hanc petamus hoc solo morati:
 Atq; custodire magna cura sit,
 Sed quis hanc dabit? deus pacis creator
 Vinculo ligans opus quod fecit intimo.
 Si feras vinxit pares cognata
 Vis amoris integro ligamine:
 Caritas cur non viroꝝum corda iungat
 Nodulis suis potentioribus quidem?
 Nunc gementes ad deum clamemus
 Ore simplici, pe tamus id bonum
 Mente credula: genuq; proniore,
 Offeramus hostias cum canticis sacris.

Spero mittet postulata dona
 Largus ille præbitor bonę spei.
 Charitas cui se dedit deus dabit ne hanc?
 Postulemus postulemus ergo feruidi.
 Possit an negare supplicanti
 Innuens petamus atq; nos monens?
 Postulemus assit adiuuans Maria.
 Non deest petentibus sed vltro præuenit.
 Quin rogetur: vt iuuet nos omnis.
 Cęlitum chorus. Sed hæc satis modo.
 Tu disertior precaturus iohannes
 Has tene plorationes vota; & vale.
 Vnicı claustrı ambiani fulgor
 Pręnitens abbas decore plurimo:
 Si quid ocıi tibi datur: videbis
 Et repones carmen incudi calens adhuc.

Argumentum in p̄fationem sequentis odes.

Sollicitus &c. Carmē hoc hexametru i qnto libro haberet locum
 nisi sequētib⁹ lyricis cōnectere. habet enı quādā nō vulgare p̄fa-
 tionē de iocūdo aduētū pacis: ad quē mira & arguta phantasia di-
 cit nouē musas occurrere: quod ideo cōgrue finxit: quia sub pace
 vigent camœnē: quas hic a pierio antropierides vocat.

Pro iucundo aduentu pacis Pręfatio authoris.

Sollicitus quosnam perferrem laudis honores
 Pacis in aduentu: musas sic alloquor: absens.

Quid gratum superis? quid dignum pace feremus
 Pierides: vos ingenium viresq; pusillas
 Nostis. adeste precor. letumq; imponite carmen
 Vos ipse. nos & mentem sistemus & ora:
 Plectraq; sistemus captandis plausibus aures.
 Dicite quandoquidem pax est charissima vobis.
 Vix ego conticui: faciles cum cerno puellas
 Dextris gestantes varia instrumenta tenellis
 Aduentare procul. diuas agnosco sorores.
 Gaudeo. et expecto tacitus. Mox audio vocem
 Et numeros: quales raro audiit ante latinus
 Hortantum sese diue ad preconia pacis

Argumentum in oden quintam.

Gratulemur &c. Quinta ode fingitur cantata a musar; choro seu ab oib; musis simul: in qua se mutuo exhortantur ad cantandū in gratulationem pacis aduentantis.

Decem sequentia carmina representant
 decē carminū varietates quę tribuuntur mu-
 sis: & singulis ear; apud martianū capellam.

Ode quinta monocolos hñs carmē tetrametrū tro-
 chaicū catalecticū: aut trimetrū trochaicū acatalecticū
 clausum dactilo. Colloquuntur autē musę vt fit quasi chor?

g Ratulemur ore leto cōcrepantes altius

Nunc sorores. gratulemur: en amica nostra pax

Intrat: occinenda nūq; quod satis sit omnibus

Incolis terre. quę enim preclarior: quę gratior

Dulciorq; possit: aut frugī magis venisse heras

Sola nec venit quidem, suas reducit virgines
 Plurimas: quæ fugerant secum malorum tædio,
 Quæ nitens vernansque tot virgularum concio,
 Vos putetis aut senatum incessibus gestu quoque:
 Aut chorum grauem precantium virorum cælitæ
 Sed vicissim iam canamus more quoque proprio
 Auribus gratum melos, canamus inquam, pax adest,
 Incipe vrania, nos te consequemur singule.

Argumentum sextæ odes.

O quæ. Hæc ode ab vrania vna noue musarum quæ a celo nomen accepit canitur, quocirca statim in principio recte celi meminit: dicitur autem inuentrix astrologiæ vnde maro de musarum inuentis vrania poli motus scrutatur & astra, & paulo post Vrania astrologiam subaudi iuenit, Vranos autem celum dicitur, Phœbe & phœbe luna & sol.

Ode, vi. Dicolos distrophos cuius metrum elegiacum: canitur ab vrania.

o Quæ supremos extremis orbibus orbem
 Nectis: & assiduo ducis amore polos:
 Pax optata diu salue, salue inclyta virgo:
 Virgo dei summi filia pulchra nimis,
 Ille suos quando connexuit ordine cælos:
 Et solem & lunam fixit in arce poli:
 Seruatricem operum te condidit, utque præesses
 Instituit, quod enim te sine duret opus?
 Tu facis ut phœbe phœbusque aptissima præstent
 Lumina terrigenis tempore vterque suo,

Tu facis occasus: ortusq; vt sydera feruent

Omnia, ni facias: machina tota ruat.

Te venisse placet pax optatissima terris:

Dum presis caelo non nimis ipsa tamen

Argumentum septimae odes.

O spes. Septima ode a calliope canit quae nomē accepit a pſchra voce: ideoq; heroico carmini p̄est vñ maro. Carmia calliope libris heroica mādāt. Calliope litteras subaudi itez inuenit. huic cōgrue ret ergo carmē heroicū nisi insequi maluisset martianū capellā i nuptiis mercurii. Metrum est phaleucium monocolon. consistans spōdeo dactylo & tribus trocheis aut duobus & spondeo. quia vltima communis est.

Ode septima. monocolos phaleucio cōstans a
Calliope canitur.

o Spes optima diligentibus te:

O fiducia summa te professis:

O salue validissimum tenaxq;

Robur: firma quies: potens facultas.

Salue o grande bonum arduūq; salue.

Tu virtus elementa prima nexans

Tam discordia fronte viribusq;

Tu metam statuis freti procellis.

Tu flamas cohibes facesq; ab alto.

Quenā pretereunt statuta iura

Abs te? Quae fugiunt manus creata?

Huc mansura locum tibi tuisq;

Fœlix deligito precamur omnes.

Hic patrona mane: mane hic magistra.

Argumentum in octauam oden.

Diua. Hęc ode i laudē pacis a polymnia canit de qua maro
 o Signat cūcta manu loqturq; polymnia gestu. Et post. Po
 lymnia rhetoricā. repete iuenit. Interpretat aut multę memorię q̄ rhē
 tori fūme ē necessaria: nā poly dicit multū & mneia memoria. ali
 bi dicit polyhymnia quasi multę laudis. nā poly mltū & hymnos
 laus dicit. quo modo legitur in veris codicib; illud horatianum in
 prio car. Si neq; tibias Euterpe cohibet nec polyhymnia &c. Ode
 est monocolos trimetra iambica acatalectica constās videlicet sex
 pedibus integris qui omnes iambi esse possunt sed in locis impari
 bus. id est primo tertio & quinto spondeo locus est. Deuota hicyt
 a theologis accipitur in bonam partem quasi pro religiosa cū qua
 dam tamen sui deuotione.

Ode octaua monocolos hñs carmen trimetrū iambi
 cum acatalecticū dicitur a Polymnia.

o Diua salue colligatrix corporum:

Auręq; vitalis latentis artubus.

Tu sanitas es: tu salus mortalium:

Tu vita: tu vigor coherens ossibus:

Diuersa in vnum vinculis nectens tuis.

At si trahis manum: statim resoluitur

Nodus. fugit mox aura: flansq; spiritus.

Moles labat. fit & cinis corpusculum.

O pax ades benigna postulantibus

Aegrīs. sit hęc compago quā nosti prior

Tuam esse: curę maximę semper tibi.

Quo p̄sides artubus benignior:

Eo magis deuota: robusta & magis

Mens surget ad te pax canendam sepius

In nonam oden argumentum.

Salue. Nona ode a melpomene canitur q̄ dicit a canendo. nam

melpo & melpomę dicif canto de qua maro ibidę Melpomene tra-
gico pclamat męsta boatu. Et paulo post Melpomene tragedias i
uenit. primū mębrū huius carminis est hexametru heroicu: secudu
dimetru iabicu termiatu: cōstās quattuor pedib⁹ quorū q̄ i locis pa-
rib⁹ debēt eē iābi q̄ in iparib⁹ pnt etiā eē spōdei. Annotabis at le-
ctor cōgruā eē iuētis musarū singulārū materiā: nā nihil grauius ex-
clamāt tragedię q̄ fœdera & pacta violari &c. Fœdera at dicta sūt
vel a fœdo vel a fœtu. nā vt liuius late docet libro primo fœdera
pcutiētes pcutiebāt fœde. i. imanif fœtū suis p̄cātes ita fœde ab lo
ue dilaniari q̄ fœdus non seruauerit. Pecten apollineus. i. cythara
quā gestat lyre solers & cantor apollo. Fœdus

Ode. ix. Dicolos distrophos cui⁹ metru heroicu & di-
metru iabicu acatalecticu A melpomene modulaf.

f Alue pactorum & percussi fœderis author

Nunq̄ doli pax conscia.

O salue princeps: & numen amicitiarum

Salue o micans integritas.

Si meus hic pecten tantum dulcoris haberet:

Quātum mereris ipsa pax:

Quā gestas: oleę fœtus cantaret opimos.

Gratamq; fessis arborem.

Pecten apollineus se victum diceret. atq;

Nostro libens concederet.

Tu saluere meum sume hoc tamē ardua princeps

Cuius comas laurus tegit,

Sume has inquā hederas, & circū tempora serpent

Laurumq; victricem sine,

In decimā oden argumentum.

Tanto &c. Vndecimā hāc clio canit: de q̄ maro Clio gesta canens
trāfactis tēpora reddit. Et post clio historias inuenit vnde hic con
grue dicit. tāto nūc mihi &c. quasi id ex historiaꝝ lectione experta
sit: metrum est notum ex primi libri quinta ode & ex titulo: est enī
quale primū apud horatiū lib. i. carminū Mecenas atavis &c. Ma-
uors. i. mars de⁹ belli Tesiphoneyna ex furiis que tres sūt tesipho
ne alecto megera. Dicta autē est a puniēdo vñ flagello accincta fin
gitur Viros lilia quos fouēt. i. francos. Belgas itidē. i. eos q̄ in bel
gica sunt gallia q̄ secūdū pliniū a sequana. ad scaldin vsq; porten
ditur sunt ergo quos picardos & flandros vocamus. Per gētes qn
decim diuisi & a gallis celtis p matronā feiūcti Sane scdm Strabo
nē etiam ad rhenū vsq; portendūtur. Nā eorū clarissimi habiti sunt
treueri. Belgium autē erat bellouacorū ciuitas magna & inter belgas
auctoritate atq; hominum multitudine prestās: i qua cesar aliquā
do hyemauit.

Furię

Belge

Belgium

Oden decimam que monocolos est habens metrum
asclepiadeum pronūciat Clio.

t Anto nunc mihi pax gratior aduenis

Extollenda super sydera carmine:

Quo sperata minus conteris ostia

Mauortisq; fugas agmina fortior.

Quis sperasset enim tam subito tuum

Aduentum? quis enim? martius en furor

Miratur. metuit tesiphone impia.

Et quocūq; modo trux valet impetus

Obsistit tibi. Sed si satis augurat

Mens: nolintq; velintq; effugium petent

Immanes furię. Tu dominaberis.

Et pacata reges pectora principum.

Hoc orare viros lilia quos fouent:

Hoc belgas itidem Sedula flagito.

In oden vndecimam argumentum.

Mala q̄s &c. Hãc cañt eratho q̄ ab amore quẽ gr̄eci erotavocãt nõ
mẽ iuenit vñ maro Pleetra gerens eratho saltãs pede: carmiẽ: vultu
Et post eratho geometriã iuẽit Carmẽ cõstat trib⁹ anapestis & sylla
bayt indicat titul⁹ sequẽs Hymeneus p̄ metonymiã accipit pro nu
ptiis sicut a marone icõcessos hymeneos. dicẽt enĩ primus nuptias
legitimas apud athenienses iustituissẽ & celebrasse. ideoq; ï epitha
lamiis & nuptiarum auspiciis inuocabatur a gr̄ecis sicut Thalassi⁹
auctore liuio li. i. ab latinis.

Hymene⁹

Ode. xi. Est monocolos habẽs carmiis gen⁹ dímétrum
anapesticũ catalecticũ quam canit Eratho.

m Ala quis referat sine multo
Gemitu: lachrymisq; profusis

Patriq; vereor meditari

Modo. flens ne canam: satis ipsa

Meminisse potes (licet absens

Fueris) Strepitum: insidiasq;

Vada sanguinis: atq; fluenta:

Cumulosq; hominum pr̄euntium:

Ruitantia tecta fauillis.

Hominumq; deumq; etiam. proh

Pudet et piget ista referri.

Neq; turpia prodere possim

Stupra: & illicitos hymeneos

Tibi virgo. sum & ipsa pudica.

Magistri Petri Burri

In duodecimam oden argumentum.

Horrida sunt &c. Hanc canit terpsicore q̄ a delectādo nomē accepit nā terpo significat delecto & terpomai delector :metrū constat duobus coriābīs quibus quaterne sunt syllabę:quarę prima & vltima longa & due medię breues:itē dimetro trochaico catalectico: aut aca. i. tribus trocheis cum syllaba. De hac musa sic dicit maro Terpsicore affectus cytharis mouet imperat auget. Et p^o. Terpsicore psalteriū. repete. inuenit. Antheus gigas & p̄do ac viarum obfessor ab hercule mōstroz; domitore luctādo sepe victus se in terrā cadere pmisit & itez; instauratis virib⁹ a terra matre surrexit. quod animaduertēs hercules eū sublimē in cōplexu suo expirare coegit. Regis falciferi. i. saturni cui⁹ tēpestata aurea fuerunt sęcula vtriusq; mali tā culpę q̄ p̄cņę expertia: quia vt Iuuenalis dixit viderūt primos argentea sęcula mōchos Saliū martis sacerdotes a saliedo dicti. quorum p̄ses proprie p̄sul dicitur.

Antheus .

Saturni
Sęcula
Saliū

Ode. xii. monocolos constans duobus choriāmbīs & dimetro trochaico catalectico canitur a Terpsicore.

h Orrida sunt hęc eratho. nec iuuent pias man⁹.

Nec cytharā. non oculos. sed nec auris has ferat

Aut furias :aut scabiem:aut criminū truces minas.

Pax igitur grata venis:his datura terminum

Flagitiis omnibus. o densa turma virginum.

Quas acies nunc scelerum :quotq; diffugabitis

Iustitię p̄sidio. iam timent labantq; humi

Artifices ipsi operum. nec cadentibus parens

Arida vim restituit :quod solebat antheo.

Sęcula (ni decipior) regis inchoabimus

Falciferi. iam in vomeres ibit omne ferreum

Iam salii:& nobilitas::institorq; vagans:

Iam agricola:iamq; opifex omnis:atq; ouilia:

Cuncta: sua sponte colent & canent te alacriter.

In decimam tertiam oden argumentum.

Pax decor orbis. Carmē est euterpes constās dactylo & spondeo quod ab inuentore adoniū dicitur. Euterpe vero dicitur a iocūditate. nā euterpes hui⁹ euterpeos dicitur iocūdus. de qua maro dulciloquis calamos euterpe flatibus vrget. Et post. Euterpe tibias īuenit. vñ flaccus si neq; tibias euterpe cohibet. Enyo belli dea quā seorsum a bellona nominat statius. Erymnis bellicus furor.

Enyo.
Erymnis

Ode. xiiii. Monocolos euterpe metrū adonium.

p	Ax decor orbis: Tolle tumultus.	Impietates
	Grata chorusco Prodigiosos	Carminē voluo.
	Regula cœlo	Plēbis iniquę. Tu miserescēs
	Lex elementis	Hinc furor absit Pax pia datrix
	Nota quaternis:	Absit enyo: Inhere robur
	Fœdus amicū	Nullus erynnim Et probitatem
	Carnis & aurę	Aduocet ęstus: Iusticiamq;.
	Viuificantis	Iraq; mētis Inhere mores
	Disiice martem	Pręcipitatrix. Vsq; modestos
	Sepe rogata	Destruē tandem Et rōnem
	Comprime rixas:	Flagitiosas Imperiosam
	Excute bella	Proditiones Cordibus imis.
	Perniciosa.	Sacrilegamq; Deniq; sanctā
	Pręlia tolle	Venditionem (Nevagervltra
	Plena cruoris.	Plēbium & vrbis Inhere cunctis
	Tolle minaces	Depopulandę. Religionem
	Armipotentum	Sed moror istic Perpetuiq;
	Seditiones	Dū manifestas Fœdus amoris.

In decimam quartam oden argu.

Magistri Petri Burri

O pax tuo quid addā &c. Canit̃ a thalia q̃ interptat̃ florēs nā gr̃e
 ci thallein florere dicunt. de hac sic Maro . Comica lasciuo gaudet
 fermone thalia. Et post thalia. oecomedias repete iuenit. Carmē cō
 stat trib⁹ pedib⁹ & syllaba: recipitq; oib⁹ locis iābū sed iparib⁹ etiā
 spōdeū. Sententię satis aptę sunt vt argumentū collectu facile sit
 Pales dea pabuloꝝ & pascuoꝝ. Ceres dea frugū. Lyeus. i. bacchus
 a λυω lyo. i. soluo dictus q̃ deus vini: & flora floꝝ dea p reb⁹ qb⁹
 p̃sunt aut quas iuenerūt p metonymiā accipiūt. Gener colēdus. f.
 Carolus octāuus rex nulli virtute secūdus siue ad liberalitatē siue
 ad magnamitatē respexeris. Spōsa vt tūc qdē: nā post alteriis nu
 p̃sit: margareta austruę maximiliani filia mulier pfecto cordata &
 candidiorib⁹ auspiciis digna. que Iulię instar. i. vt iulia iulii cęsa
 ris filia Pompeio magno nupta que tātisper dū vixit patrē & ma
 ritū in amicitia continuit: morte autem eius vt lucanus docet ami
 citia eorum in odia capitalia excreuit. vnde per margaretam pax i
 uenta erat. Imperator. i. fredericus pater maximiliani & auus pa
 ternę sponsę.

Pales
 Ceres
 Lyeus
 Flora

Iulia

Ode. xv. monocolos habens carmen dimetrum iam
 bicum catalecticum: Canitur abs Thalia.

O Pax tuo quid addā Cantauerim nihil plus.

Congratulationis Aduentui: quid inquam? Pales: ceres: lyeus. Et flora: cęteri q; Et cętere quibus sunt Cure: arua: pontus: aer: Congratulantur omnes. Saltant. canuntq; passim. Orantq; ne recedas Vnq; suis ab oris. Cantata cum satis sis:	Mortalium cateruam Affabor ipa paucis. Ne sitis o fideles: Credamini ve grati Parum: docebo tandem Quis debeat is ipsi Pro munere hoc supremo Et gratiam atq; cultum. Cum desuper sit omne Datum: ipse pacis autor Et omnium creator
--	--

Primum quidē colendus
 Est. gratiaq; multa
 Donāduſ ante cunctos
 Cœleſtium. ſed & vos
 Quęcunq; cœlitū hortet
 Honore proſequi. atq;
 Vererier. deinde
 Amator equitatis
 Et innocentię rex
 Gener colendus eſto.
 Eſto & colenda ſponſa:
 Quę iulię inſtar orbem
 Pacare viſa vobis.
 Colendus imperator
 Auuſ. Sed & colendi
 Quotquot fuere: ſuntq;
 Pacis viam ſequentes.
 At præterire nolim
 Amentiam quiritū.
 Eſt qui ferat penes ſe

Triftis q; arma ceſſent:
 Nec ſit locus rapinę:
 In pace amaritudo
 Mea eſt amara valde.
 O pectus: o cor atrum:
 Et neſciū geri arma
 Debere: vt inde palma
 Queratur. & quietus
 Pax ſinis omnis irę:
 Et ſtragis: & cruoris:
 Incendiūq;. Sed quā
 Huic gratiam feratis
 Qui nutrit arma ſemper
 Manſura: quā o fideles?
 Clío innuit ſilendū.
 Ultra nihil canā: Ite.
 Offerte victimā aris.
 Amate principatus:
 Iuſ: faſq; diligentes.

In cōcluſionē odes.

Hos vbi finiuit &c. Hęc concluſio ē quale principium fuit carmine hexametro heroico cōſcripta: in qua nititur purgare ſe ab obiectiōe latentī. Nam ſi quis dicat carmina ſuperiora non eē digna quę muſis aſcribantur cum ab illis debeant longe cultiora cani: dicit ea a ſe ſub nomine muſarum eſſe decantata: ideoq; ſi quid vitij habeant ſibi non muſis dandum in qua re arrogantiam vitat & ſe ob modeſtiam commendat.

m

Astrea

Astrea id est iustitia per metonymiā: q̄ astrei et auroræ secūdū aratū vt Iginus recitat filia: sub iustissimo patre tpe aurei seculi tam iuste vixit vt merito pro iustitia ponat. Quę primū ab vrbe expulsa ī agros morata est cū agricolis cū: oēs ceteri celites terras relinqrent vnde ovidi⁹. Vltima caelestū terras astrea reliquit. Aeolijs plectris. i. lesbicis nā colij etiā lesbion habitauerunt: id aut dicit q̄ ipse horatiū imitat qui Alcæū lesbicū se imitatum testatur.

Auctor idem concludens.

Hos vbi finiuit modulos extrema thalia:
 Extemplo succi nctę omnes: letęq; sorores
 Accipiunt pacem: fidibus plectrisq; relictis.
 Accipiunt & iusticiam. densamq; cohortem
 Virtutum. & tecti ad secreta limina ducunt.
 Multus honos: multus plausus: multa oscula: multi
 Hinc inde amplexus geminatur. & inter eundū
 Nescio quos rithmos certant cantare vicissim.
 Res miras tenui. numerus me fugit & ordo.
 At verum vt fatear: nō ausim archana referre
 Maxima: quę tunc pax: q̄ tunc astrea canebat.
 Spero reuertentur cito de cōclauibus ipsis.
 Atq; effabuntur coram nullum metuentes
 Ipse ego dum redii: calamum chartaq; requiro.
 Sedulus hinc scripsi quę tu mihi care gerarde
 Perlegeres auibus: musarum & pacis amator.
 Haud dubites meliusq; & suauius occinuisse
 Pierides. sed iners obliuio plurima nobis
 Abstulit, inq; dies aufert cogente senecta.

Quas potuít meminisse tamē tibi sume camœnas

Aegroti veteris, nec mendā ascribito (si qua est)

Aeoliis plectris, nostrum quisquis latet error:

Ipsē putes: volumus, musas damnariē absit.

Comprecatio cum anni per litteras numerales annotatione

Vt focer vt que gener sacro sub foedere pacis

Consistant semper quisque rogare velis.

In decimāqunitā oden argumentū.

Fama pñices. Hac vltima huius tertii libri ode fit exultatio de rumore futuræ pacis: ideoq; superioribus rectissime quadrat. Prior versus habet pentimemerī trochaicā cū adonio: pentimemeris autē dicitur cēsura seu syllaba manens post duos pedes: sic dicta q; quasi syllabas quinque aut quinque pedum partes cōtinet: dando singulis pedibus binas partes. habet ergo duos trocheos aut trocheum et spondeum cum syllaba & deinde dactylum & spondeum Posterior autem pentimemerī iambicam cū adonio. i. duos iābos aut spondeū cum iambo & syllaba: et deinde vt superior dactylū cum spondeo. Fama de qua ænei. iiii. Fama malū quo nō aliđ ve- loci⁹ vllū Mobilitate viget viresq; acqrit eūdo &c. Pernices. i. cele res: a perne cādo aut secūdā corripit: q̄ q̄ et styga. Styx pal⁹ iferna lis a tristitia dicta q̄ qa diuinitati est cōtraria dicit de ea virg. i. vi. Dii cui⁹ iurare timent et fallere numen. Tonantē. i. iouē. iuppiter autem. i. iuuās pater & vere tonans est verus deus.

Fama
Pernix
Styx

Ode. xv. Dicolos distrophos In qua est pēthimemeris trochaica cum adonio. Et pentimemeris iambica cum adonio. De rumore pacis futurę.

f Ama pernices iam quatit alas:

Rumore dulci pectora mulcens.

Quippe venturam desuper orbi

Non cessat aliam dicere pacem.

Narrat & diuam iuris amantem

Sese adituram compare gressu.

m. ii.

Heu sefellit me sepius illa
 Mendaciorum mater & altrix.
 Ocium mæsto sepe. quietum
 Promisit. & spe lusit inani.
 Vix queo: expertus satq; superq;
 Fame loquaci credere: q̄q̄
 Per deos: q̄q̄ & styga iurat
 Vidisse binas iam properantes.
 Sepe rumoris dulcia verba
 Letasq; voces: mars violentus
 Strage mutauit excidioq;
 Hic sortis est mos: hic stilus. vt te
 Acrius lædat: spem tibi dulcem
 Præmittit. & mox pungit amare.
 Fama sed dicit. fœdera iam sunt
 Percussa. ita esto. pacta ne frangi
 Vidimus quondam: sacraq; & aras
 Contaminari: Rara fides est
 Principum: quotquot ferrea secla
 Enutrierunt. Ergo tonantem:
 Robur vt donet vndiq; pactis:
 Oremus omnes. hic ego cunctas
 Spes meas figo. Si volet ille:
 (Nil ambigendum est) pace fruemur.

Argumentum in primam quarti libri oden.

f Vmme pastorū &c. Papā piū romanorū pōtificem hoc
hymno affatur studens ipsū suo demereri p̄conio & ip
sius inire gratiam. Genus carminis ex titulo patet.

Ode prima libri quarti dīcolos tetraſtrophos habens
ſapphicū in tribus & adoniū in quarto: eſt ad ſummū pō
tificē papā piū humilis peregrini ſupplicatio.

Vmme pastorū: pie dux ouilīs:

f Quod petro chriſtus dedit educandū:

Ad pedes ſacros reuolutus oro:

Parcito, culpīs.

Pœnitet mēme ſceleris peracti.

Cor gemit, fundunt lachrymas ocelli.

Te piū monſtra, tua ſum propago

Maxime patrum.

Deuiū fallax agitauit error.

Ad tuas caulas redeo pater mi.

Audies ſpero gemitum petentis

Nunc tua ſepta.

O iubar mundi decus & poteſtas

Papa cœleſtis referator aulę:

Quos tibi fibrę tenues reſoluunt

Accipe queſtus.

Nil tuo dignum cano p̄ſulatu.

Cordis angorem redolent querele.

Si uoles mœstum releuare curis:

Te modulabor.

Nec decus magnum: nec opes ut ipse

Conferas: posco. satis est alūnum

Gratiam tanti meruisse patris

Optime p̄sul.

¶ Distichum elegiacum de eodem.

Aurea papa pius pretendens cornua phœbes

Viuat. & immensum fundat ubiq; iubar.

In secundā oden argumētū.

Ne parū grat⁹. Prouocat⁹ ad cantū ab domino Roberto ga:
guino iā tunc ordinis sanctæ trinitatis de redemptione captiuorū
generali ministro: ne ingratitude notā incurrat numeros p̄ nu-
meris refert: quibus illū potius q̄ auro oblectatum iri amice autu-
mat. Verum ingenue fatetur carmina sua illius carminibus cedere
Deinde quia in carminibus quę strenarum loco dantur solet p̄g-
cari eū productius pulchre docet non omnibus sed dūtaxat be-
ne uiuentibus uitam longam prodesse. qualem cēset esse dominū
gaguinū: quæ censura hoc boni habet ut si forte talis nō sit: ad-
monitū se intelligat talem esse decere. Hoc enī boni habent uiuen-
tium laudationes ut dum se īmerito laudari erubescunt / conentur
ut deinceps id merito fiat. Est ergo sc̄tā et grauis ode viro ad quē
scribitur digna. Carminis autē genus notū est. Deliis modulū. i.
apollineis. quia ut dicit hora. in arte. Ne forte pudori Sit tibi mu-
fa: lyræ solers et cantor apollo. Tagus fluuius aurifer habens uide
licet aureas arenas in hispania unde Iuuenalis: Sed cui⁹ uotis mō
non suffecerat aurum Quod tagus & fulua uoluit pactolus arena.
Arabes autem ditissimi sunt unde foelix arabia dicta: & indi gem-
mis odoribus. ebore. hebeno & mille aliis mercibus opulentissimi
Agyleus. Solus agyleus idest solus apollo per quem intelligitur furor poe-
ticus aut carminis peritia. Nam ut dicit horati⁹ in arte: lyre solers
et cantor apollo est. Is autem dictus est agyleus: quia apud atheni

Tagus

Agyleus.

enfes stetit leuis id est politus & iberbis in via: vnde nomē sūpsit
 Nā *αρυα* iagya dicitur via & *λειος* leios seu leus leuis & politus quo
 nomine cōpellat eum: idē horatius quarto carminū dicens. Doctor
 argute fidicen thalię Phœbo qui xantho lauis amne crines Dau-
 nię defende decus camœnę Leuis agyleu. Crassa mīnerua. i. obtu-
 sū ingenium. Nam mīnerua per metonymiam accipitur pro inna-
 ta seu natiua sapientia. Retecta. i. nudata quę quia bona sunt tegi
 nolunt. Phœbus ad ianū. i. sol ad calēdas ianuarii Hoc ē qđ salua-
 tor dicit qui solē suū facit oriri super bonos et malos. quia veniūt
 ad ianuaras calēdas etiā mali sed in malū suū sicut boni in augmē-
 tū virtutis. Augēt his. s. obscoenis Alteris. i. superis gratis. Ruge
 i. multi āni cum quibus ruge inna scūt. Sylla tyrannus romanus cu-
 ius imānitātē Appianus de bellis ciuilibus late psequitur & nos in pri-
 mā satyrā Iuuenalis satis explicauimus. Phalaris agrigētus tyran-
 nus prius a nobis dicitur ē. Nestor ab homero dicitur vixisse tertiā etatē
 i. vt poetę interpretātur. trecētos ānos. vt nonnulli historici nonagē-
 ta. Deuius nā quę &c. sensus est qui semel occipit declinare in leuā
 .i. viā vitiorū vix vnquē in dexterā redibit. Quia modicus error in pri-
 cipio maximus fit in fine. Est ergo philosophice dictum. & vt au-
 gustinus docet: naturaliter. Nā per consuetudinē natura fit impo-
 tentior ad resistendū & theologice. quia hoīs aīa per peccatū mor-
 tua non pōt hūana potentia sed solum dei gratia ad vitam redire.
 Bene ergo respicit ad id quod horatius dicit. lib. iiii. ode. v. Nec vera
 virtus cū semel excidit Curat reponi deterioribus. Ordo ē. Nam
 dexter trames recessus samii. i. quę pythagoras samius docuit per
 litterā v. y. vix queat reuocare. s. ad se: illū quę deuius trames. i. fini-
 stra via a virtute seducens accepit. s. semel. vnde ad litterā pytha-
 gorę respicit de qua maro sic. Littera pythagorę discrimine sectā
 bicorni: Humanę vitę speciē pferre videtur. Nā via virtutis de-
 xtrum petit ardua callē Difficileq; aditū primū spectantibus offert
 Sed requiē pbet fessis in vertice sumo. Molle ostentat iter via lata
 sed vltima meta precipitat captos voluitq; per ardua saxa &c. Ti-
 tonus maritus aurorę in oriente tā diu vixit vt in cicadā versus fue-
 rit. vnde flaccus. Longa titonum minuit ienectus. Catones duo fue-
 runt maior et minor vterq; iustissimus sed maior qui censorius di-
 ctus hic intelligendus et sensus est hominē iustū diu viuendo fieri
 meliorem. Licurgus preterea iustissimus et legū lator apud lacedę-
 monios olī regnasse dicitur. Parcę deę fatales: iā sæpe dictæ Callio-
 pe vna musarum iam patuit. verum cum sit heroici carminis præ-
 ses melius hic euterpen compellasset.

Virtus

Titonus

Ode.ii.Dicolos tetraastrophos Metrum saphicū & adonium
Ad amicum Robertū Gaguinū loco strenarū.

n E parum gratus videar filendo:

Delis aures modulis repastus:

Ductiles neruos tremulo vicissim

Pollice tango.

Non tagi fulvas cupis aut harenas

Aut quod extrudunt arabes & indi.

Solus in votis tua nunc agyleus

Pectora complet.

Ergo pro strenis numeros refundam

Crassa quos tandem peperit inierua.

Tu vaser quo fonte fluant relecta

Carmina calles.

Phcebus ad ianum paribus quadrigis

Ducit obscenos:superisq; gratos.

Haud tamen lucro sua cuiq; passim

Tempora currunt.

Auget his labem mora per frequenter.

Alteris rugę potiora texunt.

Viuat aut filla aut phalaris cruentus

Nestoris equum:

Plus dies ipsi feritatis addent.

Deuius nam quem famii recessus

Trames accepit:reuocare dexter

Vix queat illum.

Adde ritoni senioris annos:

Peior haud fiat cato:seu licurgus.

His moram traxisse lucro est.at illos

Deterit etas.

Spondet ignauus sibi cras futurum

Quo magis cure studeat salutis.

Cras fluit,nec factus honestior:cras

Id quoq; spondet.

Preterit cras hoc,aliud subit cras.

Millies istud numerare possis.

Interim parce sua fila rumpunt:

Seroq; luget.

Indies felix meliorq; surgit

Doctus.& sese cauet imparatum

Preripileto,facis hoc amice

Cautus & acer.

Sed fat est o Calliope:quid vltra

Hunc morer quem tu colis & sorores?

I fauens,& nostra tuo roberto

Munera defer.

In tertiam oden argumentum.

Ianu bifronte &c. Caledis Ianuariis strenax loco.ad eundem Ro.
gag.hoc mittens canticu gratias agit deo de eius incolumitate:di-

citq; se pro oblatione facturū cū p̄ce: quādoquidē eo anno multi
diē obiuerāt: occasione cui⁹ varia enumerat mortalium fata: varia-
q; mortis subitanę genera vt nobis insinuet illud euangelicū Vi-
gilate itaq; quia nescitis diem neq; horam. Ode ē tricolos quia tria
continet carminis genera quorū primū cōstat spondeo iambo cum
cēfura & duobus dactylis: eiusq; generis sunt duo priora. Secūdū
genus quod est in tertio carmine constare potest quattuor iambis
cum syllaba sed locis imparibus recipit spondeum. Tertium quod
est in quarto versu constat dnobus dactylis & totidem trocheis.
Maxime. i. cęlestium hoc est deus. Cynthius id est apollo. Cętera
alibi dicta sunt.

Ode tertia tricolos tetraastrophos metrum alchaicū:
dimetrum iambicum hypercatalecticū & laogedicum
Ad eundem Ro. Gag. loco strenarum.

i Anum bifrontem lenis & impiger
Phœbus reduxit comparibus rotis.

Soluenda iam nunc sunt tonanti

Vota:q; incolumem reuiso

Te: maximam spem & nostrę animę decus.

Has sume cęras maxime cęlitum.

Et quicquid aeris promo supplex:

Thuraq; mystica perbenignus.

Multos hic annus sorte graui tulit

Eluce: quos vel casus acerbior

Absorbuit: vel pestis atrox:

Heu fragiles populata vitas.

Tu fortis inter cęca pericula

Tam pestilentes tutus & integer

Nostī sagittas pulsitare
 Vīsuperum:geniūq; neruis.
 Fors profuerunt assidue preces:
 Et vota amicorum:quibus annuūt
 Diui frequenter,nam volunt sese
 Et lachrymis precibusq; flecti.
 Quos non putamus fata minacia
 Vitę exitus texunt,modo psallimus:
 Cras forsan:aut maturius q̄
 Vox pereat:cīneres futuri.
 Hunc nauigantem fluctibus obruit
 Exorta tempestas,alius cadit
 Prędonis astu percruenti,
 Hunc furor:hunc perimunt venena,
 Est qui vetusto corrui e lare,
 Sunt quos domandi quadrupedes terunt,
 Ceruice fracta,sunt quibus mars
 Letiferos struit heu tumultus.
 Sed te moror,nos mille necis vigi
 Nos mille casus pręcipites manent,
 Inuentus & qui se trucidet
 Aut fluuió aut laqueis potitus,
 O,nos inertes:& stolidum pecus,
 Qui pollicemur cras scelerum fugam,

Et more corui semper hoc cras
 Cócínimus: magís imparatí.
 Odere sensatí steriles moras.
 Et dúri ín omnes temporís impetus
 Virtute sola muniunt se:
 Horrida fata nihil pauentes
 Hęc te mínerua: hęc cínthíus edocet
 Nullis egentem commonitoribus
 Verum bífrontís dona íaní
 Sume libens. simul & valetó.

In quartam oden argumentum.

Lentus heu nimis &c. Amice admodum & diserte conuerſeris de absentia amici & de eius filietio: significans se illi metuere viarum pericula & alia incómoda: & inuidere si solus fruatur gaudio nec amicum saltem parte aliqua imptiat. Carmen primū cōstat tribus trocheis & syllaba. Secundum quinque iambis & syllaba. vnde nomina que in titulo habentur illis sunt imposita.

Ode quarta Dicolos distrophos cuius carmen dimetrum trochaicum catalecticum & trimetrum iambicum catalecticum absentis amici obiurgatio.

I Entus heu nimis paras

Redire frater ad lares amicos,

Quis putas dolor mihi est

Abesse te morosius querentis

Ipsa maximo grauior

Pauore: iter sciens pericla habere.

Sanus ipse gaudeas:

Moretur an quid anxium caduci:
 Nescio, reor tamen
 Parentis inter vbera immoratum
 Dulciter (quod & velim)
 Duxisse tempus paruulum putatu:
 Dum remotus hinc ego
 Soles molestos interim occupauit,
 Si tuam modo (vt decet)
 Epistola edoceret hic salutem:
 Particeps tui forem
 Dulcoris: eque ac tu: licebit absens:
 Vt soles: edax voras
 Mel omne gaudii: haud memor sodalis,
 Pectus vt satur vomet:
 (Prius nec ipse spero) da relictum:
 Si libet, parum hoc rei
 Negabis? absit, id satis putabo.
 Fac tibi quod est decens.
 Caue focus tepescat. Et vale vsq;.

In quãtam oden argumentum.

Pupillis. Graphice describit desiderium amici absentis significans
 tps sibi logi⁹ videri ac sit: nihilq; recte facere sed ne loqui. qdẽ aut
 scribere ad plenu posse donec redierit Carmẽ primũ est hexametru
 heroicũ: secũdũ trimetru iabicũ acathalecticũ. mira solertia sex iã-
 bis cõpletũ. Aonides sũt musa ab aoniis p̄cipue culte. vnde i bu-
 co. Aonas in montes vt duxerit vna fororũ.

Aonides

Ode.v.dícolos dístrophos hñs metrú heroícū & trime
trū iábicū acathalectícū purū.De desiderio absētis amici

p Vpíllis velut annoꝝ mora tardior esse
Putatur ac sit:aut iners agentibus

Mensis opus:seu nox qua se promísit amanti

Puella matre dormiente serior:

Tempora sic nobis solito pígrora videntur

Quibus teneris immorando tardius:

Et tua constituit querenti tempus amico

Fides vetusta.Torqueor miserrimus

Vsq; metu.mœstisq; oneror p̄cordia curis.

Grauis tumultus vlcerat cor obrutum:

Dum cadit in mentem quibus est via plena periclis.

Inanis opto fiat hic meus timor.

Teq; reuersurum studio reuocante salubri

Deus reducat ad studentium lares.

Si queres cur pauca loquar:responsio prompta est.

Loqui quod opto pectoris vetat dolor.

Quippe nec aonidum tenues queo tangere nervos

Tam oberro tristis impotensq;:vbi es procul.

Viuere te spero:quia ni sic:mortuus essem.

Fuisset idem enim exitus tibi & mihi.

Nãq; anima est nobis duplici sub corpore simplex.

Vale,& statum refer mihi precor tuum.

Author de se distichum heroicum.

Vitrea demonstrant auctoris carmina nomen:

Ingenium: mores fibras: crassamq; mineruam.

In sextam oden argumentum.

Quis negligētię &c. Hac ode dānat ingratiudinē mortaliū ī deū
abs quo tāta beneficia susceperunt: & tamen pleriq; auertuntur ab
incommutabili bono ad cōmutabile: non attēdentes ad beneficia
dei: quorum primū est creationis: quod hoī ad imaginē dei forma
sop̄p̄cipue impensum est. deinde beneficium cōseruationis . tum
donationis. Nam donauit illum omnibus fere sub cælo existentibus .
tum quod maximū est aut certe vtilissimum beneficium redē
ptionis. Pro quibus beneficiis nihil turpius ingratiudine: occa
sione cui⁹ in ingratiudinis detestationem late p̄grediĕ. Ode est te
tracolos tetraſtrophos: constans quaternis generibus tetrametro
rū iābicoꝝ: quoz̄ primū dicitur brachicatalecticū cui deest pes nā
septē dūtaxar pedib⁹ constat. Secundū cathalecticū cui deest vna
syllaba constat enim septem pedibus & syllaba. Tertium acathale
cticum .i. vt dicūt perfectū octo pedibus constans. Quartū hyper
cathalecticū cui sup̄abūdat post octo pedes syllaba . possunt autē
oēs iambi esse sed locis imparibus recipitur spondeus. Perfida. q̄a

Perfida

Ode. vi. tetraſtrophos de ingratiudine cō
stans quattuor speciebus iābicoꝝ tetrametroꝝ bra
chicatalectica. cathalectica. acathalectica & hypercatha
lectica.

q Vis negligentię sopor tantus cor occupat

Mortaliū: quę tam tenebrosa heu tenet ligatq;

Caligo mentes: vt creaturas ament plusq; deum:

Qui tam creati nobiles fuerę celestium capaces;

Imaginem illis conditor dedit suam. quid hac

Maius daret: terrā dedit foetus suos ferentem.

n. iiii

Dedit genus viuentium omne: syderumq; lumina.
 Sed quid inoror redemptionis munus effari & salutis?
 Postq̄ scelere deperdita est nostra innocentia:
 Omnes mori tñ lex fuit. dari baratro & omnes
 Sententiam o duram grauemq;. Sed deus tandē pius
 Miserator: vt nostrū expiaret hoc nefas: descēdit istuc.
 Sumpsitq; carneum lutum: quo posset & pati
 Carnis molestias: famem: frigus: sitim: calores:
 Quo posset et pati malignantum manus & verbera:
 Demūq; (soluēs debitum nrm) necē carnis cruētam.
 Sed nemo possit gratias omnes quidem loqui
 Iphis sacramentis datas: nec quas dat vsq; nobis.
 Petentibus. Sed quis taceat illud. q. ipse se dedit
 Viaticū: o quē o quanta liberalitas: dare in cibū se.
 Quē cœcitas adeo cor exœecat fatentium
 Sese esse cultores dei: cū diligant caduca
 Et fluxa: seruiātq; eis: est crimen. est scelus ipm.
 Idololatrię est nefas: quicq; deo magis vereri.
 Responsum habe paucissimis. obliuionis est
 Ingratitudo causa: totiusq; cœcitatis.
 Ingratus ipse lucifer: doniq; suscepti immemor:
 Considera quantis tenebris obuolutus in deū iuit.
 Tetrum o facinus ingratitudo: quē suos facit
 Carere mentis ignibus superumq; luce clara

Hoc infidelis virus & fugit fugatq; perfida.

Quid nos fideles ergo agere iam nunc oportet ammonemur?

In septimam oden argumentum.

Restat &c. artificioso hoc carmine gratum se ostendit boetio ad cuius imitationem varia deprospicit carmina: imo usque ad sex & viginti genera: ita ut in hoc opere tantum tria ut pote secundum octauum & undecimum desint quae in alio habentur codice: unde illius inuentis & doctrinis gratias debitas agit: & quia quicquid boni in eo est ad optimum maximum deum nostrum: a quo ut diuus Iacobus ait. Omne datum optimum & omne donum perfectum: ideo precipuas deo gratias agit. Carminis genus ex titulo patet. nam quattuor primi pedes heroici sunt. i. quales in hexametro heroico sic tamen ut quartus sit sēper dactylus & partem orationis terminet quod in heroico rare fit vñ hæc species bucolica a diomede & ceteris bonis grammaticis dicitur.

Ode. vii. monocolor Carmen cuius tetrametrum dactylicum acatalecticum bucolicum cum tribus trocheis.

De gratitudine.

Estat nunc metam (quod me iuuat) ut boetiana

Ingrediar. fidium canor vltimus efferendus a me.

Sed quenam illa est quae metam affidet: inuicem dextra

Consistam: noui gestamina. gratitudo certe est.

Iam nosco speciem. scio quid velit. ac oporteat me

Efficere. ingratus ne sim: imperat: idque cogitabam

Ut facerem: ergo boeti gratia multiplex tibi sit

Qui mihi dum canere: tua singula plectra non negasti:

Sed fecisti alacer communia cuncta vix rogatus.

Debeo iure tibi preconia qui polo moraris

Martyrium palmam dira nece consecutus olim.

Nam tu dux & fax anteambula: quam sequar ipse es

Vnicus. ipe genus das carminis & melos sonori.
 Gratia sit vobis sacra contio: charitas: fides: spes:
 Quas adiutrices non nescio semper affuisse
 Cum quid de superis laudabile ferre gestiebam,
 Aut de virtutum claro agmine. Cū quid ob nefandum
 Flagitium conabar questibus & probris notare.
 Gratia multa inquam vobis sacra cōcio: sorores
 Diuine: que parcas vincitis & caduca fila
 Perpetuis nentes fusis. Sit & ipsa gratiarum
 Actio sūma deo quem dicere debui priorem:
 Quod vt principium sic finis & ille predicatur.
 Hoc sine nil minimum quālibet inchoare possit:
 Perficere & minus: humanus labor. o sup̄ma virtus:
 Olex: o robur nec mobile: nec labore quoq̄
 Vincendum: ingentes grates tibi nra fert camcena
 Exilis certe: at promptissima: sume que dedisti
 Pectora: sume manus: sume organa: trin⁹ atq; simplex:
 Omnipotens genitor: proles quoq;: spūs q; sanctus.
 Haec nunc hęc. nunc plectra q̄ escite. nūc q̄esce pollex,
 Sic me poscebat cōcludere diua gratitudo:
 Si satis agnouit morem illius imperantis equa.

In octauam oden argumentum.

Sunt quos &c. Octaua ode sicut ex titulo patet: monet i scripturis sacris nō in vanis atq; inanib⁹ picturis. sculpturis. celaturis aut texturis oblectādū eē: cōtinēs oēs varietates carminū in boetio de cōsolatōe philosophiē cōtētoꝝ. Vnde prima tetraſtica. i. carmia

quaternis versib⁹ sniam cōcludētia respōdent primo carmini primi libri apud Boetiū videlicet. carmina qui quōdā &c. sūt enim elegiaca. de reliquis autē ante singula dicā quibus correspōdeant.

Ode septima docens oblectari decere scripturis sacris: nouem & viginti carminū varietatibus apud Boetium in quinque libris de philosophiæ consolatiōne contentis constat. Quarū prima est elegiaca: & ita ode est dicos dystrophos habens metrum elegiacum:

Vnt quos oblectent variis aulea figuris:

f Et pictis paries clarus imaginibus.

Sunt qui fusilia admirētur eburnave signa

Aut quæ marmoreo sculperit ore manus.

Secūda varietas est monocolos constans pentimemeri dactylica seu spondaica & adonio: siue dimetro dactylico constat ergo duobus primis & duobus vltimis heroici carminis pedibus cū syllaba post duos priores abundante. Et est similis illi apud boetium. Heu q̄ p̄cipiti merfa profundo &c.

Quæ quanto magis ars ipsa imitatrix

Naturæ effinxit proxima veris:

Tanto plus oculos cordaq; fixa

In sese retinent perspicientum.

Tertia varietas est dicos dystrophos habens pro priore mēbro carmen hexametrum heroicum: pro secundo alcmanium tetrametrum acathalecticum constans tribus primis pedibus dactylis aut spondeis: meris aut mixtis & quarto spondeo hic autē meri sūt dactyli. correspondetq; illi apud Boetium tunc me discussa &c.

Sunt quorum pascant oculos aciemq; theatra

Multiplici specie ac stolidis iocis.

Haud defunt etiam quos mulceat ima poesis:

Fabulaq; et sine pondere carmina.

Quarta varietas monocolos cui⁹ carmē phaleuciū endecasyllabū trochaicū quia post dactylū & spōdeū indifferenter, positos tres trocheos recipit sic tñ vt vltima cōis sit: atq; ita vñdecī habet syllabas. correspondēs illi boetianę. Quisquis composito &c.

O quantum officiū tulere damni

Scenarum strepitus, quot impudica

Vox, gestusq; ciere sepe lumbos

Spectatoribus: audientibusq;

Quinta est monocolos hñs carmē pindaricū dimetrū acathalecti cū anapesticū. recipit tñ & alios pedes: vt patet apud boetiū carmi ne quinto lib. primi. cuius principium. O stelliferi &c.

Loquar: an fileam tenebras animi

Oculiq; sedentis ad has epulas?

Miser: inq; dies miser: est ne aliud

Tibi quod sapiat melius: quid ais?

Sexta est monocolos hñs metrū gliconicū dactylicum trimetrū octosyllabū. constans spondeo & duobus dactylis vt sextū apud boetium: cuius principium est. cum phœbi radiis.

Cur non stelliferi throni

Oblectare tapetibus?

Cur non mystica te iuuat

Scripturę facies sacrę?

Septima varietas est etiā monocolos hñs metrū adoniū dimetrū cōstās dactylo & spōdeo vt apud boetiū illud, nubibus atris.

Illa figuras

Exhibet: vnde

Macra repasci

Pectora possint,

Octava ē monocolos hñs metrū hipponactiū: scazon .trimetrū.
iābicū acathalecticū. qđ apđ boetiū idifferēter habet in qnta fede
iābū aut spōdeū: apđ martialē sp iābū. & correspondet illi. Hęc cū
superba &c.

Hic rerum imagines creatarum cernas:

Ipsumq; factorem audias deum summum.

Hic illud ingens ac amcenum virgultum

Spectes: fugatus vnde mox parens noster.

Nona ē dicolos distrophos hñs p pore mēbro asclepiadeū cōstās
spōdeo. dactylo & syllaba & iteꝝ duobꝝ dactylis aut vt diomedes
vult spōdeo coriābis duobus & pirrhichio. Pro secundo pherecra
tium trimetrū. constans spondeo. dactylo. spondeo vt apud boe
tium carmen illud. Si quātas rapidis &c.

Hic primo videas sanguine proluī

Glebas impatientes.

Cernas hic & aquas omnia mergere

Pręter quos tulit arca.

Decima ē dicolos distrophos. habens p altero saphicū endecasyll
labū pentametrū constās trocheo spōdeo dactylo & iteꝝ trocheo
& spōdeo . p altero gliconicū trimetrū octosyllabū: cōstās spōdeo
& duobus dactylis vt apud boetium. Cum polo phœbus &c. Ar
gumentum est de turri babilonica.

Hic giganteum genus: et superba

Moles surgere cernitur

Sed manet tandem variante lingua

Imperfecta operum strues:

Vndecima varietas ē dicolos distrophos hñs p altero anacreōtiū
dimetrū iābicū cathalecticū cōstās spōdeo duobꝝ iābis & syllaba.
Pro altero pherecratiū trimetrū cōstās spōdeo dactylo spōdeo. vn
de legēdum est abram Nam & sic quoq; tunc dicebatur. similis illi
boetianę. Quisquis volet perennem.

Spectare bella cordi est:

Abram cerne fidelem:

Regesq; clade pressos:

Ac loth inde reductum:

Duodecima ē monocolos hñs carmen partheniacū dimetrū anapesticū cathalecticū cōstans tribus trocheis & syllaba sed spondeū recipit priō & sc̄do locis vt illa boetiana foelix nimiū prior etas.

Sí flagitiosa videre

Cupis obruta mcenia passim:

Sodomam cernes reliquasq;

Ví precipitante ruisse.

Decimatertia varietas monocolos sapphico satis noto cōstati similis illi boetianę. Nouimus quātas dederit ruinas.

Conor incassum minimis tabellis

Pingere & vultus: numerosq; rerum:

Quę tot auleis referantur amplis

Pagine sacre: veterumq; patrum.

Decimaquarta ē dicolos distrophos hñs p altero mēbro archilochiū: trimetrū: iābicū: acathalecticū hñs locis paribus frequētē iābū in aliis ēt spōdeū. Pro altero vero archilochiū dimetrū etiā acathalecticū: eisdē cōstās vt apud boetiū Quicūq; solā &c.

Quibus theatris tale pabulum auribus

Oclisq; regum proditum est:

Hic audias deum loquentem sepius

Spectesq; missos angelos.

Decimaquinta varietas ē monocolos hñs metrū phaliscū tetrametrū endecasyllabū. i. yndeci syllabaz. Nā cōstat trib⁹ dactylis & iābo vel pirrhichio. vt apud boetiū illa. Qui serere ingenuū valet agrū.

Innumeras gemini parietes

Hystorias vetus ac nouus habent,

Fusca tamen species prior hebet.

Altera sole quidem est nitidior.

Decimasexta varietas est dicolos distrophos hñs p priore mēbro archilochiū dimetrū iābicū acathalecticū. p altero pētametru elegi acū. Vt apud Boetiū. Quāuis fluēte diues auri gurgite.

Preputiorum cisiones quid loquar:

Promissumq; genus: ruraq; fertilia?

Quid immolantem filium suum vnicum

Patrem: quid iacob. quid pia gesta ioseph?

Decimasextima varietas est dicolos distrophos hñs phaleutium endecasyllabū cōstās spōdeo dactylo & trib⁹ trocheis: & Laogedi cū cōstās duob⁹ dactylis & totidē trocheis aut trocheo & spōdeo vt apud boetium Quis se tyrio superbus ostro &c. videtur autē hic accipi tragedus pro tragico. Nam tragedus agit tragediam quam tragicus facit & scribit.

Si vis comicus aut tragedus esse

Veridicus: datur hic quod optes.

Si que; templa decent petet sacerdos:

Iussa; prima dei: hic palam sunt.

Decima octaua est monocolos hñs carmē hexametru mixtu alemano trimetro hypcathalectico & pherecratio trimetro heptasyllabo vñ si añ qntū pedē auferat. syllaba erit hexametru heroicū vt apud boetiū. Oē hoim genus in terris simili furgit ab ortu.

Quattuor ex primis repetas istis fontibus ortum

Omne boni genus officii: quod honestos iuuat omnes

Istic flagitium penitus se prodit fugiendum

Vindictam celerem ostentans & diros cruciatus.

Decimanona est monocolos cōstās pirrhichio & tribus trocheis aut spōdeis. qđ gen⁹ colibrion diomedes vocat: recipit aut anapestū in prio loco: & est sise illi boetiano habet hoc voluptas omnis.

Patriarcha noster ille
 Cito credulus vocanti
 Domino: profecto prudens
 Sapienter est profectus.

Vigesima varietas ē dīcolos dīstrophos hñs p̄ priore mēbro a scle
 piadēū sepe dc̄m̄: p̄ sc̄do archilochiū iābicū dimetrū acathalectiū
 recipiēs p̄irrichiū ī fine vt ap̄d boetiū. Heuheu q̄ miserōs &c.

An non fortis erat qui domitor sui
 Arbitrii semper fuit?
 Iustum nemo neget. nam dare filium
 Non abnuī danti deo.

Vigesima p̄ria varietas ē monocolos cōstās hexametro heroico
 dactylico acathalectico vt apud boetium. O qui perpetua &c.

Affuit vna etiam que temperat omnia virtus
 Nāq; modum tenuit pietas: nec defuit ordo:
 Ordo gerendarum pulcherrima portio rerum.

O quantos ex hac spectabis origine reges.
 Vigesima secunda ē dīcolos dīstrophos hñs phaleutiū pentame
 trū endecasyllabū cōstans spondeo dactylo & tribus trocheis. Et
 sapphicū etiā pentametrum & endecasyllabum satis notum. Estq; si
 milis illi boetianę. Huc omnes pariter &c.

Q; si prodigiosa te iuuabunt
 Legis ad tempus properato. cernes
 Que spectanda tibi theatra nulla:
 Nullus aut possit simulare circus.

Vigesima tertia varietas est dīcolos dīstrophos habens pro prio
 re membro alcmantium tetrametrum dactylicum acathalecticum &
 pro secundo archilochium dimetrum iambicum etiam acathalecti
 cum. vt illud. Sunt etenim &c.

Magnam operis partem ægyptus tenet

Percussa plagis grandibus.

Sternunt se profugis freta peruia,

Hostesq; pugnares vorant.

Vigesimaquarta varietas ē dicolos distrophos pro priore mēbro
alcmānia dimetra: trochaica: acathalectica. Pro secūdo phecratia
trimetra heptasyllaba vt illa boetiana Quos vides federe celfo.

Signa si voles stupenda:

Deserta ipsa loquuntur.

Flamma: nubes: petra: dumus:

Vestis: manna: cothurnix.

Vigesimaquinta est monocolos gliconica recipiens tm̄ i prio loco
trocheū in reliquis duob⁹ dactylū. vt illa boe. Vela naricii ducis.

O quibus populum bonis

Conditor cumulauerat.

Ille plura tamen petens:

Idolum sibi fabricat.

Vigesima sexta est dicolos distrophos hñs metrū phaleciū penta-
metrū Et elegiacū etiā pētametrū vt illa. Quid tātos iuuat excita-
re motus &c.

Tellurem sed enim cruore quanto

Viderit aspersam: dicere mēs refugit.

Transibit quoq; cæteros tumultus

Vindictasq; dei: sceptraq; pressa iugo.

Vigesima septima ē etiā dicolos distrophos cui⁹ primū carmen
cōstat pētimemerī trochaica & adonio. Secūdū pētimemerī iābica
& etiā adonio. vt apd boetiū. Si qs arcturi &c. Pētimemeris vt ali
bi diximus continet binos pedes cū cæsura seu syllaba. Adoniū
autē dactylū et spondeū.

Ad nouas formas suadeo pergat

Et veritatem quisq; fidelis.

Noscet hic passim prodita rebus

Quęcunq; vatum labra tulere.

Vigesima octaua varietas est monocolos hñs carmen archilo-
chiũ tetrametrũ dactylicum catalecticũ vt illud boetianũ: Si vis
celsi iura tonantis.

Sistitur hic verbum caro factum

Egressum de virgine sceta.

Quos ritus: quę signa videbis:

Quę sacra: quot donaria christi.

Varietas vltima ẽ monocolos hñs carmen tetrametrũ dactyli-
cũ bucolicum: Et tres trocheos de quo in quarta varietate horatii
&. xii. prudentii. & in septima ode huius quarti videre est. Est autẽ
correspondens illi apud boetiũ. Quã variis &c.

Huchuc flecte aciem & p̄cordia quisquis es redẽptus

Affixi precioſo sanguine: te crucis moretur

Signũ: Phidiacã vincens simul & Apellis artẽ.

Sint tibi (ne morer) alma volumina circus & theatrũ.

In nonã oden argumentum.

Par erat &c. Hec nona ode magistro petro iuuenilĩ tanq̄ nouẽ
musarũ apollini (Nã vt maro dicit In medio residens cõplectitur
oĩa phœb⁹ merito p̄scibĩ. Est enĩ vir & virtute et litteratura po-
tissimũ musica p̄clar⁹: qui carmine authorẽ nostrũ: Rus nuptiarũ
fratris (si nõ fallor) causa puocarat. Verũ morbũ et senectam excu-
sans alias seuenturum pollicetur: confitens modeste se ab illo i car-
minis peritia vinci: quã victoriam ob id cẽset minoris habendam
q̄ iam senio confectus sit qui vincitur: cũ tamẽ honor & gloria vi-
ctoris pendeat ex victi p̄cio: ideoq; homer⁹ hec tora & Maro Tur-
nũ extollunt vt maior nascatur achilli & enẽ gloria. Monet itaq;
cõtendat etiã sũmos et aĩo ac studio videntes supare: qđ facile pos-
se ex eo cõtendit q̄ musas & apollinẽ semp habeat p̄fetes: cũ ipse

senio frigeat: itaq; cōcludens canticū dicit se satis respondisse car
 mini illius apio digno: quo victores olim ornabantur Vñ ē apium Apium.
 dictū q; apex hoc ferre solebat Victoris: veterū fieret dū more triū
 phus. Carmē est sapphicū & adoniū simile illi qđ de diuo baptista
 canitur vt queant laxis. Vñ sicut ī illi⁹ primo orsu atq; cōtextu cō-
 tinentur certo discrimine sex cantus notule vt. re. mi. fa. sol. la. ita
 et hic primis cuiuslibet vocule litteris cōficitur nomē authoris Pe-
 trus Burrus. Et illic pectus en totū. Nomē eius ad quē scribitur in
 vocandi casu. Petre ioulet.

Ad Petrum Iuuenilem.

Ode nona Dicolos tetraastrophos Metrum sapphicum
 & adonium.

p Ar Erat Totum Renouaret Vt Se

Belliger Victus. Ratio Rogabat

Vulneris Sumpti. sed enim senile

Hoc vetat euum.

At citus dices. nihil hic duelli:

Hic nihil palme. quid ais: erat par

Belliger victus renouaret vt se

Vulnere sumpto:

Vulnus haud infligere cogitauī.

Pacem amo. semperq; iocos amaui:

Sobrius: tardus: trutinansq; mecum

Queq; loquenda.

Certus hoc noui. Sed habent latentem

Nostra si volues modulata sensum.

Nescio mordax satyram dicaci

Scribere versu.

Serio aut dicam, face charitatis

Pectus En Totum Ruit Excrematum,

Iustus Orator Venias, Leuandus

Est Tuus hospes.

Quo vales posthac releuatus ibit,

Iam quiescat tu finito benignus.

Rus placet sane: placuitq; sed nunc

Vrbs opus egro.

Vincor elinguis (fatear necesse est)

Lege cantandi, temere id negarim:

Quod probent cuncti numeris studetes

Pectinibusq;

Sed velim fortes potius lacertos

Iunior vincas, domuisse nempe

Et pigrum & raucum tremulūq; parua

Palma feretur.

Pendet ex victo probitas honosq;

Ipius certe domitoris, Eya

Perge, nec cessa superare summos:

Dum reticescam.

Nunc tuas sedes habitant camœnæ.

Semper & tecum tuus est apollo.

Verba dant leti modulosoq; dulces

Arte magistra.

Algídum líquere leues puellę:

Debilem:pressum nímio veterno.

Quíd moror?Iam me retinet camínus

Et cínis & fax.

Hęc tuís responsa teneto pauca

Verfibus:dignís apío vírenti.

In díes musę tíbí res secúdent:

Ora:chelímq.

In decimā óden argumētum.

Ian⁹ emenfi &c. Quēadmodū ex título patet hac ode oía leta & p̄spera amico suo Magistro iacobo collino lotharico cōp̄caſ vt videlicet illi ianus frequens cū oím bonorū affluentia redeat. Carmen autem ex título patet. Aeolus rex ventorum. Nereus. Melicerta. Glaucus díi maríní. Cibeles magna mater deum. Faunus deus agrestís. sicut pan deus pastorum. et siluarum siluanus. satyri etiā díi siluestres. Lachesis Clotho & atropo s parcarū sūt nomina: reliqua sunt prius dicta.

Ode.x. Dícolos tetraſtrophos. Metrú saphicū & adoníum. Ad amicū in kalendis ianuarií loco strenarū p̄ salute eius deuota deſcatío poeſim p̄ se ferens.

i Anus emenfi reparator orbis

Cuí caput duplex aciesq; multa:

Te modo sanum reuoluta donet

Festa nouare.

Iupíter summe moderator arcis:

Delíus pulcher:soror & dyana:

Dent tíbí noctes pariterq; letos

Ducere soles.

Non hyems infesta licet: nec estas:

Ver: neq; autūnus: tibi sint molesti.

Sed tuis istec faueant precamur

Tempora votis.

Haud tuas ledant elementa vires.

Ignis abscedat violentus ardor.

Non latex: aerq; tibi: vel obsit

Terrea moles.

Ingredi si vis pelagus profundum:

Aeolus laxet zephyros eunti.

Temperent nereus: melicerta: glaucus:

Aequoris iras.

Sin mage oblectant cibeles agelli:

Semite prestent faciles meatus.

Nec ferox sicarius: aut luporum

Turba minetur.

Obuient fauni: gracilesq; nimphe:

Pan gregis custos: satyri procaces:

Atq; siluanus tibi: teq; ducant

Omne leto.

Parcant bine lachesi sorores:

Dum trahit fusum tenuesq; filis.

Tresq; concordī tua fata tractent

Fœdere iuncte.

Non dolor: non pestis: inersq; langor:

Audeant artus cruciari molles,

Sed salus nullo superanda casu

Corporis afflit.

Mentis infestos reprimat tumultus

Spes boni fecunda parens futuri,

Cuncta discedant nocitura sane

Tristitia menti.

Gratię zonis pariter solutis

Maximas certent cumulare dotes,

Te suum tanq; foueant alūnum

Copia forsq;.

Vt solet tecum maneat mīnerua,

Teq; letetur superante vinci.

Semper assistat citharedus ille

Diuus apollo.

Gaudeant musę modulante plectro

Et choros circum tua tecta ducant,

Teq; post magnos studiū labores

Laurea donet.

Si velim frater numerare queuis

Que louem posco tibi nunc daturum:

Forfan optantis legitare versus

Te grauet omnes,

Hoc tamen summū precor ipse diuos

Semper vt nobis maneat amicus.

Nec fidem possit locus aut vetustas

Rumpere nostram.

Hanc libens oro: liceat rebellem:

Sumito musam. indocilesq; neruos

Dextera (cum te pigeat canoris)

Tende magistra.

Eiusdem distichon.

Prima dies iani quia munera mittit amicis:

Sume precor doni carmina nostra vice.

In vndecimā oden argumentum.

Ne vetustatis. Huius odes argumentū nō multum a superiore dif-
crepat. Est eī vt ex titulo patet ad eūdē strenarū loco missa: verū q̄
strenę prohibētur per canonē: Nō obseruetis. xxvi. q. vltima ideo
id primum purgat docens se nō errore ductum superstitionas stre-
nas sed sanctas preces destinare. quas illi sub carminis cōtextu ac-
ceptiores antumat auro & argento cū fit nulli⁹ pręterq̄ virtutis (si
horatiano more dicam) auarus.

Ode. xi. cuius metrū vt supra. ad Iacobū colinū lothorin-
gū amicum iuris vtriusq; studiosissimū Papię in kalendis
Ianuariis loco strenarum.

n E vetustatis videar prophanos

Sponte sectari voluisse ritus:

Nesciet iani prior hic dierum

Munera sortis,

Nam licet vulgus (quasi lex iuberet:
Nescio quam leuitate ductum)
Dona transfundat: tamen hos abusus

Iura notarunt.

Ergo pro donis cumulare vota
Nitar. O tales vtinam precatus
Qui tuę profint memoret saluti

Lingua fidelis.

Ille quem saluum iuuat esse plasma
Gratię munus tibi largiatur:
Viuus vt membris dominetur omni

Spiritus æuo.

Hanc fidem seruent elementa secum:
Neue compagi nocitura surgat
Rixa: quę sanctos titubante carne
Substrahat actus.

Si tuos mores satis ipse norim:
Non iners pondus rutilantis auri:
Non cupis gemmas: sed anhela mens est
Iuris ad arces.

Hoc viro dignum sapiente votum
Nulla curarum violet procella:
Quo minus tandem potiare dulci
Fruge laborum,

Hęc ego supplex abeunte phcebo:

Hęc ego rursus redeunte poscam,

Audiet spero pia vota christus

Vsq; precantis.

Tu quidem feruens studiū camīno

Ignea pectus face suscitasti

Quod vagę pressum nimio iacebat

Frigore noctis.

Nunc scio: non me latias ad oras

Forte: sed diuo monitore tractum:

Vt sacri tanto fruerer ministro

Nectare iuris.

Tu mihi toto memorandus quo:

Nestoris siter geminentur anni,

Nulla fortunę melioris aura

Te mihi tollet.

Tu meus ductor: mea spes: meumq;

Robur. hunc vnum regito misellum,

Cunq; res poscet: tibi se dicanti:

Vtere seruo.

Tu mihi tandem tribuas: vt illum

(Nī tuis obsum studiis) laborem

Quem prior liquit: reuocandus alter

Inchoet annus.

Hoc tua fretus bonitate posco:
 Quod tuę laudí reor affuturum.
 Colligam fructus operis. tibi ípsi

Gloría crescet.

Sic duos vnum lare non eodem
 (Mira res) fecit paritas amoris.
 Ut stili turpes nihil erubescam

Prodere neuos.

Ergo dum voluís puerile carmen
 Quod senex mittit: trutinato prudens
 Vota plus verbis: animumq; rebus.

Iamq; valetó.

¶ Eiusdē ad eundem distichon.

Pullulet alma fides: qua me cōplecteris oro.

Inq; díes surgat qui modo ccepit amor.

In decimā tertiā oden argumētū.

Gratias. Hac ode pulchre & decēter accumulát beneficiū iúbileę remissiōis p totā galliā ab alexādro. vi. Romanor; pontífice missę

De remissione & (vt dicunt) indulgentiā anni iúbilei prerogata & missa ad omnem galliā. ab alexādro vi.

Ode. xiii. Dicolos tetraastrophos scēliciter ícipit Metro saphico & adonio.

g Ratias pressis labiis volutans:

Roma quas spargit populos per omnes:

Muneris largum nequeo datorem

Non modulari.

Sobrius quo sim tamen elocutor:
Pronus exorem regat os manumq;
Flator æternus: sapientis ingens

Conditor oris.

O Alexandrum modo liberalem.
Prodigum nolim vocitare papam.
Absit vt lædant fidei parentem

Hæc mea plectra.

O pium certe caput & benignum.
O inauditam bonitatis archam.

Diuitis romę iubileæ gaza

Panditur orbi.

Iam solum rimis fiderant hiulcis
Syrii vultus rabiesq; feruens:
Alueos iam iam vacuos arena

Sicca probrat:

Ipsæ terrarum madidus rigator
Sed suas fundit pluuias orion.
Munus o felix nimis & beatum

Atq; salubre.

Aridis imber datur ecce glebis.
Flaccidę iam nunc releuantur herbę.
Prata florebunt. reuifcet omnis

Hortulus arens.

Arbores primum repetunt vigorem,

Mala post flores dare pollicentur,

Diuitis romę iubilea gaza

Panditur orbi,

Palmites viti sociantur alme,

Pampinos subter botrus ingrauescit,

Vberes succos dabit omnis vua

Pressa colono,

Vepribus non hic locus & labruscis,

Pacis hic multus venieq; feruor,

Hic ligo stirpes abigit nocentes

Et cremat igni,

Germinant fruges, fata conualescunt,

Gramen exurgit pecori fouendo,

In dies crescit meritum laboris

Officiosi,

Messe q̄ densa retegentur agri

Quos super viuax cadit vrbis humor,

Diuitis romę iubilea gaza

Panditur orbi,

Saucias curat medicus bidentes

Nunc alexander bonus ipse pastor,

Et lupis seuis baculo minatur

Christiferace,

Arcubus vicit macedo cruentis:
Imperans carní fluidisq; membris,
Machínis vrbes ferus obruebat
Cuncta cohercens.

Noster híc princeps venia tributa
Fit triumphator populí voléntis.
Gratías nullus renuít paternas
Querere passim.

Quisq; summittit caput imperanti.
Captat & scelix fieri subactus.
Diuitis romę iubilea gaza
Panditur orbi.

Quis recuset tam cumulata dona:
Tam citos gressus superas ad arces?
Aere perpauco: lachrymis sed amplis
Summa lucremur.

Huc cateruatim veniant fideles:
Rusticus: ciuís: iuuenis: senesq;
Omnis huc sexus properet lauandus:
Omnis & ordo.

Expiatores scelerum parati
Accient lentis niueisq; virgis.
Nec deest vini: nec abest oliui
Copia dulcis.

En salutaris monet aura cunctos.

Crux rubens terget sua cuiq; foeda.

Plura quid texam? iubileam gaza

Panditur orbi.

In decimā quartā oden argumētū.

Pauca modo o iuvenes. Hac ode iuitat author studiosam iuue-
tutē ad sapientiā: docens facile ad eā aditū: eiusq; adeptę huberri-
mos fructū: simulq; præter quaterna prima et totidē vltima: duo &
viginti metrorum genera in hac ode connectit: quaternis videlicet
versibus vbiq; nouum genus cōplexus: vt simul cum factis ad sa-
pientiam monitis etiam ad varia carmina præbeat exempla. Prima
quaterna et vltima quæ propter grauitatem merito sūt heroica cō-
stant sex pedibus quorum quattuor primi dactyli aut spondei aut
mixti esse possunt ad libitum sic tñ vt neq; secundus neq; tertius pes
terminet partē orationis. deinde addetur dactylus cū spondeo aut
trocheo. Secūda cōstāt tribus dactylis et totidē trocheis. Tertia tri-
bus iābis aut duobus et spondeo cū duobus anapestis. Quarta duo-
bus heroici carminis pedibus spondeo et duobus anapestis. Quinta p-
primū pedē quaternos hñt dactylos sed primus primo ē spondeus.
Secūdo pirrhichio. Tertio iābo. Quarto trocheo. Sexta tribus he-
roicis. quarto dactylo et tribus trocheis. Septima tribus dactylis et
pirrhichio. Octaua spondeo dactylo spondeo. Nona spondeo & duo-
bus dactylis. Decima spondeo dactylo cęsura et duobus dactylis.
Vndecima spondeo dactylo spondeo anapesto. et duobus dactylis
Duodecimā quicq; heroicis & pirrhichio loco spondei. Deciatertia fe-
re heroica nisi q; primus versiculus & vltimus i tertio aphibracū habet
Deciaquarta etiā heroica sed geminata vltimā syllabā. Deciaquī-
ta. trocheo spondeo dactylo et duobus trocheis. Decia sexta trocheo
vel spondeo. dactylo et tribus trocheis. Decia septima duobus dactylis
spondeo trocheo spondeo dactylo. Decia octaua. spondeo iābo spon-
deo iābo duobus dactylis & syllaba. Decia nona spondeo iābo cęsu-
ra duobus dactylis. Vigesima duobus dactylis cęsura et duobus tro-
cheis. Vigesima prima septē iābis: sed locis iparibus recipiunt spon-
dei. Vigesima secunda sex iābis cū syllaba: sed locis iparibus reci-
pitur spondeus. Vigesima tertia: tribus anapestis: spondeo: duobus
iābis cū syllaba Vtria sūt qualia prima: vt sicut icceptio grauis: sic
et exitus. Nomina aut carminū in frontibus singulorū pscripta sūt.

p. llii.

Ode. xiiii. exhortat auctor iuuenes ad sapiētiā: simulq;
 tria & viginti gñā metrorū docet: q̄ aliunde q̄ a pedibus
 cognomentū accepere totidem tetraſtichis annotanda.
 Hoc primū tetraſtichum & vltimū pro vno genere com
 putantur ſcilicet heroico hexametro.

p Auca mō o iuuenes doceā. huc aduertite q̄ſo.

Hic morū ſimul: & modulādi norma feret.

Seria mentis erunt. linguarū carmina. quiſq;

Ambabus propriū rapiat ſine murmure donum.

¶ **Eucomilogicum penthametrum.**

Vos tamen & moneo: monēſq; poſco:

Pectoris vt potius petatis arma:

Induuiasq; ſacras. deinde vocis

Pyeriē modulos ſonantiores.

¶ **Iambilogium penthametrum.**

Nihil parum ve profuerint numeri

Loquaxq; muſa: ni ſapiet proba mens

Agetq; pernix complacitura deo.

Sed inſtitutum iam faciamus iter.

¶ **Elegiacū penthametrū conſtans
 penthimemeri heroica & daſtilica.**

Omnibus imprimis lex tot amare ſimul

Atq; timere deum. peruius iſte patet

Ad ſapere ingreſſus: ſeu via recta quidem.

Discendus vobis primus hic ergo timor.

¶ **Eulogicum penthametrum.**

Est qui segniciem veluti sacra numína
 Colat. o nimis atq; super miserabilem,
 Auís continuo volitans secat aera.

Ipsé propter opus satus est homo, cur iacet!

☉ Archilochiũ constans tetrametro
 bucolico & tribus trocheis.

Vade ad formicã pigritãs miser. Aspice vt decoro
 Vitam traducat molimíne, vix quiescit vnq̃.

Ni ventis agitetur & imbribus. o grauẽ magistrã

Quã merito possis imitari: imo iure debes.

☉ Phaliscũ tetrametrũ endecasyllabũ.

Silabor & vigilantia frequens:

Sí studii iuuat assiduitas:

(Nil dubitem) sapientia aderit.

Vosq; suis alet optima fauis.

☉ Pherecratium trimetrũ heptasyllabum.

Hęc iutrix operosa est.

Odit desidiosos.

Spernit mollia fulcra:

Thermarumq; tepores.

☉ Gliconiũ coriambicũ trimetrũ octosyllabũ,

Hęc sortes quoq; despicit

Et fœdas animas lue.

Vult mundum thalamum sibi

Vult & casta cubilia.

☉ Asclepiadeū tetrametrū diodecasyllabū,

Elatos fugit hęc: bileq; percitos.

Fastidit cupidos hęc sua largiens.

Sed non est iuueni nexa tenacitas.

Hoc culpe vetulis affidet ossibus.

☉ Alchaicum penthametrū coriambicū.

Nullū flagitiū (ne nīmiū vos morer) est genus

Quicum stare queat fulgida lampas sapientię.

Hęc secum tenebras nō finit vllas habitare.nec

Terrū aut fœdum aliquid sustinet. o gratificū iubar.

☉ Heroicum truncateū scazon vel iniuriū.

Quis nō hanc lucē cupiat: nisi pectoris inops?

Que non hanc acies desideret intīma facem?

O vtinam possētis vos spectare iuuenes

Quāta sit & qualis que vobis vbera parat.

☉ Priapium hexametrum.

Fœlix qui sapientiam primis quegit ab annis.

Inuentamq; tenet vigil.& se credit eidem

Tanq̄ progenies sua.nec lactantibus aures

Nequiciis aperit suas. o fœlix nīmiū inquā.

☉ Echoicum heroicū.

Heu si tunc malus inuadet faciles animos mos:

Flagitiū virtus reputabitur: atq; nefas fas.

Dum profuga est ratio: poterit vix esse redux dux:

Aut expugnatę sedis ventura capax pax.

☉ Saphicum endecasyllabum.

Sin piis virtutibus assuescet

Vdaq; & mollis puerilis etas:

In virum euadet puer eruditum:

Inq; fulgentes sapidosq; canos.

☉ Phalecium endecasyllabum.

Eya dum cupit hec rapilibenter

Ductricem sapientiam capeffe:

Non auro variisq; conferendam

Gemmis. hanc cole: & antepone sorti.

☉ Archilochium hexametrum.

Quis ferat huius herę virtutem & excellentia:

Robur & imperium: sensusq; non scrutabiles:

Quis ferat & speciem: claraq; ocellorum faces:

Quis vel benignū animū: vel liberalem dexterā:

☉ Archilochium hexametrum.

Narrare fructus vberes comodaq; innumera

Et copiam cum gratiis nulla camœna queat.

O q̄ effluentes: q̄ ratas delicias tribuit

Se possidentibus semel: dulcis & alma parens.

☉ Alchaicum tetrametrum.

Non sola adibit (crede mihi puer:

Si tu patebis) te sapientia.

Intrabit & te feruida charitas

Omnisq; virtus: atq; scientia,

¶ Alchaicum tetrametrū grauidum.

Vis locuples fieri: diues illa est,

Vis fieri validus: fortis illa est.

Vis fore te stabilem: firma & illa est.

Viuerē vis hilaris: leta & illa est.

¶ Saliambicum hexametrum.

Quid longius morer te: cumulos habere vis

Rerum omniū: hanc habe. vis nihilo carere tu

Hanc posside volentē. quid humi iaces?

An te nequit mouere hinc sapientię vigor?

¶ Saturnium hexametrum.

Credas oportet o fas o tenella pubes

Salubriter monenti: doctioribusq;

Caue caue sequaris cœcam opinionem:

Ne te in scrobem profundā mergat ipsa ductrix.

¶ Archilochium hexametrum.

Sapientia dux tibi prestat: nec finas abire.

Petit hoc: monet: atq; precatur. vult preesse menti

Animoq; tuo. penetrales huic reclude sedes.

Aderit. refera cito pectus te volenti adire.

¶ Heroicum vt primum.

Iam satis & docui et monui te clara iuuentus.

Consilium ac doctrinam ne spernas veterani.

Quod sapias hic inuenies: & quod modularis.

Disce hinc & modulās sapere: & sapiēs modulari.

In xv. ac vltimā oden argumētū.

Me tui petri &c. Hanc vltimā oden recēs cōpositā scribit au-
ctor n̄ videlicet mḡi Petrus Burr⁹ ad magistrū petrū iuuenilē: de
petro iuuenili eiusdē filio: cui eā quasi pro libis apud Ambianos
tunc dari solitis destinat. Pufio. i. puer pufill⁹. Osculū nō posco:
qđ horruisti. Nam semp ab ip̄o deofculari pudore infātali refugit.
Paruulū libū. Moris enī est (vt dixi) apud ambianos ī natiuitate &
circūcisione dominica pueris liba dare: loco quorū hic carmina p̄-
bet. Sume laurenti. i. tu petre q et laurenti⁹ diceris. Nā a dño hugo
ne de montmorency Petrus Laurenti⁹ in sacro fonte vocat⁹ ē. Pe-
trus quidē vt sit quartus eius noīs hāeres. Nā iā tres fuerāt petri iu-
ueniles. pater. auus. & proauus a thoma iuuenili progeniti. Laurē-
tius aut. quia diui Laurentii luce nat⁹ ē statim cū lucifero vt patet
hoc disticho nomine pueri nascentis edito: in quo etiam p litteras
numerales annus et dies natalitius puero annotatur.

Laurenti festo dum stella diurna nitescit

Ex vtero egredior paruulus orbicola.

Dicit autē mihi iā dicatē. quia parentes ipsū iā natū in clientelam
atq; patronatū authoris n̄i deciderūt. Te cum lalage. te inquam o-
petre: pater: canentem cū lalage. i. vt hic īterpretor cum vxore tua
Clara et nomine et morib⁹ (et nī fallor) voce: vt ad lalagen illā ho-
ratianā respexerit primo carminum. Dulce ridentem lalagen ama-
bo: Dulce loquentem. Quartus hic petrus. dixi quomodo sit quar-
tus. Quod augurat mens. Coniectura ducitur a disticho superiore
quasi a puero condito. Hec tuus &c. hoc tetrasticho temp⁹ quo hec
scripsit author characterib⁹ numeralibus annotat: & sequenti etas-
tis suę annos. qui sunt quinq; & septuaginta.

Ode. xv. Dicolos tetraastrophos Metrū saphicū & ado-
nium. Ad Magistrū Petrum iuuenilē iure peritum & stu-
diorum humanitatis zelatorem.

m Et tui petri pia cura petre

Pectinem cogit reuocare petrum.

Et senem quis prope derelictos

Tangere neruos.

Sed lirę terret ruditas puellum.
 Nam pauentem iam videor videre
 Ad suę matris fugitare mammas:
 Vt solet agnus.

Ne time rugas rigidamq; barbam
 Pusio, ne lumina rubra frontis.
 Osculum non posco: quod horruisti
 Semper vt anguem.

Haud gero virgas teneris minantes
 Artubus, pacem mea dextra portat.
 Paruulum libum cape: quod parauit
 Dextera pistrinx.

Vult parens hoc accipias vterq;
 Nil doli fraudisq; latet sub esca.
 Sume laurenti mihi iam dicite
 Munera prima.

Ah puer tristes vetuli camcenas
 Respuat libumq; quid hoc? profecto
 Dulcius te cum lalage tua audit
 Sepe canentem.

Sanguine obscuro ac humili creatum
 Despicit forsan, neq; vult lacertis
 Vilibus tangi, iuuenilis ecce
 Q̄ bene callet!

Hoc erit si quando: quod augurat mens:

Quartus hic petrus superabit omnes

Quos suum vidit genus omne claro

Stemmata petros.

Viue scelix atq; diu beatus

O mihi suauissime petre: q̄q̄

Nostra fastidis modulata: q̄q̄

Liba recusas.

Flora iam pridem violas rosetis

Miscuit. candentia nais vltro

Lilia en offert. tibi iam retexunt

Serta napeq;.

Ecce amat flores luuenilis. ecce

Posteaq; de violis rosifq;

Audit verbum: salit vsq; ridet:

Tendit & vlnas.

Hec erunt filii tua. ego pipleam

Vt ferat sertum rogabo supplex.

Nunc vale patris decus: atq; Clare

Gloria matris.

Ad tuum petrum satis hec: quiescat

Iam sino. claudit puer en ocellos

Hac mea forsan nimia grauatus

Garrulitate.

Magistri Petri Burri

Dormiat viuens vigilansq; uiuat

Auferens curas penitus iugales:

Si quibus forsit subito graueris

Aut tua coniunx.

Vinculum vestri sit amoris vsq;

Et gerat ramos oleę virentis

Donec insignes queat ipse maior

Vellere lauros.

Charitas isthęc voluit profarer.

Non eges doctus monitore quouis:

Non vel vxor iam pariter valet.

Tres modo clari.

¶ Data temporis.

Hęc tuus languens nimio veterno

Pinsuit Burrus veteri farina:

Ecce nunc se offert rapias rogat te

Strena parata.

¶ Data ætatis authoris.

Si voles euum numerare nostrum

Septuaginta cumulado messes:

lis tamen lustrum superadde. vixi

(Crede) tot annos.

Finis quattuor librorū Carminū

Magistri Petri Burri.

Argumentum in primum quinti libri carmen.

T si cūcta &c. Primū hoc quinti voluminis carmen merito
 e hexametrum heroicum est: nā grauitate & pondere plucet
 quippe quo teneros scholasticorū aios: quos multiformes
 cōmemorat bonis morib⁹ p captu & igenio bonisq; artib⁹ ibuedos
 docet. Eo at carminis genere quicūq; docēt libēter vtūtur vt virgi
 lius in geor. Cato ille ī moralib⁹. lucreti⁹. fatyrici latini. & grāmati
 cā docēs alexāder. Quocirca vbi a doctrina recedit carmen mutat
 & faciliiori cōtextu vtpote elegiaco amicū ad quē scribit alloquif.
 Filix herba nota quē radicibus suis quas magnas habet segetib⁹ Filix
 plurimū officit: estq; vt p sius inquit difficilis euulsu atq; eradicatu
 Laurea est corona e lauro sūmis victorib⁹ & eorū laudatorib⁹ poe- Laurea
 tis debita. Ferulē a feriēdo dictē q; eis manus scholasticorū feriri Ferula
 soleant. vnde illud Iuuenalis saty. prima. Et nos ergo manū ferulē
 subduximus. Flagra sunt sūmitates arborū vento agitari solitæ Flagra
 vñ p diminutionē flagella: accipit hic flagrū pro colapho. Vibix Vibix
 potius q; vibex quia scēmininū est & penultimā producit: est qua-
 si cicatrix & inflatura flagello facta. Persius. multa vibice flagellas
 De firenibus & formica alibi locuti sum⁹. Q; degere. subaudi vir-
 tutis expertes. Idēq; promœtheus. i. plastes seu plasmator deus.
 Nam promœtheus vt alibi diximus primus plastes est habit⁹. Ge-
 nius hic pro natura. Clío pro sapientia & Aeacus pro violentia ac
 cipiuntur per metonymiam. Est enim genius naturę deus: nascen-
 tibus datus. Clío vna musarum quę sunt scientiarum inuentrices
 Aeacus strictissimus iudex apud inferos noxios torquens vñ Iu- Aeacus
 uenalis sat. i. Quas torqueat ymbras Aeacus. Quę testa. Ex epi-
 stolis horatii. Quo semel est ibuta recēs seruabit odorem Testa diu
 Aethiopē furuū &c. id sūptū est ex hiere. cap. xiii. Sacra tecta mi-
 neruę. i. sphię hoc est sapientia: sed sophia etiam apud gręcos se-
 cundam corripit. Deucalionis de cotibus. Vt Ouidi⁹ meta. primo Deucaliō
 recitat tempore deucalionis & pyrreę eius cōiugis perierat genus
 humanum diluuiō: verum cum ex oraculo didicissent id repandū
 iactis post tergū maternis ossibus: intellexerunt tādē matrē cōmu-
 nē terrenascētū esse terrā eiusq; ossa lapides quibus post tergum
 deucalionis iactis nati sunt viri & post tergum pyrreę Fœmię. Re-
 uera cum particulare esset diluuium multi mortales ad deucalionē
 regē thessalię se in rupes & saxa receperunt: vnde cum prodirēt ex
 illis nati fingebantur. Medusa autem eos a quibus videbatur in sa Medusa
 xa conuertit vt fabulę recitant eo q; specie sua miseros ad quęnis

Minerua

dura subeūda; cōpelleret & quasi faxeos faceret. Inuita Minerua. i. ingenio & naturali industria Vulcano. i. cuius fabro. Nā vulcan⁹ est faber Iouis. Cereris labores. i. agriculturę. Bacchi. i. vini. hoc ē sint agricolę aut vinitores. Marti. i. bello. Mauors id ē mars valet arte sua. quia vt dicit in prologo salustius. Priusq̄ incipias consul to: & vbi consulueris mature facto opus est. Pontica. i. marina. qa est etiā classis militum in campis & scholasticorum vt quintilianus docet. Effeda. i. vehicla gallicana potissimū. Lacerti. i. brachia. Facessat hic. i. faciat. Ad ludū. i. scholas. Gymnasia. i. scholę. athletas. i. diligentes scholasticos per metaphorā. Palestre. i. exercitio Delphica festa. i. laurea.

Carmen primū hexametrum heroicū. De necessitate scholasticę institutionis Et multiplici adolescentulorum ingenio: ad magr̄m Ioānē de vvisques virū de re scholastica optime meritum.

e T si cuncta bonum natiuo lumine spectant:

Atq; illud crebris ardent contingere votis:

Vix tamen externi quisq̄ moderaminis expers.

Inuentus: quē non aliorum inflexerit error.

Hoc est cur egeat custodis mollior etas:

Cur preceptoris: cur vindicis vsq; seueri.

Nāq; ad virtutes non vno more iuuentus

Ingreditur. nec discendi calor omnibus idem.

Ille bonas artes animo suadente capescit

Acrior. & vitę mores delibat honestos.

Observatoris tamen & medicantis egebit:

Ne sanum pectus vicii contagio ledat.

Expectat ductorem alius. seseq; vocanti
 Credit. & hortantem sequitur prope gressibus equis.
 Est qui diuersum (lento nisi vimine cogis)
 Ibit iter. verum tandem vestigia torquet
 Cesus. & ad rectum lori formidine cursat.
 O fortunatos iuuenes quibus ipsa colendę
 Virtutis cura est: studiūq; innata cupido.
 Faustus & ille etiam qui p̄ceptore monente
 Impiger assurgit calces pressurus euntis.
 Nec tamen infelix qui post certamina longa
 Victus: ad extremū veros deprendit honores.
 Hos ego qui teneram institui formare iuuentam:
 Dum mollis cęra est: huc properare iubebo.
 Nam si quando filix incultis creuerit agris:
 Haud facile euellas omnem radicibus herbam:
 Este alacres pueri. firmis huc tendite plantis
 Huc intrate leues. iam vobis laurea surgit
 Laurea que doctos solet exornare poetas:
 Victorum munus: spectabile laurea sertum.
 Quid cessatis adhuc studiorum tangere limen?
 An mora parua: labor modicus: murmurq; pusillum:
 An ferule terrent: & flagra minantia tergo?
 Per breue pondus erit. precium sudoribus ingens.
 qui

Et post vibices victoria læta sequetur.
 Tantulus iste labos ad honoris vos trahet arces:
 Vnde huc fama volat modulans & gloria viuax.
 Vos senio fracti reliquos superabitis olim
 Artibus: eloquio: sensu: vincetis & ære.
 Hos fouet amplexu veri sapientia cultrix
 Quos delectat opus: studii quos cura laborq;
 Sollicitat. verum tepidis a mentibus illa
 Et grauibus somno vigiles auertit ocellos.
 Si qua verecundę vobis est gratia frontis:
 Delicias molles: & inertem horrete soporem
 Tanq̃ syrenas. suadet formica serendum
 Corporibus vegetis: infirma quod emetat etas.
 Dura pati iuuenes satius: q̃ degere canos.
 Sed (quod ferre pudet) sunt qui data lumina cecis
 Obuoluunt latebris. sunt qui monitoribus obstant
 Effreni: quos nec deterrent dira flagella:
 Quo minus in vetitum ruat imperiosa libido.
 Hos eadem tamen & tellus: idēq; promætheus
 Ignibus ex iisdem (dictu mirabile) sinxit.
 Quis tam diuerso facit hos procedere calles?
 O miseros quibus est adeo peruersa voluntas:
 Vt neq; vel genius: vel clio aut eacus ipse
 Voluat in aduersum: quin semper turpia malint

Horum vix aliquem videas meliore senecta
 Viuere: (si donant leges & furca senectam)
 Quippe nequit facile obscenos dediscere mores
 Assuetus prauis. Quę testa relinquat odorem.
 Quem semel accepit penitus: dū mollior esset
 Aethyopem furuū si quando albere videbis:
 Aut pardum maculas deponere: tum quoq; cernes
 Mentibus obscuros sera candescere vita.
 Ite ite indociles. vobis sacra testa mineruę
 Clauduntur. neq; vos virtutis regia curat.
 Atria vitantem sua nec sapientia querit:
 Nec se spernentis optat consortia virtus.
 Vos fugit ars omnis. fugiunt fora. vos fugit ipsa
 Militię probitas nullis obnoxia probris.
 Sunt alii quoq; (quos genitrix licet optima iuret:)
 Deucalioneis credam de cotibus ortos:
 Aut iaiā anguiferę vultum spectasse medusę:
 Tam rudis est animus: tantū est in pectore saxi.
 A vitis tamen abscedunt. cupiuntq; doceri.
 Sed nihil iuuta sapiunt retinentq; minerva:
 Istos vulcano dederim fabrilibus aptos
 Officiis. aut si terrā sulcare iuuabit:
 Hos habeant crebri cereris bacchiq; labores.
 Q; si forte animos mēbris ingentibus equant

Non inuitus eos duro concessero marti.
 Ille probos fortesq; suis desiderat armis:
 Non quos sola iuuant incendia: stupra: rapine.
 Nobilis o quotiens victores palma reliquit
 Prædaram cupidos. quotiens surrexit in hostes
 Inferior probitate valens atq; arte magistra.
 Atq; sua maior regitur. capit arte triumphum
 Qui modo terga dabat. multa tractarier arte
 Pontica vult classis. artem commercia poscunt:
 Sive fretum aut terras lustrabis principe lucro:
 Sive domum referent numerosas effeda merces.
 Quid moror? artis egent quecunq; industria sollers
 Repperit. vt cuiq; ingenium est vegetiq; lacerti:
 Vt genus: vt regio: patrumq; modestia perfert:
 Conueniens operum munus studiūq; faceffat.
 Haud equidem priuata velim seu publica ferre
 Munia: non artis species: non ingeniorum.
 Quis rerum varios vsus: aut singula vota
 Comprendat numeris? quis tanta negocia: totq;
 Efferat artificum molimina: iam redeo ad vos
 O iuuenum turme dociles: nostra vnica cura:
 Nostrium opus: ac sudor. huc maturate frequentes
 Ad ludum voco. nam ludum dixere priores
 Hec exercende mentis certamina: iam nunc

Gymnasia athletas reuocant. pperate. subite
 Atq; animos viresq; ipsas aptate palestre.
 Expectat luctaturos amplissima merces.
 Deniq; vos iterum pueri iuuenesq; monebo:
 Dum licet ad pulchros mores: ad grāmata docta
 Accingat sese quisquis bonus atq; disertus
 Esse volet. nunc era sonant. mox lucta geretur.
 Rectores pugilum. tentant preludia pugne
 Non timor aut somnus. nō vos ignauia fallat:
 Tempus abit fluidum. vires animiq; rudescunt.
 Perdita ploratur sero que fluxerit hora.
 Hęc satis expertum non expertos monuisse.
 Credite: ne tandem pudeat pigeatq; moratos.

Peroratio ad Ioānem de vvicques.

Ic mihi suadebam q̄tū schola publica fructus

Afferret teneris mobilibusq; animis:

Dum vacuas luget nicolai ianua sedes:

Herbosumq; virens area prestat iter.

Te spectatorem vir non indocte iohannes

Censoremq; pium carmina nostra volunt.

Nāq; ego paulisper certaminis huius arena

Versatus: iuuenum prelia parua loquor.

Tu veteris circi prudens moderator & acer

Certantum pugilum grandia bella feres.

Et maiore tuba lentos profugosq; vocabis:

Vt reduces ornent delphica ferta comas.

Interea tamen hæc pugne præludia sumes.

Et postrema tui vota benigna petri.

Viue palestritum pugna vigor:ambianorum

Viue lira & nervis strenuus. Atq; vale.

Adeundem de vicques.

Ite rudes versus ad limina docta iohannis.

Pro cunctisq; palam perferat vnus aue.

Hoc satis. at si quid de nostra forte salute

Vos roget: in morbis degere ferte senem.

Si vestras tandem perget deradere mendas:

Subdite colla viro. nulla litura grauet.

Malo cicatrices pateant: q̄ (quod veritissimum)

Putris alat sordes ipsa decor a cutis.

Ite reuerfuri: quando volet atq; iubebit.

Lux festa est. vacuū nunc reor esse virum.

Sin vos fastidit hæsterno fasce grauatus:

Ad patrios taciti mox remeate lares.

Argumentum in secūdū quinti libri carmen.

Voluenti mecū &c. Carmē hoc vt superi⁹ & cetera h⁹ volumis hexametrum heroicū aut poti⁹ doctrinale est grauitate sūma cū verborū tū sententiarum p̄ditum ita vt stilus rebus congruat: tractat altissimū genus hominum vtpotes sacerdotes eorū originē dignitatē & officiū docte admodū cōtexens vt ex carminis lectōe poti⁹ q̄ ex hac p̄notatōe te studiosē lector didicisse velim: verum quia maiusculū est opus: more poetarum proponit inuocat & exequitur.

Proponit in principio. inuocat ibi vati facilem da christe camœ-
 nā. Exequitur ibi vos quibus. Mancipiū dicit manu captū & ita ī
 feruitutē redactū: vñ dū liberatur manumitti dicit. Quia vero cum
 iure belli occidi posset seruātū est seruus & serua dicit. Vbi annotā
 dū noīa in ym cuiuscūq; significationis sint esse neutra nisi sint
 propria mulierum: etiam si significant flumen vt rhenū sed & rhe-
 nus dicitur. aut arborem vt pomum apud tibullū & balsamū apud
 maronem vsurpatiuē. aut vtrūq; sexum. vt scortum & mancipiū
 aut epichenū .i. promiscuum sexum vt ostreum quod tamen vsur-
 patiuē dictum vult feruius. & in plurali q̄ pro seruis & ministris ac-
 cipiūtur. seruitia & ministeria. Verna dicitur ex ancilla nostra qua-
 si verno tempore natus. vocat autem sacerdotes seruos christi: si-
 cut paulus se frequenter appellat. vnde & gregorius quod & cete-
 ri sūmi pontifices deinceps obseruant: se seruū seruorum dei nū-
 cupatum voluit. Nec mirum. quia seruire deo regnare est: quippe
 cuius agi frenis atq; obtemperare p̄ceptis sūma libertas est autho-
 re boetio. vnde & flaccus carminum. iii. Diis te minorem q̄ geris
 imperas. Facilem camœnam. i. canēdi amœne facultatē. Scopulus
 saxum procellis in mari concuti solitum. Procella est fluctus cum
 vento a procellendo dicta. Conclauē arcanum & secretum locū si-
 gnificat quasi claue conclusum. Primus melchisedech. vnde canim-
 mus. secundum ordinem melchisedech. q̄ historia ex genesi nota.
 Vates priscos. i. poetas. Studiūq; mineruē. i. sapientiē quam gre-
 ci sophian vocant: addictos. i. philosophos. De mose & fratre sa-
 tis e biblia nota historia. Thiara foeminino genere aut thiaras: vt
 apud Iuuenalem: masculino est species infule p̄sertim phrygiæ
 vnde maro. Et phrygia vestitur bucca thiara. Gentes græce ethni-
 ci a populo fidele abhorrentes. Delubra sunt templa in quibus si-
 mulacra sunt proprie decorticato ligno facta. Templis coluisse di-
 catos. Quia apud ægyptios reges etiam sūmi sacerdotes fuere. de
 quibus & sequentibus apud Iustinum & herodotū leges plurima.
 De romanis autem apud liuium in primo. De gallis apud cōmen-
 tarios cesaris. Saliī enim sunt martis sacerdotes a saliendo dicti.
 Nam tempore numę pompilii cecidisse dicitur ācile. i. quoddā scu-
 tum de celo: dictūq; per vates illic imperium fore vbi & ācile: quo
 circa ne illud auferatur dolo curauit numa. xi. alia fieri: quę simul
 circūferebantur cum saltatione & tripudio a salis quorum antistes
 p̄sul. quasi p̄ses saliorum dictus. Diales autem flamies erant iouis
 qui dius dicitur. producitur autem prima sicut in dius Persius qd

Mancipiū

Noīa ī ym

Verna

Seruī deo

Scopulus

Procella

Conclauē

Thiara

Thiaras

Gentes

Delubra

Saliī

Diales

Druidæ

dia poemata narrēt Ethruſia que & tuſcia ſeu tuſcania in qua florentini nūc principatum habent ꝑbuit romanis & regum & ſacerdotum fere ritus. Gallorum autē ſacerdotes druidę ſeu dryide (ſic enim a gręcis dicuntur: verum paſſim pro y: proferimus u vt cumi nū pro cymino: cupreſſus pro cypreſſo. thyle ꝑ thule &c. A quercubus denominabantur: quia in ſiluis habitare conſueuerant. vnde lucanus lib. i. ad illos inquit. Nemora alta: remotis incolitis lucis. Et plinius in fine libri. xvi. naturalis hiftorię. Nihil inquit habēt dryidę. ita enim galli ſuos appellant magos id eſt ſapientes & religioſos. Hos ariſtoteles i libro de magia: & Socion in libro ſucceſſionum: diuini humaniq; iuris peritiſſimos dixere: ac propterea religioni deditos & ſemnotheos appellatos. i. caſtos & venerabiles Quorum ritum & mores lucanus late proſecutus Et quędam plinius tetigit. Sed vt ait ſuetonius in vita Claudii dryidarum religionem apud gallos dire imanitatis tm̄ ciuibus ſub auguſto interdicitam. Claudius impator quintus penit⁹ aboleuit. Verum plini⁹ nō a claudio ſed a tiberio dryidas dryidarūq; religionē abolitā: cē demonſtrat ſic ſcribens libro. xxx. naturalis hiftorię. Nam tiberi⁹ cęſaris principatus ſuſtulit dryidas gallorum: & hoc genus vatū medicorūq;. Verūtamen poſſet plinius de claudio quoq; intelligi: vt dicatur claudius tiberius drufus. Superſtitio autem eorum erat poſitiſſimum in viſco colligendo ex robore: quod quaſi cęlitus miſſū ſterilitatem & morbum auferre eſtimabāt & ſuperſtitioſiſſime colligebant. Noluerunt autem ſacra & arcana ſua ſcribi in libris ſed in pectoribus initiatorum. Et de deo multa pie ſentiebāt vſque adeo vt hereditario iure gallos nunc chriſtianiſſimos cenſeas. Fuerūt ꝑ terea ſemp galli vt cęſar atteſtatur in regem ſuum benioli: eiꝯq; amantiſſimi. Quinetiam immortalitatem animarum eatenus crediderunt vt hic ſepe mutuo darent quod in altero mūdo reciperēt. Sed finem facio. Scribunt alii druidę: alii dryide. alii dryude. & a drys dryos. i. a quercu denominantur: nec dicentur druides per tertiam inflexionem. vnde hic druidum pro druidarum dicitur. Cętera ſanctas litteras legentibus nota ſunt. Abdomen veteres vocabant quod nos fumen authore pli. lib. xi. Vnde Iuena. ſaty. ſecūda Atq; bonam tenerę placant abdomine porcę. Hic autem accipitur ꝑ pingui obſonio. Phafelus eſt ſcapha hoc eſt nauicula ad quā poctę ſepe faciunt translationem. Vnde hic iucunda translatione dicit muſę ſuę non progrediendum ne in ſcyllā incidat. Scylla autem eſt periculum marinum in mari ſiculo: inter duos ſcopulos in-

Abdomen

Scylla

ter quos fluctus collisi imitantur latratum canum: vnde fingit mō
strum seu mulier vorax habens catulos in vētre. vt in bucolicis &
tertio enei. Virgilius docet. Rostra autem accipiūtur, pro loco, vn
de: dicta publica pronuntiabantur. quia romę e rostris nauib⁹ an
tium detractis huiusmodi loca munita erant. Aulea sunt quę tā
peta aut tapetes vulgo vocantur: sed tapetes pprie pfternuntur au
lea suspenduntur: sic dicta (vt quidam volunt) q̄ in aula attali re-
gis primum inuenta. Mea pieris. i. mea musa: a pierio antro in quo
musę genitæ: concubuit enim illic iuppiter cum mnemosyne id ē
(vt latine, interpretatur) memoria nouem noctibus dum eas genuit
Archigenes apud Iuuenalem & alios multos est medicus manua-
lis hoc est chirurgicus pitissimus. Antistes qui p̄ aliis stat vt p̄lat⁹
& episcop⁹. Caula. i. ouile. Ratis proprie cōnexio trabiū per aquā
ducendarum sed trasumitur pro nauibus. Sūt hic alia multa difer-
te & non vulgariter dicta: sed nolumus legentibus omnem labo-
rē demere: scientes dulciora esse quę maiore pariuntur labore.

Roftra

Aulea

Tapeta

Pieris

Archige

nes

Hexametrum secundum quinti libri. De origine
dignitate: et officio sacerdotum.

v Oluentī mecum fidei primordia sanctę

Mancipia infedit vernaſq; attingere paucis

Chriſte tuos. ſi fas: caput haud ignobile vernam

Dicere: mancipiumq; deo qui ſeruit & aris.

At decuit pronos humili me dicere verbo

Pastores. vati facilem da chriſte camcenam.

Te duce nil verear ſcopulos pelagiq; procellas.

Ignarusq; vię quo me feret aura natabo.

Sed procul hinc abſit variū & mutabile vulgus.

Et pateant ſoli noſtra hec conclauia clero.

Ne ſi forte aliquas incerens patefecero labes:

Rideat, & tumido contemnat pectore tonſos.

¶ Vos quibus in sacris cōcessa est gratia rebus:
 Quosq; sacerdotes & reges dicere fas est:
 Discite quid deceat templiq; deiq; ministros.
 Discite (quandoquidem sol estis salq; vocati
 Pontifices) vestrę magnalia discite sortis.
 Turpe pati tenebras: solęq; nigrescere fumo:
 Qui reliquis debet partiri lumina certa
 Syderibus. quod si sal non sapit: haud cibus illo
 Conditus sapiet. verū putrescet. olebit
 Ocyus. atq; oculos offendet vermibus atris.
 At series diui longissima pontificatus:
 Si repetam sanctę prima incunabula gentis.
 Primus melchisedech munus cepisse videtur
 Pontificis: panem vinūq; ferens: redeunte
 Ex acie iusta deuictis regibus abram.
 Huic quoq; persoluit decimas ex omnibus idem
 Victor. nec tenuit sublata ex hoste trophęa.
 Haud priscos sequimur vates studiūq; mineruę
 Addictos. veris innitimur atq; probatis.
 Ipse sacerdotem statuit post tempora longa
 Conditor: altari qui deseruiret aaron:
 Cōiungens patri sacra ad mysteria natos.
 Sed neq; germanus moyses caruisse putandus
 Pręsulis officio: populum dū ducit alitq;

Dum vestes aptat. dum vasa decentia templis:
 Dum fratrem: dum fratre fatos consecrat et vngit.
 Q̄ si cuncta voles gestamina nosse: legatur
 Exodus: aut eius socius leuiticus. illic
 Perspicias cidarim: gēmas & punica mala:
 Quasq; duas vestes humerus ratioq; vocarunt.
 Balteus ac aurum seu tintinabula necnon
 De lino tunicę spectentur: mitra: thiara:
 Purpuraq; & coccus: bissus simul atq; iacintus.
 Si cupies etiam sacraria singula nosse:
 Archam hic & circlos: vectes: binasq; coronas
 Cernes: hic cernes archanum propiciandi
 Oraclum. cherubinq; duos. mensamq; sethinam.
 Et phialas. cyatos. acetabula. thuris acerras:
 Candelabrum. hastile cyphos. sed nec sphaera multa:
 Lilia: nec calami poterunt tua vota latere.
 Quin tabulas disces. cortinas. vela. basesq;
 Et saga. Sed nimium extrorsus de limite cessi.
 Me via prima vocat. vir sceptrifer atq; propheta:
 Hymnigraphus: dauid: diui zelator honoris:
 Ex aaron sobole: conscripsit bis duodenos.
 Qui rem diuinam facerent. arisq; p̄gressent.
 Leuitas simul: & cantores: clauigerosq;
 Instituit rex ip̄e senex: plenusq; dierum.

Multis post illum præclaris regibus: atq;
 Principibus: legitur iudeis magna fuisse
 Cura ministrantum dño: quos transeo prudens.
 Ergo sacerdoti (si veris creditur) ortus
 Desuper est. non inuentum iactabile carnis.
 Haud tamen inficior gentes sua munera & aras
 Et delubra: & priuatos habuisse penates.
 Nescius & non sum semper venerabile culmen
 Hoc habitum esse hominum: quos archanis voluere
 Præesse suis. Sed vana hæc nomina religionis:
 Quis verus cultor non sentiat omnipotentis?
 Nos primū et veri cultus exordia sancta
 Inuestigamus: priscis externa poetis
 Atq; iis quos primū sapientia iunxit amicos
 Linquentes. tamen ad laudem attinet ordinis huius:
 Quæ non inuenias cui non præstabile nomen
 Hoc fuerit populo. templis coluisse dicatos
 Traditur egyptus. reges cessisse feruntur
 Aethyopum: quotiens mortem concire iuberent
 Sacrificatores. montanos extulit indus
 Campestrisq; suos. quid perfas: cappadocesq;
 Caldeos: aphros ve feram: solitos reuereri
 Munia diuorum sacra sacrorūq; peritos?
 Sed quantum salios & diales venerata est

Roma suos: & quam finxit numa religionem:
 Quosq; sacrandorum transmisit ethruria ritus:
 Et ne præteream gallos: quis nesciat olim
 Quātus erat druydum locus: ac veneratio præcis:
 Sed de his hæc nimium. pergamus ad vltiora
 Et præcella quidem. christus rex atq; sacerdos
 (Ac dictu mirabile) victima nostra futurus
 Egregias magis atq; nouas superaddidit illis
 (Crede) facultates. veris cessere figurę
 Tandem. luminibusq; vmbacula densa choruscis.
 Audite audite excellentia vestra ministri
 Quanta sit. hic præcium pondusq; attendite vestrum:
 Vestraq; pontifices præconia. vos caro factum
 Verbum: regnator cęli dominus dominantum
 Et deus instituit. non fors. terrenaq; virtus:
 Non reges: non imperium telluris opacę.
 Sed templi vos ille sui fundamina tuta:
 Et firmum robur posuit. stantesq; colūnas.
 Ille potestatem: vires: munimina: vobis
 Contulit in petro. voluit pascatis ouile
 Quod de fauce lupi moriens: de dente leonis
 Eripuit lacerum. proprioq; in sanguine lauit.
 Cui regum nostras dixit curato bidentes:
 Nostrum pasce gregem: quibus vnq; subdidit egras

Principibus mentes: animosq; in carne fouendos?
 Quid q; ceruicem reges dimittere vobis
 Dignantur: pedibusq; etiam procumbere vestris?
 Quid q; & imperium censuras sustinet: & se
 Summittit supplex templorum legibus vltro?
 Ast hominem viuum sathanę quis tradere possit
 Preter vos: quis & eripere hunc de faucibus eius?
 Ille idem petro quecunq; ligaueris inquit:
 Esse ligata scias. que solueris esse soluta.
 Cui regum cui in qua vertendi admissa facultas
 Azimon in corpus: vinuq; in sanguinis vndam
 Saluifici christi: coelum terrasq; regentis?
 Precipuum hoc & cunctis admirabile munus
 Officiuq; hominis. non angelus arroget illud
 Posse sibi. non ipsa dei sanctissima mater.
 Preterea vobis sacramentalia queq;
 Munera concessit populatim distribuenda
 Sacramentorum ipse author. vobis dedit idem
 Vincere demonium: pestesq; fugare precando.
 Sed q; preclarum hoc. que dextra tangitis: almus
 Spiritus ingreditur: vobis licet imperitare
 Portentis. rerumq; vices mutare canendo.
 Sed vim pretereo sponsas & templa dicandis:
 Arasq; & vestes: & vascula dedita sacris.

Quid vīrus: morbosq; loquar: mortesq; repressas
 Vestro interuentu: lachrymīs: votīs: meritisq;
 Nam satis ista patent: exemplorum omnia plena.
 Plurimus hęc martyr: confessor plurimus. omnis
 Hęc patrauit apostolus: hęc patrare potestis
 Vos successores p̄lati culminis huius.
 Quę & si non facitis: non desinit esse potestas
 Quanta fuit petro. sed non vestrum hoc petit eum
 Talia nunc fieri: cum sit robusta: potensq;
 Nostra fides. & religio. cultusq; supremus.
 At non parua puto miracula. tollere morbos
 Tabificos animi spurcissima vulnera mentis
 Tergere. feruentes nimium restinguere flammās.
 Quodq; magis mirer: vitali luce carentes
 Clarificare animas: medicis attollere sursum
 Antidotis defuncta diu: tumulataq; corda.
 Hęc modovos facere nemo ambigit. O genus ingens:
 O genus electum: genus o regale colendum
 Ac formidandum merito. nec enim licet vlli
 Tangere vos per vim. seu vestra infringere iura.
 Seu vos ad non censorem tractare. quid istis
 Laudibus addiderim laudis: perpendite vosmet
 Pontifices nostri. vosmet versate minores
 Presbyteri. decus in vestrum pia flectite cordis

Lumina. & ad dñm q̄ ducem q̄ aduertite uestrum.
 Vos templum: vos ara dei: vos ip̄sius arca
 Et sedes estis: solium: sanctum q̄ tribunal.
 Sed cui iam cesso sup̄imas addere laudes?
 Angelus est: quinimo deus bonus ip̄se min̄ster
 Quē maiora quidem sacratus nomina codex
 Indere qui uisset: sepe hęc meminisse necesse:
 Ne decus & uestrum culmen q̄: obliuio mergat.
 Multa animos uestros probitas: sapientia multa:
 Multa decet uirtus: in quos uult ip̄se uenire
 Qui decus & decor est rerum pulcherrimus vnus.
 Proh q̄ turpe uiris qui sese templa dicarunt
 Hospitium q̄ deo: molles admittere curas:
 Libera q̄ obscenis sūmittere colla capistris.
 Auderent ne duces cōiuiam poscere regem:
 Admissum q̄ uolutabris mersare lutosis?
 Nolles ip̄se tibi notum inuitasse sodalem:
 Si uel nulla foret: uel sordida. cuncta sup̄ellex.
 Si uestes mundas: si uasa nitentia uultis
 Ad sacra constitui: uosmet sordebitis ip̄si
 Qui mundi lux dicimini: lucis q̄ datorem
 Suscipitis? proh fame dedecus: opprobrium q̄.
 Proh scelus infandum. uos uiuite uiuite casti
 Cultores arę. uestros p̄cingite lumbos.

Et manibus puris ardentes ferte lucernas.
 Vos seruituros (quocūq; ex ordine fitis)
 Ad sacra verus amor trahat atq; fidelis honestas.
 Non lucrosa fames. non ostentatio turgens.
 Aut simulata foris pietas. lachrymęq; coactę.
 Cumq; deum hospitio vestro tractare voletis:
 Mentis vestibulum ornatę. ac penetralia tota:
 Vt nihil offendant subeuntem limina: regum
 Sūmorum regem: dominatoremq; polorum.
 Ornatus varios olim deus esse parandos
 Censuit: insinuans mentes sua septa regentum
 Quanto præstarent: tanto magis expoliendas:
 Ornandasq; pię multo virtutis amictu.
 Hactenus hæc. aliam iam nunc cognoscite partem
 Militię christi procures: & candida turma.
 Officiū vestri. paucis licet addere fascēs.
 Illud ego in primis vestrum reor esse. tonantis
 Perpetuas laudes hymnosq; sonare. secundum:
 Pascere christicolas opere ac cęlestibus escis.
 Nam quod ad auxiliū fomentaq; corporis egrī
 Pertinet. esse piū scio: sed discrimine plenum.
 Aspicit hoc luteos artus. & commoda passim.
 Illa deum & mentes & mystica dona salutis.
 Pulcher vterq; labor. verum securior ille

Magistri Petri Burri
Quem marthę germana sibi legisse probatur.
Gratum opus acceptumq; deo releuare labantes:
Aegros solari: languentia membra fouere:
Castigare malos: in fontibus esse iuamen:
Pupillis robur: viduis plorantibus arma.
Clarius at multo est contemplari bonitatem
Dulcoremq; dei. superis affurgere: terras
Calcibus opprimere. semper laudare tonantem.
Orare assidue. meditari dona recepta
Dissolui cupere: atq; choris adiungier almis.
Est ne ergo quid agat: quo sese exerceat: aris
Deditus: at noui quosdam grauiore veterno
Depressos: vel ludere vel garrire iocantes
Qui dicant: humeris longos se trudere soles.
O, non digna viris iocularia verba sacratis.
Cur hos exemptos voluere deus ratioq;
Coniugii cura: vel cur: hos sarcina nulla:
Nullum vectigal: nullus premat vrbicus angor:
An ne vt turgescant pingues abdomine multo
Porcorum in morem: flecte hinc mea musa phasellum:
Ne mihi latrantis pateant fera guttura scille.
Malim psalmorum caneres que commoda nosti.
Laudares hymnos. cantus & iubila. sed iam
Percantata satis: satis illustrata relinquis

Iis quos sepe tenet scripturę campus amœnus.
 Cur non huc veniant: potius spectent: remorentur:
 Inuigilent refides animi: ac torpentia corda:
 Delicias habet iste suas: spectacula lusus.
 Nectareos latices. sapidissima fercula menti.
 Nec vitio dabitur: si cedes ebrius istinc.
 Aut si eructabunt epulas precordia laxa.
 Heu q̄ta almarum capiunt obliuia rerum
 Sacratos homines. q̄ spineus implicat error
 Dum vanis libris (aut nullis forsitan) herent.
 Dum vetitas leges & publica rostra frequētant.
 Fœnore dum bursas & fœdis questibus opplent.
 Dum sectantur apros. & linea rhetia tendunt.
 Dum vel equos vel aues sua gaudia pascere curāt.
 Dum thorus ornatur. dum vasis mensa politis
 Instruitur: dum pictura vestitur inani:
 Auleisve domus: dum singula magna petuntur
 Ultra q̄ fortis: meritiq; decentia poscat.
 Plurimus est (o grande nefas) qui regibus assit
 Blandus adulator: quo plures possit ad aras
 Institui: verum magis intrudi violentus.
 Sunt qui templorum vectentur ad ardua: donis:
 Seruitio: precibus: vel sanguine. quid moror: est qui
 Vulpina fraude ingreditur sublimia tecta:

Tecta dei dico. stulta hæc audacia serui:
 Pulueris: ac cineris. credit ne is fallere christum
 Omnia spectantem: o quales aditus ad honores:
 Ad fructus templi: sanctissima sacramenta.
 Inde fit vt rarus pastor sua pascua seruet.
 Rarus & incumbat gregibus. reprimatq; vagantes.
 Vel si vna est: vel si altera cui scabies premat artus:
 (Ne reliquũ pecus inficiat) vigilet. foueatq;
 Quis veniente lupo occurrit pugnacibus armis:
 Quis pro muro tutandis præsepibus astat:
 Sunt quos deterrent leuiuscula flabra minarum.
 Qui taceant. simulent. & frontis lumina claudant.
 Prohpudor ad lucra spectamus. fugimusq; labores.
 Desidię stratis languescimus. An loquar vltra:
 Sed parcas ventis parcas mea pieris alto
 Credere te nimium. iam terrę aduertito proram.
 Carbasa laxentur. vos o diuine senatus:
 O decus & templi vos o mea cura ministri:
 Si pia vobiscum primordia vestra legetis
 Auctoris memores: si pondera: iura: paratus:
 Officiũ neruos: haud quẽq; gloria fallax
 Aut tumor inflabit generis: rerũve potestas.
 Nec vos euellet rectę rationis ab arce
 Impetus: asperitas: vis: ira: minęq; tenaces:

Quos humilis docuit dñs: mitisq; magister:

Parcere peccanti: quotiens cōmissa fatetur.

Sed neq; vos nimum cōuiuia lauta tenebunt.

Aut sopor irriguus: vel pigra tepensq; voluntas.

Nullius mentem vapor ambitiosus adibit.

Non mordax liuor. non eris dira cupido.

Eva agite ante oculos semper preponite vobis

Iussorem dñm: vetitoremq; & monitorem.

Hucq; ab eo missi velut a pastore supremo

Instantes arcete lupos. baculisq; fugate.

Digressum reuocate pecus. nutrite. lauate.

Mulcete. & sanctis tandem concludite septis.

Vtq; labor minime certantia corda fatiget:

Strēua spes coram mercedem & p̄mia ponat.

In mentem veniant promissa fidelia christi.

Et leue pondus erit. gratus super omnia sudor.

Nec vos oblectent intantum vellera pulchra

Vt neglecta pię videantur tempora curę.

Annuitur tamen interdum pastoribus ipsis

Balantes tondere suas: deglubere nunq̄.

Nam velut archigenes cōgesta superflua tollit:

Vt sic incolumis citius natura resurgat:

Haud secus antistes predoctus que male parta

Nouerit: a iusto penitus resecat aceruo.

Pastorem paulus qualem velit esse :decoris
 Edocuit verbis,sensum memoremus .is inquit
 Nil gerat:aut dicat quod possit iure notari .
 Hospitio pateat domus ,esurientia pane
 Viscera compescat,doctrinis proluat aures.
 Sit iustus.verax,sanctus.doctorq; disertus.
 Sobrius,ornatus,prudens:& fronte benignus.
 Vitet auaritiam ,vitet quoq; turpia lucra,
 Elatus non sit.rixarum non sit amator.
 Nec vino madeat:nec turpi cedat amori.
 Deniq; percussor non sit,neq; ferueat ira.
 Hec ille haud reticenda canit, sed me vocat aura
 Ad littus moneor properare:& querere portum.
 Extrema hec tamen addiderim,vos este fideles
 Dispensatores:mediatoresq; ministri.
 Lucrosamq; deo curate referre talentum.
 Este sacerdotes dantes sacra:sacra docentes
 Atq; duces sacri,pulchrum ac venerabile nomen
 Vestrum hoc:qui semper nitidi:docti:facilesq;
 Viuere debetis:viuentum regula viuax.
 Insuper addiderim monitis hec bina precata,
 Nostra sacerdotum collegia christe sacerdos
 Fac valeant niueis membris:& corde pudico:
 Ut post culturam in terris:messamq; peractam:

Optima sudorum merces tribuatur olympo.
 Grex eiusq; etiam claris ductoribus assit
 Integer: aut illos præcedens: aut comitatus:
 Vt simul intrantes æternę pascua caule
 Summū pastorum videant sine fine beati.
 Siste hic musa ratem. tortos deuoluito funes:
 Vt tandem fessę sua sint retinacula nauī.
 Hęc cecinisse sat est. vati da christe quietem.

Argumentū in tertiū carmen.

Vos o mortales. Hoc carmine vt titul⁹ idicat ē breuis exhortatio ad nouissima cōsiderāda. quorūq; sit salutaris memoria docet ecclesiasticus cap. vii. dicens In omnibus operibus tuis mēorare nouissima tua: et in æternū non peccabis. Congru⁹ ē ergo materię stūlus. Bustum dicif quasi bene vstū et est proprie repositoriū vine. .i. vasculi fictilis in quo reponebantur cineres cadauerum exustorum more gentili: sed generaliter vsurpat pro quouis sepulcro. Ruberq; galerus idest pilleus: insigne cardinalatus. Mortē scilicet propriam. censuram. .i. iudiciū extremum. Paradisum. .i. gaudia cælestia. et tartara. .i. tormenta infernalīa.

Hexametrum tertium in quo continetur breuis exhortatio ad nouissima consideranda.

v Os o mortales aduertite quęso monendī.
 Quęq; frequēs repetā vigilātī corde tenete.
 Ad quęcunq; loquor quouis sit in ordine rerum.
 Tristibus an bellis: sacris an idoneus aris.
 Seu merces tractet. seu terrā vomere scīdat.
 Artifici ve manu fingat quęcunq; laborans.
 Sterne viros. vrbes incende. noualia vasta.

Dirue tēpla: sacraſq; domos: tamē est moriendū.

Nūmatum ſi quē faciet fraus mercis iniquę:

Sæpius & periura fides: tamen est moriendū.

Quis exfoluet viciōſa fruge colonus

Primitias decimasq; deo: tamen est moriendū.

Sí tardis operis: ſi fallitis arte ſiniſtra

Artifices: operum dominos: tamē est moriendū.

Quid moror? omnibus est moriendū flagicioſis.

Omnibus & iuſtis etiã. Sed peſſima mors est

Mors peccatorum. iuſtorum buſta beata.

Incipiunt etenim tum primum viuere fauſti:

Quãdo ipſorū animas rapit hoc de carcere meta.

Ergo mori iuſtus enitere: non ſcleratus:

Qui te mortalem gaudes hominēq; vocari.

Non genus egregium: non ordo: ruberq; galerus

Excusent viciis. non & labor officiumq;

Sed neq; te retrahant ſequis ex ignibus orci:

Qui non aſſueſcit flecti plangoribus. vllis.

Nec finit ad ſuperum quēq; procedere ſolem.

Ecce nouiſſima non obliuiſcenda caducis

Pectoribus. ſapitis ne viri q̄ dico frequēter?

Post operata: diu: vobis tamē est moriendū.

Credite mortales: morituri credite tandē.

Iſta volutantes nullo peccabitis quo.

Vos quoq; iudicii memores estote supremi,
 Promissæq; piis olim mercedis opime.
 Sic voluenda quidē bis bina nouissima vobis
 Mortē: censurā: paradisum: tartara monstro.
 Singula nō ab re nos hæc repetisse putate,
 Et miras species oculis aptasse videndas.
 Dum caro: dū mūdus: dum suadet turpia demon:
 Inferias spectate palam: spectate sepulchra.
 Iudicis æterni sursum spectate tribunal.
 Hinc pœnas spectasse truces: & præmia diuum.
 Hæc spectata quidem suasos peccare vetabunt.
 Et vincet vestros magnis conatibus hostes.
 Has animis ergo semper præponite formas
 Vos o mortales moniti satis: atq; valete.

Argumētū in quartum hexametrum.

Maxime christicolū. Piū secundū pōtificē maximū merito præconio affaī implorās ab eo peccatorū veniam. quod doctissime facit perstans in metaphora pastoris ac ouis. Archigenes vt pri⁹ dixi pro medico hic ponitur.

Hexametrum quartū est ad summū pontificē papā Piū: ad quē est prima ode quarti libri.

m Axime christicolū pastor pie papa secunde:

Qui potes (& constat) sancto pietatis oliuo

Quantūcunq; graues morbos curare bidentum:
 Confer opem medicam: propriū quā sperat ouile,
 En ego ballantum Tornacensis gregis vna:

s.ii.

(Quã ferus abducēs secum per deuia raptor
 Heu miserã miseram truculento dente momordi)
 Saxa per & colles querula te voce petiui.
 Respice pastor ouem pperantē ad pocula fontis
 Fontis inexhausti: gregibus quē iure propinas.
 Vix modo respiro: fibras letale venenum.
 Sic adeo claudit. metuo mihi. Respice pastor
 Quæ graue tuber alunt rabidivestigia dentis.
 Heu nisi subuenies: tandē tumor ipse subibit
 Pectoris hospitium. repetq; per ilia virus.
 Huc tua fundatur pietas. vox rauca bidentis
 Te moueat. Si perdis ouē: tua septa gemiscent.
 Ergo fouente manu saniem depelle tumoris:
 Archigenes animę. Tua laus: tua gloria maior
 (Si confurget ouis sacro medicamine) crescet.

Argumentum in quitū hexametru.

Roma beatorum. Hoc carmine romã quã sub iubileo visit
 cum multa laude affatur: enumerans quot subierit labores et peri-
 cula vt petrum videlicet apostolum: petrus burrus aliquãdo vi-
 deret. Laudat deinde a pontifice: a templis ab edificiis priuatis :
 vnde non urbem sed orbem iam censeat: sancteq; concludit longe
 gloriosius sub christo nunc triumphare quã olim triumpharit sub cę-
 saribus. Cecinit autem hoc in aduentu suo: Vnde salutationis titu-
 lo p̄signitur. Tua gloria petrus: videlicet apostolus. Carmina vatū
 id est poetarum dicunt te urbem Romuleam id est a romulo condi-
 tã. Primum regnum assiriorum fuisse asserit iustinus libro primo
 vbi sadarnapalum vltimū regnasse docet: qui et herodotus de re-
 gno partharum et medorum plurima differit. Certū est cū romani
 monarchiam tenerent etiam illis regna ablata.

Hexametrum quintum est. Ad urbem Romae. Salutatio facta
ab auctore Anno domini M.CCCC.LXXV.

r Oma beatorum roseo conspersa cruore:

Roma stupor cleri: papae sanctissima sedes:

Salve quam totiens optaram visere roma:

Roma per anfractus: per saxa petita: per alpes:

Perque tot inuisas ripis cedentibus vnda.

Eduxit fateor tua me celeberrima fama

Sedibus e patriis. liqui mihi notius aruum

Liligerosque agros. nostro mœrentia liqui

Pectora discessu. liqui monumenta parentum

Nescius an fierent nostra hæc pergentibus ossa

Triste viæ speculum: tua lux: tua gloria petrus

Vim dedit optanti sua limina cernere petro.

Ille viatori mihi nunc venerandus: & omni

Tempore ductor erit. fulgebunt illius aræ

Lampade sepe noua. resonabunt sepe camœnis:

Sepius & fumo redolebunt templa sabeo.

Roma pii iam nunc moderamine tuta secundi:

Quem sua sena vetus venienti forte videndum

Obtulit: o quanta es post montes edita valle.

Quantam te specto summi de vertice montis.

O qualis iam visa pates. que mœnia. quantis

Te speculor phanis opulentam. quot mihi turres:

Quę tribuis cernenda palatia. q̄ta videris
 Iugera complecti. quot in altis collibus arces.
 Urbem romuleam te dicunt carmina vatum.
 Ast ego te potius nunc censeo dicier orbem:
 Orbē qui populos: qui multas clauferit vrbes.
 Nullius ingenio scribi tua gloria posset:
 Tanta adeo procul apparent fastigia rerum.
 At non incuses fortunam: si tibi sceptrum:
 Si fasces: si cesareas inuidit habenas.
 Quod mortale fuit: nimirum sustulit illa
 Iure quidem. Sic assyrus insignia dempsit.
 Sic medis parthisq;. At tu regina triuphans
 Nunc immortalı christo sub principe regnas.
 Hoc abs te sceptrum casus non auferet vllus:
 Ni refugis (quod longe absit) pia iussa tonatis.
 Sed satis hec. Ad te (quod restat) nunc pperandū.
 Salue ergo tandem dulcis mihi meta laborum
 Roma: nec exiguos peregrini despice versus.

In sextū carmē hexametrum argumētum.

O pax. &c. Pacem rursus salutat & iusto elogio extollit: ei ad
 ventui letissimo gratulans.

Sextum hexametrum quinti libri: in quo est

Ad pacem salutatio.

- o Pax eterni soboles preclara tonantis:
 Pax fecunda boni: miseris latura quiete:

Iusticię comes: & nostrę tutela salutis:
 Quę tibi mortales referent preçonia lingueꝝ
 Per te neçtuntur cunçtarum foedera rerum.
 Tu bona cunçta foues: tu cunçta nocetia pellis.
 Salue pax optata diu: pax inclyta salue:
 Qua veniente salus per totum funditur orbem.
 Te fugiente fides: amor: & concordia fratrum:
 Iura: pudor: leges: pietas: reuerentia cedunt.
 O celebri dignam cultu: famaꝝ perhenni:
 Quę ferro egregiam miserata occumbere gentē:
 Dignata es miserę multos spectata per annos
 Preçlia telluris: vultu sedare benigno.
 Turcoluisse lares non dedignata caducos
 Ad nos e summo venisti lapsa per auras:
 Vt quos dira lues fati: martisq; tumultus
 Prefferat: egregia post hac virtute leuares.
 Nos ergo te nunc venerantes diua precamur:
 Hospes vt hic maneat: nullū cessura per eum:
 Vtq; pio cum rege sedens sceptri modicramen
 Suscipias: Carli meritis plausura triūphis.
 Deniq; liligeros foueas pax optima ciues:
 Ne violet terras effuso sanguine mauiors.
 Nos & templa tibi celebresq; sacrabimus aras:
 Tollemusq; tuū nomen super astra quotannis,

In septimū carmē hexametru argumētum.

Dum paro sedatis &c. Miro artificio colligit artis musice laudes inuitans et deos et hoies ei⁹ peritissimos ad eiusdem p̄conia canenda quandoquidem liberalium artium princeps sit & deorū ac hominū p̄sentissima placatrix atq; conciliatrix: etiā astra decorās Nam secundum platonem: singulis orbibus singule sirenēs p̄fident inenarrabile parientes cælorum concentum, de quo apud Ciceronē de sōnio scipiōis interprete macrobio plurima videre licet. Quinetiam vt poeta ait. Carmine dii superi placantur carmē manes. Nā orpheus threicia fretus cythara fidibusq; canoris Euridicen superis sedibus extulerat. Sed quia eiusmodi forsan fabulosa censeantur. affert indubitatas musice laudes q̄ eius imperitus minoris habebatur apud athenas vbi post conuiuia plectrum deferebatur vt a singulis pulsetur. Ideoq; Themistocles vt fabi⁹ ait li. i. indoctior est habitus q̄ se lirē imperitum fateretur. Quinetiam so crates moralis philosophiē pater musices peritus fuit Tanta deniq; est musices vis vt immundis spiritibus imperet. Nam quoties faul a maligno vexabatur spiritu: dauid illum cytharē cōcentu reprimebat vt habetur. i. Regum. xvi. Cōcludit ergo in sūmam musice laudem omnia tam cælestia q̄ terrestia musica ratione cōstare. Vñ aulus gellius etiā hois compagē musice attribuit. Et diuus augustinus nūero oīa tribuit sed ne argumētū versibus eq̄tur finē facio. Ioniū. s. mare periculosū: & ita p̄ metaphorā poetis frequentē significat periculosum esse res arduas describere. Mergere. i. mergis et obrueris vortigine. i. vorticibus & inuolutionibus aquarum. i. rerum difficultū compositione. Musica diua. quia musē dicuntur iouis filiē. et a platone dicuntur singulis spheris celestib⁹ singule sirenēs. i. musē cātrices p̄sidere: et in sanctis litteris legimus beata cheraphin ac serubin sine intermissione cantare sanct⁹. &c. Aeolus rex ventorū et rector maris. i. neptun⁹. hoc ē tam ī aere q̄ in aquis nihil dulcius aut delectabili⁹ musica. Vnde pythagoras iuxta aquas musicā proportionē inuenisse dicitur. Pieridū. i. musarum: vt alibi diximus: a pierio in quo genitæ sunt antro Pan tu⁹. s. rustica musa. est enim pan qui totum vniuersum significat pastorum deus de quo maro in buco. Pan primus calamos cæra coniungere plures Instituit. Apollo citharedus. de quō flaccus in arte Lyre solers et cantor apollo. Orpheus calliopes et ceagrii flumis filius musicorum longe peritissimus coniugē habuit. euridicen: q̄ cum aristeum (vt maro quarto georgicorum docet) fugeret morsu serpētis occubuit et ad inferos descēdit: vnde eam fidib⁹ reuocauit

P.n

Orpheus.

& nisi respexisset retrorsū retinisset Amphion vates theban⁹ sa = Amphio.
 ne q̄ peritus: q̄ prim⁹ voce et plectro cecinit et saxa ad cōstructionē
 thebarū lira sua traxit. vñ flace⁹ i arte. Dict⁹ et āphion thebanę cō
 ditor vrbis Saxa mouere sono testudinis: & p̄ce blāda ducere quo
 vellet. Suauis testudine. i. cythara iuēta a mercurio ad similitudinē Testudo
 testudinis. cū enī ad nilū testudinis testā inuenisset & pulsīs adhuc
 extantibus neruis concentū iucūdū percepisset: cytharā effinxit.
 Mēonius vates. i. homerus. Maro proximus. quia virgilius illi p̄ Mēonius.
 ximus p̄dicatur. Naso. i. ouidi⁹ Statius. s. papinius. q̄ thebaida. i. Maro
 opus de thebis et thebanis cōscripsit. et achilleida ac siluas cōfecit Naso,
 Flaccus. i. quint⁹ horatius flaccus. Pacis alūna. quia vigente pace Satius
 viuūt musica et oīs letitię caterua. Conciliās superos. Quia vt di = Flaccus
 cit ouidius Carmine dū superī placantur carmine manes Genitrix
 deorū cybele. Ceres mater inuetrix ve frugū. Orgia idest solēnia ce
 neri et bachco festa Cillenius heros. i. mercurius in cillene monte ge
 nitus: qui de⁹ faciūdię. hora. Mercuri faciūde: nepos athlātis. Thef
 piades muse vt prius dixi. a thespiīs in quibus coluntur. Pegasea Thespia =
 .i. hausta a pegaseio fonte factō vngula pegasi. i. equi alati. Diua des.
 trifonnis. i. diana seu luna q̄ i cēlo luna qa lucet vt sit lucentiū vna
 in filuis diana. quasi dio. i. ioue nata. aut sub dio. s. ioue hoc ē aere
 versata: et sub terris hoc est apud inferos proserpina a porro serpē
 do dicta. vnde maro. tria virginis ora dianę. Est autē sūptū ex hō
 ratio tertio carminū vbi dicit. Montium custos nemorumq; virgo
 Nympharum: q̄ multiplices sunt secundū loca in quibus versātur Nymphę
 vt nereides maris. oreades montium. hamadryades arborū que cū
 eis nascuntur. dryades quercuum. napeę florum. naiades fōtiū &c:
 Cypris cypridos venus ad cyprum nata. Cupido veneris fili⁹ de⁹ Cypris
 amoris. Iocus eiusdem frater qui duo venerem cōmitantur vt sine Cupido.
 quibus venus parum pōt. Gratię pręterea que charites dicunt sem
 per veneri coherēt: quia venus. i. generatio per quam cuncta p̄ Iocus
 genita veniunt: non fit sine cupidine: nec cupido sine ioco: nec io
 cus sine gratia placet. Somnus hic fingitur quasi deus sed pro sō
 nio accipitur Delius. i. apollo qui euerfam sub laomedōte troiā cū Del.⁹
 neptuno instaurauit: quod beneficio cytharę fecisse fingit. qa per
 eloquentiā homines ad construendas vrbes primum cōcitati sūt.
 Dictus autem delius a delo insula in qua natus est. Tritoni⁹. i. pal
 ladius ardor. i. amor feruid⁹ sapientię. Pallas enim seu minerua a Tritonia.
 tritone lacu tritonia dicitur. Bellona belli dea. Vlyxes ab homero
 dicit poliphemū exceçasse stīpite ficulno: qui tamē musicę studio Polyphes
 sus erat vnde maro de eo enei. iiii. Solamenq; mali de collo fistula
 mus

pendet. Is autem sanguine humano vesci solitus ibidē a virgilio
 pdicatur: et tamē studio musices oblectat, vnde apud theocritum
 inducitur amator galatheæ: de quo sup̄ sit maro illd̄: Huc ades o ga
 latheæ: quis est nam ludus in vndis. Plutonem superas. id patuit ī
 orpheo euridicen reducēte: freto cytharis fidibusq; canoris. vt ad
 finem georg. late docetur. Eumenides. i. furias infernales per anti
 phrasim dictas. Cerberus. i. canis triceps inferni custos etiā ab or
 pheī musica victus. Cenfores. i. iudices apud inferos vt prius di
 xi sunt: Minos radamāthus et Aeacus. Thraicio vati. i. orpheo vt
 iam dixi. Achiuis. i. græcis fabularum inuentoribus. vt persius ī
 nuit. Ille vir egregius. s. socrates primus moralis philosophiæ p̄
 ceptor: q ab apolline sapientissim⁹ est iudicatus: quiq; haustu cicu
 tē apud athenienses in carcere extinctus est: quā rem athenienses
 vt valerius maximus docet publico luctu fleuerunt. Is autē vt di
 xi etiā musicæ studiosus fuit. Pythagorā: qui de musica plurima
 scripsit: et musicam proportionē ex concordia malleorū ad aquas
 inuenisse dicitur. Linus autem apollinis filius cantandi peritissi
 mus vt innuitur in buc. Non me carminibus vincet nec thracius
 orpheus Nec linus &c. Zetus amphionis frater primum venatio
 ni deinde et musis intētus. Tubal (vt dicitur genesis. iiii.) fuit pa
 ter canentium cythara et organo.

Linus

Zetus

Tubal.

Hexametrum. vii. Ad cōmendatiōmē musicę.

d Vm paro sedatis tutus dare carbasa ventis

Ionium meditans cursu tentare secundo:

Audio nescio quem bibulas qui garrit ad aures:

Remigio ancipiti tumidum si tendis in æquor:

Mergere infelix subita vortigine ponti.

Musica diua potens superum dignissima proles.

Cuius ad imperium flectit caput æolus ingens

Et maris immensi rector: saturnia proles:

Te facilem votis tuus hic agnoscat alūnus:

Tutus vt exiguos funes laxare phaseli
Possit: & optatas fœlix contingere terras.
Te dignam fateor summis præconibus esse:
Quorum maiori splēdescunt scripta paratu.
Ardua degeneres fastidit gloria versus:
Pieridum egregio potius celebranda canore.
Pan tuus huc veniat. veniat cytharedus apollo:
Qui tibi diuinas decantent musica laudes.
At si forte deos nolis vexare ca nendo:
Te canat imītis orpheus populator auerni.
Te canat amphion suauī testudine mulcens.
Assit mēonius vates: maro proximus assit:
Imperites quibus ipsa tuos numerare triūphos.
Te modo nasonis laudet facundia præceps:
Aut qui thebaidem iocundo carmine finxit.
Nunc redeat flaccus qui te modulantibus odis
Efferat. atq; tuas laudes proclamet in æuum.
O quā te memorē celeberrima pacis alūna.
Tu reliquas tantis p̄cellis laudibus artes:
Vt mihi si detur ter deno gutture niti:
Singula nequicq̄ complecti versibus optem.
Conciliās superos te diua colentibus vltro.
Et quęcunq; iouem petis exaudita reportas.
Victima quęq; placet superis te diua precante.

Mellifluę delubra gemunt expertia laudis.
 Nullaq; festa deos oblectant carmine adempto.
 Per te sequa iouis sedantur fulmina: per te
 Munera largitur genitrix fœcunda deorum.
 Alma ceres per te nobis sua dona refundens:
 Fida suis implet culmīs flauentibus arua.
 Orgia nulla placēt baccho: si musica defit.
 Nec leti uisero viridescunt palmite colles.
 Te duce mellifluo protendit nectare venas:
 Et celer ad cordis dilabitur intima bacchus.
 Eloquiis seruare modum cillenius heros
 Desinit: vt vocum tenues retrahuntur habentę.
 Te sine thespíades modulīs caruere sonoris.
 Cumq; finis pegasea canunt tibi carmina letę.
 Te nemorum custos veneratur diua triformis.
 Et choreas gaudens multa cum virgine ducit.
 Nympharum chorus & cypridis lasciuia propago
 Ter pede tangit humū nūeris atq; arte magistra.
 Nulla tuo iam nunc vacuatur numine tellus.
 Omnia quinetiā ponti te numina adorant.
 Et quęcunq; soli percurrunt flumina nymphę.
 Gratia germanis pariter comitata duabus
 Te colit: assiduo parere studens famulatu.
 Accelerat gressum tenui reuocante susurro

Somnus. & egrotos solita vi confouet artus.
 Quinimo tua iussa capeffere saxa feruntur
 Rupibus e mediis suaues imitantia cantus.
 Dulcor enim cytharę celtas amphionis arces
 Struxit. & erectis conclusit mœnibus urbem.
 Delius euersam plectri modulamine troiã
 Edidit: vt veterum meminere volumina vatū.
 Quę & amicitię stabilissima scœdera nectis:
 Nec refidere queat tecum discordia pugna:
 Te resonante tamen pauidis feruentior ira
 Mentibus accedit: viresq; animūq; ministras.
 Aurea dum tremulo perstrinxeris astra boatus:
 Mars ferus in turmas bacchatur lumine toruo.
 Horrisonosq; ciet magna cum strage tumultus.
 Si martē cohibere placet: victoria tandem
 Expectata: libens pperat te diua vocante.
 Atq; tuo tepet imperio tritonius ardor.
 Sic funesta prius sanctam post prelia pacem
 Efficis. imperioq; animos moderata feroces:
 Dum bellona fugit: plausus concedis amicos.
 Quis ferus est adeo quē nō tua carmina possint
 Lenibus admotis pulsa feritate domare?
 Prouidus extincto quem lumine vicit Vlyxes:
 Cui sæpe humano spumabant sanguine rictus

t. iiii.

Nouerat albentes lituo recreare capellas:
 Dum galathea tuum vacuus speraret amorem.
 Tu regina potens phicebi dignissima lauro.
 Plutonem superas plectri modulante canore.
 Eumenides vincis nactas pro crinibus hydros.
 Cerberus assuescit rictus sedare caninos:
 Si quando placuit fedes descendere ad imas.
 Censores erebi manes torquere scelestos
 Cessant insolita vocum mulcedine capti.
 Thraicio vati ditem lira fecit amicum:
 Mellito sequas mulcenti carmine tygres.
 Cuius & ad sonitum flexere cacumina quercus.
 Et rapidos statuit cursus violentior amnis.
 Sed tandem nebulas fas est linquamus achiuis.
 Non omnes figmenta iuuauit celantia verum.
 Aspice & hanc partem virgo: ne sensus aberret.
 Maioribusq; tuę referes preconia fame.
 Tu maculas delere velis: quas inscius ipse
 Fudero: quod minus est augere: superflua demes.
 Te prisca coluere patres magis omnibus vnam
 Harmonicis vastum lustrantem cantibus orbem.
 Si quis enim doctas olim vacuasset athenas:
 Et licet egregio clareret sanguine natus:
 Vilis erat tamen emodulandi nescius artis.

Si fuit exigua quisq̄ de plebe creatus:
 Et nihil hanc præter norat: tamē omnibus illū
 Inter honoratas præfecit musica turbas.
 Ille vir egregius veri sectator & equi
 Letifero potu quem græcia fleuit ademptū
 Alternis studiū norat releuare camœnis:
 Ingeniū festas reparando pectine vires.
 Transeo pythagoram: linum: zetūq; tubalq;
 Quos artis primos auctores dicimus huius.
 Frustra tentariū versu numerare loquaci
 Quot sibi cantores primæua recensuit etas.
 Tempora cōcentu vincuntur prisca recenti.
 Inq; dies maior florescit gloria lingue.
 Nam te nunc reges multo venerātur honore.
 Atq; tuis faciles præbent famulatibus aures.
 Blanda tuos fortuna regit. fecūda bonorū
 Copia: sublimes præ cunctis ditat alūnos.
 Ad summas iam nunc cōscendit musicus arces.
 Iam secura manent resonantis præmia lingue.
 Effluat in laudes cantorum coetus amœnas:
 Letaq; festiuos referant præcordia plausus.
 Musica septenis præstantior artibus vna
 Imperat: humane permultū cōmoda vite.
 Nam furor abscedit dulci resonante camœna:

t. liij.

Vt sacra testant regum monumenta priorū.
 Hęc animante tuba fugitiuos prouocat hostes.
 Affectusq; mouet. nutantesq; erigit artus:
 Vīm reparans fessis modulo fallēte labores.
 Illa graues adimit lasso de pectore curas.
 Languida mēbra fouet placidā latura quietē.
 Hęc dapis oblitos: nec bacchī munus auētes
 Conuiuas satiat fidium dulcedine pastos.
 Protrahit hęc vitā. spem roborat. impia mollit
 Pectora. feruorē deuotis mentibus auget.
 Spirituū hęc nutrit miseris solatur. inertes
 Excitat. & querulę mentis fastidia tollit.
 Hęc lachrymas abigit. planctū fugat: atq; dolores
 Arcet. & oppressi reprimūt suspiria cordis.
 Exhilarat mentes. largitur gaudia fronti
 Tristibus obductę rugis. vultumq; serenat.
 Nutrit amicitias. mitescunt cantibus irę.
 Ista feris etiam (dictū mirabile) sequis
 Imperat: atq; truces lenit cū carmine rictus.
 Quadrupedes ferri strepitus clangorq; tubarū
 Concitat. ipse vafer ducens auriga iugales
 Carmine solatur multo sub pondere lassos.
 Quinetiam volucres vocum resonantia concors
 Alliciens: cogit modulos conferre vicissim.

Nunc maiora precor nobis archana reuoluat
 Oris diua potens. recolamus carmine quāto
 Nunc fidei nostrę splendescat gloria cultus.
 Quo resonent summi magnalia mira tonātis.
 Suauibus hæc modulis sanctorum gesta recenset.
 Atq; patres canit: & veterum præfagia vatum.
 Hęc docuit psalmos sanctum cecinisse prophetā:
 Et mosem suaues deuictis hostibus odas.
 Carmine placatur summi regnator olympi:
 Et nece condignis scelus expiat ille benignus.
 Vitalesq; leuat longis cruciatibus vmbas.
 Cœlestes implorat aquas prece musica dulci.
 Auertit morbos. metuenda pericula pellit.
 Impetrat & pacem. locupletē frugibus annū.
 Sed quę diua feram tandē tibi carmina: quę tot
 Dotibus ac tantis præfulges: vt neq; solum
 Imperites terris: verum cœlestibus vna:
 Huc ades o' virgo. robur largire precanti.
 Quid moror? in laudes diuinas cœlicus ordo
 Confluit: harmonico demulcens pectine ciues.
 Angelicos plausus sed quis satis explicet: atq;
 Quanta detineant aures mulcedine sanctas?
 Ipsa etiā (vt perhibent) veteris præcepta mineruę
 Cœlestes crepitant miris concentibus, orbes.

At quia nō valeo præconia cuncta referre:
 Concludā gemino nostra hæc modulamina versu.
 Infima cum summis: animos cum corpore sola:
 Cunctaq; concordī perstringis musica nodo.
 Sis licet ingenti virgo dignissima vate:
 Qui tibi percelebres meritorū promeret odas:
 Hoc tamen exigū famulantis carmen alūni.
 Frons tua dignetur & dextera sumere læta.

In octauum hexametrum argumentum.

Hanc si &c. Carmē hoc sūmo artificio cōpositū canit ab euocādo p viatorē seu pconē dñi cācellarii / vt ad medicīnē laureā admittatur. Maro accipit pro sūmo poeta. Quītilian⁹ pro oratore pitissimo. Flacc⁹. i. horati⁹ i arte poetica Nil sine magno &c. Aeolios tu mult⁹. i. vētorū quorū æolus rex dict⁹ est. Multa sūt hic e virgilio sūpta. vt illud Quō sine nil altū: et illud Da facilē cursum. ex georgi. Et illud. dū iuga. ex buco. & similiter illd. Ante leues &c.

Hexametru. viii. in quo ē euocādi licētiandī i medicīna
 Respōsio ad præconē seu nunciū dñi cancellariū &c.

h Anc si dicendī rationē musa dedisset:

Quā tibi concessit Maro vel tibi Quītiliane:

Internas animi nudaret lingua latebras.
 Pectoreq; ex pleno manarent gaudia passim.
 Quæ celare licet pressis tentauero labris:
 Ipsa tamen facies: casus testata secundos
 Efferat. atq; satis coram penetralia nostra
 Signis ostendet placidis: nutuq; loquaci.
 Ferrea quippe forent illi p̄cordia: quæ non
 Vox tua cōmoueat prædulcis: signifer alme,

Quid tñ ipse ferā verborū pauper & artis:
 Hic quo tam celebris venisse frequētia cleri
 Cernitur: ingenio & nulla superabilis arte:
 Innatus torpor nostris qui faucibus hēret:
 Verborum tenues dum laxo stringit habenas,
 Oraq; pādentem iam nunc me claudere cogit.
 Experiar tamen: & vestigia prisca secutus:
 Pectoris effundā faciles archana per auras.
 O rex terrarum & summi moderator olympi
 Quo sine nil altū mens inchoat: aut meditat:
 Quiq; hebetes dū vis ditas sermone recenti:
 Da facile cursum. atq; audacibus annue cceptis.
 Ignarosq; vię mecum miseratus agrestes
 Ingredere. & votis iam nunc assuesce vocari.
 Hęc lux ipsa quidē cunctis veneratior vna:
 Lętitię cumulis adeo pęcordia complet:
 Arcta sit vt mentis capiendis plausibus aula.
 Quid potius: gratūq; magis: magis atq; salubre
 Voce hac: humanas elabi possit ad aures:
 Proxima quę nobis studiorū pęcunia spondet:
 Fęlices quibus hęc concessa dięscere lux est:
 Quę sudore graui multos quęsita per annos:
 Mercedem iam nunc referat: finemq; beatum,
 Hęc lux est inquā qua nulla beatior annis

Accessit: placidam fessis latura quietem
 Artubus: & curas animo pulsura nocentes.
 Heu quotiens annos mecum causatus inertes
 Tardius assueto phœbum procedere dixi:
 Vota frequenter agens quę fecit horatius olim,
 O lux quando ego te aspiciã: quãdoq; licebit
 Nunc veterũ libris: nunc somno: & inertibus horis
 Ducere sollicitę iucunda obliuia vite,
 Nulla dies etenim nostris nõ plena querelis,
 Vix dedit & somnũ tímido nox vna salubrẽ,
 Dulce mihi tamẽ est priscos tolerasse labores
 Ac meminisse iuuat: dum p̄mia tanta sequũtur,
 Dumq; fatigato mercedis tuta futurę
 Spes releuans miferos: vires animũq; ministrat,
 Afferit vt noster flaccus si nil sine magno
 Vita labore dedit mortalibus: ipse minores
 Arbitror: ac tantę indignas mercedis honore
 Qualescunq; tuli studioso pectore pœnas,
 O summis dignam queri sudoribus artem
 Quę reliquas tantis p̄cellit laudibus: vt si
 Mille mihi linguas fors aut natura dedisset:
 Conarer frustra meritis equare loquelas,
 Nulla quidem magis est humane cõmoda vite:
 Aut potior letos viuẽtibus addere soles,

Nec mínimū auxiliū querendis artibus affert
 Organa disponens: dum corpora sana tuetur.
 Quippe vbi p̄grauibus languescūt pectora morbis:
 Nulla iuuant animos studiorum numina, pulchrę
 Virtutis perit officium: ingeniūq; facultas.
 Quis neget egregiū rerum primordia nosse:
 Quantū virtutis plantarū foetibus insit:
 Et quibus herbarū est gradibus diuisa potestas:
 Hęc docet internī structuram corporis: ipsa
 Naturę secreta videns: causasq; latentes:
 Cur isti magis hoc: cur hoc mage congruat illi,
 Quę morbi ratio: vel quis manet exitus illum,
 Nouit vt in nostro pugnantia semina rerum
 Corpore conueniant, quo carnē fœdere ducat
 Spiritus, & quo iure petat diuortia tandem,
 At si diuersa confurgant parte tumultus:
 Carnis ad interitum nondum compage soluta:
 Illa medente manu crescentes mitigat iras:
 Laxaq; concordī perstringit vincula pace.
 Hęc fouet egrotos priscam reuocando salutē,
 Et plerūq; docet venienti occurrere morbo,
 Quodq; magis mirum: quos defecisse putares:
 Fomentis releuat lapsos: atq; arte magistra,
 Singula quid memorē: res est fœcundior ore,

Quis nescit quā vī pestē premat: vtq; venenis
 Imperet: & quotiens moribūdos erigīt artus:
 Hanc ergo reliquas superantē laudibus artes:
 Quē mihi flagrātī lucē hanc spectare supremā:
 Pocula doctrinē largita est vberē pleno:
 Me coluisse iuuat pridē: semperq; iuuabit.
 Sed quas summe deus grates tibi soluere tentem:
 Quo duce naufragiū tandē discriminē victo:
 Carbasus eolios, totiens experta tumultus:
 Et maris immēsi crebris agitata procellis:
 Salua tenet portum: tutisq; fouetur arenis:
 Non opis est nostrē grates tibi soluere dignas.
 Me tamē oblitum ne quis putet esse bonorū:
 Dū iuga mōtis aper: fluuios dū piscis amabit:
 Dūq; thimo pascētur apes: dum rore cicadē:
 Semper honos nomēq; tuū laudesq; manebūt.
 Te ne ego prētereā genitrix prēclara tonantis:
 Virtutū rutilans iubar: & maris inscia mater:
 Te memorē iustum est: cuius nisi dextera diues
 Auxisset vires medio conamine fractas:
 Nunq̄ votiuum tetigissent carbasa littus.
 Ante leues ergo pascētur in equore cerui:
 Et freta destituent nudos in littore pisces:
 Quae tua de nostro laus & decus ore recedant,

Vos quoq; cœlicolę quorū mea vota precatu

Sepe reor (nec vana fides) audita fuisse:

Laudibus extollam: dum carnī spīritus iste

Iunctus adhuc: molles suspīrans incolet artus.

In nonū hexametrum argumētū.

Quo ferar. Hoc carmīe habet diferta admodū q̄rimonia gym-
nasii parrisiēsi. q̄retis scholasticorū p inguinariā pestem ab lūpti-
onē: aut ne absumātur fugā: suiq; desertionē: non sine merita lau-
de. Vñ qa nre etati cōgruit his duxim⁹ apponēdā. Neqs aut erret
inguinaria pestis ab inguine dī. Narrat aut origo studiū parrisiēsi.
de qua apud Gaguinū in cōpendio gallicanę historię plura legūt

Lamentabilis querimonia vniuersitatis parrisiēsis: cū
pestis inguinaria in eius filios grauiter insequeret: regnā-
te apud gallos Carolo septimo. Hexametrum nonū.

q Vo ferar heu gemebūda parēs: quo dulcīa q̄rā

Pignora: quis incestę genitrici reddet alūnos?

Deseror infœlix. natos fuga corripit omnes.

Et velut inuisum metuunt mea limīna virus.

O studiis inimica lues. o dira nouerca:

Cur mihi tam grato coniunctos scedere natos

Eripis: absorbens illos: formidine quosdam

Pręcipitans: qui nunc per deuia rura vagantur?

Cuius opem miserę demum sperare licebit:

Vt tam letiferę cesset contagio cladis?

Atropos heu nostris non nouit mitis adesse

Questibus: immo suas nimīū properare sorores

Urget, & inuita filios abrumpere dextra,

Quid peperisse mihi: quid profuit vberē pleno
 Progeniē lactasse: quid & mea labra labellis
 Dulcibus: atq; vlnis hos inseruisse lacertos?
 Cum tam præcipites natorum cernere casus
 Cogar: ad ignotas reliquis fugientibus vrbes?
 Olim mater eram denso circumdata foetu.
 Nunc mihi de multis vix extat milibus vnus,
 Omnibus e terris pperabant vndiq; nati
 Doctrinę sanctas hausuri fluminis vndas.
 Nunc (quod mœsta fero) sitibūdus pocula clerus
 Nostra fugit. fugiūt tristes sine messe coloni.
 O deus alme parens a quo sapientia manat
 Et virtus & honos: cuius replet omnia numen:
 Cuius christicolę celebrant solennia læti:
 An patiere tuo viduari numine terras?
 Hanc ego frācorum dignā magis omnibus arcē
 Non inuisa colo. tu me pater huc reuocasti
 Romulea de sede. illuc me palladis arces
 Transtulerant primum. nunc deniq; parrisiānam
 (Quod meminisse iuuat) statuisti me sator esse:
 Vt gregis electi fierem custodia sollers:
 Vtq; fides per me reliquas manaret in vrbes.
 O felix regnum: rus foelix: limina fausta:
 Foelicem populum (si fas mea facta probare)

Cui nouisse datum est per me secreta tonantis,
 Mystica philosophos latuerūt dogmata: quis
 Me colerent dulces præ cunctis rebus athenę.
 Necdum etenim terris fidei vulgata potestas:
 Credita nec fuerant legis præcepta nouelle.
 Quid mirum? errabant homines sine lumine, virtus
 Tunc informis erat, lex omnis conscia falsi
 Præter eam doctus moyses quã cepit ab alto.
 Præiua quę incessit venturę certa figura,
 Ast ego terrigenas iã nunc monumenta salubris
 Hic doceo vitę, quo cælum limite quęrant,
 Quo vitent seq̃i tetros plutonis hiatus.
 Hic norūt quid iura vetent, quid conferat equum,
 Quo sua seq̃ simul quiuis munimine seruet,
 Hic medicis locus est, illos mea cura gubernat,
 Morborumq; docet causas nocuisse latentes.
 Hic ego septenas annis puerilibus artes
 Vberibus plenis suaui pro lacte propino:
 Donec fumifica studii fornace relectos
 Maior fomentis maioribus educet etas
 O pater omnipotens cuius tam firma voluntas:
 Vis ne locum mutem: quę te sententia vertit?
 Incola cuius ero, quę me auferet aptior edes?
 Rex vt adoptiuam francorum me fouet vltro.

Atq; suę genti magno preponit honore.
Me miseram. tanti ne patris vagabunda pererrem
Filia: christicole linquam consortia gentis?
Hic mea tecta placent celebri constructa paratu.
Hic natis alimeata meis: sumptusq; diurnos
Larga ministravit priscorum cura parentum.
Si iubeas celeres accingar originis alas:
Teq; boni fontem visam tellure relicta.
Sed tuus o genitor cultus minuetur in orbe.
Heresum & insurgent incultis semina terris:
Induet omne solum tenebras. feret horrida tellus
Infœcunda boni: tribulos zizania: vepres.
Errorum quotiens radices falce putavi?
Atq; insultantum deuici sola cateruas?
Sum fidei murus (nosti) sum firma columna.
Templorum decus & vasti sum lucifer orbis
Da pater vt maneam francorum sedula nutrix
Nutrix egregios spargens per clymata fœtus.
Erudiam clerum (nec me labor iste grauabit)
Qui tua flagranti referat preçonia voto.
Accrescet tua laus: surgent tibi templa colonis
Edita marmoreis. fulgebunt aurea circum
Tecta: sacrosanctę fidei mysteria signis.
Virginis hic partus: hic prolis gesta legentur.

Ante aras celebres mediis in sedibus ille
 Pendebit fixus: cuius nece vita paratur.
 Quid moror? innumera clarescent lampade saxa.
 Omniaq; accenso redolebunt lumina thure.
 Scis q̄preclaros & quot tibi misero ciues:
 Quos mea sedulitas alimentis fouerat almīs.
 Omnes dono tibi preter quos culpa retorquet:
 Si quando imperium nolint portare parentis.
 Vis plures mittam: natos reuocato fugaces:
 Destruere perniciem, letale hinc pelle venenum.
 Da pius orbiculis pellendi vim procul huius
 Tubera funereq; qua tabent corpora sordis.
 Lilia francorum serues intacta veneno.
 Christicolam regem: reginam: progeniemq;
 Tu quoq; virgo parens regis clarissima proles:
 Cui meritis similem nulli genuere priorum:
 Cui neq; producent equandam secula matrem:
 Fac redeant oro dulces mea viscera nati:
 Utq; meam sedem solito feruore reuisant.
 Vbera nostra fluunt sacro plenissima lacte.
 Amplexus gratos tensis mea brachia palmis
 Assidue expectant, seq; aptat ad oscula vultus.
 Q; si decretum est cunctos hac sorde perire:
 Nec precibus nostris faciles deus applicat auris:

Fac sobolem noſtram: proles tua: vírgo receptet:

Sitq; ſalus perpes cunctis morientibus vnus.

Tu lux vírginibus: víduis ſpes: anchora nautis:

Laurea nobilibus: mœrenti gloria clero:

Da ſacilem dextram ſtudiorum fœdore nexis:

Postq; víę curſum cū nato duc vbi regnas.

In decimū & vltimū hexametrum argumentum.

Salve &c. Decimū & vltimū hexametrum eſt ad diuā ſaluatoris nri vult^o effigiē: veronice cū ad crucifixiōis locū traheret clementer exhibitā: egregiū pfecto ſolite pietatis monumētū. Vñ ipam au thor cultis ſane & piis affat verbis: qđ quia nobis quoq; crebro faciēdū ē: voluim^o hoc carmē nō ptermiſſū. O vere fauſtos. imitatio il li^o Vergilii i geor. O fortunaſ nimiū bona ſi ſua norit Agricolas.

Hexametrum decimū & vltimū.

Ad ſacram faciem chriſti Veronice munus.

ſ Alue diuini memorabile pignus amoris.

O ſalue ſpeculum. o mundi protectio ſalue.

Salue cunctarum ſanctiſſima reliquiārum.

Tu rutilans facies: & ſummę prolis imago.

Tu decor atq; decus: tu lux & gēma choruscans.

Deniq; tu ſol es: ſolem qui vincit olympi.

Sydera mirantur. miratur cynthia pallens.

Telluris denſę miratur lumina phœbus.

Fœlicem terram cui munera tanta creator

Contulit ille ſuus: carnis monumenta deicq;

Sed q̄ fœlicem veronicam: q̄ locupletem.

Crediderim: que ſudantem dum paſſibus equis

(Sic traxit pietas) sequeretur sedula christum:
 Dumq; illi tegimen quo tergeret ora dedisset:
 Tanta reportauit viuę signacula frontis.
 Vera fides: sincerus amor: constantia feruens:
 Hoc veronica nouo te ditauere talento.
 Iam damnatus erat: iam fune coactus amator:
 Iam sua fata videns: ligni sub fasce cruentus:
 Nec tamen immemorem (sic pectore fixa manebas)
 O veronica tui sese monstrauit amoris.
 Tunc etenim (certum est) pictorum maximus ille
 Se impressit niueo (dictu mirabile) panno.
 Non color externus: tunc aut concurrat arundo:
 Aut tunc forma prior tenui carbone notata est.
 Sed crucis ob pondus faciem sudore rigante
 Hanc dedit effigiem contactus solius oris
 Oris quod metuunt stygię spectare cohortes.
 Quod chorus angelicus: quod sancti semper adorant.
 O sane specimen propria spectabile luce:
 Nec sibi pretendens fallacis tegmina fuci.
 O decus haud vacuū celesti numine: Cuius
 Sic maria & terras imensa potentia lustrat:
 Ut iam nulla sacri sit nescia nominis ara.
 Sed quid multa feram? non est mihi vena m'ineruę
 Quę te digna satis effundere carmina possit.

O vere faustos: sua si magnalia norint
Romulidas: quibus hoc ingens insigne tonantis
Creditur. o petri felix super omnia templum:
Quod sibi concessio veronicę munere gaudet,
Fœlices inquã peregrinos: qui decus orbis
Hoc spectare queunt. fœlicia queq; pericla
Et maris & terrę. fœlix iter. omnia fausta
Que subit externus longo sudore viator.
En ego perfaustus videor mihi: quando sacellum
Hî spectant oculi quo tu mea cura latefcis
Nec mihi triste foret: si tam miranda recludi
Lux daret ista palam: dehinc omnia fata subire.
Hęc cecinisse sat est: q̄q̄ maiora filemus:
Et te digna magis: que vel deuincere possint
Angelicas vires. tandem precor accipe votum
Quod peregrinantis flagranti e pectore manat.
Tu iubar immensum: romanę gloria gentis:
Sub cuius radios per mille pericula tutus
Saxa per & colles veni per lustra viator:
Pectoribus nubem densę caliginis aufer:
Atq; salutifero mentes splendore serena:
Vt tandem exuto maculosę tegmine carnis
Spîritus hunc videat cuius cenferis imago.

Finis hexametrorum carminum.

Argumentum in primū apologum.

Capra. Hoc sexto libro decē cōtinēt q̄ festiuiffimi apologi. i. ser-
mones fabulosi. aliud q̄ dicāt inuētēs: quorū author fuisse videtur
Aesop⁹ fabulator ille phrygi⁹: cui sūmę laudi dat Aul⁹ gelli⁹ q̄ res
philosophicas nō philosophice. i. seuerē & rigide. sed dulciter &
q̄busdā sermonis illecebris tradidit. Argumētū itaq; primi apolo-
gi huiusmodi ē. Capra q̄ barba plixa prudētiā p̄ se fert p̄suasit sui
mutare mores & aliqñ e luto emergere vbi p̄ cāpos lōgos ad iu-
ga mōtiū puētū ē: sus defatigata sub illice sternit: sūpta refocillatōe
mēbroꝝ cepti p̄tesā recepit lacus. Quo argumētō p̄bat naturā vbi
mala cōsuetudine deprauata est difficile in melius reformari.

¶ Sequitur liber apologorum:

Apologus primus de capra & sue

c Apra decore nitens: quā spondet barba disertā:

Non cessat monitis sollicitare suem.

Surge ait. & citius limosa cubilia linque:

Aerios imis prepositura lares.

Tu viles epulas: tu vilia pocula sumis.

Vilia tecta tibi. vilis & ipse thorus.

Te sociam precor esse mihi. pre dulcia nobis

Pabula semper erunt rupibus in mediis.

Cunq; ceres nimium flauescet hyantibus aruis:

Umbras silua dabit fonte leuante sitim.

Si lacubus mersare caput de more capeffis:

Abluet argento purior vnda comas.

Non hyemes gelide ramis prebentibus ignem:

Non premet infestis humidus auster aquis.

Exuat obscenos multo conamine mores

Vita sequens. probitas te neget esse suem.

XXV Magistri Petri Burri
Te speciosa trahant celsę spectacula rupis.
Alta paludoso deferere tecta luto.
Hęc mouere suam prudentis verba capelle
Surgit. & immundum deserit illa thorum.
Iam cupio dixit mores mutare fuillos.
Et simili tecum ducere sorte dies.
Has prius emundet lymphis tua dextera fetas.
Et quocunq; voles i prior. inde sequar.
Illam preducit facili lasciua gressu.
Hanc alui prohibet currere pondus iners.
Disparibus qq; procedunt gressibus ambę:
Non minus aruorum limes vtraq; tenet.
Has vbi longa diu conduxit semita: collem
Itur in excelsum saxa per & tribulos.
Vt multum restare videt discriminis olim:
Illice sub densa sus resupina iacet.
Iam satis est inquit longos tolerasse labores:
Esse tibi comitem me vetat ipse dolor.
Heu piget obscenam monitis liquisse paludem:
Ardua nulla placent: advada prisca ferar.
Incole tu scopulos cunctis formosior vna.
Me iuuat immergi sordibus vsq; meis.
Ergo vbi non modico reparauit membra sopore:
Non oblita sibi turbida tecta petit.

Illam capra dolens frustra reuocabat euntem

Post celeres pœnas optima pollicitans,

Cuncta suę cupiunt naturę iura prioris:

Natiuq; petunt quem didicere locum.

Vix reuocare potest virtus operosa scelestos:

Quorum desidię plurima cura vacat,

Affidui mores naturę robora sumunt:

Nidorem vt retinent testea vasa diu,

Dum trahit assueti sceleris damnosa voluptas:

Orbita virtutum creditur esse grauis.

In secūdū apologū argumentum.

Fortep anfract⁹ &c. Vrbaniſſime lumē mentis lumini oculorum hoc apologo docet p̄ferendū. Nam bufo per viſum in ſuperbiā & iuidiā rapt⁹: faſtus ſui iuſtū ſupplicium luit: talpa vero cū nō videret cauti⁹ auſcultans: ruſtici verbera euafit. Quā rem vt ſtrueret dicit talpā eruēdo terram ad ſuperas euafiffe auras: viſaq; a bufone p̄ira to q; nō nihil terre in antrum ipſius inciderit: ab illo graui cōuitio affectā q; oculis capta eſſet: quod vitiū naturæ cū ip̄a modeſte purgaret & bufo impatiens vim pararet: ſuperuenit ruſticus qui bufo nis cui tarda eſt fuga & tardus auditus claua contudit & caput & lū bos. talpa in antrum ſe cōmode recipiente: que poſt abitum ruſtici bufonē fœde laceꝝ & miſere querit antē offendit: atq; ita cognouit quātū mentis acies luminibus oculorum p̄ſtaret.

¶ Apologus ſecundus de talpa & buffone.

f Orte per anfractus latebroſas talpa laborans

Robore ſubnixo tollere tentat humum.

Iam cumulus longo turgebat in aere ductu.

Herboſumq; tegit ſparſus in alta ſolum,

Mox breue talpa caput superas extrudit in auras.

Et velut aspiceret vertit in omne latus.

Haud procul hinc tumidum buffonem terra fouebat:

Cuius in antra ruunt fragmina parua soli.

Exiit ille foras solito turgentior ira.

Et rauco talpam murmure congregitur.

Quo tendis: cui cuncta negat natura tueri:

Luminis exortem te tua celet humus.

Tu ne paras iactis temerare cubilia glebis:

Quæ mea construxit ingeniosa manus:

Nescis quanta mihi frontis sit gloria: nescis

Quæ magno cultu sum venerandus ego:

I procul infelix: naturæ munere pauper:

Errorisq; notas occulte perpetui.

Audiit hunc sapiens buffonis talpa tumultum,

Atq; ita subridens verba modesta dedit.

Nulla mihi prebet fateor spectacula mundus:

Qui tua funesto corda tumore replet.

Nares predulci florum nidore supinor.

Is mihi causa viæ: non color ipse fuit.

Inuide (nãq; doles phœbũ lucescere nobis)

Quam tibi iacturam gleba minuta dedit:

Sustinuisse nequis modicæ contagia terræ

Mens mihi nulla quidem tecta mouere tua.

Quæ careo visu vitium non arbitror vllum.

Quod natura facit quis scelus esse putet?

Te quibus extollis naturæ munera sunt hæc.

Contulit illa mihi quo minor esse queas.

Sum leuis ingressu. nec fundo venena per agros:

Tu piger immundo conspuis ore solum.

Sunt oculi nobis tenui sub pelle latentes:

Quos ibi conclusit ingeniosa parens.

At si quando mihi cultores fata minentur:

Audio confodiens calce premente sonum.

Vix dederat finem responsis talpa modestis:

Cum tacito gressu cautus arator adest.

Ille ubi conspexit buffonem occurrere talpæ:

Membra tumescētis stipite figit humi.

Sensit talpa virum. tuto caput abdidit antro.

Rusticus ut cessit: talpa redire parat.

Clamat opem supplex confosso pectore buffo.

Et veniam fastus orat habere sui.

Sed frustra vitæ suffragia buffo poposcit.

Iustum erat hunc pœnas ferre superciliis.

Nonne videns poteras vitare pericula mortis?

Auxilium præstent lumina bina tibi.

Quo decus et vires: quo cessit gloria gemmæ?

Hæc tibi subueniant: non ego: talpa refert.

Credere te merito gemina iam luce carentem
 Cogor: & internum non habuisse iubar:
 Cum me deformem reputares lumine dempto:
 Nec tamen inspiceres proxima tela tibi.
 Dediscant tumidi naturę carpere mendas.
 Et proprię mentis pernicioſa notent.
 Sub cute vera tegit verum ſapientia lumen:
 Quo virtutis amans tendit ad omne bonum.
 Deterius nihil eſt mentis caligine: quĩs
 Bini præradient frontibus orbiculi.

In tertium apologũ argumentum.

Exiguũ. Faceto apologo rē theologica tractat: vt pote i cuiuſlibet
 poteſtate eſſe animã peccato occidere: ſed in nullius ſine diuina gra
 tia eadẽ: in vitã reducere: ſicut quilibet ſe in puteum demittere põt
 ſed nõ cõtinoũ inde ſe eruere niſi aſſit auxiliãtis manus: quod face
 to vt dixi apologo docet. Nã mus & paſſer inita ſocietate cũ poſt
 paſſũ aquatũ irẽt: nec propter altitudinem putei aquã attingere poſ
 ſent: viderẽtq; pte putei quernis frõdibus optã demisit ſe in eam
 paſſer & modeſte potus euolauit: demisit & ſe mus q immodico põ
 dere frondes oppreſſit non inde euaturus niſi paſſer ſuppetias tu
 iſſet. Cõtexus eſt facilis ſed reuera artiſicioſus.

¶ Apologus tertius de paſſere & mure.

e Xiguum murem percuffo fœdere paſſer
 Garrulus inſequitur. querit vterq; cibum.
 Hos vocat ampla ſeges nullo præſente colono.
 Adueniunt læti. grana reperta legunt.
 Poſt eſum ſitiunt. offert vicinia fontem.
 Sed lĩmpas tangi denegat artis opus.

Humanus labor hunc concluderat vndiq; muris.

Nulla crepido subest. saxea ripa fuit.

Proxima fagus erat fontis memorabile signum:

Cuius flante notho carpserat vnda comas.

Huc se demisit pennis stridentibus ales.

Mus volucrem sequitur precipitante gradu.

Passer vbi exiguo libauit pocula rostro.

Euolat. & laticis deserit antra celer.

At mus imprudens nimio dum se replet haustu:

Quem super incubuit mergitur ipse globus.

Clamat opem infelix reditum prohibente corona:

Tum muri incauto verba refudit auis.

Quis vetat heus sodes superas te euadere ad auras:

Quem facilis pectus contulit ante gradus?

Hunc tamen expertem dum vidit roboris esse:

Frondeb; iniectis prebuit arte viam.

Sis mage cautus ait post tanta pericula passer.

Nec te demergas vnde redire nequis.

Amodo te faciant vitę discrimina cautum.

Et metire animo singula agenda prius.

Tempore ab hoc referunt exosum pocula murem:

Rureq; neglecto delituisset domi.

Heu facile est quemuis scelerum se mergere potō:

Sed saluo labor est littus adire gradu,

Ardua conscendunt quos virtus summa leuauit:

Dum tenet ima piger quem sua facta pmunt.

Non redit in lucem quem traxit ad ima voluptas:

Ni reuocet lapsum cunctipotētis amor.

Fœlix quem puduit post casum criminis acti:

Quēq; magis cautum prisca ruina facit.

In quartum apologum argumentum.

Galli confocias &c. A pologo hoc sane q̄ festiuo saluberrime docet parentes nō esse nimiū sollicitos vt liberis suis congerāt diuitias multas. quia fere vsu v̄it vt q̄ alieno labore parta sūt cito dissipentur: & proprio labore congesta diligentius cōseruent. Ideoq; longe plures videmus qui diuites fiant q̄ qui maneant. nesciūt enī in re splēdida nati quanto labore conquirantur opes: at qui sudore suo eas pepere charius & accuratius conseruant & temperātius expendunt: quod probat exemplo galli gallinacei & gallinarum que si in messē alieno labore ptā ītulerit aduolantem ad cōem p̄dā auē nō abigerent: at si de propria absumpserint: nulli permetterent accessum. Est apud esopū apologus de cassida auicula q̄ pullos suos derelinquens in segete submatura iussit accuratius animaduertere & recensere quid paterfamilias & dominus fundi dixerit. Qui primo die atq; secundo dixit se cōducturum operarios in messē suam quo audito mater nūdum migrādū cēsuit: at tertio iurauit qa operarii non venerant se postriedie falcem īmissurum: quo accepto. iā īquit mater migrandū est nobis: īnuens res nostras melius a nobis q̄ a mercēnariis curari. Nō ab similibus aut omnino est p̄sens apologus: quem vtinam plurimi rite intelligant.

¶ Apologus quartus de gallo: gallinis & coruo.

g Alli confocias cōmunis victus alebat:

Quem labor externus fecerat esse suum.

Coruo multa fames ausum suadebat hyāti:

Ergo descendit. surripit atq; dapes.

Hunc patiuntur aues quas cura domestica nutrit,

Nanq̄ epulas illis era aliena dabant,

Idem alia cogente fame dum luce rediret:

Credidit illarum se saturare cibo.

Sed sua cum fuerint proprio quesita labore

Pabula: tunc coruum surrupisse vetant.

Tunc se defendunt galline robores toto:

Atq̄ virum solita garrulitate vocant.

Gallus adest, rostroq̄ suas vitore tuetur

Vxores: coruus vngue cruentus abit.

Hunc sequitur gallus verbis & lumine toruo.

Imiser, & proprio quere labore dapes.

Que nostro petimus per multa pericula rostro:

An patiemur (ait) q̄ ferat iste vorax?

Deseritur facile nullo discrimine partum.

Quas sua cura dedit quisq̄ tuetur opes.

Aera relicta patrum consumit prodigus heres:

Parcius emittens que parit ipse labor.

Querere discat iners propriis sudoribus esum.

Iure dapes lentis gens operosa negat.

In quintum apologum argumentum.

Hoc apologo monet potius ad virtutem animi q̄ ad effigie oris
respicendum esse idq̄ exemplo pictoris qui cum ipse sit defor-
mis pulcherrimas imagines depingere potest: quod vulpecula volens se in
forma galliacea commutari ut sic gallinas decipiat demirata est. Cōtextus
est facilis sed addam festiuam cuiusdam pictoris rursus: qui interrogat?

x,iiii

atqui cum pulcherrimas faceret imagines tam deformes faceret li-
beros: imagines inquit luci: liberos noctu atq; i tenebris facio. In
eodem. Valla vult eadē singulariter nō dici de priuata sed author sui
temporis authores secutus passim ponit.

¶ Apologus quintus de vulpe & pīctore

v Enerat vrbanā vulpes pīctoris in eodem:

Vt fictum galli possit habere caput.

Sperabat secum fallaci ducere rostro

Gallorum nuptas: vt sua prēda forent.

Is dum sollicito lustrabat singula visu:

Humanam effigiem conspicit. atq; refert

O decus immensum capitīs: si mentis adesset

Et cerebri: q̄tum spondet inesse nitōr.

At cum vidisset deformem corpore toto

Artificem larue: vix putat esse virum.

Miror ait secum q; turpis et horridus iste

Egregium hoc pulchro finxerit ore caput.

Sepe etenim virtus obscuros incolit artus.

Et plerūq; caret plurimus arte decor.

Excedit speciem sensus: formeq; nitorem

Vincunt mentis opes. vincitur arte color.

Oris marcet honos morbo vel morte suprema.

Virtus sola manet spes hominum atq; salus.

In sextū apologū argumentum.

Populeū &c. Hoc apologo qui etiā ab horatio tāgitur reprimi
tur fraudulentorum auaritia & commēdatur iustorum ac modesto-

rum simplicitas Nam deus iis qui suo contenti sūt nō nūq̄ quia bene vtuntur plurima bona tribuit & avaris denegat quę inique petunt. Vnde inquit cum rusticus quidam simplex ad flumen populū : quę fere in ripis & paludibus nascitur : refecare parāret: decidit securis eius in flumen: at ipse deos deasq; omnes & præcipue eius fluminis nymphas in auxiliū inuocauit: ad cuius p̄ces & ploratus tandē vna caput extulit & quidnam querereſ disquisiuit : quę re intellecta e fundo seu thalamo suo auream extulit securim : accipe inquit securim tuam ne fleas. At ille non aurea inquit sed ferrea est securis mea: nolo quicq̄ alienum . tum dea ferream efferens accipe inquit tuam & quam tibi dono do aureā. Cui rusticus supplex gratias egit: nec rem tacuit mirantibus cunctis quomodo tā subito diues euaserit. Cuius exemplo auarus quidam ex industria securim in flumen decidere permisit & post consimiles sed fictitias querelas rediit dea propriam illi securim efferens: at ille dolo negat eam suam esse sed auream quam amiserat fuisse : cuius fraudem dea intelligens neq; propriam neq; alienam illi restituit. Quinimo vt diserte fingit auctor: vt se rusticum fingeret vestes exuerat & vepribus hirsutis dilaniatus & fame cruciatus cum impitus esset secandi prius q̄ securim amiserat: crus suum pene medium defecerat. At forte dicat sciolus quispiam non esse deas in aquis atq; ita nō vera esse quę adducuntur. Dicam autem tam vera esse vt illa quib⁹ gallus & gallinæ: vulpes & lupi finguntur locuti. in apologis enī non queritur veritas rei: sed per fabulam. i. narrationem nō veram doctrinę verę insinuatō.

¶ Apologus sextus De rustico frondatore iusto Et vrbano auaro.

p Opuleum nīsus frondator scindere truncum
Auras vexabat ictibus assiduīs.

Sed tandem capuli ferrum compage soluta

Euolat. & cęcis mergitur inde vadis

Ille paludosum nudus descendit in amnem.

At metuens mergi littora mox repetit.

Ergo desperans per se reuocare securim:

Flebilis inuisas voce retundit aquas.

Tu quęcunq; lates nimpharum gurgitis imo:

Innocuas audi quas tibi fundo preces.

Redde vadis lapsam casu rapiente securim.

Hoc in te ferrum fudit amica manus.

Non ego te volui funesto ledere iactu.

Nec tua tentavi tecta subire nocens.

Hunc dea luctifico complentem littora questu

Audit: infestas que moderatur aquas.

Tum lare dimisso madidum caput extulit vndis

Atq; miserta viri: sis modo letus ait.

Auro fulgentem quam flens petis ecce bipennem

Que modo ceruleas decidit ante fores:

Nonne tua est inquit: qua mcerens rustice queris?

Accipe depositum quod tibi leta fero.

Ille vt erat nullo retinendi captus amore

Ponderis: haud talem misimus inquit aquis.

Ferrea nostra fuit scindendis aptior vlmis:

Cuius vtrūq; tenent aspera signa latus.

Ergo tuū refer o virgo quod porrigis aurum:

Instrumenta operi congrua restituens.

Impulit hec nimpham comperta modestia flentis:

Qui licet egregium sumere spernit onus.

Dumq; rudem traxit limoso e gurgite massam:

Accipe ait meritis premia digna tuis.

Largimur binas tibi nunc dilecte secures.

Ifelix auro ditior ipse meo.

Huius fama rei vicinas currit ad vrbes:

Et cupido similis spem dedit illa boni.

Qui se cultorem simulans & ruris alūnum:

Ruricolę laceris vestibis induitur.

Nam sua pro vilı iacit ornamenta paratu:

Congruaq; argento comparat arma sibi.

Ferrum dextra tenet. nudantur veste lacerti:

Atq; suum nimbis tradit inerne caput.

Inde per ignotos vitam cōmittere saltus

Audens: spe lucrı fluminis arua premit.

Multa dedere pedi vepres tormenta. grauemq;

Mollibus assuetus pertulit ille famem.

Mox vbi stagnantis ripas tetigisse fluenti

Concessum est: firmi roboris ima petit.

Tum sua vibrato contendens brachia ferro

Sternere se fingit robora velle manu.

Sed cum multa vi descenderet acta bipennis:

In cruris medium nescius artis agit.

Nec minus interea pronū defertur in amnem

Mole sua ferrum non retinente cadens.

Tunc gemitus falsos veris cum fletibus aptans:
 Euocat infœlix numina cuncta loci.
 Auxilium præstetis ait. succurrite nimphę.
 Reddite quod vestri detinueret sinus.
 Crinibus effusis superas remeauit ad vndas
 Ferrum nimpha gerens quod cecidisse videt.
 Suscipias: dixit: scabra rubigine tinctum
 Rustice pondus iners quod liquet esse tuum.
 Ille putans aliud sibi mox debere refundi:
 Quod gerit illa manu denegat esse suum.
 Aurum dixit erat quod fluminis vnda recepit
 Quæ tum vix potuit nostra leuare manus.
 At quia non latuit diuam fraus ipsa querentis:
 Occuluit ferrum cęrula tecta petens.
 Nec rediit quæ multis vocat ille querelis.
 Hoc precium fraudis sumpsit auara lues.
 Vestes ergo suas is perdidit atque bipennem.
 Vulnus: poena: fames: lucra fuere dolo.
 Sed quod deterius: absentis tempore pauco
 Diuitias fures eripuerunt viri.
 Sic perdit quod habet. nec quod sperabat habere
 Consequitur locuples irrita vota gerens.
 Maxima dum cupiunt: merito falluntur auari.
 Contentum propriis sed manet ampla seges.

In septimū apologum argumentum

Liquerat. Hoc apologo monemur itra fortunā quisq; manere suā
& vt dicūt in ppria pelle: nā asellus mutata pelle cū speciē nō pnicī
tatē ceruinā indueret se deceptum & in foucā lapsū inuenit: seq;
oib; ludibrio habitum cognouit vnde vt Gregorius quoq; asse-
rit Quos oculos &c. Nec min⁹ ipse pudor . vnde Iuuenalis. Nil ha-
bet infœlix paupertas durius in se: Q̄ q̄ ridiculos homies facit.
Et vulgo dicitur. Est misero peius derisio q̄ dolor eius.

¶ Apologus septimus de asello.

I Iiquerat archadię pecuariā stultus asellus.

Oblitusq; sui se putat esse feram.

Ingreditur saltus . audet se dicere ceruum .

Et ceruos inter se locat acripedes.

Procurrunt ceruī . nihil his properantibus obstat.

Ipsē sed in fossam corruit: atq; iacet.

Mox circūstatur: irrideturq; misellus.

Nec minus ipse pudor q̄ dolor excruciat.

Rudere post multum: vix tandem surgit: abítq;:

Et se cognoscens ad sua septa redit.

Quos oculos clausit tumor & iactantia cęca:

Hos referat lapsus atq; ruina videns.

In octauum apologum argumentum.

Astra petēs. Hoc apologo probātur sūma queq; ad ruina grauis
simā proxima esse: admonemurq; in conditione humili potius tu-
ti cōsistere q̄ cū periculo ad sublimē anhelare. Turris inquit subli-
mis vicinas casas nō passa: coegit eas trāfferri: quo facto mox ful-
mine & mole sua decussa sero nouit ianes tumores sibi pniciei eē.

¶ Apologus octauus de sublimi turre: & paruis
domibus circūstantibus.

a Stra petens multo lapídum molimíne turrís

Intonat:exiles despíciendo casas.

Quís vos o míserę finxít temerárius auctor:
Et iuxta nostros pertulít esse pedes?

Ocyus íte procul.vírídí cum cespíte furcas:
Hostíaq; immerso cardine reda ferat.

Níl vetus & fœdum præcellas ínquínét edes:
Mœníaq; infensos tangere dígna polos.

Tellurem domíbus vacuam:camposq; patentes
Esse volo:vt gramen proferat omne solum.

Díxerat illa tumens.lapídemq; a culmíne summo
Excutít:vt lapsu terreat íma suo.

Addídít índe mínans:ní cedant :cuncta daturam
Vulcano :& cíneres flatíbus çolíis.

Nec mora.díscedens maturat longíus írę:
Vt maneat tuto turba pufilla loco.

Omnia fert secum.pauídoq; ímurmurat ore:
Vícínas valles:aruq; tuta petens.

Cur premit herbofo congestum cespíte culmen
Turrís íners :murís víx bene sicca nouís?

Hoc nos stare loco voluít generosa vetustas:
Quando saxorum machína nulla fuit.

Vílíor an metuat nostrę contagia fortís:
Quam natura suo munere spon-te fouet?

Hoc minimū spatii paruo contenta paratu

Aetas prisca dedit : quod negat ista tumens.

Si moueat superos tantarum iniuria rerum:

Comprimet elatam digna ruina struem.

Illa grauis nimirū pregrandi mole superbis:

Confidensq; sibi: vilia queq; putat.

Hęc secum turba: & tuta conualle quiescens

Se locat. & vanos suadet abire metus.

Iuppiter vt vidit nutantem pondere terram:

Fulmine precipitat turris ad ima caput.

Aeolus interea demittit in aera coros

Qui rapido cursu saxa superba ferant.

Vix medium tantę restabat molis. & ecce

Mars ferus excidio dissipat omne latus.

Arcis in occasum deus et natura laborant.

Atq; superba diu stare nequire docent.

Sed profugū mansere lares : martisq; tumultus

Non sensere nouos: fulgura: siue nothum.

Qui nimio fastu summos contractat honores:

Descensum facilem nouerit esse sibi.

Quem gradus inferior securo sustinet axe:

Non metuit lapsum sortis habere grauem.

Diuitias grandes casus comitatur & vrget.

Pauperiem tutam nulla ruina premit.

In nonum apologum argumentum.

Pix & creta &c. Hoc apologo saluberrimo docet malā societatem statim a principio vitare: Nam mala consuetudo paulatim ea que prius displicuerant leuius repelli & tādē etiam placere facit: quā rē docet fabella quadam de creta q̄ cū pice itineri accincta: primū ne cōtamineſ verita (Nāyt dicitur eccle. decimotertio. Qui tetigerit picē inquinabitur ab ea) eam contingere cauit: mox societatis malo seducta illi penitus adhesit & picea effecta est iuxta illud ps. xvii. Cum sancto sanctus eris & cum peruerso peruerteris &c. De incremento cōsuetudinis solet etiā recitari apologus de passere q̄ ad cāpanile aduolans sonitu campanę pterritus primū q̄ lōgissime auolat: mox etiā cāpanę motū miratur: deinde super eam nō sonātem cōfidit, & tādē in foraminibus proximis nidificat.

¶ Apologus nonus de pice & creta.

p Ix & creta parī gradientes calle per agros

Vno se iungunt fœdere dissimiles.

Pix deformis erat pullo velamine tecta.

Candidulus cretam supparus abdiderat.

Creta suos primum fulgentes horret amictus

Contactu piceo sumere posse notas.

Nec mirum si creta timet. nam compare cultu

Inter consimiles vixerat vsq; nitens.

Heu q̄ vita prior modico dediscitur vsu.

Ille timor primus: mens quoq; prima tepet.

Ergo picis turpes creta amplexata lacertos

It comes. & furuam nil pauet esse togam.

Illa prius neuos contacta veste receptat:

Paulatim & toto tegmine nigra subit.

Hospitium tandem suaserunt astra: petuntur

Tecta simul. binas suscipit vna domus.

Post epulas vno fessę iacuere cubili.

Nec mora. cōgesto mēbra calore madent.

Creta picis fulcum sorbet tractata colorem.

Tingitur ipsa cutis: tingitur ipse animus.

Sic nitor omnis abit: visco dū pectora sordent.

Et tam diuerfas nox facit atra pares.

Principio sceleris metuunt contagia iusti:

Si coiere malis: itur in omne nefas.

Inquinat innocuū maculosi vita sodalis.

Qui prauos sequitur: desinit esse bonus.

Tempore flagitium crescit: quia nemo repente

Criminis extremū mergitur in pelagus.

In apologū decimū argumētū.

Pinxerat. Apologo hoc vltio tria saluberrime monemur: primū nil vetitū conādū: deinde malis dominis non seruiēdum & deum vltionē diuinam metuendā quæ nullū malum dereliquit impunitum: licet interdum sera idest tarda veniat dicente valerio maximo. Tarda ad vindictam sui diuina procedit ira: tarditatęq; supplicii grauitate cūpensat. et Iuuenale. Vt sit lenta tamen certe grauis ira deorum est. Nil autem vetitum a nobis molindum esse: docet in principio apologi. Nam cum quidam camcenam quæ scribi non vult describere vt cunq; tentarat: indignatæ musæ amphiona peritissimum musicum in vltionē mittebant. Non esse autem ipro bis dominis seruiēdum processu apologi monet: nam penna absentis domini poenas luit in vincula cōiecta. Verum nihil manere impunitum concludit responso domini dicentis pennam id alias commeruisse.

Apologus, x. De penna & scriptore.

y

p Inxerat indignā describī penna camcēnā.

Displicuit musis sordida congeries.

Vitorem mittunt dircei fontis alūnum.

Auctoris thalamum protinus ille subit.

Forte aberat scriptor. tum pennā fune cohercet

Ac abit. hinc musis facta recenset ouans.

Carminis vt foedi rediit temerarius auctor:

Mente parans aliquid quod sua penna trahat:

Audiit insuetas penna lugente querelas.

Attonitus querit quid sibi vincla volunt.

O miserā (dixit) cur me tibi protulit anser:

— Vt peream iussis obsequiosa tuis!

O vtinā reliquis me aptassent vsibus artes.

Officiūq; vicem ferret arundo prior.

En mihi sudorum merces: en p̄mia. Simplex

Artificis p̄nam seruula sustineo.

Criminis expertes cruciatus durior vrget:

Cum scelerum dominos vltio nulla premat.

Disce (refert scriptor) modicū perferre laborē:

Et culpę veteris soluere supplicium.

Sepe etenim dolui linguarū opprobria passus:

Q; nolles verax pingere mentis opus.

Sera licet veniat: punit censura nocentes.

Nil manet oblitum cuncta vidente deo.

Argumētū in primā elegiā.

Vrrius huc illuc &c. Propriū elegiarū argumentū pro
 c priaq; farrago et materies ē de miseris reb⁹ q̄rimonia: id
 q; misere depereūtū amorib⁹: epitaphiis. neniis ceteris
 q; id gen⁹ lamētationib⁹ primū dicatē sūt: sed postmodū ad quīs
 alia describēda receptē vt attestat flaccus de arte poetica dicēs Ver
 sib⁹ ipariter iunctis q̄rimonia primū Mox etiā inclusa ē voti sēten
 tia cōpos. vocat autē vers⁹ ipariter iūctos: q̄a hexametro addit pen
 tametrū vñ elegia clauda apoetis fingit. Est autē eius carminis p̄ci
 pua lex vt periodus. i. plena sentētia nō nisi p̄tametro claudatur
 neq; plusq̄ in secundum differatur. fere enī binis versiculis cōple
 tur. Quantū vero ad pulchritudinē & dulcorem (Nam vt dicit flac
 cus ibi dem. Non satis est pulchra esse poemata / dulcia sūto) pul
 chrum est verba epithetis vestire ita vt frequenter in singulis bi
 na sint: dulce autē p̄tametrum dissyllabis tetrasyllabis et pentasyll
 labis claudere: Nā monosyllaba & trissyllaba durius sonāt. Quā
 tum vero ad huius elegiæ argumentum conuenienter de labore et
 ocio dicturus hoc vtitur genere: quia in labore multa est miseria.

Damnat enim stultos labores et inepta ocia. Non incongrue dicit
 locos Nam si loca sunt terræ sunt et loci. vt enei. primo. Deuenerē
 locos vbi nunc ingentia cernes Moenia. et paulo ante. locosq; ex
 plorare nouos &c. Videtur autem hypallage i epithetis illic Cui pa
 tulas phagus. Nam phagus potius dicitur patula q̄ vmbre vt in
 buco. Tityre tu patule recubans sub tegmine fagi &c. verū. p̄pri⁹
 est sermo: nam corpis patuli etiā patula est vmbra. Inertia dicitur
 sine arte: hoc est artis carentia: sicut solertia: artis soliditas & inte
 gritas. Nam solū os corū lingua dicit solidū & plenū. Phagus nō si
 stens Phagus ἀπὸ τοῦ φαγεῖν a phagein. i. comedendo dicitur.
 est enī arbor glādifera: glandib⁹ autem vescēbātur prisca. Iuglās
 est iouis glans. i. nux. Erro homo errabundus. declinatur hic erro
 huius erronis. sicut comedo. Manduco. cachino &c. Paul⁹ se fate
 tur multas peragrasse terras: quod et lucas in historia apostolorū
 fatetur. De philosophis autē q̄ varias terras discēdi aut docēdi grā
 obiuerint vide Hieronymū in prologo geneleos. Nam pythago
 ras primū in egyptū cuius mēphis potissima pars: deinde ad auso
 nios. i. italicos se contulit. abs quo dicta est italica philosophia.

Plato p̄terea in ægyptū se contulit. vbi libros moysi legisse dicit.
 Nilus autē egyptū p̄fluit atq; inundando fecundat. Apollonius p̄
 terea philosoph⁹ inūeras pagrauit terras. Cypris est ven⁹ vt sæpe
 iā dictū ē. Volutabra sunt loca volutātium: sicut ābulacra deābu

Locū

Inertia
Solertia
Phagus.

Iuglans.

Voluta
brum

lantium. Volutāt aūt se porci in luto. Hora. & amica luto fus. Socraticos. i. philosophiæ morali deditos & socraticā. i. philosophiā vitā ducētes. Vterq; Ioānes. Baptista & euangelista. Petulcā. i. petulantem et lasciuam. Lasciuia enī ipatiens est quietis: petit et laceffit. Vnde maro, Malo me galethea petit lasciuia puella. Dicif enim a petendo. i. insultando. Vnde idem quarto. georg. nec oues hedi ve petulci Floribus insultent.

Elegia prima libri elegiacorū carminū prioris: qui in ordine septimus est: præscribitur De labore & ocio.

c Vrrimus huc illuc eqtes peditesq; per orbē.

Et sequimur quo nos cœca libido vocat.

Ille vt opes cumulet: vel summa præsit in arce:

Et maria & terras circuit vsq; vagans.

Nec metuit noctis tenebras: estus ve diurnos:

Non rus: non alpes: non vada non scopulos.

Est alius nimio spectandi raptus amore:

Qui nihil ignotum sustinet esse sibi.

Oppida nunc peragrat: nunc celtas pergīt ad vrbes.

Nec saturant oculos plurima quęq; videt.

Et si quando lares repetit discrimine pallens:

Vix membris positis cogitat ire alio.

Et ne quid vano videatur deesse labori:

Vox est: velle sacras visere relliquias:

Visere templa: locos: vestigia quęq; beata:

Ad patriam vt redeat feruidiore fide.

Strēnuus haud labor hic: sed inertia strēnuā fertur.

Reddere quę patrię non finit officium.

Quę nec opem iunctis: nec gratū soluere charis
Obsequium patitur: dum vagabūdus abest.

Sic animus deses veſtatur ad ocia: q̄q̄
Membra fatigantur deſidię imperio.

Quin cerebrū & fibreꝝ et neruī minuūtur & exta.
Quo fit vt areſcat floſculus ingenii.

Aeris & interea mox conſumendus aceruus
Deſluit (haud mirū) crebra per hoſpitia.

Sed taceo pontes: taceo vada tranſilienda:
Hic vbi ſoluuntur magna tributa vię.

Sepe etiā caſus: furtum: violentia: multos
Expoliat. Sed quis ſingula cōmemoret?

Quis probra: neglectus: iras: discrimina: morbos:
Tędia: flagra: neces dinumerare queat?

O vanas nimum vacuo ſub pectore mentes
Quas adeo oblectant heu nocitura cito.

Quid fluere inſtar aque iuuat: incaſſumq; vagari?
Stare iubet ratio: ſtare proſecto iubet.

Cui patulas phagus nō ſiſtens prebeat vmbraſ?
Quem fructum iuglans irrequieta dabit?

Grande decus poterat reſidens laudęq; mereri
Qui manet obſcurus: dum vagus erro manet.

Sed deſideriis nolim votisq; diſertis
Obuius ire, animos criminor inſtabiles,

Hunc ego cōtemno qui nec sibi cōmodus esse
 Nec reliquis nouit: tempora calce terens,
 Absit vt accuset paulum quisq̄ leuitatis:
 Aut quoscunq̄ fides traxit amorq̄ pius,
 Iussi prodibant vulgantes seria legis
 Seria quę venit prodere numen homo.
 Vtilis iste labor: totiq̄ salutifer orbi
 Quo sacer excreuit religionis honos.
 Legimus & priscos terras lustrasse patentes
 Actumidum pelagus: nec sine laude quidē,
 Pitthagoras memphim se contulit: ausoniosq̄
 Lustrauit tractus: doctior vt fieret.
 Te quoq̄ lustrantem vidisti nile platona
 Haud metuisse iugum: doctior vt fieret.
 Sed quot apollonius penetrauit regna: quot oras?
 Quot iuga: quot saltus: doctior vt fieret?
 Illos vrgebat vis insita: spesq̄ sciendi.
 Forfan & his maius gloria calcar erat.
 Haud scio quid sapere hoc illis sine religione
 Profuerit. dicat qui sapit alta magis.
 Nosse modo nostrum ventosum iure vocetur:
 Nisapimus: colimus: diligimusq̄ deum.
 O fortunatos qui post data munera terris
 Venimus, & callem nouimus atq̄ ducem,

Hęc secum voluant taciti peragrare volentes.

Ocia qui mauult audiat & reliqua.

Sunt quos multus habet curandi corporis vsus

Quosq; thori molles: mensaq; lauta iuuat.

Hos iam nota domus retinet nidorq; culinę:

Et farti ventris cypris amica comes.

O vere porcos filiquis & furfure dignos

Atq; volutabris. o pecus insipiens.

Vos ne ad delicias turpes natura decora

Protulit: o meritos stercore semper ali.

Parcite si fœdus fœdauerit aera sermo.

De fœdis nequeo non nisi fœda loqui.

Nõnullos operosa quies studiumq; decori

Distinet: ac morum norma canenda palam.

Et q̄q; cœcis latebris: longoq; recessu

Socraticos homines antra vetusta tegunt:

Haud tamẽ immerito famę venerantur honore:

Q; scriptis animos moribus instituant.

Sic sic absentes patrię prodesse feruntur:

Quorum doctrinis fit bona posteritas.

At non vtilium si quos sollertia rerum

Oculit ignauos: traditur hoc vicio.

Nam sibi nec laudẽ nec frugem posteritati

His querunt studiis: quin magis officiunt.

Delituisse diu laudatur uterq; iohannes:

Ac fidei cultor plurimus antra colens.

Aut scripsere quidē: aut carnē domuere petulcā:

Intus purpurei: lurida turba foris.

Multī post latebras operum documēta dedere.

Nec metuere feros carpere voce duces.

Hinc dolor: hinc venere mīng: cruciamina: letum:

Inq; pios cineres irrita supplicia.

Ex illis semper tenuere silentia quidam

Siue nemus colerent: seu loca sacra deo.

Nam magdalenes vestigia prona secuti

Intendere deo. quid potius fuerat?

Sed satis hęc: aliam mox inuenere quietem

Li quibus hic placuit non inhonesta quies.

Qua neq; fraudatur quos hic labor ipse decorus

Iussit ut extorres ire per omne solum.

Argumentum in secundam elegiā.

Heu quā &c. Secūda elegia deplorat principū vitia q̄ p̄pterea p̄niciosiora sūt q̄ multis in exēplū patēt. vñ Iuuenalis Oē aī vitiiū tanto conspecti⁹ in se Crimē habēt / quāto maior q̄ peccat habetur. Monet ergo eos ut se modeste et prudenter gerant. Nec caldeis. i. astrologicis superstitionibus se implicent. Nam ut alibi diximus caldei astrologię solertissimi fuere. Aeditui sūt q̄ diū edificādarum mgrii. Aureli⁹. i. augū. In sua septa. i. ouila Manet. i. certe expectat

Secūda elegia In principes flagitiosos:

h Eu quā perniciē pronis popularibus affert

Principis exemplum: si datus est sceleri:

In venerem spurcam si totas soluit habenas:

Nec pauet ingenuum proh maculare caput:

Si riuos sitit humentes & sanguinis vndas:

Si ferrū & carcer sæuaq; flagra placent:

Si rapere est illi curę quicquid libet: aut si

Delatoris eum vox iuuat atq; dolus:

Si magicas artes admittit: si faciles dat

Aures chaldeis: auguribusq; fidem.

Sed taceo ingluuiem ventris: vestesq; pudendas:

Et vetitos lusus: oris & opprobria.

Linquo sacras ædes & numina læsa profanis

Ritibus. & pressos prohdolor ædituos.

Qualem hinc doctrinā capient pceresq; inopesq;

Quos mores: quęnā munia: quale iubar:

Solisequi similis sectatur quisq; minister

Pręsidis errores factaq; visa foris.

Cuius mille parit scabies incōmoda: damna.

Proba. truces morbos. fata suprema neces.

Imperio dignos reges aurelius effert

Qui iuste regnant & pia iura fouent.

Qui non turgescunt laudantū plausib⁹ altis:

Sed molle ac vdum se meminere lutum.

Qui famulā faciunt diuinis cultibus omnē

Vltro potestatem: robur & ingenium,

Quí summū metuūt venerātur amantiq; regentē.
 Et pluris faciunt scepra suprema suis.
 (Illíc nullus enim timor est consortis habendi
 Tuto cōregnat regibus infima plebs)
 Quí tarde vlcisci norunt: ignoscere mites:
 Dum res exposcit publica: spesq; boni:
 Nec plectunt odio: sed legís amore tuendę.
 Dant veniam quo se corrígat ipse reus.
 Compensant trístes leni miseramine pœnas:
 Solanturq; piis muneribus míseros.
 Tu quoq; dicebas perfaustos scepra tenētes
 Aureli: si se cordaq; subúicerent.
 Si castigarent quāto magis ipsa iuberet
 Luxuriam. premerētq; ardua vota nimis.
 Quę si rex faciat díuino raptus amore:
 Non vanę laudis ductus ab arbitrio:
 Et pro delictis humilē se sternat ad aras:
 Sacrificetq; deo sedulus atq; vigil:
 Veri christicolę laudes nomēq; decorum
 Lucratus: fœlix dicitur atq; sacer.
 Verum si pergit quo blanda licétia ducit:
 Vel quo se tumidū sæua tyrannís agit:
 Nemo turpior, est. nemo infœlicior: et si
 Flauas constringat fulua corona comas.

Quo pacto sedenim regat vnicus ac moderet:

Dum languet dura cōpede stratus humi:

Ergo principibus multo sudore cauendū:

Ne tetrum infundant in sua septa nefas.

Nam quāto plures macularint turpibus actis:

Tanto deterius hos manet exitium.

Exitium sine fine quidē post fata futurum

Sulfureas inter flāmiuomasq; acies.

Hęc pensate duces: proceres: regesq; supremi:

Ne lapsum vestris vestra ruina ferat.

Argumētū in tertiā elegiā.

Quādoquidē &c. Pulchris argumētis et rationib⁹ theologum quēdā et nobilē virū a terrenis ad cęlestia hortat̃ sectāda: afferens multa exempla tā ex ethnicis q̃ ex sacris litteris eorū: quib⁹ luxus et diuitiē nimia offuerūt plurimū: nō noiat virū: quia amice eū co hortat̃ nec vult vitia eius notoria facere. Verum quia doct⁹ ē ner uofis vtitur suafionibus. Cęsar videlicet iulius qui primus roma Cęsar num imperium occupauit & rēp. vt cicero attestatur: penitus extin xit: a coniuratis est in senatu tribus et viginti vulnerib⁹ extinct⁹. Ad quod facinus alludens virgilus inquit Extinctum nymphæ crudeli funere daphnin. Dictū volunt cęsarem: non q; ipse: sed q; primus in eius familia cęso matris vtero natus sit. Aurea dona mi Midas. de: nō quę midas dedit: sed q̃ accepit Accepit autē a deo post mul tas p̃ces: vt quicquid contingeret aurum fieret: quare impetrata ī edia & fame periit: quia et cib⁹ et potus in aurum vertebatur vt pri mū ab eo contingerentur vt recitat ouidius lib. xi. meta. Fab. iiii. Sardanapalus vt pri⁹ dixi: vltimus regū assiriorum propter mol = Sardana = lem vitam et effoeminatos mores cōtemptus. debellatus et victus: p. alus seipsum viriliter occidit. vt author est iustinus ī primo. de quo di cit Iuuenalis in satyra. Omnibus in terris &c. Et venere et cęnis & plumis fardanapali. et cætera. Lucretia autem tarquinii collatini Lucretia vxor a tarquinii superbī regis filio sexto nomine oppressa pro pter speciem et placentem castitatem: seipsam interimēs: exigēdis

regib⁹ occasionē dedit. vñ Iuuenalis ibidem. Sed vetat optari faciē lucretia qualē Ipa habuit. Senferunt vir⁹. i. venena: sed sepius gladiū. vñ Iuuenalis. Ad generū cereris sine cede & sanguie pauci Descēdunt reges: & sicca morte tyrāni. Vbi p mortē non siccam etiā eā icludit q̄ potionib⁹ acceleratur. Milo aut vt valeri⁹ maxim⁹ lib. ix. de mortib⁹ nō vulgarib⁹ & Aul⁹ gellius in noctibus atticis tradūt: athleta fuit iusignis vsque adeo viribus suis cōfif⁹: vt cum in syluis arborē semiscissā vento videret: et eā immisissis brachiis pfcindere vellet: redeunte ad se arbore illic inclusus māferit feris de uorandus. Marcus autem cicero vt appianus tradit a Marco Antonio profcriptus & a viatoribus eius captus et detruncatus est ob philippicas orationes quas contra Antonium scripserat. Vnde Iuuenalis in eadem satyra decima. Ridenda poemata malo Q̄ te cōspiciuā diuina philippica famæ. De Golia habet. i. Reg. xvii. De absalon. ii. Reg. xviii. De oloferne Iudich. xiii. De Antiocho. ii. Machē. ix. De diuite epulone indigno qui nomine lucæ. xvi. Orcus dicitur inferus vel ab vrgendo: vel quia græce iuramētū dicitur Alter et ille &c. de quo lucæ. xii. Crassus pro ditissimo apud Romanos est habitus. vnde Persius satyra. ii. Nūc licini i cāpos: nūc Crassī mittit in ædes. Cetera nota sunt.

Elegia tertia. Ad quendā et thelogū & nobilē.

De contemptu terrenorum.

q Vandoquidē fidei diuinos afferis ortus:

Et monumēta sacre religionis habes:

Credere vix possim vanis te immergere pompis:

Imaq̄ te potius querere q̄ supera.

Hoc tamen (atq̄ vtinam falso) super arduavelox

Fama canit: multisq̄ auribus instrepitat.

Ergo senex (sic cura tuī me cogit amorq̄)

Contēnenda tibi hęc terrea cuncta canam.

Sume libens numeros: si te numerosa repascunt,

Hic precium & pondus forsitan inuenias.

Vilia si pendes fragilis cunabula vitæ:

Si variæ fortis ludicra: damna: metus:

Si, volues animo quo tendat gloria carnis:

Quo vel deliciæ vel decor omnis eat:

Mirabor: si te generis præconia tollent,

Mirabor: si te tollet inane decus,

Deniq; mirabor si te tua forma iuuabit:

Si cultus & opes: lautaq; mensa nimis,

Omnibus ingressus miser est cum sanguine foedo,

Progressus dubius. exitus ipse magis,

Pontificem statuas seu regem: sorduit ortus,

Vagiit. intremuit virium & artis inops,

Vir tandem factus fortunæ subditus arctis

Legibus: innumeras sustinet infidias,

Ac voti compos: poterit ne euincere fata?

Nescit vermis edax parcere nobilibus,

Sed quid habent præcii marcetia: fluxa: caduca:

Cur oculos nostros cordaq; surripiant?

Possunt ne & morbos et sortē eludere? possunt ne

Abruptis momentum addere staminibus?

Multis exitium gestorum gloria pugna

Attulit: inuidiam dum parit auctus honor,

Ante summus apex: an te victoria cesar:

An populū applausus eripere necis?

Aurea dona midę nocuerunt. Sardanapallo
 Delicię molles: pocula: strata: venus.
 Damna suę formę quondã lucretia sensit:
 Senferunt virus sæpius imperia.
 Obsuit ingentes neruos habuisse miloni.
 Et marco linguę flumina tanta suę.
 Utamur potius nostris. de cęde goliam
 Non vigor: aut moles sustulit: aut gladius.
 Absalon imple probas quid vel coma vel decus oris
 Siue iuuenta tibi profuerit domito.
 Ingluuię bacchi: sopor: & sperata voluptas
 Illud olophernis dissecuere caput.
 Quid fama antiocho: quid profuit āpla potestas?
 Putuit ante obitum vermibus esa caro.
 Infelix diues cui nullum pagina nomen
 Indidit: o quātum nunc sitit ac sitiet.
 Candida quę vestis: quę murice pulcher amićtus:
 Quęq; dapum splendor iuuerat: orcus habet.
 Alter & ille sibi promittens ocia longa
 Audiit: o stulte nocte animā repetent.
 Quid moror? hec oculis circūspectamus abunde.
 Horum habuisse nihil pauperis vna salus.
 Vtile nunc multis expertes stēmatis esse:
 Atq; inopes rerum. negligit ima furor.

Illis es nimium: nimia istis prædica mortem

Accelerant: aliis immodicè illecebre.

Ostolidas mentes: o pectora plena tenebris.

Errorem sequimur: cum via recta vocet.

Purpureis violis tribulos præponit afellus.

Sus hærens cæno florida prata fugit.

Eheu plus solidis queruntur inania: magnis

Exigua: æternis interitura cito.

Iam tandem sapias o diuæ mentis imago.

Et tibi concessis vtere luminibus.

Iam tandem sapias quâto cœlestia abyssis

Præstent: & sursum se ferat omnis amor.

Nec te pelliceat census: nec fama volucris.

Non vis: non ætas: non genus: atq; fauor.

Venisti nudus: nudum discedere par est.

Impediunt nimie scandere celsa togæ.

Sint tibi virtutes: benefacta: scientia: cordi.

Hæc omni studio congere: quando potes.

Sint cordi quoq; religio: ius: fas: & honestum.

Hæ sunt mentis opes: perpetuusq; nitor.

Ipse licet crassum superabis ditior auro:

His sine diuitiis te miserum fatear.

Vis paucis dicam: (nã me vocat aura. abeundum est.)

Fœlicem faciunt terrea nulla, Vale,

Argumētū elegiæ quartæ.

Haud indignari &c. Tertia elegia tractat illud euāgelicū lucæ xvi. Filiū sæculi hui⁹ prudētiores sūt filiis lucis: & illū ap̄lm. Ro. viii. Nā prudētia carnis mors ē. prudētia autē sp̄s vita et pax. Co: hortat ergo ne sim⁹ prudētes prudētia carnis aut sæculi sed spirit⁹ Nā secūdu sæculū prudētes sūt qui quauis via p̄ phas et nephas rē augment. A pueris. vñ Iuuenalis. Hoc discūt oēs ante alpha et vitta puellę. Hęc prudētia. quia auari prudētes estimāt. Vñ horatius in epistolis. Hos solos aiunt sapere et bene viuere: quorū Conspicit nitidis fūdata pecunia villis. Vacuas p̄bitatis: sicut persius dixit et cęlestium inanes. Omnia enim ad plēnitudinē ac vacuitatem spectantia tā genitiuos q̄ ablatiuos regunt. Quem penes. i. penes quē. hoc est in cuius potestate. Humanū sapere id est sapientia humana. vt persius. Nostrum sapere hoc maris expert. Pieris. i. mu: sa vt sepe iam dixi. Dicax id est loquax. sed attende dicax et dic⁹ in cōpositione licet a dico cuius prior longa veniant: di syllabam corripere. Neq; id solū in hoc authore sed in aliis quoq; omnibus.

Elegia. iiii. In sapientes seu prudētes huius sæculi.

h Aud indignari nō possum: dum sapiētes

Quos mūdus tollit cogitovanisequos.

Solus enim sapere is nunc passim creditur in quo

Pectoreā fraudem melleaverba tegunt.

Qui norit veris obsistere: falsa tueri:

Vtilium suafor turpia quę fuerint.

Hęc a barbatis vsu prudentia scitur.

A pueris iam nunc discitur hęc precio.

Hanc qui nouerunt turgent: reliquos superātes.

Qui nescit: laudat & stupet: ac metuit.

Vrbanus fertur qui duplicitatis inique

Artibus euasit p̄ditus ante alios.

Hęc certe audaci sapientia culmen honorū

Querere persuadet:plaudere diuitiis.

Vlcisci grauius. si possit:cedere nulli

Obstanti. si non: dissimulare minas.

O q̄ iustorum prudentia dissidet isti.

Et dispar vitę cernitur effigies.

Hęc semper mansura cupit. cupit illa caduca.

Ista fidem seruat. fraudibus illa fauet.

Dulciloquo sapiens mundanus decipit astu.

Nil fingit iustus. quod sapit ore sonat.

Quę sunt vera aperit. deuitat promere falsa.

Et tolerare magis vult mala: q̄ facere.

Vindictę nunq̄ meminit. q̄ sunt bona gratis

Exhibet. & lucrum credit acerba pati.

Hęc nunc simplicitas dementia magna putatur.

Dicitur & stultum quod facit innocuus.

O vacuas hominū mentes probitatis honestę:

Omersum tenebris verticis omne iubar.

Imperat ecce dolus: versutia: proditioq̄

Nunc studet insidiis (quod fleo) nobilitas.

Nullus honestati locus est. nullus probitati.

Virtus ridetur: flagitioq̄ subest.

Nunc viciū fuerit verbis ostendere mentem.

Nunc ille est fatuus qui simulare neget.

Si fugis vlcisci: si pro ledentibus oras:

Te ipsum vecordem tempora nostra ferant,

¶ si paupertatis amans possessa relinques:

Maxillā reliquā dum quatere dabis,

Saxeus a nostris insensatusq; profecto

Diceris: tam sunt nubila iudicia.

At secus ille animi censet scrutator & auctor:

Quē penes humanū stulticia est sapere.

Despectos: olim despectus: amatq; fouetq;

Quin & prudentes asserit atq; vocat.

Quippe suum persuasorē dociles imitantur,

Nec metuunt quicquid sæua tyrannis agat.

O nimium faustos qui sanctis legibus herent

Iusticię. & quorum est rex deus atq; salus.

Verum quos tumidos extollit gloria mundi:

Hos pecus vt stolidum negligit atq; negat.

Ergo fit ascensus quocunq; trahit ferus ardor.

Scandere sed tales quid nisi corruere est?

Deliciis etenim sese inuoluunt suis instar.

Nec surgunt memores culminis etherei.

Heu q̄ vos tristis manet exitus: & chaos atrum:

Quos nunc insipiens vulgus ad astra leuat,

Sed satis hec. vere callent qui cœlica dona

Mercantur, non qui terrea quantalibet,

Forſitan has feces noſtratum perfequar olim:

Si bilem incendet pyeris vlla dicax.

Iſta ſubirati conata recentia ſumes.

Bacchabor melius: dum furor inſiliet.

Argumētū in quāta elegiam.

Sūt ſua militibꝰ. Hoc epigramate cultiſſimo diſerte docet qđ i titulo eſt. Non deerāt arma golię. de quo primi reg. xvii. Deerāt at vſitate biſſyllabū protulit. Luc. Nō deſt prolato ieiunꝰ venditor auro. Paſtor. ſ. dauid. Si ſup̄i auertunt &c. id habetur exodi. xiiii. & xv. Vñ Maro ænei. ii. Sed nihil inuitis fas quēqꝰ fidere diuis. Et econuerſo. vnde apoſtolus. Si deus nobiſcum quiſ cōtra nos. Niluſ. i. ægiptuſ: mari. deo .i. qꝰ tanto. imo infinito maior ē ægiptiſ qꝰ mare nilo. Mauors. i. viſ bellica. Ille prior. ſ. moyſeſ. de quo exodi. xvii. vbi et illud. rurfū vincebat &c.

Elegia. v. Qꝰ cleri lachrymoſi preceſ ſunt efficacioreſ ad obtinendā victoriā qꝰ vires & arma militaria.

f Vnt ſua militibus: ſunt & ſua prælia clero

Cuſpide miles agit. cleruſ agit lachrymiſ.

Viribus ille quidem: libamine dimicat iſte.

Ille manu fortiſ. fortior iſte genu.

Haud ſpernenda putes tonſę certamina frontiſ.

Semper enim gladio pluſ valere preceſ.

Sed quid tanta iuuant ſequi molimina martiſ?

Contulit & nudo ſepe trophea deuſ.

Non viſ non animuſ: non deerant arma golyę.

Hunc tamen & paſtor contudit & lyricen.

Si ſuperi auertunt: fruſtra decernitur armiſ.

Quid potuit niluſ: bella gerente mariſ?

Magistri Petri Burri

Artubus herculeis oblata piacula præstant.

Quodq; nequit mauors: supplicis ora queunt,

Ille prior celsa legem qui cœpit ab arce:

Edomuit votis horrida tela suis.

Vi pugnabat eques: diuino legifer astu:

Ensis ille ferox: hic pietate gemens.

Dum sua cessabat extendere brachia vates

In cœlum: miles strage cadebat humi.

Erectis rursus prona cum voce lacertis:

Rursus vincebat robore freta manus.

Nota satis loquimur quæ sacra volumina prodit.

Quisquis es hoc tandem pectore claude tuo.

Labitur e cœlis facili victoria penna:

Turgida quæ semper colla domare solet.

Argumentum in sextâ elegiâ seu epigrâma mauis.

Incipiens. Pro argumêto sit titulus ipse. Dite auernû .i. plutonem hoc est diabolû infernalê. Sed quid habet lucri. q. d. nihil. quia scientia inflat: charitas autem edificat.

Elegia sexta: in qua est exhortatio Ad exornâdos animos potius q̄ linguas.

i Nsapiens q̄q̄ templis tamẽ ipse dicatus:

Christicolas moneo dogmata sacra legât,

Hinc animus victor ditem superabit auernum,

Carnis & insultus. orbis & infidias.

Hinc mens liberior: hinc sanctior exuet artus,

Nec canibus metuet tradier igniuomis.

Sed quid habet lucris musas cognosse dicaces?

Rebus non verbis itur ad astricolas.

Eya age quisquis ades pectusq; manusq; polito.

Nec tanta ornandis cura sit eloquiis.

Cor spectat dñs: auditq; silentia p̄sens.

Quē benefacta magis q̄ modulata iuuant.

Argumētū in. vii. elegiā.

Gaudia mūd⁹ habet. Elegia hec est de miseria mūdi et ita de ei⁹ contemptu: quocirca debita est carminis generi materia. nā vt prius dixi propria elegorum materia est querimonia. Docet autem p̄cipue mūdanas delicias vt breues & fluxas esse v̄lipēdas. Cras forsan citiusq; cades. quia luce. xii. dixit diuiti i diuitiis suis sibi placenti & confidenti: deus. Stulte hac nocte repetunt animā tuā a te. De lazaro et diuite epulone habetur luce. xvi. Heroes sūt qui per virtutē immortalē gloriā meruere.

Elegia. vii. q̄ inscribit De contēptu mūdane lētitię.

g Audia mūdus habet (si debēt gaudia dici:

Quorum finis erit luctus & anxietas)

At veros plausus superum videt aula beata:

Quos ibi p̄dulces: orbis amara fouent.

Elige nunc potius quouis tabescere fletu:

Q̄ m̄erore genas perpete confodier.

Viue nihil curans hęc oblectamina rerum:

Et sapiēs tandem deliciosa magis.

Qui modo lugentes credunt sua semina terris:

Lætitię messem post sua fata metent.

Magistri Petri Burri

Est bonus hic mœror cuius sunt gaudia finis:

Gaudia quę fletus sint habitura nihil.

At ridere malum: cuius postrema dolores:

Stridorq; & gemitus: sed sine fine quidē.

Desine letari: si fors arridet amica:

Si flores animo: si bene membra valent.

Cras forsan: citius ve cades: semper cruciãdus

Tartareis flãm̃is: quĩ tibi stulte places.

Sis ne odio dignus nescis an dignus amore:

Desine letari: fle: geme: tunde: dole.

Lazarus in mentē veniat rerum omnĩũ egenus:

Et scabię informis: vestibuloq; iacens.

Qui primum genuit: mutata sorte resultat:

Integer: & fragrans: candidiorq; niue.

Diuitis ast ubi nunc mensę: tabulata: clientes:

Purpura: bissus: honos coniugis atq; cibi:

Quid plaussisse iuuat misero nunc & cruciato:

Cui vel torrenti gutta negatur aque:

O stolidę applausor: christus dixit ne: beati

Qui lugent: immo fleuit & ipse palam.

Nescis heroes quot sunt cruciamina passi:

Quot probra: quot mortes spe duce letificas:

Disce caduce pati: ne dulcĩa gaudĩa perdas.

Qui patitur vincit, disce caduce pati.

Sí moriere libens: aliam mercabere vitam:
Pax vbi:& alta quies: summaq; lætítia.

Argumētū in octauā elegiā.

Vos quib' ē. Hec elegia lōge oīm doctissima & eruditionis bonē refertissima q̄q; ad iuitā libelli mēsurā assurgit de nobilitate vera iscribit: i qua primo loco docet infaniā q̄ eorū maiorū gñōsita i claris natalib': longis stēmatis & proauoz clarorū seriei initentes infātur cū nulla sit nobilis ab ignobili post fata i terris discretio: nisi quā virtus q̄ ē in cælis pmanet p̄perit: quia nobilitas sola est atq; vnica virtus. docet deinceps neq; ab elemētis quib' cōstamus neq; a parētib' q̄ nos propagarunt eē discrimen: sed tm̄ in virtute ad quā nos tota elegia cohortat & a fasciū ac phalararū iactātia dehortat. Videt autē principiū sumptū eē ab eo q̄ per cemiteriū aut vstrinā icedēs varia videt: mortuoz sñ ordine et discretionē ossa Quia vero longior ceteris ē nō oīa ānotabo i p̄cipio: sed suis q̄q; locis ponā. *Aura. i. lenis vēr. hoc ē modicū duratura fama vnde Boeti' Q̄ iquit iane & q̄ futile sit nobilitatis nomē qs nō videat: Vñ qa nil icōstātī' fauore populari: I deo aura popularis. dici solet Caluas. i. capitū decaluatoz ossa. Martialis P̄silotrofaciē relauas et dropace caluā. Ponderis. Vnde Iuuenalis. Expēde hānibalem: quot libras i duce sūmo Inuenies: Idem alibi. Mors sola fatetur Quātula sint hoīm corpuscula. Stultū desp̄icere & c. Iuxta illd̄ etuf dē iuuenat. Quis cælū terris nō misceat: et mare cēlo: Si fur displicet versi: aut homicida miloni: Vñ paulo post ifert. Loripedē re- ctus derideat: ethiopē alb'. Loripes autē ē itortis crurib' quasi reptās. Vos lutei. Vñ. i. mach. ii. Glia eoz stercus & vermis. Et acclē. xvii. Oēs hoēs terra et cinis. Ft Iob. xiii. Memoria v̄ra cōparāci neri: et dirigēt i lutū ceruices v̄rē. Hora. iiii. Car. Puluis et vmbra sum'. Et dauid p̄salmo. ix. Recordat' ē qa puluis sumus. hō sicut foenū. dies ei' tāq; flos agri sic effloebūt. Et Iob. viii. Sicut vmbra dies n̄ri sūt sup terrā. Et. xiiii. Hō natus de muliere breui viuēs tpe replet multis miseris. Qui quasi flos egredit' & cōterit' & fugit velut vmbra et cætera. Quod i speculo humanę vifæ libro primo capitulo octauo graphice docetur. Virtus an locus. q. d. haud dubie virtus. Iuuenalis. Nobilitas sola est: atq; vnica virtus. Cætera in processu patebunt.*

Aura.
Popularis
Calua.

Loripes

Homínis
fragilitas.

Elegia. viii. De nobilitate & ignobilitate.
Ad nobiles per cymiteriū transeuntes.

v Os quibus est curę generosi nominis aura
Sistite: quandoquidē vel locus ipse monet.

Ex vobis vnum (si seria pauca feretis
Aequo animo) quod adhuc nescio: nosse velim.

Dicite plebeiis vt ab ossibus ossa potētum
Distant. aut refert vt cinis a cinere.

Iam dudum aspicio: voluocq; ex ordine caluas:
Nec clari indiciū sanguinis inuenio.

Cetera dum scrutor totius corporis ossa:
Nil magis apparet quātula nobilitas.
Dum cineres verso quotquot sunt: nō minus ille
Ponderis: aut iste est visus habere magis.

Discrimen video nullū. vos prodite: quis vel
Obscurus vixit: vel probitate micans.

Quod si nescitis: cur vos tam friuola tollit
Laus miserę carnis? cur premittis reliquos?

Stultum despiciere est cui par sis. conditione.
Loripedē haud probro loripedes habeant.

Vos lutei luteos cōtemnitis: atq; caducos
Funere casuri: fex: cinis: umbra: vapor.

Nos quoq; villanos clamoso dicitis ore.
Quod nomen certe nescio quid sibi vult.

De villa natos etiam pollere videmus

Doctrina egregia moribus atq; probis.

Plurimus euasit de clara inglorius vrbe:

Virtus an locus est qui facit ingenuos?

At si ideo. Si inqt villanos nos appellatis q̄a ī villa. i. pago genitos nihil iurię nobis ifertis: sed ne cōtumelię qdē. q̄a multi p̄clari ī pagis (p̄ qb̄ galli villagia dicūt) geniti clari ac nobiles fuerūt vt apud iudeos nobilissimi Abraham dauid. Apud Romanos. Qui tuis seran⁹. Tullius. Virgilius &c. Verū si ideo villanos quasi viles & ex viliori germine progenitos vacatis: tota erratis via. quia vna est origo oīm mortaliū. Vnde sapientię. vii. Nemo ex regibus habuit aliud natiuitatis initiū. Vn⁹ ergo ē itroit⁹ ad vitā oīb⁹. & si filis exit⁹. Vide & cetera q̄ sequūtur. & Iob. xxxi. Nūqd nō in vtero fecit me q̄ & illū opat⁹ ē? Et. xxxiii. Ecce & me fecit sicut & te: de eodē luto ego quoq; format⁹ sū &c. Ridetis pronos. i. humiles & ī terram inclinatos: vt apud Iuuenalem. Vos humiles (inquis) vulgi ps vltima nrī. Quorū nemo queat patriam monstrare parentis.

At si ideo tales (quia vili ex germine sumus)

Dicitis: errorum gurgite mergimini.

An vobis genitor: maternaq; contulit aluus

Vitę principium dignius ac reliquis?

Vos cum vagitu nudi venistis in orbem.

Fœda tacenda mihi corporis illuuię:

Sat scio. ridetis pronos inopesq; parentes:

Nec nisi spectari ducitis esse aliquid.

Audite hęc potius: nam vos schola nostra docebit

Nobilitas vb̄ sit: quid sit: & vnde sata.

Quę ve ignobilitas aduersa fronte reluctās.

Hęc audite inquā & figite pectoribus.

&

Fabius Al
lobrox.

Queritis ex atavis. Iuuenalis. Ergo vt miremur te nō tua: primū
aliquid da Qd possim titulis incidere: pter honores Quos illis da-
mus aut dedim⁹ quibus oīa debes. Is si virtutes. vñ idem qd dixi.
Nobilitas sola ē atq; vnica virt⁹. Sed cur maior⁹. Idē. Quis enī ge-
nerosū dixerit hūc: qui Indign⁹: genere & pclaro noīe tm Insignis
Et idē. Sed te cēseri laude tuor⁹ Pontice nolueri: si tu nihil ipse fu-
turē Laudis agas: misere est alior⁹ incūbere fame. Extra septa dei
&c. primū reg. ii. Quicūq; honorificauerit me glorificabo eū. Qui
aut cōtēnūt me erūt ignobiles. De iis aut qui a parentibus de gene-
raueri vide valeriū maximū. li. iiii. De fabio ē illud Iuuenalis. Cur
allobrogicis & magna gaudeat ara Natus in herculea fabius lare.
Rex ille. s. notissimus ezechias de quo. ii. paral. xxxiii. & xxxiiii
Amon: qui genuit iosiā pessimus erat vt dicit. iiii. Reg. xxi. & fi-
lius eius fecit qd placitū erat dño ibidē. xxii. Mens dat e superis.
Iuxta illud ecclē. vltimo. Et spūs redeat ad deū qui dedit illū Ma-
ro vi. enei. Igneus est ollis vigor & celestis origo. Et Iuuenalis.
Sensum a celesti demissum traximus arce. O martine qui nat⁹ e pa-
tre infideli illū cōuertere nequiuit cū ipse fidelissimus esset. Cōplu-
res sed enim &c. vide valeriū lib. iiii. de his qui ex humili loco nati
clari euaserunt. i quib⁹ est seruius tullus de quo liuius li. i. dicit qd
nōnulli ex serua natum putarūt. alii ex matre recepta a seruitute Iu-
uenalis autem ex ancilla seu serua natum asserit dicens. Ancilla na-
tus trabeā & diadema qrinū Et fasces meruit regum vltimus ille bo-
norum.

Queritis ex atavis nequicq; vocis aceruos.

Fructibus ex vestris fama petenda venit.

Ex animo pendet decus: & fas nobilitasq;

Quodq; minus pulchrū vera minerva vocat.

Is si virtutes & scire amplectitur: esse

Splendidus incipiet. Sin minus: ater erit.

Nobilis ille ergo est cui lucida quadrat honestas.

Ille vel abiectus quem premit atra lues.

Sed cur maiorum laus quēq; nobilitaret:

Si dignum titulis fecerit ipse nihil!

Cur ignominie sapiens iustusq; notetur.

Filius ob patrum crimina letifera.

Gloria virtutis comes est, infamia culpe.

Afficiat par est vtraq; forma suos.

Nemo heres vici: virtutis nemo paterne

Creditur, est animi solius ista seges.

Extra septa dei clarum vix audeo queq;

Dicere, nam virtus quid sine luce queat.

Vtar ego interdum tamen exemplis alienis.

Si flectent animos: hoc mihi sat fuerit.

Allobrox fabius que clarificant sua gesta

Non quiuit fabium nobilitare suum.

Et sibi dissimilem genuit rex ille coruscus:

Manassen: cultu: moribus: ingenio:

Captiuum tamen hunc vinctumq; angustia flexit,

Audit orantem restituitq; deus.

Egregiam sobolem liquit teterrimus; amon.

De genitore caro: mens datur e superis.

Clarificare patrem iubar o martine nequisti.

Maluit in tenebris ille perire miser.

Complures sed enim prolem genuisse decoram

Errore hoc furuos templa corusca docent.

Sed nec origo minor: tullo substraxit honores:

Quo minus huic virtus aurea scepra daret.

& ii

Nobilitas
duplex

De socrate & euripide videre ē apd̄ valerīū loco dcō lib. iiii. de socrate ē et mētio apud A. gelliū li. xiiii. ca. xx. vnicuiq; parit. hora. p̄rio sermonū Et referre negas quali sit quisq; parēte dū īgenus. Dedecorēt. i. de honestēt idē hora. iiii. car. Dedcorāt bñ nata culpę Stolidū vulg⁹. de quo idē flaccus ser. i. Iudice: quo nosti: pp̄lo: q; stult⁹ honores Sepe dat īdignis: & fame seruit sept⁹. Qui stupet ī titulis & imaginib⁹ &c. De atillio & publicola ē videre valerīū lib. iiii. de paupertate. Si cū diuitiis &c. Eccl. x. Beata terra cui⁹ rex nobilis ē. vbi lyra. Morib⁹ iquit & genere. De qua duplici nobilitate dicit gregori⁹ q; altera alteri copulat quasi gēma carbūculi ī ornāmēto auri sociat Talis enī rex studet sollicitē ī terra sua extirpare vitia & virtutes nutrire Et cęre & stēmata. Iuuenalis Stēmata qd̄ faciūt &c. vbi tota hęc res tractatur vnde paulo post. Tota licet veteres exornēt vndiq; cęre Atria: nobilitas sola est atq; vnica virt⁹. Q; si aīos corā Tullī⁹ primo de officio. Formā qd̄ ip̄sā Marce fili: & tāq; faciē honestatis vides: q; si oculos cernere mirabiles amores (vt ait plato) excitaret sapientiæ. De sardanapalo prius diximus.

Socratis an quēq; splendor fugit: euripidīsq;

Quorum vix humilis cognitus ortus erat?

Quid spurcos referam patres: veneremq; pudendam:

Quorum progenies laudibus emicuit?

Vnicuiq; parit probitas sua nobilitatem:

Quam propriū contra flagitiū maculat.

Obscuram sobolem virtus collustrat honeste.

Cum bene progenitos vilia dedecorēt.

Quid nisi nobilitas animi prestantia fulgens:

Qua reliquos superet vir pius atq; probus?

Cernitur in promptu que sit cōtraria forma

Obducens tenebris pectora tota suis.

Nec stolidum sequor hic vulgus: quod turpiter errat

Admirans & opes: & genus eximium.

Paupertas fulgorq; simul sese patiuntur:

Sufficit attilium publicolamq; vocem.

Innumeros sed nostra fides euexit egenos:

Quos non illustres dicere: credo nefas.

Si cum diuitiis & sanguine sit generosa

Mens animusq; viri: iure canendus hic est.

Nec talem quacunq; via mea musa laceffit.

Immo utcūq; potest carmine glorificat.

Par umbris hæc nobilitas quã cæsus opimus

Finxerit: & cæcæ: & stēmata sola patrum

Altera constans est: omni præstabilis æuo

Quam claris meritis mens generosa tenet.

Induit illa viros alienę laudis amictu.

Hęc propriis meritos cōtegūt induuiis.

Ista animum pernix sequitur. nec deseret vnq̃.

Illam cadauer uti carnea tota perit.

Q; si animos coram spectare liceret ut ora:

Quis rutilus: quis non: cuiq; palam fieret.

Claret virtutis species radiosior astro.

Naturęq; decus vincit & omne iubar.

Ille est & nebulis & crassa vilior alga

Sordida quisquis habet pectora flagitiis.

Clarus ne anthiocus qui flagitiosus & excorsus

Clarus ne in scortis sardanapalus erat.

Machabeus. s. iudas cū fratrib⁹ de quibus in libris machabeorū. De phalari seu phalaride agrigētinoꝝ tyrāno prius diximus. De Nerone martyrio ap̄forū insigni refertē sūt fere scribentiū chartæ. vñ Iuuenalis. faty. viii. Libera si dentur populo suffragia: quis tã Perditus: vt dubitet senecã p̄ferre neroni? Cuius supplicio nō de buit vna parari Simia: nec serpēs vnus: nec culleus vn⁹. De curiis & fabriciis vale. maxi. lib. iiii. de paup̄tate. Et Iuuenalis. Qui curi os simulat: & bacchanalia viuūt. Et alibi. Paul⁹ vel drusus vñ cos sus moribus esto. Ille. s. euāgelio luce. xvi. notissim⁹ lazarus nomie Se tribuere deo. De hoc ē apud prudētū nobile carmē. & pri⁹ fatis diximus. Qz seruire deo regnare est. vñ &. ii. mach. i. Cū feceritis q̄ vobis p̄cepta sunt in lege a dño deo nro: in ipsa gloriosi eritis. Si plicitas de qua sapiē. xxix. Viri sāguinis oderūt simpliciē. Et eius dē. xi. abominabile dño cor prauū & volūtas eius in iis qui simpliciē ābulāt. De Iacob dicīf gene. xxv. Iacob aut̄ vir simplex &c. Legim⁹ agricolā. De noe itelligit de quo gene. ix. Cepitq; noe vir agricola &c. Et paulo post. Maledictus chanaā seruus seruoꝝ erit fratribus suis &c. Ipse tibi o salomon. vñ. iiii. Reg. ix. Tu quoq; si ambulaueris corā me sicut ābulauit p̄ tu⁹ i simplicitate cordis &c. De Iob. hētur iob. i. Et erat vir simplex & rectus. Eloquiū sacrū. i. euāge. dicens Estote prudentes sicut serpētes: & simplices sicut columbē.

Strēnuus effulsit machabeus belligerator.

Quid sicutulus phalaris: romulidesq; nero!

Istos nemo velit claris adiungere: quis

Sublimes essent rebus et imperio.

Fulgidus ipse cato: drusus: cossus: curiusq;

(Siqui fulgebant) fabriciusq; fuit.

At multo nituit multo clarissimus ille

Vlceribus plenus diuitis ante fores.

Fronte micans locuples sanie ac virosa vomebat

Verba foras: intus putidus atq; lacer.

Lazarus introrsum patiens insonsq; nitore

Florebat nimio: corpore marcidior.

Quis priscos ausit patre: veteresq; prophetas

Dicere: non claros spe: pietate fide?

Quis piscatorum cœtus: roseasq; phalanges:

Et confessorum non probet vsq; manus?

Debent ne insignes merito: faustiq; probari:

Qui summe illustri se tribuere deo?

Hic hic nobilitas aut nusq; creditur esse:

Libertasq; pari fœdere iuncta soror.

Parcius ergo equites probris agitate pusillos

Rurícolas. placuit simplicitas superis.

Vir simplex iacob gratus vixisse tonanti

Et bissex fertur progenuisse tribus.

Legimus agricolam qui nato cham maledixit:

Præterea multos agmina grata deo.

Ipse tibi o salomon gratam sibi simplicitatem

Dauitici cordis prodidit ore deus.

Splenduit (inq; simo) rectus metuensq; supremū

Ille iob interna simplicitate placens.

Nonne columbino monuit nos viuere more

Eloquium sacrum: & fellis habere nihil?

Corporis ad cultus oculos: ad sanguinis ortum

Flectitis, o gelidas & sine luce faces.

Inculto plerūq; sic hora, priō ser. At īgeniū ingēs Inculto latet hoc sub corpore. Q̄q̄ se iactat. vnde Iuuenalis Malo pater tibi sit therfites : dūmō tu sis Aeacide similis: vulcaniaq; arma capeffas Q̄ te therfite simile pducatur achilles. Herculeū. i. nobile vt hercules erat q̄ diū ē iunonis gloria. quia vt dixim⁹ ex hora. iiii. carminū dedecorāt bene nata culpe. Cōpatit. sicut nec stultitiā sapiētia. vñ perfius. Sed nullo ture litabis: hereat ī stultis breuis vt femūcia redi. Hęc miscere nephas. Periboni⁹ nobilis scurra apud Iuuenalē qui vitia sua nō dissimulauit. vnde ait in satyra vltra sauramathas &c. Verius ergo & magis ingenue peribonius

Inculto plerūq; latet sub corpore virtus:

Cuius egent ostro pectora culta foris.

Nunc facile est proceres quibus hęc insignia vere

Conueniant: aut quos dedeçant sapere.

Feruīda nam si quem plus equo torqueat ira:

Si ambitus exagitet: si trahat impietas:

Si quis blasphemus ledat pia numina probris:

Si patrię tendat perfidię laqueos:

(Cetera quid numerē?) liquet hunc vel iure putandū

Improbū & obscœnum degeneremq; simul:

Q̄q̄ se iactat proavis illustribus ortum:

Herculeumq; sibi constat habere patrem,

Haud ignominie neuos facinusq; nefandum

Compatitur vere nobilitatis apex.

At si quem genuit peribonius: & probitatem

Sectetur lepidi: nobilis esto licet.

Sed quid si iudas & fur & perfidus: isq;

Sic sancte degat: diuus vt ambrosius:

Haud sobolē. Quia peccata suos auctores tēere debēt. c. q̄ sūt de
iis q̄ si. a ma. par. ca. Saltē pudor. vñ Iuuenalis Q; si p̄cipitē rapit
ābit? atq; libido. Incipit ipsoꝝ cōtra te stare parētū Nobilitas : cla
rāq; facē p̄ferre pudēdis. Magis ē spectabile. quia vt prius ex eodē
dixi. Oē animi vitiiū &c. De bruto est liuius in fine primi libri & in
principio secūdi decadis primę. De eodem Et mālio torquato. De
cassio spurio vide Vale. li. v. de parentū seueritate & de scauro lib.
iiii. de paupertate.

Vilis erit necne? haud sobolem labefactat iniquus

Progenitor: mentis si bona respicimus.

Mulctatur fateor propter malefacta parentum

Subtractis opibus muneribusq; nepos.

Non tamen ille animi thesaurus pulcher & ingēs

Perditur: ad sortem cum nihil attineat.

Sint vigiles statuę: sint ęra loquacia vobis:

Sint vobis specimē gesta decora patrum:

His coram positis saltē pudor ipse vetabit

Turpibus offensis degeneres fieri.

Quod si spernetis: contra vos surget auita

Nobilitas: tanq̄ p̄co: tacenda loquēs.

Euectis sursum magis est spectabile crimē:

Dum tegit ignotum prona latebra scelus.

Peruasum tandem hoc habeo: si forte redibunt:

Inficiaturos vos sobolem esse suam.

Aut si fortassis hoc nolint inficiari:

Legibus vlturos publica iura palam.

Libertatis amans brutus p̄cordia vestra:

Torquatus, scaurus: cassius introeant:

Virtutis amor. Horat in epi. Oderūt peccare boni virutis amo-
 re Oderūt peccare mali formidine poēne. Illos & patrię. Sñia Cice-
 ronís primo officioꝝ. Nō nobis solū nati sum⁹: ortusq; nostri ptē
 patria vendicat partem amici. Ocia sectantes. contra quos dicitur
 Sap. xii. Qui operatur terrā suā satiabitur panib⁹: qui autē sectatur
 ociū stultissim⁹ est. Et de pheacū. de alcinoo pheacū rege prius di-
 ximus. De porcis epicuri. vt qui sūmū bonū in voluptate reponūt
 vñ horatius de se in epi. Me pingūē & nitidū bene curata cute vi-
 ses. Quū ridere voles epicuri de grege porcū. Tabule. s. lusorie. &
 pyrgus etiā species tabule lusorie apud horatiū in sermonib⁹ Tes-
 fera perniox. apd Iuuenalē dicitur: si luditur alea perniox. Perniox
 inquā. i. p totā noctē. Est autē tessare ludus qualis taxilloꝝ fere. Sic
 varios. vñ Sap. iiii. Gloriā sapientes possidebunt: stultoꝝ exulta-
 tio ignominia. O seruos hoīes. quia. ii. petri. ii. A quo quis supera-
 tus est huius & seruus est. Et ideo persius de avaritia & luxuria lo-
 quens ad hoīem alteri obedientē ait. Subeas alternus oportet anci-
 piti obsequio: dñs altern⁹ oberres. Discat adulator. vñ sap. xxviii
 qui corripit hoīem gratiā postea apud eū inueniet magis q̄ ille qui
 per linguę blandimēta decipit Et ideo dicitur Eccle. vii. Melius est
 a sapiente corripī: q̄ stultorum adulatione decipi. Ideo cicerō in fe-
 cūdis inqt reb⁹ cauēdū est ne assentatoribus patefaciamus aures.

Hos tales vobis generosos fingite patres.

Atq; timete probris cōmaculare genus

At malim virtutis amor vos ducat alatq;

Q̄ patris aut legum vis trahat atq; metus.

Principibus sed nec satis est nulli nocuisse

Per risum: per vim: siue per insidias:

Illos & patrię: & caris: immo omnibus vsq;

Subiectis: natos se meminisse decet.

Sed multi viuunt pecudum mores imitati:

Ocia sectantes: deliciasq; suas.

Hos ego de porcis epicuri credere possim:

Et de pheacum progenitos lacubus.

Est alius qui se putet ad venabula natum :

Rhetiaq; & laqueos: innumerofq; canes.

Aucupis datur hic leuior: seuasq; volucres

Accipitrē herodium nocte dieq; fouet.

Illis sola placent Spectacula: circus: amores:

Et canor: & choreq; vanaq; colloquia.

Hunc tabule oblectant pinguisq; aut tessera pernox:

Aut pila que molem corporis exagitat.

Multos gemarum splendor tenet. inelyta multos

Purpura. sic vanos singula vana iuuant.

Quid pompas memorē: quid equos: qd tecta: qd arces:

Signa: aulea: thoros: vasaq; multa nimis:

Ista decere ferunt homines qui nobilitate

Fulgent: o veri pectus inane salis.

Que species istic: quenam vestigia: quale

Nobilitatis opus: quis probitatis amor:

O seruos homines (nolim iumenta vocare

Fune licet torto ceca libido regat)

Liber ne an seruus quisquis ceruice ligata

Cogitur: atq; nequit seruitium effugere:

Si non est liber: non est quoq; nobilis. ista

Discat adulator prodere principibus.

Non ea que falso mentitur. cuncta licere:

Lucra: tributa: minas: flagra: neces hominum.

Aa.ii

At scelerum facies. Vñ Sap. v. Iniquitates sue capiūt ipiū: & funi
 bus peccatorum suorum cōstringit. O fex. i. infima sordes. Litt⁹. i. por-
 tū petit nra carina. i. nauatio hui⁹ opis finē petit Parasitos ventris
 gñā adulātes. Scurras iēpte & fœde ēt ī ferisus grā loquētes. Gna-
 tones adulatores pasitos qualis est gnato apud tetētū. Vulgat. i.
 diffamat diuulgādo: notā. i. ifamiā. Sēpius & cōtra. i. ecōuerso. vñ
 hieronym⁹ Plērūq; nobilitas carnis ignobilitatē parit mētis. Sce-
 lerū seruire probare Imperiis. de qua re iā locuti addamus illud ho-
 ra. ii. sermo. Vrget enī mētes dñs nō lenis: & acres Subiectat lasso
 stimulos: versatq; negātē. vbi plura ad locū hūc quadrātia habent
 in sermone cui⁹ picipiū Iādudū ausculto. & apud pfiū ī satyra. Vā
 tib⁹ hic mos ē. De feruis qui pro dñis se mortī exposuerūt ē apud
 Appianū de bellis ciuilibus. apud Aulū gelliū lib. ii. cap. xviii. &
 macrobiū lib. i. satur. speciosa mentio. Et apud valeriū maximū
 lib. vi. de fide seruorum erga dños. vbi de restione &c. Verum siqui li-
 bros dictos nō habēt sciant oēs hos seruos ppter ingenuā fidē &
 animi libertatē: ēt corporali libertate dignos fuisse.

At scelerum facies taceo: quas illa venustat

Tegmine virtutis publica pernicies.

O fex humanę sortis: virusq; nefandum:

Assentatores. o cruce digna caro.

Hęc satis ad pecus hoc ignobile. forsitan olim

Plura loquar. littus nostra carina cupit.

Pellite magnates parasitos. pellite scurras:

Gnatonescq; procul: pectora blanda foris:

Hęc multum vestre contagio nobilitati

Detrahit: et grandem vulgat in orbe notam.

Digressus redeo. vos o spectabile signum

Exemplarq; aliis: huc date queso animos.

Non possum q̄q̄ impugnabitis: ora tenere.

Cogit amor veri promere vota foras.

Ex vtero seruos: captiuos: emptitiosq;

Et glebæ astrictos: nil vetat esse probos.

Nam libertatem petimus: quã gignit honestas

Pectoris: hæc seruis indita sepe fuit.

Sepius & contra sub libera corpora repfit

Ira: supercilium: liuor & ambitio.

Et nisi spectatæ telluri proximus essem:

Tentarem rursus tendere vela nothis.

Vosq; licet dños: scelerum seruire probarem

Imperiis: illos vincere quodq; malum.

Seruorum in laudes liberrima solueret ora

Pyris. et memorem tangeret arte lyram.

Vrbini seruus primos sibi ferret honores:

Pro domino q; se supposuit gladiis.

Hic ego libertum demosthenis vsq; tacentem:

Hic labiene tuos laudibus afficerem.

Pollio tu ferres (patauinis crudior equo.)

Quanta fides seruis in dominos fuerit.

Anne taceretur cepionis seruus amandus!

Quem constat dominum præripuisse neci!

Seruus erat miserans tibi restio non reticendus

Quippe tuos hostes dispulit arte vaser

Multos præterea narrarem qui sapientes

Euasere viri lumine præcipuo.

Phedronem in primis. menippum: perfea deinde

Et cinicum: de quo carmina nulla tacent.

Quid moror? aggrederer seruatorum ex ordine mores:

Ingeniumq; fidemq; armaq; & officia.

Nec mirandum illud (si priscis credere dignum

Romanis) o anni negligeremus opus.

Sed portum video. ex aliis discatis oportet

Plurima. non possum singula ferre modo.

Deniq; p̄scribit nobilibus officium: dicens ip̄s eē defēdere pa-
triā: patrias leges. fidē. viduas & pupillos. verū tullij patrię pluri-
mū deberi testat̄ li. i. officioꝝ dicēs. Chari sunt parētes: chari libe-
ri: propinqui familiares: sed oēs oīm charitates patria vna cōple-
xa est. Pro qua q̄s bon⁹ dubitet oppetere si ei sit p̄futur⁹? q. d. nul-
lus. vnde sicut iā recitauimus vt p̄clare (inquit) a platone scriptū
est non nobis solū nati sumus &c. Quod author p̄bat exēplis eoꝝ
q̄ sep̄ p̄ria deuouerūt. i. q̄ mortē volūtariā p̄ patrię salute obiuerūt
De codro rege athenieni q̄ itelligēs victoriā eius exercit⁹ fore cu-
ius dux interēptus fuerit se ad dorienses inimicos in habitu dissi-
mulato cōtulit & prouocato quodā milite p̄ iurgia & vulnera ab eo
occisus & post agnitū victoriā suis sine vltiore bello pepit: ē il-
lud in buco. Aut iurgia codri. de quo & vale. max. sicut & de curio
& deciiis duobus. s. patre & filio qui se pro patria deuouerunt late
loquitur lib. vi. de pietate erga patriam. De menœcheo autem the-
bano apud Statiū lib. x. thebaidos. & lactā. lib. iiii. de insti. di. Et
Iuuenalē Quarū amor in te Quātus erat patrię deciorum ī pecto-
re: q̄tū dilexit thebas (si grēcia vera) menœcheus. Nec vos p̄darū.
Vt enim recitatur in speculo vitę humanę ca. viii. Interrogat⁹ phi-
losophus a nobilibus quid maxime eēt nobilitatis indicium: respō-
dit indigentib⁹ munifice largiri: qd̄ & illi approbauerūt & interro-
gati rursus ab illo qd̄ cōtra maxime ignobilitatis: cenferēt. Respō-
derūt egētib⁹ sua auferre ac furripē: recte inqt sed in caput vestrum
respōdistis: nā cū paupib⁹ sua auferatis ignobilissimi fitis oportet
Vix aderit vñ citauim⁹ pri⁹ illud Iuue. ad generum cereris sine cę-
de & vulnere pauci descendūt reges & sicca morte tyrāni. Deprimit
vñ Lucę. xiiii. Oīs qui se exaltat humiliabit: & q̄ se hūiliat exalta-
bit Et Iaco. iiii. Deus superbis resistit: humilibus aut dat grām Et

Codrus

paulo post. Humiliamini in cōspectu dñi & exaltabit vos. qđ & pe-
trus dicit primę ep̄le cap. vlti. & Prouer. xxix. Supbū seqtur hu-
militas: & humilē spū fuscipiet gr̄ia. Mus leoni opē p̄stat: q̄a vicu-
la mordic⁹ abrupit ī apologis ęfopi. Perniciē m̄tis. Prouer. xxiii.
Regnātib⁹ ip̄iis ruine hoīm. Nō op⁹ ē. sic mathe. ix. Non est opus
valentibus &c.

Deniq; iam paucis verborum tedia vitans

Et partes vestras officiumq; loquar.

Audite hęc tandem. nec vos ignauia sistat

Torquentes somno: defidiaq; graues.

Nobile vestrum opus est hosti se opponere murum

Tutari innocuos: aruaq; ab insidiis.

Iusticie prestare manum. defendere leges:

Pupillos viduas: templaq; pressa dei.

Formidare nihil. si prodest ciuibus ipsis:

Quę discrimen de prope conspicitur.

Notus adhuc fama codrus: notusq; mencecheus:

Curtius & decii sepe animos subeant.

Sic facite vt norit respublica vos sibi natos:

Norit item sanguis: norit amica cohors.

Prodat se in primis dilecti numinis ardor.

Et fluat in cunctos officiosa manus.

Nec vos preदारum: nec vos sitis vlla cruoris:

Sed palmę et pacis ducat ad arma sapor.

Queritur his & nobilitas: & gloria viuax:

Et pax: & requies: & cupiendus amor.

His procul arcentur certamina: seditiones:

Impetus: excidiū: supra: latrocinia.

Ante aciem mentis priscos reuocate tyrānos.

Et celer illorum terreat occubitus.

Vix aderit quisq̄ cui non fatalia pensa

Ruperit ante suam mors inopina diem.

Hos aliena manus: quosdam sua dextera pressit:

Illos martia vis: hos aconita domi.

Frustra conemur per singula currere fata.

Linquamus tragicis mœsta boanda tubis.

Incutiat maiore metu censura tonantis

Et caput & calces vestraq; corda velim.

Nāq; feros homines quocunq; e sanguine fusos

Deprimit abiectis dans sua regna piis.

Hic nihil armorum strepitus: nihil ampla facultas

Profuerit. nihil hic adiuuet altus honos.

Ima tenere modo: celsas producit ad arces.

Elatos istic infima tecta manent.

Sed satis hec. ite. atq; truces deponite fastus.

Et celebris fame gaudia stulta nimis.

Tandem purgati: mentes fulcite probatis

Moribus. his terre vincitur omne decus.

Ite inquam memores leti: carnisq; terendę.

Atq; humili semper stringite colla iugo:

Vt quos hic virtus & gratia nobilitarit.

Cælica perpetuo gloria nobilitet.

Credite primores:monitori credite vestro.

Maiori confert sepe pusillus opem.

Mus potuit paruus magno prestare leoni

Subsidium:caute vincula cominuens.

Haud solum vobis mea proderit hæc medicina.

Omnibus est populis comoda vestra salus.

Credite & imbibite hanc.nec vestro obstate medenti

Qui viles morbos pellere totus auet.

Nam si temnetis corde impugnante feroci:

Perniciem multis vestra ruina dabit.

Ad tumidos meus est sermo:qui dente minaci

Quosq; humiles mordent vt sua mancipia.

Non opus est medico sanis:nisi forte cadendi

Noxia spectabunt eminus auspicia.

Fœlix qui sese venturos munit in hostes:

Post furtum sero clauditur hospitium.

Œcia siqua tibi censor venerande supersunt:

Carmina parua legas paruulus ipse rogo.

Sed presto tibi fit ferrum:calamusq; vel ignis:

Vt cito commissum lege iubente luant.

Œ si comperies peccasse nihil:precor vnum:

Illesum reddas ad sua septa pecus.

Authoris
ad amicū
depcato
ria pero
ratio.

Magistri Petri Burri
Argumentum in nonam elegiam.

Aurea iam tandem. Elegia haec certe aurea summi pontificis fixti quasi continet laudes: ad cuius insignia (quae quercus cum aureis glandibus) respiciens ad quercum laudanda ingeniosissima progressionem vitur: ita ut hac elegia vix cultior invenias. Vocabula autem nitorum aut non vulgarum significationem habentia sunt fere haec. Quis tibi dodona &c. Vult faonam quae haec tam foelicem quercum protulit. id est fixtum cuius insignia quercus: esse preferendam dodonae siluae epiroticae: in qua quercus plurimae fuerunt. vnde illud Verg. in georg. & victum dodonae garet. e quibus colubae responsa dabant. Quod certe oraculum multa tempestate celeberrimum fuit: sed per colubas sacerdotes mulieres intelliguntur. Chaonia in eadem epiro sylva est. de qua ibidem Verg. Chaonia glade pingui mutavit arista. Nemus trinacrium. i. siciliense. Sicilia enim trinacria dicitur a tribus promontoriis. In ea autem plurimae sunt silvae glandiferae. Itala plectra. quibus horatius versus est: aut natiuum romanis oris (quod macrobius sibi deesse fatetur) eloquiunt. Haec robora. i. arbores glandiferae. telo iouis. i. fulmine trifurco. Aeo-liis. i. ventosis. ab aethere ventorum rege. Cerula. i. marinae aquae. pluto-dis hoc est inferus seu inferorum deus. Canes tartareae. i. dirae seu furiae: aut ipse cerberus. Harpyiae volucres imundae ab harpazo quod est traho dictae. de quibus prius dictum per indicem inuenies. Celeno autem vna harpyiarum: immo maxima dicitur a Verg. eneid. iiii. Quas dira celeno Harpyiaeque colunt aliae. Et paulo post in persona celenus. Quae phoebus pater omnipotens: mihi phoebus apollo Praedixit vobis furiarum ego maxima pando. vnde dicitur hic furia summa. Sane quae in omega exeunt ut quae o in us vertunt o producunt. Cornix secundum plinium est infauste garrulitatis. vnde & maro in buco. Saepe sinistra caua monuisset ab ilice cornix. Et quercus tangi a ioue solere innuit ibidem De caelo tactas memini praedicere quercus. Aues lucifugae sunt noctuae seu nicticoraces infausti augurii & praeposterae aues. Bubo qui feralis. i. mortiferum carmen habet ut enei. iiii. Solaque culminibus ferali carmine bubo Visa queri. Stryges creduntur aues quae noctu infantes deripiunt ut Lamiae. Fascinet id est magica aut incantatoria arte contaminet. In buco. Nescio quos teneros oculus mihi fascinat agnos. Venefica. Herbis venenosis & noxiis verbis utens. Augur garrulum auium obseruans. Nulla securis. Pulchre ad fasces romanos alludit in quibus erat securis cum virgibus in fasciculum colligatis. Per fasces autem potestatem intelligimus. & securis a secando dicta est. vnde vult per nullam potestatem

tentiam fecetur potentia papalis. Stirpes ignuos id ē nulla feruitute obnubilatos. Nam ingenui dicuntur quorum parentes nullam feruitutem feruierunt Stirps autem p̄ trūco aut radice in masculino hic profertur. vt eneid. xii. At stirpē teucris nullo discrimine facrum. Horatius tamen tertio carminum dixit. Stirpesq; raptas & pecus & domos Hamadryades. i. nymphę arborum: p̄cipue queruum cum ipsis natę. Ruri numia id ē fauni. satyri. siluani. panes egipanes & similes. Per quos intelligit virtutes dei agris & siluis contributas. Laurea id est corona ex lauro quam phœbus. i. apollo amat. quia daphne in eam versa fingitur. Maro ī buco. phœbo sua semper apud me munera sunt lauri &c. Alciden. i. herculem ab alceo auo: aut ab alke. i. virtute. Hercules autem populea frōde coronatus ad inferos descendit: eo q̄ virtutem designat: quia foris albet & intus virescit. vnde in buco. Populus alcidę gratissima: pater autem herculis fingitur iuppiter. sed veri iouis fixtus vicari⁹. vnde in gratiam eius hercules. i. quiuis fortis p̄ populo arbore queruum colat. Pinus visura. id ex virgilio sumptum apud quę naues factę ex pinis cybele matri deum consecratis in nymphas mutate finguntur: enei. ix. Bromius. i. bacchus de⁹ vini. Ceres dea frugū id est omnis opulentia & vini & frumētī copia a papę auspiciis dependet. Palladis imperio cum tamen pallas oliuā inuenerit: sed inuit sapientię studiosos papę caput summittere. Zephyrus latine fauonius ab occidēte flare incipit in vere quo flante omnia ridet ac florescunt. Flora dea florum. Feralia id est letifera: quia antiqui mortem feram dixerunt. Verum feralis primam producit quam fera corripit. Assyrio. in buco. maro. Assyrium vulgo nascetur amomū. Serpentes venenatos dicit Seruius esse aphricę malum cuius lybie pars. Aufonius id est italicus: ab aufone vlyxis filio. Pont⁹ quia venena vt dicitur in buco. Nascuntur plurima ponto. Cholcorum mores. Propter circen & medeā veneficas. Hesperia scilicet magna hoc est italia. enei. primo. Est locus hesperiam graii cognomine dicunt. Nays nymp̄ha fluminum & ita florum mater de qua in buco. Vergiliū tibi candida nais pallentes violas & summa paupera carpens &c. Napeę deę florum. Ipse gallus quia belgicus est. De gratis prius diximus de cornucopię omnibus bonis refero Perottus in cornucopię differit. Hermus flui⁹ aurifer in lydia de quo geor. ii. atq; auro turbidus hermus. Cætera notoria sunt.

Styrps

Laurus

Populus

Fera

Hermus

CElegia. ix. Ad laudem sūmí pontificis fixti quarti
Cuius insigne est glandifera quercus.

a Vrea iam tandem videor mihi secla videre:

Quādo rudes pp̄os glāde fouebat hum⁹.

Nāq̄ sub extensa iam cœpimus ilice pasci:

Ex quo sūmus apex est tibi fixte datus.

Cœpimus hic etiam frondoso tegmine tuti

Spernere funestos sole furente dies.

O dulces vmbas: suauissima pabula cunctis

Queritur vnde sopor: eximiturq̄ fames.

Quis tibi dodonam iam conferat alma saona?

Quis vel chaoniam: trinacriūve nemus?

Sed quę tanta vsq̄ texunt vmbacula siluę?

Quę magis oblectant vberiusq̄ replent?

Ergo preces & vota velim referatis ad auras

Pyerides, defunt itala plectra mihi.

Non iouis hęc rutilo tangantur robora telo:

Non virides ramí flatibus çoliis.

Cerula non obsunt: nō obsunt flumina stirpi:

Non obsit pluto: tartareq̄ canes.

Hinc procul harpyię: furiarum hinc sūma celeno:

Numina ne fœdent maxíma: diffugiant,

Desuper haud fidat venturí nunciá cornix,

Sed neq̄ lucífugis sit locus hic auibus,

Nesciat hæc ilex quas mortes bubo minetur:

Aut quæ portendant noxia dâna striges.

Fascinet hæc nullus, hanc nulla venefica lædat,

Hanc nullis augur territet auspiciis.

Nulla securis eam tentet concidere quercum:

Arcus eam nullus pungere vel leuiter.

Hæc semper vireat, hæc semper floreat arbos.

Hæc semper glandes compluat vberior.

Virgine cum cæra defudet chrisinata suber.

Arceat omne malum balsamus inde fluens.

Ingeniosa locent istic examina cellas.

Diues & effundat roscida mella fauus.

Ambrosiæ succus: diui quoq; nectaris vnda

Confluat, & stirpes irriget ingenuos.

Sed nec hamadryades: nec ruris numina desint.

Nec dea venatrix, monticoleq; leues.

Hic choreas ducant & dulcia carmina circum:

Hic fixto plaudant, & pia gesta probent.

Hanc siluane libens foueas abeunte cupresso.

Frondebis, his cædat laurea phœbe tua.

Ille tuus voluit sator hæc sibi robora semper

Esse dicata, quis hæc non veneranda putet?

Alciden videas (genitori gratior vt sit)

Amplecti quercum, populus vltro subit.

Aequoreas olim pinus visura procellas
 Flexa caput cedit: matre iubente deum.
 Iam iam pampineos thyrsos hederasq; sequaces
 Fastidit bromius: culmina querna ferens.
 Iam quoq; flava ceres gaudet sua munera vinci.
 Miraturq; sacram non sua dona dapem.
 Victricem quercum iam nunc victoria carpens
 Linqvit idumeis robor a prisca focis.
 Palladis imperio glandi famulantur oliuę.
 Quid moror? assurgit quercubus omne virens,
 Felix nunc zephyrus: nunc sit foelici or aura
 Spargat humu donis flora benigna suis.
 Non sinat hic cybele mater feralia nasci
 Gramina. non virus serpere tabificum.
 Sed magis assirio tellus pubescat amomo.
 Et spiret suaues naribus aura crocos.
 Serpentes habeat lybie sibi. nesciat orbis
 Ausonius: quum dira venena nocent.
 Pontus fallaces tantu sibi colligat herbas.
 Colchorum mores respuat hesperia.
 Candida glandifero texantur lilia flagro.
 Misceat hec nays cingere docta comas.
 Addiderit casias & aneti floris odores:
 Purpureis texens mollia ferta rosas.

Pan veniat. veniatq; pales. veniantq; napee.

Quid cesso: veniant agmina cuncta deum.

Sit satis ista palam fecisse precamina musæ.

Iam finite extremū gallus vt ipse feram.

Vincat nostra quies quercus cum glandibus almīs.

Semper & armentum pascat: et omne pecus.

Viue decens stipes: vos fausti viuite rami.

Aeternent vestros aurea secla dies.

Dicite nunc quibus ingenium: quibus ampla facultas

Illicis ornandę. dicite nunc potius.

Premia non deerunt. En zonis gratia laxis

Circuit. & cornu copia fulta suo.

Hoc tantum mea plectra petūt. gratum fore carmen.

Plus erit hoc: flauus q̄ tuus herme: nitor.

Argumentum in decimam elegiam.

Lactandus &c: Urbane hoc elegidio inuitat pueros ad celerē redi
tū postq̄ sub natali dñico patriā parētesq; viferint: vt quo ceperi
in litterarū studia pergant.

Elegia. x. in qua est exhortatio magrōꝝ ad iuuenes vt
visitatis de more parētibꝫ: cito ad suas scholas reuertāt.

I Actandus puer est deus ac homo: virgine fœta:

Cuius agent celebres templa corusca dies.

Hęc pueros de more vocant natalia festa

Ad patriam & caros: notaq; rura patrum.

Ite leues ergo studiorum fœdere nexi.

Et celeri cultu visite quisq; lares.

Est mora doctrinę: cęptisq; inimica decoris:

Intermissa quidem singula depereunt.

Ite leues inquam (moneo) properiq; redite:

Grammaticę dulces vt rebibatis aquas.

Sic vos lux morum: sic vos sapientiã viset.

Sic vos inceptum perficietis opus.

Quin schola gaudebit vos sic euadere doctos:

Quę sciolos metuit perdere discipulos.

Ipsi etiã fontes gaudebunt ambianorum

Fœcundos riuos ire per omne solum.

Sed quali vobis occurrent fronte parentes:

Cum norint lecta messe redire domum?

Quis patrię tunc plausus erit: dum sentiet imbres

Eloquiũ vestri: plenaq; mella fauis?

Sed satis hęc. ite huc redituri. vosq; valete.

Nostrum erit interea ludere cum puero.

Admittet cito nos (spes est) virgũcula mater:

Regia: quę nescit claudere tecta suis.

Argumentum in primã secundi libri elegiam.

m Enfus. Diserte admodũ vtpote ad virũ disertissimũ. F. R.
 Robertũ gaguinũ: hęc elegia scripta: iocũdo figmento in
 ducit amicitiam veterem a qua fides hospitio recipitur & ad
 mēsa frugalem accipit Phaetori⁹ axis. i. solis quę phaetõ aliquãdo
 rexit. Deus bifrons Ianus est Paria amicoꝝ nobilitũ sũt pilades &
 orestes. Castor & pollux tindaridæ. i. tyndari filii saltem putati.
 Patroclus actorides & achilles These⁹ & pirithous apud gręcos.
 Apud troianos nifus & eurialus vt meminit maro. apud romanos
 Scipio & lelius vt docet Cicerò: apđ gallos vt optatur hic: Rober
 tus gaguinus & petrus Burrus.

Secūdi libri Elegia prima. Ad Robertū, Gaguinū in
Calendis Ianuariis pro strenis.

m Ensus erat coelum vergēs phaetōtius axis:

Et boreę nexu bruma ligabat aquas:

Tandem surrexit rutilanti cínthia cornu:

Qua sola lustrante nox mihi vísa dies.

Aspicio e specula suasus: quia iura bifrontis

(Ozq̄ fera) deí gratia ferret adhuc.

Hanc mihi spem cupido phœbi deuexerat ortus.

Nec cum sole tamen occidit illa suo.

Protenus en vírgo verna præeunte sagaci

Imperiosa subit atria liligerum.

Obstupui subito. nãq; os fulgētius astris

Extulerat. noui luce graduq; deam.

Accessit propius: oculos in limina figens.

Tū magis aspecto quo dea flectat iter.

Hęc vbi vísa lares nostros intrasse (fatebor)

Pronus amiciciã vocibus his adii.

O dea pacatis connectens omnia vincis:

Quę regis imperio pectus & ora faue.

Ecce fides subiit mea limina. pectoris ædes

Quas petit: exornet iam tua sedulitas.

Fac pateant oro cordis penetralia. nempe

Sorte parata fides haud petit hospitia.

Et si non auro gēmisq; nitet: tamen ipsum
 Nobile cor: fidei gratus erit thalamus.
 Hunc vix sollicitus fudi per inane precatū:
 Cum subito motu pectoris aula fremit.
 Audio (ni fallor) venientū ad limina gressus:
 Spe maiore voco numen amicicie.
 Huc ades alma parens superos que nectis & imos
 Fœdere conformi. fer vocitata pedem
 Hęc ego. dein vestes cessere. nec aut sera clauis:
 Aut eguit pulsu ianua difficili.
 Sponte sua patuere fores. nec cardo trementi
 Concrepuit sonitu. cuncta dedere aditum.
 Nec mora. par apibus se fudit coetus in auras.
 Imminet ecce fides proxima vestibulo.
 Iam sese aspiciunt nullo prohibente sorores.
 Iam decus exponit lingua salutiferum.
 Ambiguū vtra prior deprōpserit obuia salue.
 Itur in amplexus. labra labris coeunt.
 Obtulit inde tuā pignus memorabile: mentē
 Quam sacra gestabat dulcis amice fides.
 Ut precium est doniq; decus mirata: sororē
 Cordis ad hospitium duxit amicicia.
 Mox vbi peruentū ad penetralia: diua resultās
 Hospitis aduentu: munere læta: refert,

Omihī chara fides tectis egressa roberti
 Quā colit hic noster & veneratur amor.
 Altera te iani iam nunc sacra festa reducunt
 Muneris haud vacuā. gratia magna tibi.
 Expectata venis. te fercula nostravocabant
 Quę fauus en diui condit ancipitis.
 Tempus adire dapes. sed eas germana ꝑcamur.
 Post cenam ludos expetit iste chorus.
 Haud opus est limphis. nā te purgatio vlla
 Aduentare nequit. nō nisi munda paras.
 Ergo fides parere studet. vicinior illi
 Se locat alma soror. hinc comites subeūt.
 Suspendunt famulę paruis laquearibus ignes.
 Obsequiū feruet: feruet amoris opus.
 Hę niueā calathis cererē expediūt. labor oēs
 Gratus agit vernas. vrget honoris amor.
 Fit strepitus. fert vna dapes. fert alteravinū.
 Salsamenta alię ꝑꝑosuerē epulis.
 Letitię voces cordis per claustra vagātur.
 Exultat variis mensa onerata bonis.
 O quotiens inter prandendū: vina roberte
 Hęc tibi libamus: dixit amica soror.
 Tu conuiuarū sermo vnicus ipse fuisti.
 Dulce animis nectar, dulcis in ore fauus.

Altera te piladi: te contulit altera niso.
 Thesea te verax censuit esse fides.
 Surgitur a mensa: postq̄ superantibus'escis
 Dempta fames, orant grata fore hec fidei.
 Crateras vino cōplendos innuit hospes.
 Moxq; filente choro talia verba facit.
 Annue iane biceps: cui primā lumina phœbi
 Hanc statuere diē: gaudia plena tuis.
 Fac rogo facvaleat, mea cura Robertus, & oēs
 Quos simili nobis vinxit amore fides.
 Hinc iuuenū cœtus in girū pocula libat:
 Vota secundari quæ cupit illa rogans.
 Interea lyricen neruos aptabat: vt aures
 Suauius impletet arte regente modis.
 Hic cecinit primū quonā concordia nexu
 Artubus in nostris semina prima ligat.
 Vincula quę nectant animos cū corpore, q̄ vis
 Compagē medicę roboret artis ope.
 Inde tui pilades nodos percurrit orestis.
 Vestraq; tyndaridę fœdera sorte pari.
 Actoridę ligat æacidē, dehinc thesea fidum
 Pyrrithoo, subeunt nifus & euryalus.
 Ad thyasos sese accingunt delecta iuuentus
 Virginibus mixti nō sine laude mares.

Area tota fremit: saltus iterante ceterua

Concutitur paries. laxa tapeta tremunt,

Delia iam medium curru scandebat in orbem

Nec mora: consortes dulce cubile vocat,

Pergitur in thalamos. postq̄ dixere valetē:

Officia clauduntur. carmina claudio. Vale.

In secundā elegiam argumētū.

Herculei viuāt. Hec elegia quę scribitur ad mineruā deā sapiē
tię et pacis continet laudes eius et excellentias. ꝑcatur enim poeta
vt in numerū suorū se recipiat dea: Polliceturq; si id fecerit illi arā
erigere et preces ac vota fūdere: simulq; enūciat quid ꝑcaturus sit
vt pote vt stabilis sit i frācia pax: et rex sapientiā ꝑditus. vt stabi-
le sit regis cōubiū cū filia austria. Et cōtra in pacis hostes oē ma-
lū vt infantiā aiacis. suspendiū aut in araneū mutationem lidę: aut
in saxum transmutationem quasi visa facie medusę. Precatur itē
vt ipsa inimica numina expellat & beniuola ac prospera secū ad-
mittat. Et tandē crebro iuitat ac ꝑcatur vt veniat. vtens particula
sic: q̄ ꝑcantib⁹ aptissima est vt in buc. Sic tua cū fluct⁹ subter labe Sic
re sicanos Doris amara suā nō intermiscat vndam. Et primo car. Ajax.
horatius. Sic te diua potens cypri: sic frēs helenę &c. Aiax: scili- Arachue
cet olei filius de quo ęnei. i. Et furias aiacis olei. Lyda puella ara
chne in araneū vermē ab irata minerua versa. Erat enim peritissima
lanificii. Iuue. penelope melius: melius torq̄tis arachne. quocirca
aufa deam prouocare ab ea victa suppliciū luit. Gorgoneos vul-
tus id est faciem medusę quam videntes in saxum vertebant. Tri-
tonia. i. tu pallas. a tritone lacu Bellona dea belli. mars de⁹. Tui auī
id est saturni patris iouis qui pater mineruę: intelligit autem tem-
pus vini. quia vitifator dicitur: seuisse enī dicitur vitē in italia pri-
mus. Cypris. Mauors. Lauerna. Ceres. Lyeus. Vesta. prius dicti
sunt. Vacuna a vacādo dicta grata mineruę: cui inseruientes cæte- Vacuna
ris vacare debent. Castalia fons est musis sacer vnde castalides di-
cuntur & hic castalię adiectiue. Lachesis vna parcarum etiam pri⁹
dicta. Aegide id est clypeo cū capite gorgonis i pectore deę Apol-
lo frater: quia etiam filius iouis ex latona: qui princeps musarum
dicitur. Vnde maro de musis. In medio residens complectitur oīa

Athene
Palladis
inuentum

phœb⁹. Liberior parthis regibus: qui tamē liberrimi: est autē ex ho-
ratiū carminib⁹ depromptū. Athenę quas cōdidit et a se (q̄a græce
athena dicitur) denoiauit. vt in buco. Pallas quas cōdidit arces ip-
sa colat. Neptuni munera. i. equos. Cū enim neptun⁹. i. aqua & pal-
las. i. ignis athenarū moenia struxissent: orta q̄ lite vter nomē vr-
bi daret. diiudicatū est vt is qui prestanti⁹ munus ciuitati produ-
ceret. Neptunus ergo percussa terra tridente produxit equū. pallas
eadem hasta percussa: oliuā. At quia equus belliger est & belli idex
(Vñ gene. iij. Bello armatur eq: bellū terra hospita. portas) Oliua ve-
ro pacis: vt etiā in sacris litteris patet vbi a colūba ad noe ī signū
recōciliatiōis affertur. ideo potius placuit mun⁹ minerue: & a se (q̄a
vt dixi) αθηνα. i. athena dicitur: athenas denoiauit. Minerua autē
ex cerebro iouis sine matre genita fingitur: q̄ ab eius puriore pte
ingeniū et prudentia nasci putentur. significat enim aerē superio-
rem. Sed finem facio.

Ode secunda. Ad mineruam.

h Herculei viuant alii. seu mercuriales

Aut quodcūq; placet numen habento suū.

Ipse ego qui somonā iam nō nouus incola cerno.

Esse minerialis: palladiusq; velim.

Hoc si me tanto dignabere munere diua:

Pacis amatricem te modulabor ouans.

Vna tibi & paci fulgens sacrabitur ara.

Vester ero cultor: vaticulusq; libens.

Inter honorandū supplex te diua precabor

Effundāq; animo vota reposita diu:

Semper oliuiferis vt nectas lilia truncis:

Et regem foueas casta minerua sinu.

Per te concrescat clarę virtutis amator.

Et nisi quod laudes dicat agatq; nihil.

Perduret iubeas hymeneus. & atria regis
Incolat arctoum filia naeta patrem.
Te videant hostes qualem temerarius aiax:
Aut qualem vidit lyda superba nimis.
Illis gorgoneos vultus tritonia monstres
Lactea qui cupiunt lilia surripere.
Bellonā te perdiscant martisq; sororem:
Aut gelidis rigeant marmoribus similes.
At niueā & mitem te spectet liliger omnis.
Atq; tui videat fertile tempus auī.
Inde meas partes o virgo cernuus addam.
Vna vt sis mecum qui sacra pacis amo.
Blanda cypris: mauorq; ferox: & furua lauerna:
Ne subeant intro fortior ipsa caue.
Tecum assit secura ceres. hylarisq; lyeus,
Assit cum vesta grata vacuna tibi.
Castalię sed non desint pia turba sorores.
Candida quę lachesis soluere pensa iuuent,
Eya ades o victrix posita, prius egide pallas.
Atq; humilis verne tecta pusilla subi.
Cum reliquis tecum veniat quoq; frater apollo,
Haud fastidit enim pauperis ille casam.
O si gratus erit noster famulatus honorq;
Liberior parthis regibus ipse prober.

Nil metuam. sperabo nihil. nō prospera tollet:

Non premet accliuū fors onerosa caput.

Inuentrix. oleę: nutrixq; Minerua quietis

Tandem accede precor sepe rogata mihi.

Sic te semper ament: recolant: venerētur athenę.

Neptuniq; ferant munera victa tuis.

Sic iouis ætherei semper sine matre propago:

Sic oleę semper virgo ferare satrix.

In tertiā elegiā argumētū.

Hexametro primū. More horatiano modeste se negat ad heroica & tragica cæteraq; cothurnata & altifona carmina natū: ideoq; rem dignā altiore stilo: elegiaco descriptā ꝑcatur I oānem cauleriū iure cōsultū & musarū sciū i partē accipiat bonā: dignęq; censoris subire partes superflua demendo. quod vt horatiano more dicā fiat aristarchus qui homerica carmina min⁹ clara & lucis idiga asteriscis. i. stellulis notauit: & delenda quasi adulterina. i. ifertitia et nō vere homerica: obeliscis. i. veribus quasi trāffigenda. Admonet præterea ne graue sit tantum muneris subire: accipiat Magistrū simonem cognomento strabonem virū peritissimū socium ac comitem laboris. quia vero strabonem dixerat quod oculorū sonat vitium dicit eū argo cui centum erant oculi oculatiorem. Meminerit autem litterarię militię tirūculus q; strabo appellatiuū primā corripiat vt apud flaccum Non fastidisse strabonem: sed propriū authore sulphitio producat: Vnde hic pro cognomine producit. Arg⁹ autem vt plurimi attestantur authores centum oculos habuisse fingitur.

Strabo

Argus.

Elegia tertiā Ad iuris peritū Magistrū Iohannē caulier Arthesii (vt tunc) procuratorem regium.

h Exametro primū cœpi describere versu

Quę spectas elegis condita carminibus.

Quippe rei grauitas:heroũq; ardua virtus

Poscebant gressu se grauiore regi.

Plus stilus & iunctura prior:plus ordo:modusq;

Plus me mulcebat scanfilis harmonia.

Sed quæ musa mihi versus inuiderit illos:

Quis deus: aut quæ fors emula:sum dubius.

Hos scio me multos quæsisse dies mea cœpta:

Et mihi quærenti non patuisse tamen.

Indolui fateor plusq; si lanea fures

Vestimenta ferant:stamina:vasa:thoros.

Proposui mecum super hac re scribere nunq;

Sic adeo iratus pectore concalui.

At iam sedatum iamq; ocia grata petentē

Inuenit meme chartula missa breuis.

Vt vidi:vt legi:permulta in corde volutans

Nunc huc nunc illuc & feror ac referor.

Sed tandem volui precibus deuictus amicis

Et morem gerere:& qualiacumq; dare.

Ad calamum pergo.nec victrices mihi musas

Postulo.quicquid adest exarat ille celer.

Ipsæ velim placeant & sint quadrata votis

Nobilium:atq; tuo:rustica scripta senis.

Tu mea caulerius parua hæc inuenta iohanes

Primus habe. proceres haud licet aggrediar.

Maiestas etenim clarissima sanguinis alti

Me facit elingue: me facit & pauidum.

Ergo loquor tecum de tanto culmine solus.

Expones coram vocibus ipse tuis.

Quod si indignum aliquid clara censebitur aure:

Illud pretereas sedulus ipse velim.

Hec te caulerium censorem carmina poscunt.

Quod nimium est aufer: quod minus adde precor,

At si nostrorum nolis fore lima laborum

Et solus iudex: sit tibi strabo comes.

Ille volens aderit vigilante oculatio argo.

Vos duo censurę munus habete pares.

Amborum mea iudicio modulamina subsint.

Subsint amborum legibus atque notis.

Ite mei versus ad peruia tecta Iohannis.

Iam vos expectat: cauleriusque pater.

Ite, salutate & natum: vetulumque parentem.

Vtque ætas patitur: dicite stare petrum.

In quartam elegiam argumentum.

Pauca velim &c. Carmē hoc elegiacū epithalamū. i. nuptiale est implorans foelicē thalamū nouis nuptis Ioāni videlicet Iuueni li fratri mgri petri Iuueni ad quē i quarto carminum saphicum cō scriperat carmen: & Ioannette eius, sponsæ decentissime. Precā inquam vt assit Iuno pnuba. i. vis alma dei nuptiis præfecta. & lucina. i. iuno aut diana venientibus in lucem auxiliatrix quæ apud christicolos est diua virgo & mater saluatoris nostri. Item vt assint cereę & hiacch⁹. i. frumenti & vini copia: & pallas, oliuifera. i. sapiē

tia pacis author: quia candida pax homines: trux decet ira feras.
 Et quia vera accumulatio laudum fit ex presentia bonorum & ab-
 sentia malorum sicut maro italiã laudans: et bona quę illi adsũt
 & mala quę defunt connumerat: ideo precatur vt venus illicita q̄
 adulterium suadeat & cæcus amor absint: adsit autem amor castus
 & qualis legitimum decet torum / qualisq; fuit iter thobiã iuniore
 & sarram eius cõiugem Vult ergo vt spõsa fit quasi altera sarrã aut
 rachel aut rebecca: vt in benedictionibus sponsarum precari solet
 auspices nuptiales. i. sacerdotes nuptiis præfecti. Deinde ad spon-
 sum respiciens precatur vt pudicos et cõiugio legitimo dignos ha-
 beat mores: insectaturq; qui eos aut negligunt aut respuunt. Tan-
 dem carmini quo pollicetur se sponsum visurum modum ipõnes
 commemorat qua mercede conductus carnẽ hoc scripserit probi-
 tate videlicet sponsi: et virtute fratris eius dicti magistri petri iu-
 uenilis de quo sequenti carmine plura videbimus. & vtriusq; ma-
 tris decentissimæ honestate. et rursus precatur vt boni principio
 fit medium sanctũ et faustum finisq; foelicissimus: qualia verba
 in epithalamiis dici solent: immo a quibuscunq; sponsalia primũ
 audientibus: Vnde illud iuuenalis dictum est foeliciter &c. Peracto
 autem carmine addit distichon quo tempus complectitur quo hec
 scripserat Videlicet. xxi. octobris añi. M. CCCC. XCII. Vocabu-
 la fere priusexposita aut notoria sunt. materia in oratione q̄ super
 nubentes dicitur habetur vbi sic dicitur. Sit amabilis viro vt ra-
 chel: sapiens vt rebecca. longqua et fidelis vt sarrã &c.

Elegia quarta. Ad Iohannem Ioulet sponsum Iohan-
 nette, vxoris eius carmen Epithalamium.

p Auca velim (sed q̄ spõsus: q̄ sponsa volutet)

Dicere: quãdo quidẽ vis hymenę loquar.

Auspiciis assit huc faustis pronuba iuno:

Lucinęq; suum figat amica diem.

Assit læta ceres. huc assit mitis hyacchus.

Assit pacis amans pallas oliuifera.

Cc. ii.

Haud venus huc flāmas spargat quas tyndaris hausit
 Nec mittat cœcus tela cupido vaga.
 Aequali geminas infigat arundine mentes
 Castus amor. diuo ferueat igne iecur.
 In mentem veniant sponsorū funera septem:
 Quos cypris ignitos strauit: & asmodeus.
 Vtq̄ stetit supplex Raphaelē docēte thobias
 Non tactus flammis o cytherea tuis.
 Proles atq̄ fides subeant in vota duorum.
 Hæc fieri genitrix: hic pater esse velit.
 Debīta connubiū capiant: soluātq̄ tributa:
 Nec maculet biūgē fœda libido thorū.
 Vna fit ambobus caro: mēs vna: vna volūtas.
 Vnus & amplexus corporis atq̄ animi.
 Quid cesso: veluti Rachel fit amabilis vxor.
 Vt rebecca sagax. sara fidelis vtī.
 (Quandoquidē clio me cogis sēdula rerum
 Gestarum custos: historiēq̄ parens.)
 Nec minus in sponso tantos cupio fore mores:
 Quī caput est sponsę: dux iubar & specimen.
 Hæc sapiant qui nostra hac tempestate ferūtur
 Carnis ad illecebras. hæc (repeto) sapiant.
 Prudens ille mihi visus: cui incōpta venustas:
 Cui pudor ingenuus: simplicitasq̄ placet.

Quē mores animi plus dote iuuant cumulata:

Qui non lasciuit feruidus instar equi:

A quo non vnq̄ soceri mauortia gesta:

Aut fauor: aut lucrū queritur: aut titulus.

Insuper & sponsam prudentē credo: parentū

Quę monitis sese credit & imperiis.

Quæq; verecundo laudabilis ore: grauiq;

Incessu prodit vota pudica foras.

Hic ego prudentes spōsum spōsamq; probarim.

Hic ego vel nūq̄ fœdera sancta putem.

Edictis cautum hic tribus est: cōnubia si quid

Impediat nec ne: ast nulla reperta lues.

Nil istic viciū obiectum: quod sacra vetet lex.

Nil fidei pactę: dedecorisq; probri.

O res pulchra: ioannettā ducente iohanne

Ducere festinat gratia gratiolam.

Ambobus sed enim vinctis compage tenaci:

Gratiolā faciet gratia nexa parem.

Haftenus hæc. iam te. nolim multis onerare

Versibus. vxoris sat tibi cura grauis.

Te citius sponsum coram spectabo iohannes:

Sic mihi persuasit fama decusq; tuum.

Sic fratris virtus lassum pigrūq; subegit.

Sic matris pietas traxit ad arua senem.

Fausta sit ipsa dies, fausti plausus: choreæq;

Absint eumenides atq; lauerua procul.

Principium sanctum mediatio sancta sequatur:

Sanctaq; concludat gaudia sanctus amor.

¶ Data annorum: mensis & diei.

Bis denę octobris si lux adiungitur vna:

Nosces connubiū tempora certa tui.

In quintam elegiam argumentum.

Parcas petre velim. Hoc carmine magistrum petrum iuuenilem sponsi cuius in superiori meministi fratrem magnis sed non imeritis laudibus statim a principio extollit. Est enim vir litteratissimus & ad carmina natus: qui docto admodum & suavi carmine prouocatur auctorem nostrum iam seniore ad cantum: ad quem se nunc pro modestia sua inutilem fatetur. excusatq; clio. i. suauissimam venam dicti magistri petri q; non ausus sit obstrepere quasi anser olori. Et quia clio musarum vna est quarum poetae sacerdotes habentur iuxta illud Maronis in geor. Me primum dulces teneant ante omnia musæ Quarum sacra fero ingenti peculsus amore non audes quicquam grauius in deam dicere nec in eam culpam reuicere: utpote qui norit quam poenam numinum contemptores dederint modestius dicit pierida. i. musam in causa fuisse: ut quæ nouerat quantum iam ab illius calore frigeret. i. quantum sibi ab illius peritia & in carmine fingendo dexteritate deesset: Verum quia non petierat ab eo elegans carmen sed ut dicat utcumque possit et in se recipiat omnem dedecus: non visus est vltior excusationi locus / maximopere cum dictus iuuenilis cui eas partes consignet in fraternis nuptiis occupatior sit quantum ut carmina pangat. Fatetur ergo se ea ratione victum cecinisse epithalamium quod quia ad bonos mores facit monet ut fratri qui minus litteratus est exponat. Monet propterea ut quia munus nuptiarum curandarum susceperit diligenter partes suas adimpleat: praesertim cum sex sorores Ioannam maiorem Ioannam minorem. Iacobam. Mariam. Catharinam & rursus Mariam. quæ ingenuæ & raræ probitate foemine: tam intentas operi cernat: & pfectas. i. quæuis pedisse qua ut pfectas apud Iuuenalem omni officio circa dominam fungatur. Dicit autem se nolle dicere per occupationem sedulam indigetum. i.

in eo loco natorum diligentiam qui nihil quod ad festiuitatē faci-
at p̄mittunt: sicut nec externi. Demū excusat musam si rusticita-
tem sapiat cum ruri hoc carmen conditum sit. Arachnes supplici-
um iam diximus. Penthe⁹ rex thebarū abstemius. i. vino abstinēs
agaue matri & reliquis mulieribus eius v̄sum vetuit. qđ qa bacch⁹
in suā cōtumeliam factū censuit: istigauit mulieres suapte; natura ī
vetitū pronas: vino indulgerent: quo potē et sacro furore p̄citā
pentheū obrūcat mater rata vitulū maſtare. Vñ persi⁹ Bassaris et
vitulo caput ablatura superbo. De Sennacherib. habet. ii. Mach.
xv. & iiii. Reg. xix. De anthiocho. ii. Macha. ix. Hymeneus nupti-
arum (vt alibi dixi) de⁹ Piplea loc⁹ in confinibus macedonię lau-
ro cōfitus et musis sacer. Ofellus seu ofelli⁹ rustic⁹ apud horatiū
secūdo sermonū. Cetera aut dicta aut nota puto.

Pentheus.

Elegia quinta Ad Petrum Ioulet sponsū fratrem.

p Arcas petre velim (& debes) si quod tua clō

Iusserat efferrem: stridulus obstrepui.

Pyeris illa tua in causa est (ne dixero culpa.)

In diuam irasci religione vector.

Noui quam p̄cā meruit cōtemptus arachnes:

Penthea vt affecit numinis ira scio.

Sed nec sennacherib blasphemia me latet: atq;

Antiochi: & quisnā finis vtriq; fuit.

Pace bona tecū petre confero. nouerat instar

Anserię faucis me replicare sonos.

Norat quis vetulo rigor: & sartago loquendi

Effet. quę iuueni mellea fibra petro.

Sępe reluctatus senior sum. sepe negauī.

Credita sed tandem sarcina tota mihi est.

Dic vtcūq; potes dixit. ne probra verere.

Quod tu formidas dedecus omne feram.

Cc. iiii.

Mox hymeneum adii securior. ille vocatus
 Hinc atq; hinc: cantes vult hymeneus ait.
 Cernis vt impediior. cessantes consule musas.
 Ora: assint faciles. mecū erit hic iuuenis.
 Spectas ne vt vigiles strepitant curę: vt metus egro?
 Vt labor assiduus: vt vaga sedulitas?
 Hic ego thespíades exoro. quodq; negaram
 Amplector munus. Clío aderat fateor.
 Persuasum hic nō posse duas te voluere curas:
 Fraternali thalami: castalięq; fidis.
 Ergo tuas o petre vices subii licet impar:
 Tędam vt curares: carmina pango vacans.
 Id causę lentū meme impulit inualidūq;
 Paucula germano promere verba tuo.
 Quę si temporibus rebusq; quadrare videbis:
 Curato interpres singula discutere.
 Nec quicq; canere incipiat. vult. dulcía cantus
 Ocía. sollicitum nulla camœna petit.
 Aut saltem extremū de nostris differe verbis:
 Calleat vt quonā plenus amore fluo.
 Nunc ornare tuū est postes valuasq; tapetis:
 Pipleam hortariq; sua ferta ferat:
 Q; ramos læte dryades: q; libaq; farq;
 Dispergant fauni: sponsus & ipse nuces.

Nequicq̄ ignauus moneo maiora parantē:
Quæ delubra petunt: & sacra coniugiū.
Incidisse faces iam te reor omine dextro:
Quæ sua perducant lumina tota simul.
Pridem curasti digitos quale ambiet aurum:
Quale aris sponsus rite numisma dabit.
Nunc & mensarū structores instruis vnus:
Et quæcunq; doces qua ferat arte cibos.
Plurimus accepit dudum tua iussa choraules:
Ne secus atq; iubes plectra mouere parat.
Sed teneo te sollicitum verbosior æquo.
Perge, hymeneis te redde ministeriis.
Ipse vides vt sex certant seruire sorores.
Vt thalamū exornāt: fulcraq; odora rosas.
Vt q; plecthas flauos cōponit in ordine crines.
Vt niueæ fronti quodq; monile locat.
Vt, focer: vtq; focrus: generūq; nurūq; frequentāt:
Atq; bona semper viuere pace monent.
Hic taceo indigetū pōpas: celebrēq; cateruā:
Externosq; viros: ac muliebre decus.
Edoctus recipis cunctos ductore hymeneo.
Non possum breuibus cuncta referre modis,
Ecce quid hesternus cecini ridente vacuna:
Q̄ saperet ruris nostra thalia vepres.

Fortassis credas nostrū istud carmen iofelli:

Sic adeo vrbane nil habet harmonię.

Qualiacūq; sapiſ scito hæc: dū rusticor vltro:

Crustula te ardentis pīsta labore coqui.

In sextam elegiam argumētum.

Cesaribus strenas. Strenarū atq; xeniorum loco amicū suum Iacobū collinū hoc elegidio calēdariis ianuarii donat: quo illi fœlicē vitam et sancta studia exoptat. Ne patrum decretis. q̄a prohibentur strenę per canonem non obseruetis. xxv. q. vlti. & capi. legant ep̄i. xxxvii. distin.

Elegia. vi. Ad magistrū Iacobū collinū canonicū tullēsem studiis iuris pontificiū apud papiam operam nauantem. In prima die ianuarii pro strenis.

c Cesaribus strenas iano subeunte ferebāt

Romulidę: si quā dant monumēta fidē.

Hoc forsan vulgus hac tempestate secutum

Creditur & dandī continuasse vices.

Ast ego ne patrū decretis obuius iſſe

Censear: haud sortis munus amice fero.

Sed quod muneribus præſtet: pia vota refundā

Cœlicolis. non hæc promere iura vetant.

Sic deus incepti cursus moderetur habenas:

Vt nulla occurrat lux nocitura tibi.

Et ne quid pereat qui: te lucifer omnis

(Vt solet) ad studiū dulce reducat opus.

Has tibi delicias posco. sunt ocia nāq;

Dicta tibi patrum. sunt tibi iura fauus.

O te foelicem: cui dulcía mella propínant,

O fortunatū: cui fapít ilte labor.

Non ego quíd fapiat diuini página iuris

Effero, nec fcirem: qui modo pulfo fores.

Spero tamen poft hac: tanto suffultus amico:

Iuris ad archanum peruia claustra fore.

Ergo age. fac pateat: diuini iuris alúne:

Porta peregrino, (quod potes.) atq; vale.

In feptimam elegiã argumētū.

In carnem tumidã. Elegiã hac fane morali, defcribitur colluctatio affidua carnis aduerfus fpiritum. Enumerantur autem plurima ad humiliationem nos inuitantia cū tam fordida propagine quantum ad corpus attinet conftemus. Monet ergo vt fpiritū rationeq; fequamur & tandē quo anno hanc confcripferit difticho cōmemorat. De milone prius dixi, fabula promethei eft metamor. i. fecūda Fabula themidis aut deucalionis ibidem, vii. multa fumpta funt ex libris Iob.

Elegiã, vii. Ad eos qui carnē fpiritui fiue aīę anteponūt,

i N carnē tumidã parat indignatio tela,

Et morem præter me facit eſſe ferum,

Sed quis non ægre ferat ancillã dominari:

Et feruire animū nobile plafma deī:

Haud prece vult adeã numerosas vitrea bilis

Pyerides, ſpondet bellica pallas opem,

Spondet (ait) bellona ſuas in carmina voces,

Et tetrica infirmę prælia carnis adit,

Ecce tubę fragor auditur: murmurq; molestū,

In carnem pallas spicula nostra regat.

Audi qui turges velut vter flamine plenus:

Q̄ fit ventoso vilis origo tibi.

Brachia qui iactas: & fortia crura milonis:

Nunc audi quid sint viscera: quidve caro.

Quid tua fit moles audi: quid corporis artus:

Quid decor: & generis stēmata prisca tui.

Est caro (si nescis) fex: germen: sperma: coaglū:

Lac: cruor: egra lues: embrio: limus olens.

Vas plenū rimis: gignēsq; vomensq; tacēda:

Vas immundū: vas futile: vas fragile:

Vas inquā luteum: vas spurcū: tabificum vas:

Vas hostile deo: spiritibusq; nocens.

Sed quibus est similis caro duratura parūper?

Fcenū est ipsa quidē: flos: stipula: & calamus.

Est vapor: est fumus: ros veris: stupa: fauilla:

Momentum: fulmen: vitrea testa: sopor.

Carnē dum fugit vegetator spiritus: est ne

Pulpa caro sordens: massa cadauerea:

Vnde scatent vermes: vnde intolerabilis humor

Exit: & a nullo nare ferendus odor:

Est ne cinis tandē subiturus quosq; vagātes?

Est ne etiā puluis quē nothus ante ferat?

Carnis sunt: si nosse voles genus: ipsa putredo:

Vermes atq; fumus: squalor: itemq; situs.

Quē non deterret labefactę molis imago:

Exāguis pallor: effigiesq; macra:

Consumit nos tempus edax: vt lanæ rodūt

Exiles tineę: brucus vt omne virens.

Ariduli fimus cremio fimiles crepitanti:

Vestibus abrasis: calceoloq; putri.

Vt cito cera calens: vt nix & grando liquecunt:

Haud secus ipsa caro mox cadit atq; fluit.

Nequicq; tentem natiua incōmoda ferre

Et quibus innumeris casibus obruimur.

Quid loquar & morbos scabięq; & vulnera carnis:

Et leprā & strumas monstraq; terrifica:

Oq; pronus: q; humilis christus perhibetur:

Qui vermī sese contulit: haud hominī.

Creditur & pronus qui se pulicē vocitabat

Hymnigraphus dauid: carnea parua putans.

Dicere quid cesso: iumentū se vocat idem:

Prodigiū: & nihilū. quid minus esse potest:

Gentilis quoq; iob folio stipulęq; ferebat

Se similem. norat spernere corporea.

Expertus saniem nimirū atq; vlcera carnis:

Carnea contempfit vir probus & sapiens.

Quid mosem referā: qui se ratione carenti
 Cernuus equiparat? fat pia scripta docent.
 Qui carnosus ades: quid sit petulās caro disce:
 Umbra pernīci frondeq; labilior.
 Viscera sed quid sunt? (pudet effari) nisi saccus
 Stercoreus: ventris qui tenet eluuiem?
 Quid cutis atq; artus: vacuata quid ossa medullis?
 Vis precier? non his vilior alga quidem.
 Iam frustra querās quanti decor est faciendus.
 Et vis: & species: forma. figura: color.
 Ista fluunt vndis rapidoq; simillima vento.
 Nec retinere queas. carnea fluxa ruunt.
 Sed neq; nobilitas nec clari nominis aura
 A subito leti vulnere te eripiat.
 Inunc carnalis. roseum mirare colorem.
 Atq; hilaris vultus gaudia blanda refer.
 Tolle puellarum formas: orisq; lepores.
 Omnia morte cadunt. vox: color: ars: facies.
 Immo nec imperiis: nec sacre parcitur arę.
 Rusticus ipse ruit doctus & vrbigena.
 Nunquid nostra sequi non dedignata poesis:
 Materiam vilem conticet esse hominū?
 Effinxisse luto fertur genus hocce promœtheus
 Phœbeisq; focum surripuisse rotis.

Demerse gentis reparamentum fore dixit

Antique ex matris ossibus illa themis.

Hinc olim gens saxea concreuisse refertur

Et cepisse suo in pectore duriciem.

Spectas ne o mortalis homo: quod turpe sit atque

Seruili carnis dedere colla iugo?

Mancipio tali nullum seruilis usque

Esse liquet: nullum seruitium grauius:

Nullum deterius: nullum magis exitiosum:

Quodque minus possis linquere quando uoles.

Tu mihi si credas carni seruire caueto.

Spiritu tantum da pius obsequia.

Spiritus est quem plasmator uoluit fore carnis

Rectorem: ac dominum: precipuumque iubar.

Iste est diuine tollendus imaginis instar.

Illa arcenda uelut seruula calcisequa.

O ancillam fallacem: semper rationis

Obstantem imperio: semper ad ima ducem.

Dedecet eneruam dominari ac imperitare

Et domini quo uult necere fune caput.

Mens animusque tuus iusta ratione regatur.

Arbitrio carnis non eat ingenium.

Delicias blandas tanquam dirum fuge uirus.

Deuita luxum uentris & ingluuiem.

Crebra fames tua mēbra domet stīmulosq; salaces
 Cœlesti cura cor saturare cibo.
 Virtutū tibi quere scholas: nō grande theatrū:
 Non stolidos rīsus: non vaga colloquia.
 Linque suos sorti plausus: sua gaudia mūdo.
 Nunc studeat tua mens querere q̄ maneāt,
 Congere q̄ portes tecū ad sublime tribunal:
 Censore ante deum: cœlicolasq; suos.
 Gestabis ne truces rīctus: oculosq; furentes:
 Et scedē veneris furua ministeria:
 Tu ne feres cyathos: & crassē farta culinē:
 Portabis fuluum purpureūq; decus:
 Liuidus accedes: & pressus mēbra sopore.
 Heu longe abiicient cœlica rostra nefas.
 Ad baratri luctus mittētur qui temulentę
 Carnis amatores post habuere animū.
 Fictile qui pluris fecerunt vas: precioso
 Munere: cui fictor indidit effigiem.
 Tecū humiles gestus & cernua lumina defer.
 Defer honestatis munia grata deo.
 Indue te vestem quā texuit illa sororum
 Sūma trium: ad superas si cupis ire dapes.
 O vere electos: o terq; quaterq; beatos:
 Qui mundi pompas: diuitiasq; premunt,

Quicquid iocos steriles vitant: & carmina stulta:

Nec nisi diuinis pectora casta fouent.

O vere inquam felices qui demonis vncos:

Syrenum cantus: flabraque despiciunt.

Qui spe muniti certa. sociaque sorore:

Deiciunt forti maxima queque manu.

Sorore. f.
fide

Hic me fortassis carpas. nam fortia iustus

Mundi vel carnis premia: nulla putat.

Sed nec tartarei pauet ad molimina ditis:

Qui vafer & rabidus circuit usque vigil.

Debilis est hostis qui nullum vincere possit:

Ni prius insterni se velit: atque sinat.

Debilis est fateor: plenus tamen insidiarum:

Quas vix euadit rustica simplicitas.

Quid pecualis homuncio: quid tandem faciendum.

Ceses: visne sequi corpora strata solo?

An carnalis habes quo tu defendere carne

Possis: En multa cuspe victa iacet.

Vix spirare potest crebris hastilibus icta:

Sensit pallidas turba cruenta manus.

Quid retices: nolisque velisque fatebere pressam

Quando locum morbis pigra senecta dabit.

Aut citius forsan: puer egrotat iuuenisque.

Et vir robustus, morsque inopina ruit.

Dd

Fac veniam quærat pro clade tyrānidis actæ:

Dum genialis adest qui mouet ora calor.

Quod nisi perficiat: quæ rediuua resurget:

Haud perdet vomicas igne cremante caro,

Sin monitis credet: miro consurget amictu:

Pulchra: decens: fragrans: soleque fulgidior.

Pugnatum satis est. pro fit certasse: precamur:

Vt dñe menti seruula subsideat.

Hactenus hæc. quicumque leges dispersa viator:

Sensa magis libres quam mea verba velim.

¶ Distichon de tempore quo scripta elegia.

Ad mille addiderat quingentos delius annos:

Hæc dum fudisti carmina iane biceps.

In octauam elegiam argumentum.

A te fustoli. Hæc elegia scribitur ad magistrum Iohannem charonem canonicum nouionensem. viz: doctum & laudatum: vñ statim in principio asserit quod hector apud Neuium auctore Cicerone in epistolis Gaudeo laudari abs te prelaudato viro. Innuit autem se capulari ut plautus inquit senem non amplius posse modulari cum ipse petrus respiciat ad petram. i. ad sarcophagum. Et si charon dicat illud martialis. Dulcia defecta modularantur carmina lingua Cantator cygnus funeris ipse fui. dicit se non cygnum aut olorem sed anserem cuius dissonus est inter argutos olores strepitus ut inquit maro. in buco. sed argutos interstrepere anser olores. Excusat ergo senectatem grauem & quod in foribus est fatum si minus canit: fatetur tamen se oblectari adhuc cantilenis ut amicum ad carmina conficienda inducat.

Eleg. viii. Ad magistrum Iohannem charonem canonicum nouionensem.

a Te fustoli nostros de more boatus

Haud minimi pedo vir bone: docte charon:

A iustis pulchrum est laudari et atque disertis.

Indecores vulgi respuo blanditias.

Nos epigramma tuum nostris pro fronte libellis:

Illico nexuimus, nunc opus omne micat.

Sed patiare iocos vetulum iactare vicissim,

Experire senis ludicra quid valeant.

Sic ne iocabundus torpentem sic ne leuare

Vis animū petri: quem modo petra vocat?

An speras: delirus agat noua murmura burrus:

Et reboare iterum rauca labella parent?

O visum nunquam ostentum: moriturus ut anser

Cantet olorinos iam prope fata modos.

Expectes frustra sicco de fonte fluentum:

Et de languidulo pectore suaue melos.

Nunc ad seria sed pressi redeamus oportet

Ut taceat cogunt flaccida labra senem.

Iam tremor in nervis plectrum vetat accipiamus.

Brachia nec possunt nostra leuare chelim.

Caligant oculi, quid te morer? omnia produnt

Texendi modicum staminis esse mihi.

Mors cubat ante fores, phibet neat vlla sororum.

Et clamat satis est, pendula fila date.

Expecto tacitus iaculum vibret truculenta,

Collum summitto cernuus instar ouis,

Dd.ii

Tu tamen interea doctus cantare Iohānes

Leti curabis pellere voce metum.

Sentit adhuc auris: q̄q̄ vexata molesto

Tinnitu. nostri sis memor: atq; vale.

In nonam elegiam argumentum.

Quis modo. Eiectiōe alphonfi qui se regem neapolitanū dictabat docet author q̄ instabilis sit rex: fors: q̄q̄ labilis fortuna: non sine Caroli. viii. p̄conio cui redeūti p̄ trophis scriptū erat qd̄ cæsarem dixisse aiūt. veni. vidi. vici. Parthenope postea neapolis dicta est ab augusto. quasi noua ciuitas. Vetus autem nomen ab vna syrenum obtinuerat.

Elegia nona seu epigramma potius dicatur ad Alphonsum neapolitano regno eiectum.

q̄ Vis modo confidat sceptris: sorti q; secūde:

Plaudenti vulgo: diuitibus q; plagis:

Ardua scepra labant. non semper fors manet vna.

Incertum est vulgus. ditia tecta pauent.

Quidnam alphonse tibi tua parthenope: quid & arua

Pingua: quid census profuit innumerus:

Non equites tibi defuerant: non tela: vel arcus:

Non aurum: non ars bellica: non probitas.

Aetatē longā vis nulla tyrannica spondet.

Lilifer octauus Carolus vltor adest.

Venit: vidit: vicit. quid breuius tibi dicam:

Expectabat eum palma. vocabat honos:

Ipsa triumphales aptabat gloria currus.

In laudes q; suam pulcher apollo chelim.

Disce sat expertus momento gaudia frangi,

Et violenta suo flamine corruiere.

O noua res. rectore nouo noua mœnia gaudent,

Is pulsus iactu cœce tirâne nouo.

Data p lit
reras nũe-
tales

In decimam ac vltimam elegiam argumentum.

Lilia qui rexit. Hoc eligidio continetur epitaphiũ seu poti⁹ epice diũ. i. carmẽ de nõdũ sepulto Carolo octauo. Cuius repentina morte admonet mortales fere quod flacc⁹ pri⁹ car. dicẽs Pallida mors equo pulsat pede pauperum tabernas Regũq; turres o beate festi Vitę sũma breuis spẽ nos vetat incoare longam. Deinde ad ludouicum duodecimum progressus bene de eo se sperare sancteq; pro eo p̄candũ monet.

Elegia. x. Epitaphium seu potius epicedium Caroli octauĩ regis quondam francorum illustrissimi.

I Illia qui rexit octauus Carolus hic est.

Qui latiũ aggressus parthenopen domuit.

Lugdunum tandem victis insubribus: altos

Per montes rediit victor & incolumis.

Is dum bis senos binosq; impleuerat annos

Sceptifer: (haud scio quis) morbus adit cerebrũ.

Humores fluidi cito sensus eripuerunt:

Eripuit vitam mors violenta cito.

I nunc et montes supera. populisq; minare.

Nunc hos nunc illos arte manuq; doma!

Ad patrios mores redeunt cito regna subacta:

Ni valida & forti parta tueris ope,

Magistri Petri Burri

Heu rursum bellis mors imeditata struendis
 Restitit et votum nobile destituit.
 Sed neq; delphinus mansit regni inclytus heres:
 Qui iam cœpta patris prælia perficiat.
 Successor quid aget qui non sum (nescio) vates,
 Facturū tamen hunc maxima fido virum,
 Expertus nouit varię discrimina sortis.
 Nouit quę mauors tela cruenta ferat.
 Credo equidem (si quid veri mens augurat ipsa)
 Quę nisi quę sceptro nouerit apta volet.
 Bina precata deo fac fac modo gallia supplex.
 Exanimi parcat sceptriferum dominus.
 Ducat et hunc regem ludouicum tramite recto.
 Hęc satis, haud monitor flagito plura roges.

De morte eiusdem Caroli .viii. data.

Quem citius niuei rapuerunt sabbata paschę
 Pręutilante dei cursitet arua face.

Finis elegiarum.

Argumentum in epigrāma primū libri noni & vltimi.

h
 Ic locus &c. Ea carmina quę ppter breuitatē iustā heroici
 aut elegiaci carminis mēsurā nō cōplēt placuit epigrāma-
 tū noīe cōpellare. Est enī epigrāma in pscriptū .i. breue car-
 men quā sup tumulū aut pilam seu colūnā scribitur: salibus fere p-
 ditū. Hoc aut primo epigrāmāte hexametro heroico iustam facelli
 quod in palatio regio apud senatū parrhisianū est: dedicādi causā
 affert: sacrarum quę in eo sunt reliquiarum copiam. Pro sacello au-
 tem impitiores capellam dicunt.

Ⓒ Epigrāma primū seu vt vulgo dicunt motetus pri⁹
mus in dedicatōe sacelli sancti in palatio regio parthiſis.

h Ic locus est qui terribilis meritovocatur.

Introitus celi. præfulgens numinis eides.

Nam moyſi virgam: peplum: lac virginis almę:

Ac veneranda tenet summī vexilla tonātis.

Spinea ferta: crucem: telum: partemq; sepulchri:

Purpuream vestem: pannū quę gesserat infans

Christus: et albatem quo se præcinxit amictum.

Cetera prætereo celebris gestamina cellę:

Offaq; sanctorum quibus hæc redimita coruscat.

Hanc igitur spoliis celebrē: dignamq; tropheis:

Vrbs parthiſea ſibi iam gaudeat esse dicatam:

Qua datur orbicolis ad summam transitus arcem.

Argumentum in secundū epigrāma.

Pauperiē &c. Eadē grauitate & stili & sentētia docet hoc epigrā
mate etiā hexametro heroico oibus in rebus humanis seruādā esse
patientia. Virtus nā vidua est quā nō patientia firmat. Et constan
tiam: qua secūdū Ciceronem in officiis: nihil in vita humana pul
chrius. Quin adeo: quia eadē est quę & perseuerantia: sola ad salu
tē ducit. quia qui perseuerauerit vsque in finē saluus erit. Accipit
autem aliquādo pauperies pro damno. hic autem potius pro pau
pertate atq; inopia. Constantia victrix. enei. v. Quicquid erit. supe
randa omnis fortuna ferendo est. Vnde & in sanctis litteris. In pa
tientia vestra possidebitis animas vestras.

Ⓒ Epigrāma. ii. De patientia & constantia.

p Auperiem: morbos: luctum: tormenta labores

Virtus nō metuit. fauus illi est quicquid acerbū.

Magistri Petri Burri
Creditor ignavis. donat tortura triumphos.
Ipsa polum referat patientia. palma ferendo
Queritur. infractis animo sua gloria tuta est.
Tortori indicit tolerantia leta pudorem:
Bacchantemq; magis superat constantiavictrix.

Argumentum in tertium epigramā.

Gaudeo. Amice admodū & diserte facit hoc epigramate elegiaco quod in titulo est. Pierides vt notū ē muse sunt: Nisa & cyrrha vrbes baccho sacre. Archadia aut pastorib⁹ cātādī pitissimis olim fēcūdū bucolicoꝝ scriptores abūdabat. vñ maro ī buco. Archades ambo Et cātare pates & respōdere pati. Et rursus in gallo. Tristis: at ille: tñ cātabitis archades inquit Mōtib⁹ hęc vestris: foli cantare parati Archades. Nō tripodas qui erāt in tēplo apollinis. Non antra. s. apollinis e quibus responsa dabat. Nemoꝝ ve recessus. in quibus fauni & satyri ac colūbē dodoneꝝ responsa dabāt. i. nullā gentilitatē: neq; supstitutionem gentiliū p̄ se ferūt carmina tua. Fistula plena deo. i. diuinis monitis.

Epī. iiii. Ad robertum gaguinū qui post risus & iocos est hortatus ad seria: & quadragesimalem obseruatia q̄ instabat: responsio.

g Audeo carminibus tua que mihi fistula tandem
Prompsit. & amonitus diligo chare tuos.
Nec magis exustus letatur fonte viator.
Aut magis vmbrarum est fessus arator amās,
Commoda terrigenis cecinisti carmina frater:
Qualia miretur cōcio pyeridum,
Haud nisea pares cyrrheave culmina priscis
Concessere modos vatibus archadię.

Non tripodas: nō antra sapit: nemorūve recessus:

Nymphas: aut satyros: carmen amice tuū.

Fistula plena deo est: monitīsq; salubribus. Ergo

Iungamus dextras. iam comes efficior.

¶ Argumenta quarti & quinti epigrā. patēt ex titulo.

Epigrāma .iiii. super epistolam Iacobi Charissimi estote
factores verbi: non auditores tantum.

h Vnc minime pdest monitus audisse salubres

Quē iuuat ad facinus mox remeare suū.

Egregiis opus est factis quibus ipse nitescas:

Immemor auditi ne videare boni.

Arbitror hunc frustra nitido se credere vitro:

Qui subito vultus non meminit proprii.

Huic liquet esse parē: fidei qui verba receptat:

Sed cito labuntur pectore cuncta suo.

Hic legis memor est qui robore nititur omni

Aequari verbis que prius audierit.

Nequicq; iactat sese quis religiosum

Qui linguam frenis haud cohibere valet.

Hæc est religio. viduę defendere causas:

Ius quoq; pupilli: sordis habere nihil.

Da precor his studiū sincero corde gerendis:

Vt merces operum sit tibi summa quies.

¶ Epigrāma quintum de eodem.

Ee

Magistri Petri Burri

h Vnc auditorem non proderit esse salutis

Quem trahit assuetū voce cadente nefas.

Factorem verbi sed conuenit esse salubris:

Vt vere faustum facta secuta probent.

Nil prodest speculo se pręuidisse decorum:

Cum cito sis formę nescius ipse tuę.

Nec didicisse bonū: nisi sis memor: atq; labores

Actus auditis assimilare bonis.

Hinc tibi sit curę linguā frenare loquacem:

Ne fiat vanus relligionis honos.

Argumentū in sextū epigrāma.

Si calor. Hoc epigrāma saphicum in venerem & cupidinē per nicioflima nimirū bonis moribus mala scribit. Ne quis aut dubitet cithereius calor. i. venerius. Nam venus citherea dicitur. Maro ænei primo. Parce metu citherea. Prometheus vt alibi dixim⁹ dicitur primus hominem ex luto finxisse: fragile profecto opus. Verū tamen non ferat. i. non dicat fragile si venerē domuerit. Quia in carne præter carnē viuere diuinū et plusq; herculeū est mun⁹.

¶ Epigrāma sextū: in venerem & cupidinē.

I calor mentem cithereius egit:

Cordaq; infixit iaculis cupido:

Protinus neruos videas & ossa

Perdere vires.

Namq; prædurum veneris fauillę

Molliunt pectus. neq; tam ferox est:

Quin ruat supplex penetrante fuluo

Viscera telo.

Ergo ne sequis rapiare flammis:

Cautus introrsum latices habeto.

Arma nec desint quibus ipsa amoris

Tela retundas.

Sic parentem: sic genitum fugabis:

Quos tamen diuos recolunt camcēnē.

Ipsē nec limo fragili promcetheus

Te ferat ortum.

Argumentū in septimū & septē sequētia epigrāmata.
 Liuidus &c. His octo epigrāmatis seu epigrāmatis⁹ pxie seq̄n
 tibus p̄scribit auct̄or graphice & diserte admodū formā loquen
 di vescendi & reliquam honestatem ac decentiam conuiuiorum vt
 ex titulis ipsis patere poterit. Sunt autē fere elegiaca p̄ter vnum
 saphicū: quod non inseruissē nisi his ex argumento quadraffet:
 est enim proluxius.

⊕ Epigrāma septimū De conuiuīis.

1 Liuidus hinc mordax abeat: nocuusq; susurro:

Et sedeāt quibus est pax: amor: atq; fides.

Non assint curę: non assint iurgia mensis:

Sed benedictio sit gratificusq; canor.

Gratior in venas cibus it: cum dulcibus escis

Dulces miscentur fronte patente iocī.

Letitię sit vox: omnis sonus hic epulantū.

At ne soluantur: frena modus teneat.

Laxari fas est: dissolui non licet vnq̄.

Est rebus sua lex: lex sua colloquiis.

⊕ Epigrāma octauum De eisdem.

Ee. ii.

a D mēsam vocet esuries: nō blanda voluptas:
Sicq; satis paruo mox pepulisse famem.

Sed neq; plus equo tumeant p̄cordia vīno:

Ne steriles pariat lingua proterua iocos.

Sic sic incolumes surgemus ad omnia prompti

Munia, nec somnus mēbra grauabit iners

Libera mens & sana suum spectabit olympū:

Et veneris flāmas negliget ipsa caro.

O vtinā saperent mortales: cōmoda q̄ sit

Sobrietas: & q̄ pernicioſa gula.

¶ Epigrāma nonū De eisdem cōuiuīs.

1 Itis amatores fugit hęc paupercula mensa

Tristes: sollicitos: iracūdosq;: trucesq;

Sed neq; vult scūrras: blanditoresq; bilīngues:

Aut qui festucā vicīno in lumine spectant:

Nec suus attendunt qua sit trabe tectus ocellus.

Conuiuas hylares poscunt cēnacula nostra:

Manſuetos: faciles: oculis & fronte serenos:

Qui benedicturī domīno mox gratificētur

Munus ob exiguum mappā sternerentis amici.

Hos pluris facimus: q̄ fercula lauta sodales.

Epī. x. De cōuiuīs clericorū Metrū saphicū & adonū.

a Bfit a cleri dapibus quietis

Prodigus rixę: sitiensq; litis.

Abſit & fameꝝ laniator: acri

Dente cruentus,

Sint procul mimi: procul hystriones:

Leno: blasphemus: nebulo: lanista,

Quid moror? ſemper procul omnis eſto.

Callida pellex.

Hos vocet clerus ſibi confodales

Ipſe quos norit faciles: & aptos

Non gula duci: ſed amoris alta

Comparitate.

Omne ſit verbum benedictionis:

Gratię: laudis: miſeraminisqꝫ.

Nec iocos addat: niſi quos honeſta

Perferat auris.

Interim rauco gemitu miſellus

Si fores pulſans alimenta querat:

Det libens. chriſtus capiet (ſcioqꝫ)

Centupla reddet.

Lazarum ſpernens epulatoꝝ ille

Qꝫ nocet totum tribuiſſe ventri

Edocet lautos. pietasqꝫ q̄ ſit:

Commoda clamat.

Mysticis ſacris chorus hic dicatus

Crapulam vitet: temulentiamqꝫ:

Ee, iiii.

Magistri Petri Burri

Vt sit exemplar speculumq; sanctę
Sobrietatis.

Parcitas diuos paritura fructus

Mentis: & cœlum subitura pernix:

Artuum spinas penitus reuellat

Falce modesta.

Res deo gratas meditetur idem

Cœtus: & dicat: faciatq; semper.

Semper & morum populo sequaci

Pabula spargat.

Tunc iubar mundi q; vocabitur lux:

Atq; sal terrę merito feretur

Et verebuntur: metuent: colentq;

Hunc pia septa.

¶ Epigrāma .xi. De eisdem: sed alio genere carminis
Quia penthametro elegiaco.

c Onuiuas nolim quorū venter deus lextat.

Crapula: quos sopit quos rigat ebrietas.

Odi feruentes ira: verbisq; proteruos

Quiq; solent rostro pungere quosq; suo.

Conuiuator erit gratus mihi qui saturari

Exiguo possit: iurgia nulla serens.

Qui nullū lædat: qui fronte iocetur amica:

Seria qui voluat, simbola detq; libens.

Sed primum tamen is sumenda velit benedici:

Atq; ferat grates post alimenta deo.

¶ Epigrāma. xii. rursus de conuiuīs.

a / D pastum nō vina vocent, nō crapula ducat:

Sed vitę fructus mutua pax & amor.

Huc vbi cōuentū est: primū benedictio fiat.

Fercula mox captet fauce terenda manus.

Dumq; artus fragiles pascunt obsonia parca:

Gaudentes animos sermo decorus alat.

At licet interdū miscere iocosq; salesq;

Sed quorum lędī nemo lepore queat.

Post sumptas epulas nitatur fundere grates

Mens impleta sacris: & dape pasta caro.

Tandem pax & amor quos adduxere sodales:

Abducant istinc ad sua quęq; citum.

¶ Epigrāma. xiii. De honestate conuiuī.

h Vnc mihi conuiuā cupio gratūq; sodalē

Ad tenues epulas poculaq; exigua:

Cui fatis esuriem pauco est sedare: sitimq;

Et quę non ducat ambitiosa gula.

Nolim cui placeant pūgentis murmura līngue:

Absentis vel qui rodere terga velit.

Non veto conuiuas salibus laxare iocisq;

Iucundis animos sobrietate duce,

Plus tamen illa probo: quæ pascant interiorē:

Exterior quando viscera nutrit homo.

Indignū est animus sitiāt: mens vacua fame scat:

Dum moderanda caro se leuat atq; fouet.

Ambrosio si danda fides: dicitur clerum

Nulla decent: nullum ridiculū aut sterile.

Ergo reor satius cuncta edificantiā fari:

Quæ quæ delectant: labra dicata deo.

Epigramma. xii. Quales inuitandi ad conuiuū & quales
vitandi atq; illinc arcendi.

h Vc bonus accedat ventris moderator & oris:

Cui domitare famē sit satis atq; sitim.

Præside qui bromio cunctis præcurrere certant:

Absint, & quibus est ingluuiosa fames.

Non ad luxuriā quod prouocet ipse propinē:

Empta nec imodicis fercula dem precūs.

Ieiunos moderata iuuant conuiuia diuos:

Letius exorat: sobrius atq; litat.

Proh quantū ingluuies: quantū est temulētia turpis.

Quot fecere hominū (prohdolor) exitia.

Hæ superis mutant similes in bruta ferasq;

His absorbetur mens: ratio: ingenium.

Huchuc audenter veniat conuiuia vocatus.

Talem nec metuat surgere perniciem.

A potu nostro nō exhibit temulentus:

Lance nec a nostra sumine turgidior.

Argumētū in decimūquītū ac vltimū epigrāma.

Pro dei donis. Hoc epigrāmate vltimo agūt deo: abs quo oē datū optimū & oē donū perfestū: post cōuiuū & refectiōnē gratiæ cū repētiōe illius vulgati. Laus deo. pax viuis. requies defunctis Congruē autem gratis clauditur hoc opus: vt & auctori qui tot bonas præceptiōes tā diserte cōposuit: & iis quoꝝ mercuriali sublectiōe. opa & ipensis in lucē prodiit nō ingrati sint lectores.

Epigrāmate. xv. & vltimo: canūtur
post conuiuū gratiæ.

p Ro dei donis simul hic receptis

Ne quis ingrato videatur ore:

Vos fides christi monet o fideles

Dicere mecum   Laus deo.

Cum nihil terris queat esse gratum:

Si deest pacis sociale munus:

Charitas suadet quoq; mansuetos

Dicere mecum   Pax viuis.

Cunq; iam sperent animę leuari

Per preces vestras superis ferendas:

Postulat tandem bona spes: caducos

Dicere mecum   Et requies defunctis,

Trinitas semper deus vnus: istos

Audiat ternos facilis precatus.

Vosq; concedat sibi voce grata

Dicere mecum   Amen, Pater noster, Aue maria,

¶ Alia gratiarū agendī forma q̄ breuior est.

I Aus immensa deo: pax uiuis detur amena,

Defunctis requies & iubar assiduū.

Amen. Pater noster. Aue maria. &c.

Comp̄catio pro rege ludo. xii. cū annotatione āni quo regna-
re cœpit q̄ p̄ l̄as nūerales oñdit. Est āt ānus. M. CCCC. XCVII.

Biffenus uiuat Ludouicus pacis amator:

Et patrius fiat te duce chr̄ste sator.

Amen.

Ascensius ad lectorem.

Habes lector optime excultissimū magistri Petri Burri viriq̄
disertissimi de moribus opus: in quo (vt in sublectitio fit. nō enim
ipso iubete impressū est) si qua librarii seu transcriptoris aut expū-
ctoris dormitacione errata offendes æqui boniq; consules. non enī
insignia mendaremur inesse. Verūtāmē quæ festinātī agitaciōe pla-
gas nostras effugerant argutioribus rhetibus postmodum quæ se
quūtur compræhendimus. Castigabis ergo sic. Folio. v. Nitidē
de foris scribe nitidi. Fol. vii. Vultis p̄teream iacens. scribe tacēs.
In vos absit vt alloquar. scribe obloquar. & paulo post pro cultos
scribe cultas. Fol. xxiiii. tonitruiq; scriptū erat tonitruaq;. Folio
xxv. dimouetur met⁹. scribe dimouet. Fol. xxxvi. Illos nitimini
donare. scribe domare. Fol. xxxviii. Neq; tua geres. scribe dū erat
querēs. Fol. xlvi. fer citus p̄cor. scribe p̄cor. Fol. liii. vitate. car-
men staret melius si fit vetate aut cauete. Fol. liiiii. e des depositum
est c. nā scribendū est cedes. Fol. lvi. Cardus pro cardi⁹. Fol. lxvii.
inltitorq; vagans vide an sit puagans. & iā agricola an scribendū
agricole. Et folio. lxv. huc māsura an hūc legendū. in mltis dubi-
tauim⁹ q̄ castigare nō sum⁹ ausi. Fol. lxvi. Appollineis scribe apol-
lineis. Fol. lxxv. Oēs mori tñ scribe tū. Fol. lxxxi. simul et: scri-
bēdū reor simul atq; aut ac apellis artē. Fol. xcvi. Vbi inueni pu-
tris alat. In alio codice offendi meli⁹ it⁹ alat. Huiusmōi fortassis et
alia plura offendas. sed hec sese obtulere recognoscētibus.

Hui⁹ opis prim⁹ & vltim⁹ terni. a. c. e. g. i. l. n. r. t. x. z. Aa. Cc
q̄tni. b. d. f. h. k. m. o. q. s. y. &. Bb. & Dd. bini cōnectūf codices

In cōmendationē Ascēfiani cōmentariū
Valarandī de Varanis Carmen.

t Andem Burrheę concinna poemata musę
Cernimus auspiciis splendidiora tuis.
Quis nō grande scelus tantū monumenta decoris
Censeat e turpi non reuocare situs?
Seria si ponit: si sancta negocia tractat:
Nemo verecundos credat abesse sales.
Dixeris authorem demosthenis ora referre
Tam nitido constat lex numerosa pede.
Assurgit rerum grauitas: & amabilis odes:
Vena potens nulla frigiditate iacet.
Casta dioneos excludens pagina cantus
Nulla voluptatum semina ferre iubet.
Et tumidos fastus: & olentē ventris orexim:
Damnat: & assyriū mollia vota ducis.
Virtutū quę sit facies: quę maxima demū
Pręmia: quę viciis indita pœna: docet.
Hinc docte ascensi morū sitibunda iuuētus
Officiis grates est habitura tuis
Perge: bonas artes cures a sorde receptas:
Quod sane magna dexteritate facis.

τελος.

Impressum est hoc opus Parrhisiis aī aduersione Ascē-
fiana, xx. Martii, Anno secundū Romanos, MDIII,

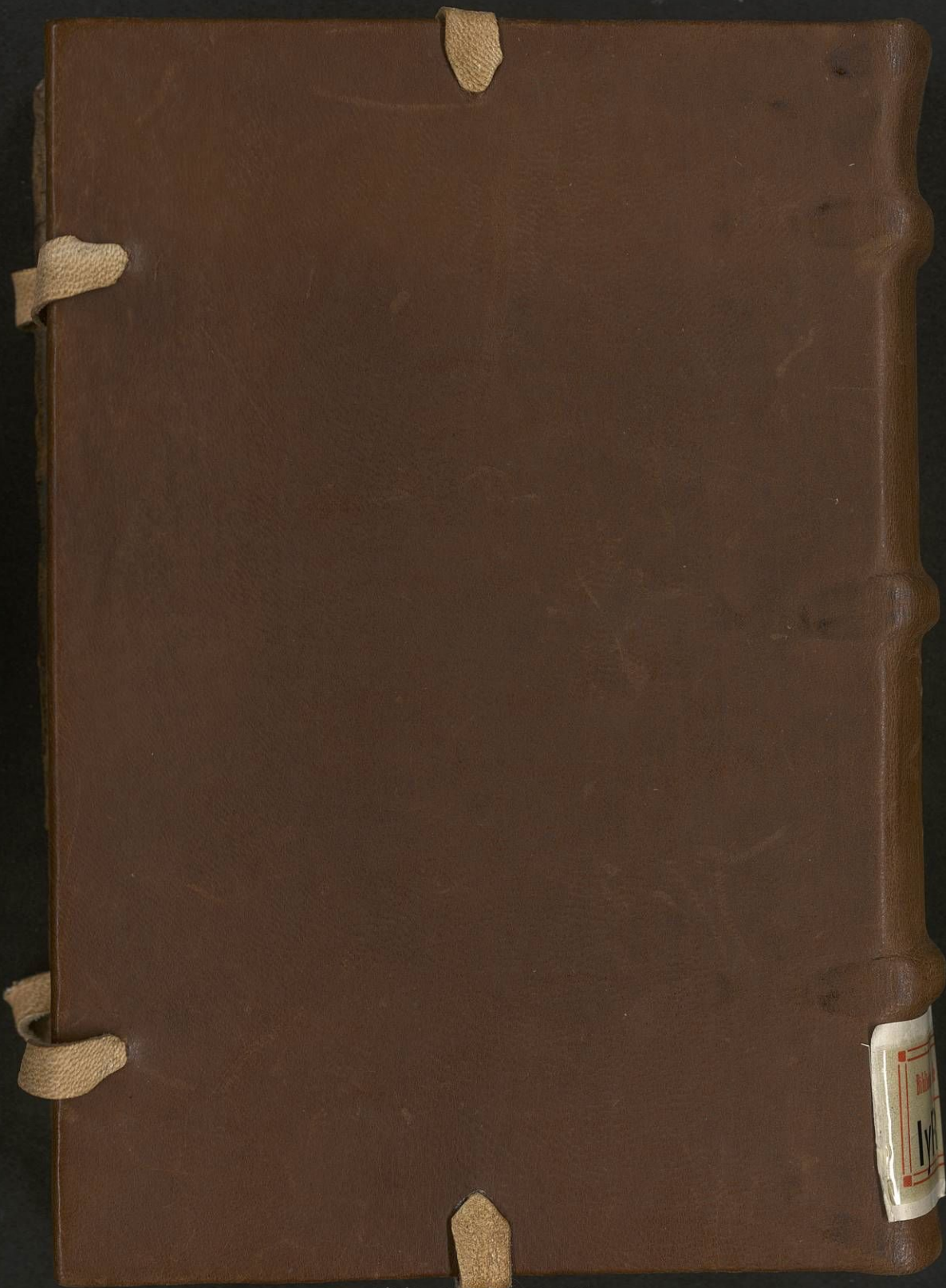

UVA. BHSC. 1yR_251

Biblioteca de Santa Cruz

IyR 251

UVA. BHSC. IyR_251